

● **ผี** ก็ดี **เทวดา** ก็ดี นั่นคือ **จิต** หรือ **วิญญาน** เท่านั้น **ที่เป็นได้**

อะไรอื่นหรือรูปธาตุใด ๆ เป็นผี เป็นเทวดาไม่ได้

จิตวิญญานอยู่ที่ไหน ผีก็อยู่ที่นั่น เทวดาก็อยู่ที่นั่น

เมื่อ“จิตวิญญาน” อยู่ในตัวตน

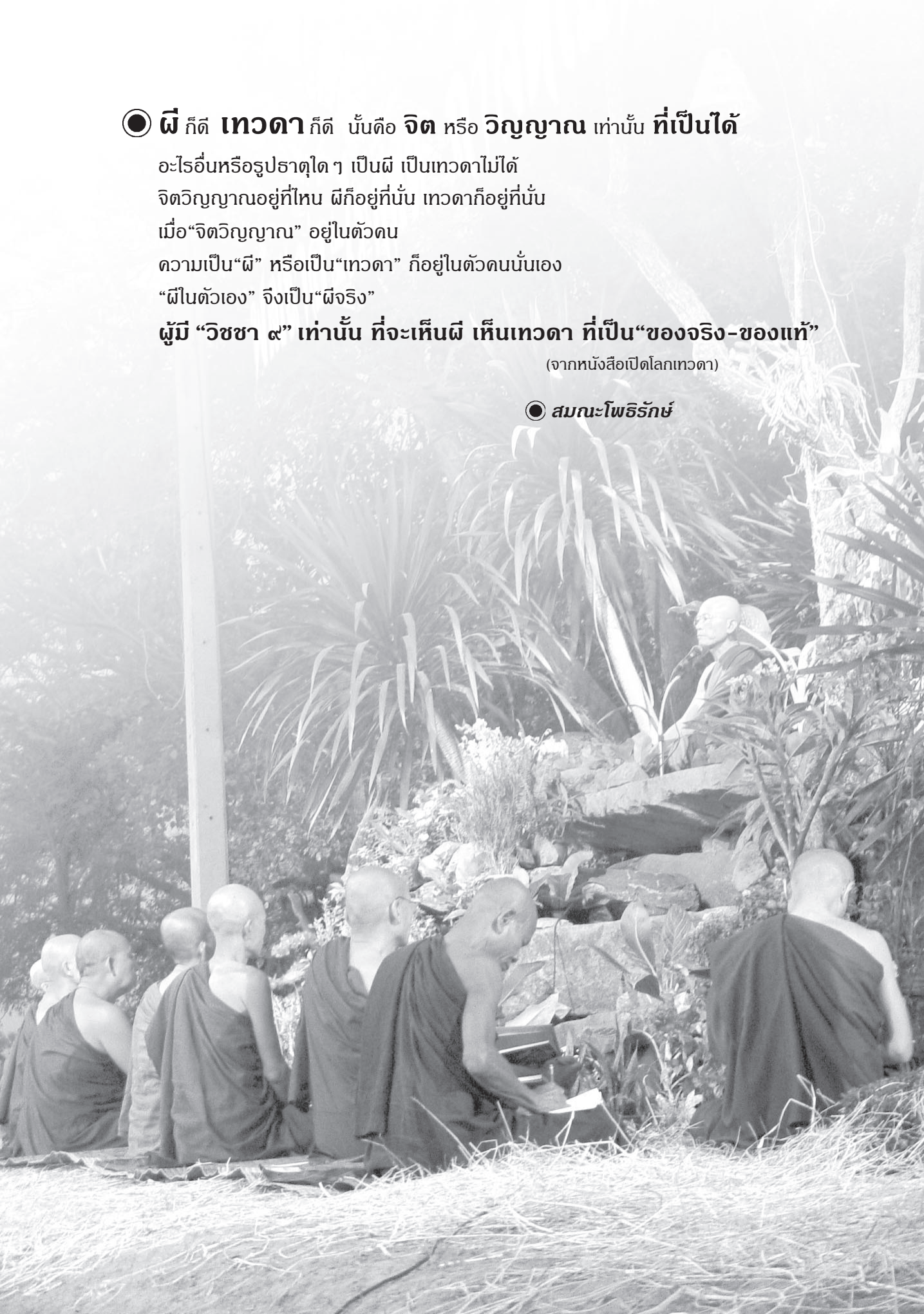
ความเป็น“ผี” หรือเป็น“เทวดา” ก็อยู่ในตัวตนนั่นเอง

“ผีในตัวเอง” จึงเป็น“ผีจริง”

ผู้มี “วิชา ๙” เท่านั้น ที่จะเห็นผี เห็นเทวดา ที่เป็น“ของจริง-ของแท้”

(จากหนังสือเปิดโลกเทวดา)

● **สมณะโพธิรักษ์**

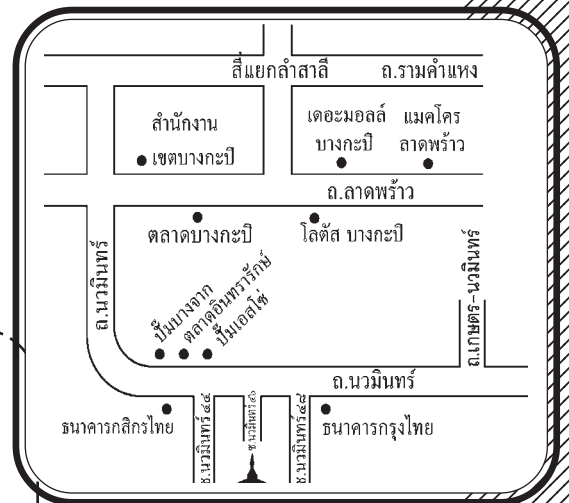

พี - เกวตา	๑
แกลง (ทำงานอย่างไร ให้มากที่สุด และได้ประโยชน์สูงสุด)	๓
งานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์'๕๐ ครั้งที่ ๓๑	๔
เปิดตัวบรมชนกพิภพ...เศรษฐกิจพอเพียง	๑๗
สืบห้านาทีกับพ่อท่าน	๒๗
จดหมายจากญาติธรรม	๓๖
ร้อยอ้อ...เป็นหนึ่งรัฐแจ้ง	๔๒
สรุปการติดตามประเมินผล	๔๓
หอจดหมายเหตุพุทธทาส ประวัติศาสตร์ที่ชาวโอศกควรศึกษา	๕๕
บันทึกจากปัจฉาสมณะ: (คนจน-คนเลิกจน-คนรวย กับมิติแห่งบูรณาการเศรษฐกิจพอเพียง)	๕๙
เรียงวลักวีธรรม	๙๒
สมณะเสียงศีล ชาตวโร (ทางออกทางรอดของเกษตรไทย)	๙๔
จากโลกีย์ถึงโลกุตระ (นางใบเพ็ญ ชาวหินฟ้า)	๙๙
กว่าจะถึงอรหันต์ (พระอินทร์)	๑๐๐
รายงานจากพุทธสถาน (ประจำเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๐)	๑๐๒
สรุปรายงานการประชุมองค์กรต่างๆของชาวโอศก	๑๑๓
ใต้ร่มโอศก (ประจำเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๐)	๑๑๘
เก็บเล็กผสมน้อย	๑๒๖
น้ำดีจริงหรือ ?	๑๒๙
ไร้บุญนิยมสังคมนันตราย	๑๓๐
กรรมตามสนอง (พูดไม่สวย)	๑๓๒
ธรรมะประทับใจ (มิตรดี สหายดี สังคมสิ่งแวดล้อมดี...อยู่ดี)	๑๓๔
หอมดอกพุทธา (ผู้ใหญ่ปัส)	๑๓๖

จุดมุ่งหมายในการจัดทำสารอศก

- เพื่อเพิ่มพลังธรรมให้กับผู้อ่าน
- เพื่อระลึก ทบทวน สรุปสภาวะธรรม และกิจกรรมที่ได้ทำมา
- เพื่อเป็นเข็มทิศชี้ทางการปฏิบัติก้าวต่อไป
- เพื่อประโยชน์แก่นุชนรุ่นหลัง จะได้อาศัยเป็นข้อมูลในการศึกษาพฤติกรรม และวิธีการดำเนินงานของ“อศก” อันจะเป็นแนวทางในการสืบสานพระศาสนา

เจ้าของ : มูลนิธิธรรมสันติ บรรณาธิการ : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์
 สำนักงานและพิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มูลนิธิธรรมสันติ ๖๗/๑ ถนนพหลโยธิน แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ ๑๐๒๕๐ โทร.๐-๒๓๗๔-๕๒๓๐, ๐๒-๓๗๕-๔๕๒๑, ๐๒-๓๗๕-๔๕๐๓ (FAX), ๐๒-๓๗๔-๐๙๘๔ ๐๒-๓๗๓-๔๐๒๕, ๐๒-๓๗๓-๔๗๓๑, ๐๒-๓๗๓-๔๖๒๔, ๐๒-๓๗๓-๖๖๘๘ หรือ www.asoke.info, e-mail : thatfah2520@yahoo.com
 ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์

ให้เบามากที่สุด และได้ประโยชน์สูงสุด ?

นักปฏิบัติธรรม ๔ ประเภท

๑. ความเป็นส่วนตัวในส่วนรวม (ผลประโยชน์ทับซ้อน สมองกลมและภาพ)
๒. ความเป็นส่วนรวมในส่วนตัว (โกยบุญเพื่อลดทอนส่วนตัว)
๓. ความเป็นส่วนรวมไม่มีส่วนตัว (มุ่งสร้างกมลล้างภาพเพื่ออยู่จบพรหมจรรย์)
๔. ความเป็นส่วนตัวไม่มีส่วนรวม (ตั้งหน้าตั้งตากินรวบ โกยบาป)

ในนักปฏิบัติธรรม ๔ ประเภทนี้ **คุณตัน ตั้งใจ** ที่มุ่งสนองความต้องการของตน นับว่าสร้างความหนักทั้งตน และหมู่กลุ่ม แต่เก่งในการหาสมาชิกเข้าชมรม “หนัก” ใจอยู่ตลอดเวลา เพื่อเจริญรอยตามคุณตัน ตั้งใจ อย่างไม่รู้ตัว

นับวันๆชาวโศก จะมีแต่งงานใหญ่ๆ ขยายกว้างออกไปเรื่อยๆ หลายคนเริ่มปรากฏรูปร่าง ความเป็นส่วนตัวในส่วนรวม และแน่นอนในความเป็นส่วนตัว-ส่วนตัวนั้น ย่อมเจริญรุ่งเรืองทั้งโลกธรรม กามคุณ และอิตตามานะอย่างซ่อนลึก กว่าจะรู้ตัวได้ ก็สายเสียแล้วเป็นส่วนใหญ่.....

ในงานพุทธาภิเษกฯ และงานเกษตรแห่งชาติที่ชาวเราได้ไปร่วมงานกันมา ก็จะได้สัมผัสกับความวิเศษของ**ระบบสาธารณโภคี**ที่น่าทึ่งขึ้นไปเรื่อยๆ ทำให้งานยากส์กลายเป็นง่าย งานหนักกลายเป็นเบา ทุนที่มีน้อยแต่เมื่อรวมกันก็แก้ปัญหาทะเลาะลงได้หมด เมื่อแต่ละคนทิ้งความเป็นส่วนตัว-ส่วนตัว พยายามฟังเสียงคนอื่นให้มากที่สุด เก็บหัวไ้อ์เรื่อง(อรูปอัตตา)ที่จะให้ได้ตั้งใจให้มากที่สุด ล้างความวิเศษ(อหังการฯ)ของตน เพื่อคุณวิเศษที่ยิ่งใหญ่ก็ยิ่งเล็ก เรื่องหนักเรื่องใหญ่จะกลายเป็นเรื่องง่ายเรื่องเล็ก พ่อท่านยืนยันว่า ไม่มีปัญหา มีแต่ปัญญา รู้กิเลสอิตตามานะของคนในโลกนี้เท่านั้น ทำทำงานอย่างเบาสบายหายห่วง เพราะท่านหมดความเป็นส่วนตัว แต่เป็นตั้งท่าสรับใช้ของพระเจ้า (จิตวิญญาณของมนุษย์ที่ปรารถนาความสะอาด บริสุทธิ์ให้กับตน) แต่งานเราต้องหนัก เพราะสมัครไปรับใช้ซาตานส่วนตัว-ส่วนตัว **เพื่อสนองกมลและภาพของกูและตัวกูนั่นเอง**

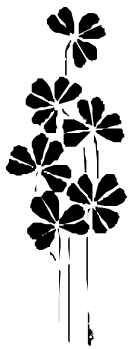
 คณะผู้จัดทำ

งานพุทธภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์'๕๐

๒-๘ ก.พ.'๕๐ ณ พุทธสถานศาลิอ์ศก

ครั้งที่ ๓๑

เรียนรู้โลกเทวดาพุทธภิเษก ด้วยทางเอกสัมมามรรคเป็นหลักฐาน
วิชาแก้บาปเทญจิตเป็นกาม จิตวิญญานสุขเย็นเป็นเทวดา
โทษภคว์เจ็ดประเสริฐกำเนิดพุทธ จิตวิมุติด้วยอาศัยไตรสิกขา
อ่านจิตรู้จิตเห็นเป็นเทวดา เกิดปัญญาหลุดพ้นรู้ตนเอง

“พุทธภิเษก” คือการทำคนให้เป็นพุทธ หรือทำคนให้เป็นอาริยบุคคลตามพระธรรมวินัยของพุทธ อย่างต่ำก็เป็นพระโสดาบัน สูงขึ้นก็เป็นพระสกิทาคามี สูงขึ้นเป็นพระอนาคามี สูงสุดก็เป็นพระอรหันต์ ดังเช่นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าและเหล่าพระอาริยสาวกทั้งหลายได้ช่วย “พุทธภิเษก” คนอื่น ๆ มาเป็นพระอาริยสงฆ์สืบต่อกันมาเป็นต้น

นี่ถึงพุทธสถานศาลิอ์ศก หลายคนคงต้องนึกถึงอากาศที่ร้อนอบอ้าว พระอาทิตย์ที่สาดแสงคอยแผดเผา เพื่อทดสอบพลังธรรม ความอดทนของเหล่าพุทธศาสนิกชนชาวโอศกที่มาร่วมงานพุทธภิเษกฯ ปฏิบัติฝึกฝนตน ถือนศีล ๘ แต่ปีนี้ภาพที่ทุกคนเห็นอาจจะดูผิดหูผิดตาแปลกกว่าทุกๆปี ที่เห็นผู้มาร่วมงานขึ้นศาลาฟังธรรมใส่เสื้อกันหนาวบ้าง หรือกระทั่งบางคนก็ถึงกับหอบหิ้วผ้าห่ม ผ่านลมมาทำวัตรกันเลยทีเดียว ปีนี้คงเป็นปีแรกที่ต้องบันทึกไว้ในอีกหน้าหนึ่งในประวัติศาสตร์ที่งาน

พุทธทาสภิกขุมีอากาศหนาวเย็นเกือบตลอดงาน อุณหภูมิต่ำสุดประมาณ ๑๑-๑๔ องศาเซลเซียส

ช่วงเตรียมงานก็ได้พลังแรงสามัคคีจากขบวนการกลุ่มของเด็กนักเรียนมัธยมศึกษาชั้น ม.๑ จากชุมชนทั้ง ๑๐ แห่ง คือ ปทุมฯ ลันต๊ะ ราชธานี ศีระะยา ลีมาฯ ศาลีฯ ภูผาฯ หินผาฯ ดินหนองฯ วังสวนฟ้า ตั้งแต่วันที่ ๒๗-๓๑ มกราคม พร้อมกับการเรียนรู้แบบบูรณาการไปด้วย แม้เขาจะตัวเล็ก แต่ขยันขันแข็งว่องไว ตั้งใจลุยเต็มที่ มีสมณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรมทุกภาค มาร่วมด้วยช่วยกัน ด้วยความอบอุ่น

๓๑ มกราคม ๒๕๕๐

เวลา ๐๔.๓๐ น. หมุ่สมณะมหาเถระประชุมที่ ตึกกอบญุสวัสดิการ พอสรุปได้ดังนี้

๑. เรื่องการเงินที่อยู่นอกกรอบการดูแลของส่วนกลาง
๒. เรื่องสมณะสัญญาและสมณะสาธูป
๓. เรื่องการบริหารวัตถุและธรรมวินัย
๔. เรื่องสมณะที่ทำงานเปลือยเดี่ยว
๕. เรื่องเคร่งและเข้มไว้ก่อน องค์กรจึงจะเข้มแข็ง
๖. เรื่องความเป็นผู้มีอาการที่น่าเลื่อมใส
๗. เรื่องการเป็นผู้ใหญ่ต้องไม่มีลีลาที่เอาทิวฐิตีตัวเองเป็นใหญ่
๘. เรื่อง ๔ ส. ที่น่ากลัวคือ สตรี สตางค์ ส่วนตัว และสังฆเพศ

๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

อาจารย์ ๒ และหมู่สมณะนวกะประชุมที่ตึก กอบญุสวัสดิการเวลา ๐๔.๓๐ น. พอสรุปได้คือ

๑. เอาจริงเรื่องวินัย คิดก้าวไกลไปข้างหน้า
๒. จะรักษาอารมณ์ยาก ถ้าอินกับงานมากเกินไป
๓. สะสมอาบัติแม้เล็กน้อยจะพลอยตกตู่บิจากหมู่
๔. อ่อนน้อมพร้อมจะถูกด่า จึงผ่าทางตันได้
๕. ไม่ขยันขบธรรมะ สภาวะจะไม่เจริญ
๖. ต้องนิ่งมากๆ ถ้าอยากเป็นผู้ใหญ่
๗. อย่าตีแบบกวาดทิ้ง ควรดึงแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

วันแรกของงาน เวลา ๐๙.๐๐ น. พ่อท่านกล่าวทักทาย ก่อนทำพิธีเปิดงานว่า ศาลา พุทธทาสภิกขุของไพศาลี ใช้งานมานานชำรุดทรุดโทรมอาจไม่ปลอดภัย จึงดำริสร้างศาลาหลังใหม่ ก็ขอให้พวกเราช่วยกันเอากาละ ส่วนงานเกษตรแห่งชาติที่ ม.อุบลฯ เราตั้งใจทำอย่างเต็มที่ ใครมีเวลาขอให้ไปช่วยกัน งานสื่อโทรทัศน์พิจารณาดูแล้วเห็นว่าพวกเรามีความสามารถทำได้

เครื่องมือและบุคคลก็พร้อม ขณะนี้ขั้นตอนอยู่ในระหว่างเจรจารายละเอียด เรื่องที่มีความวิตกว่าน้ำ จะท่วมโลกนั้น เป็นเรื่องของธรรมชาติ เรามีหน้าที่ทำความดี ผู้มีบุญจะรอด ฆัมโม หเว รักขติ ฆัมมจาริง ธรรมย่อมรักษาผู้ประพฤติธรรม

หลังจากนั้นพ่อท่านนำสวดมนต์และนำกล่าวปฏิญาณการรักษาศีล ๘ งานวันแรกมีผู้มาร่วมงานไม่ถึงหนึ่งพันคน อากาศช่วงเช้ายังคงเย็นฉ่ำ มีผู้มาใหม่เป็นครั้งแรกหลายคน รายการต่างๆสำหรับวันนี้คือ

เวลา ๑๒.๐๐-๑๔.๐๐ น. เป็นรายการธรรมะทางเลือกดังนี้

- ธรรมะกระดานดำ เรื่อง **ปฏิบัติธรรมให้เป็นจนได้มรรคผล** โดย **สมณะฟ้าไท** บริเวณลานพระพุทธรูป
- ธรรมะสำหรับคนใหม่ เรื่อง **ธรรมะประทับใจ** โดย **สมณะโพธิสิทธิ์** บริเวณศาลาหกเหลี่ยม
- ธรรมะสำหรับฝ่ายหญิง เรื่อง **เกิดมาทำไม** โดย **สิกขมาตมุสดี** บริเวณที่พักฝ่ายหญิง
- รายการถาม-ตอบปัญหาธรรมะสำหรับเด็กและญาติธรรมทั่วไป** โดย **สมณะแก้วก้า** ที่ศาลาส่วนกลาง

เวลา ๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. ธรรมะภาคบ่าย เรื่อง “**คนเลวกว่าสัตว์ เพราะศึกษามากกว่าสัตว์ แต่ไม่ลดกิเลส**” แสดงธรรมโดย **สมณะพอแล้ว สมณะซาบซึ้ง สมณะหม่อม และสมณะร่วมเมือง** เป็นรายการที่เรียกเสียงหัวเราะสนุกเบิกบานในธรรมตลอดเวลา

เวลา ๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. ฟังธรรมะ **กัณฑ์พิเศษในวันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ เดือน ๓** โดยพ่อท่านที่ลานเวทีธรรมชาติ ย้ำเน้นให้เร่งชวนชวาย อ่านจิตให้รู้ดูจิตให้เห็น พิจารณาทบทวนให้เป็น เครื่องคิดที่ตนผ่อนปรนผู้อื่น

หลักในการปฏิบัติคือจรรยา ๑๕ ธรรมชาติของคนมีความเปลี่ยนแปลงไป เป็นพลังงานอตุ พีชะ จิต กรรม และธรรมะ มีกุศลโลกีย์กุศลโลกุตระ ต้องเรียนรู้สภาวะด้วยอาการ ลิงคะ นิमित อุเทศ อย่ารู้แค่ ภาษาคความหมาย หรือคิดแค่เหตุผล ต้องรู้เห็นด้วยสัมผัสเป็นชานโต ปัสสโต วิหตติ

 ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

เวลา ๐๓.๓๐ น. พ่อท่านนำสวดมนต์ทำวัตรเช้า และแสดงธรรม โดยนำหนังสือเล่มใหม่ ชื่อ “เปิดโลกเทวดา” ซึ่งเขียนโดยพ่อท่าน นำมาอธิบายบรรยายโดยพิสดาร ซึ่งก็คือจิตวิญญาณของเราเอง ที่มีทั้งเทวดาแบบโลกีย์และเทวดาแบบโลกุตระ พ่อท่านย้ำเน้นให้เข้าใจสภาวะความรู้จัก รู้แจ้ง และรู้จริง คือเช่นไร ติดตามได้จากฝ่ายเผยแพร่ และหาอ่านได้ในหนังสือ “เปิดโลกเทวดา” โดย สมณะโพธิรักษ์

เวลา ๐๖.๓๐ น. ประชุมเตรียมงานเกษตรแห่งชาติ ที่ ม.อุบลฯ แบ่งงานไปตามชุมชนต่างๆ และหาจุดลงตัว เช่น จุดบริการอาหาร จุดการสาธิตผลิตภัณฑ์และการจำหน่ายในราคาบุญนิยม พ่อท่านเปลี่ยนชื่อจาก ชุมชนต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียง มาเป็นชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจ

พอเพียง อยากให้พวกเราไปช่วยกันเยอะๆ ไปแสดงวิถีชีวิตของเรา เราไม่ได้จะไปแข่งขันกับใคร แม้กระทั่งซีพีเขามีทุนเยอะ เราก็ไปแบบคนจน เจียมเนื้อ เจียมตัว เป็นธรรมชาติของเรา ไม่ได้เสแสร้งแสดงปรุงแต่งอะไร มันเป็นชีวิตจริงๆ เราไปแสดงวิถีชีวิตของเรา

เวลา ๙.๐๐-๑๐.๐๐ น. รายการธรรมะก่อนฉัน

เรื่อง“กรรมลิขิต”
โดย สมณะมีอัมน์
และเรื่อง“จิตไม่วุ่น”
โดย สมณะลือคม
ซึ่งท่านได้เล่า

ประสบการณ์ชีวิตตัวเองจนได้มาปฏิบัติธรรมและบวชได้ในที่สุด

เวลา ๑๒.๐๐-๑๔.๐๐ น.

- ที่ศาลาส่วนกลางมีการประชุมองค์กรต่างๆเพื่อเตรียมตัวไปทำงานที่ ม.อุบลฯ
- ธรรมะกระดานดำ “เรื่องกิเลสต้องถูกรู้ให้ได้” โดยสมณะพอแล้ว บริเวณลานพระพุทธรูป
- ธรรมะสำหรับคนใหม่เรื่อง “อย่าเพลินใจ อย่าห่างใจกันเลย” โดยสมณะหม่อน ที่ศาลาหกเหลี่ยม
- ธรรมะสำหรับฝ่ายหญิง เรื่อง “คุยกันฉันท์น้องพี่เพื่อสุขภาพดีได้อย่างไร” โดยสิกขมาตุอ่านตอนที่พักฝ่ายหญิง

-รายการถาม-ตอบปัญหาธรรมะ สำหรับเด็กและญาติธรรมทั่วไป โดยสมณะแก้วแก้ว บริเวณหน้าโรงครัว

-เวลา ๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น.

รายการภาคบ่ายเรื่อง “โลกสวยด้วย สกขชยะให้เป็นทอง” โดย ท่านจันท์ และคุณแก่นฟ้า แสนเมือง ซึ่งให้เห็นประโยชน์ของการแยกชยะ โดยยกตัวอย่างจื่อจี้สามารถมีสถานะโทรทัศน์โดยได้เงินจากการขายชยะ

พวกเราเองจะช่วยพ่อท่านเผยแพร่วรรณะ หาเงินเป็นค่าใช้จ่าย

จ่ายช่องสถานีโทรทัศน์ที่เรากำลังจะมีเป็นของตัวเอง ซึ่งเป็นสื่ออันดับหนึ่งที่เข้าถึงผู้บริโภคได้มากที่สุดเหมือนการชุดหลุมให้ลึกด้วยมือเรา มันก็ต้องทำให้กว้างก่อนถึงจะชุดต่อให้ลึกได้ ยิ่งจะชุดให้ลึกมากก็ต้องกว้างมาก โดยการที่คุณแก่นฟ้าได้ไปศึกษาดูงานบ้านของชาวนาที่ต่างประเทศ ที่ตอนนั้นเขาเปลี่ยนอาชีพมารับจ้างกำจัดชยะจนฐานะความเป็นอยู่ดีขึ้นกว่าเดิม

เวลา ๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. รายการภาคค่ำ เป็นการสัมภาษณ์ปฏิบัติกรชุด “เต็มเต็มให้ชาวโศก” โดย สมณะเสียงศีล คุณชิง สุเฟิน ดร.สุจิตา แสงสีหนาท ผศ.รัศมี กฤษณมิมข และ

ด.ช.ธงชัย ทาบุญสม(อาจง) พูดถึงจุดอ่อนจุดแข็งระหว่างอโศกกับฉือจี้ และเป็นการชี้มุมทรัพย์บอกข้อบกพร่องที่ควรแก้ไขเพิ่มเติมให้ชาวอโศก เพื่อการปฏิสัมพันธ์กับคนข้างนอกที่จะเข้ามาหาเรามากขึ้น

๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

เวลา ๐๓.๓๐ น. พ่อท่านนำสวดมนต์ทำวัตรเช้า เทศน์อธิบาย “เปิดโลกเทวดา” ต่อจากเมื่อวาน และกล่าวถึงเหตุการณ์ที่หลายคนกำลังหวาดผวากับไฟตอนเบลท์ มีข่าวการเกิดภัยธรรมชาติมากขึ้น ขอให้พวกเราเชื่อในกฎแห่งกรรม หน้าที่ของเรามีอย่างเดียวคือเร่งทำความดีเอาไว้มากๆ อย่าประมาทแม่โทษภัย(บาป)อันเล็กน้อย

เวลา ๐๖.๓๐ น. ประชุมเพื่อเตรียมงานที่ม.อุบลฯ จะมีอาหารเพื่อสุขภาพไว้บริการ มีแพทย์แผนไทย แพทย์ทางเลือก สาธิตการแปรรูปอาหาร ทอผ้า ทำปุ๋ย จักสาน ย้อมผ้า ยาสมุนไพร แข่งขันกีฬาอาริยะ แจกเมล็ดพันธุ์ ฯลฯ

เวลา ๐๙.๐๐-๑๐.๐๐ น. พบพลตรีจำลอง ศรีเมือง เรื่อง “วันวานที่ผ่านมา” ย้อนเวลาประทับใจให้เห็นสิ่งที่พวกเราได้อาภาระต่อสังคมชาติบ้านเมืองมากขึ้น

เวลา ๑๒.๐๐-๑๔.๐๐ น. รายการธรรมะทางเลือก

- ธรรมะกระดานดำ เรื่อง “ใช้ธรรมะสร้างสันติสุขให้ทันตึก” โดย สมณะชาบซึ้ง บริเวณลานพระพุทธรูป

- ธรรมะสำหรับคนใหม่ เรื่อง “อย่าได้เข้าใจพุทธว่าเป็นเทวนิยมเลย” โดย สมณะดวงดี บริเวณศาลาหกเหลี่ยม

- ธรรมะสำหรับฝ่ายหญิง เรื่อง “ความรู้สึกโง่ๆของผู้หญิงเป็นเช่นนี้” โดย สิกขมาตุจินดา บริเวณที่พักฝ่ายหญิง

-รายการถาม-ตอบปัญหาธรรมะสำหรับเด็กและญาติธรรมทั่วไป โดยสมณะแก้วกวี บริเวณหน้าโรงครัว

เวลา ๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. สัมมนา
ชุมชนต่างๆ แต่ละชุมชน

เวลา ๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น.
รายการภาคค่ำ สัมภาษณ์ปฏิบัติกร ชุด
“พลีชีพที่ม.อุบลฯ” ดำเนินรายการโดย
สิกขมาตุผาแก้ว ชาวหินฟ้า มีผู้ร่วมรายการ
ดังนี้ อุบาสิกาใจบุญ คุณผั่งตะวัน คุณ
ธงชนะ คุณหินแท้ คุณแรงฝึก คุณ
บุญทวี[ต้อง] คุณกมล เล่าถึงแนวคิดของ

แต่ละคนที่เสียสละมาช่วยกันทำงานของพระโพธิสัตว์ ที่ ม.อุบลฯ และคุณบุญทวี[ต้อง]นักวิชาการ
ม.อุบลฯ ที่ลาออกจากงานมาอยู่กับหมู่กลุ่มชาวโศก หลังจากที่ได้อุบัติกรรมกับหมู่กลุ่มเราเพียง ๓
เดือน เล่าชีวิตนักศึกษาไฮโซฯ ที่ต้องแข่งขันกันตามกระแสโลกๆ ให้ข้อคิดฝากใจเป็นที่สนใจของ
วัยรุ่นสัมมาสิกขาเป็นอย่างมาก

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

เวลา ๐๓.๓๐ น. พ่อท่านนำสวดมนต์ทำวัตรเข้ากับบรรยากาศหนาวเย็นเช่นเคย พ่อท่าน
อธิบายคำว่าคนจน คนเล็กจน และคนรวย ซึ่งมีทั้งรวยแบบโลภก็ยและรวยแบบโลกุตระ การรู้ว่าการ
ลึงคะ นิमित อุเทศ รู้การเกิดดับของจิต เรียกว่าเป็นวิทยาศาสตร์ทางจิต

เวลา ๐๖.๓๐ น. **ประชุม ๘ องค์กร
เพื่อสรุปรงานตลาดอาริยะปีใหม่**

เวลา ๐๙.๐๐ น. รายการธรรมะก่อนฉัน
เรื่อง “ติดแป้น ติดหลง จะปลงปลดอย่างไรดี”
โดย สิกขมาตุกล้าข้ามฝัน เป็นการปลุกเร้าให้
พวกเราไม่ประมาทการปฏิบัติธรรมต้องไม่ใสเกียร้วาง
พ่อท่านทุ่มสุดตัวเพื่อพวกเรา ให้ทุกคนเอาไปคิด

เวลา ๑๒.๐๐-๑๔.๐๐ น. รายการธรรมะภาคพิเศษ

-ธรรมะกระดานดำ เรื่อง “ย่อย
ความรู้เปิดโลกเทวดา” โดยสมณะร่มเมือง
บริเวณลานพระพุทธรูป

-ธรรมะสำหรับคนใหม่ เรื่อง
“สติ สมณะ วิปัสสนาให้ตรงให้เป็นเถอะ”
โดย สมณะกอบชัย บริเวณศาลาหกเหลี่ยม

-ธรรมะสำหรับฝ่ายหญิงเรื่อง
“สุขในธรรมยิ่งกว่าสุขใดๆ” โดย สิกขมาตุ
หยาดพลี บริเวณที่พักฝ่ายหญิง

-รายการถาม-ตอบปัญหาธรรมะสำหรับเด็กและญาติธรรมทั่วไป โดยสมณะแก้วกาว
บริเวณศาลาส่วนกลาง

เวลา ๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. มีการสัมมนาครูผู้สอนของชาวอโศก ที่ศาลา และมีธรรมะ
ทางเลือกตามจุดต่างๆเหมือนตอน ๑๒.๐๐ น. แต่ธรรมะสำหรับฝ่ายหญิง เปลี่ยนเป็นสิกขมาตุ
กล้าข้ามผืน เรื่อง “ทำไมผู้หญิงจึงรู้สึกโง่เง่า” บริเวณที่พักฝ่ายหญิง

การสัมมนาครูผู้สอนเป็นการสัมมนาในหัวข้อเรื่อง “ทำไมเด็กของเราจึงไม่สนใจกิจกรรม”
โดยมีตัวแทนจากทุกพุทธสถานเข้าร่วมสัมมนาเป็นจำนวนมาก สรุปดังนี้

๑. ต้องทำผลงานให้โดนใจเด็ก เช่น ปลุกผักให้งาม ในสวนมีผลไม้อุดมสมบูรณ์เหมือนที่
ศิระชะโศก
๒. ผู้ใหญ่ต้องร่วมทำงานกับเด็ก
๓. สอนเรื่องอื่นๆด้วยเช่นเล่านิทาน หรือเล่าประวัติส่วนตัวสมัยวัยรุ่น
๔. ให้เด็กมีอิสระบริหารพื้นที่ด้วยตัวเอง
๕. ผู้ใหญ่ต้องมีใจรักกิจกรรมก่อน
๖. สร้างความอบอุ่นมีระบบแม่ไก่ลูกไก่
๗. ผู้ใหญ่ต้องไปทิศทางเดียวกัน
๘. งานมากและหนักเกินไป ขบวนการศึกษาไม่น่าสนใจ

เวลา ๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. สัมภาษณ์ปฏิบัติกรชุด “ไม่ป่วยช่วยโพธิสัตว์กอบกู้มนุษยชาติ”

ดำเนินรายการโดย สมณะกล้าจริง มีผู้ร่วมรายการคือ สมณะเพื่อพุทธ คุณลุงประทีป รุ่งกลิ่น อายุ ๙๐ ปี คุณลุงไสว สุรนิคม อายุ ๘๙ ปี และคุณลุงดีแล้ว ชาวหินฟ้า อายุ ๘๓ ปี สรุปรคือการ ออกกำลังกาย เป็นผู้มีจิตใจดี ไม่มีอบายมุข อาหารไม่ปรุงแต่งมาก ผลไม้พืชผักตามธรรมชาติ

 ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

เวลา ๐๓.๓๐ น. พ่อท่านนำสวดมนต์ทำวัตรเช้า และตอบปัญหา พวกเราที่จะไปงาน ม.อุบลฯ ขอให้อ่อนน้อมถ่อมตน ไปแสดงความจริงของเรา และเราจะไปกันเต็มรูปแบบ แล้วสอน อธิบาย“เปิดโลกเทวดา” ต่อ

เวลา ๖.๓๐ น. ประชุมเกษตรกรจากผู้เชี่ยวชาญ ด้านต่างๆ เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์

เวลา ๐๙.๐๐-๑๐.๐๐ น. รายการธรรมะก่อนฉัน เรื่อง “**บุญซีกรรม**” โดย **สมณะมอตน** ให้เรารู้กิเลสตัวเอง ชั้นละเอียด อะไรก็ได้ ล้างได้ก็รีบทำ อะไรยังทำไม่ได้ก็เก็บไว้ก่อนแล้วค่อยๆพยายามทำไปที่ละนิดๆแต่อย่าไปพอกมันไว้มาก

และเรื่อง “**อดออมถนอมน้ำใจ**” โดย **สมณะเพื่อพุทธ** จิต ที่นิ่งแล้วย่อมมองเห็น

ประโยชน์ตนและประโยชน์ท่าน เหมือนสระมีน้ำใส มองเห็น กรวด หวาย กุ้ง หอย ปู ปลา สอนให้รู้จักการโทษตัวเอง เวลา เกิดอะไรขึ้นคนเรามักโทษคนอื่นก่อนเสมอ และการรู้จักปล่อยวางอย่าไปติดยึดกับสิ่งของอันเป็นที่รัก

เวลา ๑๒.๐๐-๑๔.๐๐ น. รายการธรรมะภาคพิเศษ -ธรรมะกระดานดำ เรื่อง “**ขยันปฏิบัติธรรม เอาจริงทาง นี้เถอะ**” โดย **สมณะชัดแจ้ง สมณะดินทอง** ที่บริเวณลานพระพุทธรูป

-ธรรมะสำหรับคนใหม่ เรื่อง“**การปฏิบัติธรรมเอาจริง มันได้จริงนะ**” โดย **สมณะแก่นเกล้า ศาลาทกเหลี่ยม**

-ธรรมะสำหรับฝ่ายหญิง เรื่อง“**ทำไมผู้หญิงจึงรู้สึกโง่**” โดย **สิกขมาตุ กกล้าข้ามฝัน** บริเวณที่พักฝ่ายหญิง

-รายการถาม-ตอบปัญหาธรรมะ สำหรับเด็กและญาติธรรมทั่วไป โดย **สมณะ**

เก้าแก้ว บริเวณศาลาส่ว่นกลาง

เวลา ๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. ธรรมะภาคบ่ายรายการ **“ตอบปัญหาผ้าโลกเทวดา”** โดย **พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์** ในงานนี้รายการธรรมะต่างๆมีการถ่ายทอดทางอินเทอร์เน็ตด้วย รายการตอบปัญหาจึงมีการส่งคำถามทางอินเทอร์เน็ตมาร่วมด้วย ซึ่งก็มีผู้ส่งคำถามเข้ามาถามพอสมควร

เวลา ๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. สัมภาษณ์ปฏิบัติกร ชุด **“สิ่งดีๆที่ควรโชว์”** ดำเนินรายการโดย **สมณะฟ้าไท** ซึ่งมี **คุณบัวดาว พรมเลิศ** ผรช.ชมร.เชียงใหม่, **คุณหนึ่ง ในธรรม บุญยัง** รองผรช.ชมร.เชียงใหม่ มาพูดถึงร้านชมร.เชียงใหม่ที่สามารถพิสูจน์ทฤษฎีบุญนิยม ๔ ระดับของพ่อท่านอย่างได้ผลที่สุดด้วยการขายระบบข้าวและกับข้าว ๑ อย่างกินฟรี ร้านก็ยังอยู่ได้และได้ใจลูกค้าด้วย **คุณสุณี ปลื้มภัทร, คุณผาสุข ปลื้มภัทร, คุณสมศรี คณะดี** กลุ่มวังจันทร์พฤษษาที่มีความประณีตประหยัดกันในชุมชน, **คุณชิตตะวัน ชนะกุล** เล่าถึงชีวิตที่จบปริญญาโท เป็นเยาวชนที่มีการศึกษาสูง ปฏิเสธเงินเดือนเป็นแสน แต่มาช่วยทำงานกสิกรรมมาใช้แรงงานที่บ้านราชา

 ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

เวลา ๐๓.๓๐ น. พ่อท่านยังคงนำสวดมนต์ทำวัตรเช้า และบรรยาย **“เปิดโลกเทวดา”** ในบรรยากาศที่เย็นชุ่มฉ่ำเหมือนเดิม พ่อท่านขอให้พวกเราทบทวนตัวเองมากๆ ฝึกบ่อยๆเหมือนคนล้มมีด ปฏิบัติธรรมมานานแล้ว หมดสงสัยในพระพุทฺธ พระธรรม พระสงฆ์หรือยัง

เวลา ๐๖.๐๐ น. **ประชุมสถาบันบุญนิยม** ซึ่งเป็นสถาบันกลางที่จะนำพวงศักรต่างๆ ขับเคลื่อนไปด้วยกันเป็นหมู่อย่างมีระบบ เป็นสถานที่ทำงาน เป็นห้องส่งโทรทัศน์ เราต้องทำสื่อออกสู่สังคมกว้างขึ้นซึ่งต้องเร่งและมีน้ำหนัก จะตั้งชื่อว่าสถานีโทรทัศน์**“เพื่อแผ่นดิน”** จะจดทะเบียนในรูปบริษัท มีการตั้ง**คณะกรรมการเพื่อการแก้ไขธรรมนูญของสถาบันบุญนิยม** ๗ คน คือ **คุณข้าพุทธ คุณรุ่งโรจน์ คุณชูศักดิ์ คุณธำรงค์ คุณแซมดิน นพ.ทศพล** มีการพิจารณารายละเอียด เรื่องกองทุนการศึกษาของชาวอโศก

เวลา ๙.๐๐ น. รายการธรรมะก่อนฉัน เรื่อง **“ธรรมาวุธแห่งวิญญาณ”** โดย **สมณะกอบชัย** และเรื่อง**“ต้องกลับมาหา GOO แน่ๆเลย”** โดย**สิกขมาตุมาลินี**

เวลา ๑๒.๐๐-๑๔.๐๐ น. ธรรมะภาคพิเศษ
-ธรรมะกระดานดำ เรื่อง**“คนจนมหัศจรรย์”** โดย **สมณะกลางดิน** ที่บริเวณลานพระพุทธรูป
-ธรรมะสำหรับคนใหม่ เรื่อง**“สุขภาพดีมีสุข”** โดย **สมณะกำแพงพุทธ** บริเวณศาลาหกเหลี่ยม
-ธรรมะสำหรับฝ่ายหญิง เรื่อง **“ชีวิตนักบวชหญิง”** โดย **สิกขมาตุดองพราย**
-รายการถาม-ตอบปัญหาธรรมะ สำหรับเด็กและญาติธรรมทั่วไป โดย **สมณะแก้วแก้ว** บริเวณศาลาส่วนกลาง

เวลา ๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. ธรรมะภาคบ่ายรายการ **“ตอบปัญหาฝ่าโลกเทวดา”** โดย **พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์**

เวลา ๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. สัมภาษณ์ปฏิบัติกรชุด **“จุดตายของชาวอโศก”** โดย**สมณะเดินดิน หมอเขียว นายตายแน่ คุณธำรงค์ และอาจารย์ ๑ สมณะบินบน** สรุปคือจุดโตะจุดตายจะตายเพราะความโตะได้สรรเสริญ แต่สูญเสียจิตวิญญาณขาดขบวนการกลุ่ม ผู้นำชุมชนคือตัวแปร มีปัญหาแต่ไม่รู้ว่ามีปัญหา ถามว่าปฏิบัติธรรมกันจริงหรือ

๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

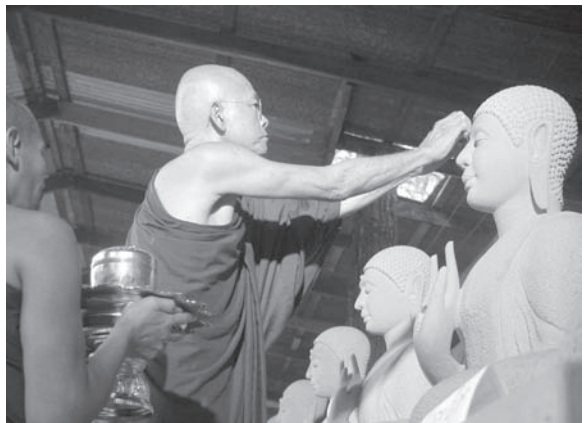
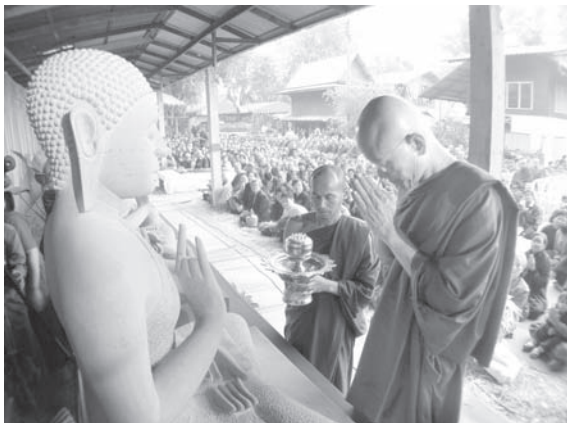
เวลา ๐๓.๓๐ น. พ่อท่านเทศน์บรรยาย “เปิดโลกเทวดา” จนถึงหน้า ๕๘ แล้วจะบรรยายต่อที่งานปลุกเสกพระแท่นๆของพุทธ ที่พุทธสถานคีรีชะอโศก ๑-๗ เมษายน ๒๕๕๐

ในงานนี้มีพระพุทธรูปธรรมนิมิต ปางตรีลักษณ์ ซึ่งเพิ่งแกะสลักเสร็จ ทั้งหมด ๑๔ องค์ มาตั้งอยู่ตั้งแต่เริ่มงาน เพื่อออบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ แล้วจึงจะอัญเชิญไปประดิษฐานตามที่ตั้งต่างๆ

เวลา ๐๗.๐๗ น. **มีพิธีบรรจุพระบรมสารีริกธาตุที่พระอุณาโลมของพระพุทธรูปธรรมนิมิต** พ่อท่านเทศน์สอนให้เราเรียนรู้ฐานะของสัตว์โลก ปฏิบัติธรรมสมควรแก่กรรม ต້องรู้จักประมาณตัวเองว่าจะไปสัมผัสสัมพันธ์กับเขา หรือไม่ควรสัมผัสกับเขาเลย แต่ก็ต้องทำให้ดูไม่น่าเกลียดจนเกินไป ฝึกมีโลกานุกัมปายะ เอื้อเพื่อเผื่อแผ่ อุ่มชู อยู่ร่วมกับสัตว์โลก เกื้อกูลเขาด้วยจิตบริสุทธิ์

มีพระพุทธรูปเพื่อสอนความถูกต้อง มีใช้เพื่อการค้าอย่างชายพระพุทธรูปเจ้ากินเป็นอันขาด ทำให้ถูกต้องแล้วเราจะได้รับทอดศาสนาไปอีกนานเท่านั้น

ต่อจากนั้นพ่อท่านก็จับฉลาก เพื่อกำหนดสถานที่ที่พระพุทธรูปธรรมนิมิตจะไปประดิษฐาน

เวลา ๐๙.๐๐ น. มีการสรุปงาน โดย สมณะเดินดิน และตัวแทนพุทธสถานต่างๆ การจัดงานปีนี้เรียบง่ายไม่มีปัญหา เรียบร้อยราบรื่นทุกอย่าง โรงครัวก็แน่น ๕ ส. และรสชาติอาหารให้ผู้ใหญ่เอาภาระในครัวแทนเด็ก

กลุ่มที่ได้รางวัลที่ ๑ เรื่องความสะอาด คือ สีมาอโศก ที่ ๒ บ้านราชฯ ที่ ๓ คือภูผา และปฐมฯ ที่สี่คือสันตอโศก ได้รับเงินบริจาค ๗๖๐,๐๐๐ บาท (เจ็ดแสนหกหมื่นบาท) มีผู้มารับบริการ ตัดผมฟรี ๒๓๐ หัว สายบิณฑบาตมีญาติโยมใส่บาตรเยอะจึงไม่ได้งดสายบิณฑบาตสายใดเลย
วันแรกมีผู้มาร่วมงาน ๕๕๕ คน วันที่ ๗ ก.พ. มี ๑,๐๑๑ คน วันสุดท้ายเหลือ ๙๖๒ คน

งานพุทธาภิเษกฯ ครั้งที่ ๓๑ ได้สำเร็จด้วยความงดงามประทับใจ เรียบง่ายลงตัว เย็นค่ำ สดชื่นตลอดงาน หลังทำวัตรเช้าทุกวัน หมอเขียวจะพาพวกเราออกกำลังกายที่ลานเวทีธรรมชาติ มีสมาชิกผู้สนใจเรื่องสุขภาพไปร่วมกิจกรรมคับคั่ง

หมู่สมณะนวกะก็มีโอกาสได้พบสมณะมหาเถระและสมณะเกจิฯ ภายหลังกลับจาก บิณฑบาตทุกวัน ประทับใจเด็กนักเรียนสัมมาสิกขาทุกสถาบันของเรายังคงเป็นทั้งพลังเสริมและพลังหลักเกือบทุกงานทุกพื้นที่

ช่วงเช้าถึงบ่าย ญาติธรรมและเด็กนักเรียนสัมมาสิกขา ก็เริ่มทยอยกันกลับด้วยพลังกุศลที่ได้มาซาร์ทเอาพลังธรรมจากงานพุทธาภิเษกฯ กันไปอย่างเต็มเปี่ยม เพื่อนำไปปฏิบัติต่อสู้อุปสรรคที่ จะเข้ามาทดสอบเราให้เลื่อนฐานขึ้นไป

 สมณะแด่ธรรม รัชมรักขิตโต

ของฝากจากงานพุทธาภิเษกฯ

วัตถุประสงค์ของไม่ต้องขั้นหนึ่งก็ได้ แต่เนื้อหาสาระต้องขั้นหนึ่ง
ปฏิบัติธรรมต้องใส่เกียร์ห้า อย่าใส่เกียร์ว่าง
จะพัฒนาตัวเองได้อย่างไร ถ้าไม่ทิ้งความเป็นส่วนตัว
อยากรู้ว่าตายแล้วไปไหน ขอให้ดูที่กรรมปัจจุบัน
มิใช่เอาใจกัน แต่ใส่ใจกัน นั่นแหละความอบอุ่น
อำนาจจิตตัวเองไม่เป็นเห็นตัวเองได้ใจ

เปิดตัวชุมชนฝึกฝน.....เศรษฐกิจพอเพียง งานกิจกรรมไร้สารพิษเพื่อฟ้าดิน ครั้งที่ ๑๓

ที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ในงานวันเกษตรแห่งชาติ ๒๕๕๐ ระหว่าง ๒ ถึง ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๐ โดยความร่วมมือระหว่าง คณะบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มูลนิธิบูรณะชนบทแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ และสถาบันบุญนิยม เนื่องในโอกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระชนมายุครบ ๘๐ พรรษา ในปีพุทธศักราช ๒๕๕๐ นี้ คณะกรรมการโครงการชุมชนเศรษฐกิจพอเพียงได้ประชุมจัดสรรและกำหนดพื้นที่ให้ ๙๐ ไร่ ภายในมหาวิทยาลัยฯ เมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๙ เพื่อเติมเต็มในส่วนของสถานที่เพื่อการวิจัยค้นคว้าและพัฒนาที่เป็นรูปธรรม รวมถึงเพื่อให้เป็นที่ฝึกงานของนักศึกษาทุกระดับ

สำหรับปี ๒๕๕๐ นี้มหาวิทยาลัยอุบลฯ จะเปิดโครงการระดับปริญญาตรีในสาขาเศรษฐกิจพอเพียง เพิ่มจากเดิมที่ได้เปิดหลักสูตร บัณฑิตศึกษาในระดับปริญญาโท และปริญญาเอก ในแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ ในชื่อโครงการบัณฑิตศึกษาพัฒนบูรณาการศาสตร์ จึงถือได้ว่ามหาวิทยาลัยอุบลฯมีความพร้อมที่จะค้นคว้าและถ่ายทอดความรู้ในแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ตั้งแต่ระดับปริญญาตรีถึงเอกในระดับหนึ่ง อีกทั้งมูลนิธิบูรณะชนบทฯ และบุคลากรชาวโอศกจำนวนหนึ่งได้แสดงความจำนงต่อมหาวิทยาลัยอุบลฯที่จะเข้ามาศึกษาวิจัยในระดับปริญญาโทและเอก ที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้ร่วมกับชุมชนชาวโอศก เพื่อสร้างสถานที่เพื่อการวิจัยและพัฒนา โดยมีการผลิตแปรรูปผลผลิตจัดการตลาด การวิจัย และพัฒนา ตลอดจนดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง(ถือศีล ๕ ละอบายมุข) เพื่อให้เป็นชุมชนตัวอย่างที่มีการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง มีกระบวนการวิจัยและพัฒนา โดยความร่วมมือของคณาจารย์ที่มีความพร้อมในคณะต่างๆ ของมหาวิทยาลัยอุบลฯ โดยที่

บุคลากรจากเครือข่ายอโศกที่จะเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทและเอก ในสาขาเศรษฐกิจพอเพียง (พัฒนาบูรณาการศาสตร์) ก็มีความรู้ความสามารถหลากหลาย จึงเป็นโอกาสดีที่มหาวิทยาลัยอุบลฯ ซึ่งเป็นแหล่งรวมของนักวิชาการ ตลอดจนถึงมีพื้นที่ที่จัดสรรได้ประมาณ ๓๐๐ ไร่ สำหรับการศึกษาวิจัยและพัฒนาให้เป็นชุมชนตัวอย่างเพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เนื่องในวโรกาสมหามงคลดังกล่าวอีกด้วย จึงได้เกิดมีชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจพอเพียงขึ้น

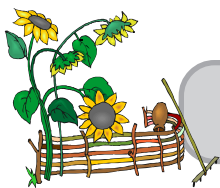
เป้าหมายของชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจพอเพียง

๑. เพื่อสร้างสถานที่ที่มีชีวิต สำหรับใช้เป็นที่ทำการศึกษาวิจัย พัฒนา และเผยแพร่ความรู้ของนักศึกษาและคณาจารย์ รวมถึงเป็นแหล่งผลิตพืช-ผักไร้สารพิษ แปรรูปผลผลิต และจัดการการตลาดอย่างเหมาะสม

๒. เพื่อเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงที่เป็นรูปธรรม เสมือนเป็นแหล่งป่มเพาะเมล็ดพันธุ์เศรษฐกิจพอเพียงที่มีพัฒนาการทางคุณธรรมควบคู่ไปกับความรู้ทางวิชาการ

๓. เพื่อนำเสนอรูปแบบของการพัฒนาที่เป็นองค์รวม ระหว่างสถาบันการศึกษา ชาวบ้าน ช่างชุมชน และองค์กรทางศาสนาที่ต่างก็สามารถเกื้อกูล ส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกัน ช่วยลดปัญหาของชาติเนื่องจากประชาชนพึ่งตนเองและพึ่งพากันและกันได้ ตลอดจนมีการพัฒนาทางคุณธรรมและจริยธรรมอย่างต่อเนื่องและยั่งยืนได้ในที่สุด

นิทรรศการ...มีชีวิต

บนพื้นที่ ๙๐ ไร่ ในช่วงเวลาของการเตรียมงาน ๔ เดือน ถูกแบ่งออกเป็น ๑๙ แปลง ภายใต้การดูแลรับผิดชอบของกลุ่มชุมชนชายแควสมัชชิกสถาบันบุญนิยม ๑๖ กลุ่ม ดังนี้

- **ทีมงานช่วยเหลือมอโคก จ.นครปฐม และคุณธงชนะ พรหมมิ** ผู้ได้รับรางวัลรองชนะเลิศ อันดับ ๑ จากโครงการเศรษฐกิจพอเพียงระดับประเทศ นำเสนอการทำกิจกรรมแบบผสมผสาน บนพื้นที่ ๙ ไร่ ประกอบด้วยไม้ผล พืชผัก พืชไร่ และนาข้าว อีกทั้งสาธิตการเพาะถั่วงอกคอนโดฯ ที่สามารถทำรายได้งามจากผลผลิตที่สะอาด ได้ผลดีต่อเนื่อง โดยไม่ต้องใช้สารเคมีใดๆเลย ใช้ปรุงอาหารในครอบครัวรับประทานกันอย่างปลอดภัย และเหลือพอจำหน่ายจนสามารถปลดหนี้ได้ ผู้ซื้อก็ได้ถั่วงอกไร้สารพิษไปรับประทานกันในราคาถูก เป็นการเกื้อกูลสังคมได้ด้วย ฟังพาดทนและแก้ปัญหาความยากจนได้ด้วย

- **ทีมงานสวนสาธิตฝืน จ.อำนาจเจริญ และคุณแรงผัก (พ่อชมภู) เบ้าทอง** นำเสนอการทำสวนที่เน้นการใช้ฟางคลุมหน้าดิน ปลูกทุกอย่างที่กิน กินทุกอย่างที่ปลูก สามารถกิน-แจก-แลก-ขายได้ ไม่มีวันจน บนพื้นที่ ๓ ไร่ ด้วยเห็นคุณค่าของฟางว่ามีค่ามากกว่าทองคำ

- **ทีมงานชุมชนทักษิณอโคก จ.ตรัง** นำเสนอการทำสวนที่เน้นแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

โดยมี ๓ ออม คือ ออมดิน ออมน้ำ และออมป่า เพื่อให้สอดคล้องกับระบบนิเวศ ชื่อว่า“สวนรักษัษ์พันธุ์ไม้”

- **คุณวิมและคุณโมนา สรณะชานา** นำเสนอการทำสวนด้วยหลักการบริหาร ๔ เน้นการจัดการดินและน้ำ ความหลากหลายของชีวพันธุ์และการจัดการผลผลิต

- **คุณเหมือนกัน บุคดีเหมือน และคุณหินแท้ พะนะลา** กลักรายย่อยจากโรงเรียนผู้นำ นำเสนอ**สวนกสิกรรมไร้สารพิษ ๕ ล. ที่พอเพียง** เป็นหลักป้องกันศัตรูพืช คือ ๑. หลากหลาย ๒. หลอกล่อ ๓. หลีกเลี้ยง ๔. ไล่ ๕. เลยตามเลย นอกจากนี้ยังมีสวน**คุณวันชัยและคุณแพงดิน ชาวหินฟ้า** เจ้าของค่างั่วฝักยาวที่งามดีมาก ทั้งอวบและยาวเป็นพิเศษ **สวนคุณสนั่น และคุณปานบุญ** สองครอบครัวจากชายเขาปฐมอโศก

- **ทีมงานศิระะอโศกและชายแห** นำเสนอการปลูกพืชไร่ เช่น แตงกวา แตงโม ข้าวโพดที่ให้ผลผลิตงามโดยไม่ต้องใช้สารเคมี

- **ทีมงานกลุ่มอบลอโศก จ.อุบลราชธานี** นำเสนอการเพาะเลี้ยง“ผ้า” หรือ“ไข่น้ำ” ซึ่งเป็นพืชน้ำที่อุดมไปด้วยโปรตีนและคลอโรฟิล สามารถนำมาปรุงเป็นอาหารได้ตลอดงาน นอกจากนี้ยังแบ่งแจกกันไปให้ช่วยขยายพันธุ์ต่อ ปลูกเลี้ยงไว้กินกันได้เองอย่างง่ายๆ เป็นที่พึงพอใจของผู้มาเยี่ยมชม พร้อมทั้งแนะนำเมนูเด็ดที่สามารถใช้ผ้าปรุงเป็นอาหารให้เอร็ดอร่อยได้อีกด้วย

- **ทีมงานชุมชนภูผาฟ้า น้ำ** จ.เชียงใหม่ นำเสนอการทำสวนที่รักษาสภาพเดิมของธรรมชาติ ที่มีอยู่และสามารถพึ่งพาตนเองได้จากธรรมชาติที่มีอยู่เดิม ในชื่อ “**สวนรักษัษ์สมุนไพรร**”

- **ทีมงานสวนวังสีเมฆ** จ.นครราชสีมา ประกอบด้วยวังน้ำเขียว สีมาอโศก และเมฆาอโศก โดยคุณกมล พรหมมาก นำเสนอการปลูกพืชในแนวทางพืช ๓ อย่าง ประโยชน์ ๔ อย่างสร้างเศรษฐกิจพอเพียง

- **สวนผักเมืองหนาวและสวนผักเมืองร้อน** โดย**อาจารย์ชาติิน(อุดม) ศรีเชียงสา** และ**สวนรวมพลังศรัทธากู้ฟ้ากู้ดิน จากกลุ่มร้อยเอ็ดอโศก** จ.ร้อยเอ็ด นำเสนอการทำกิจกรรมที่เน้นการปรับโครงสร้างดิน ก่อนปลูกพืชให้ดี แล้วจะปลูกพืชชนิดใดก็สามารถปลูกได้ผลดี ในแปลงสาธิตมีบร็อคโคลี่ต้นสูงใหญ่ให้ดอกงามใช้อ้างอิงได้

- **ทีมชุมชนหินผาฟ้า น้ำ** จ.ชัยภูมิ และ**ชุมชนศาลืออโศก** จ.นครสวรรค์ สวนทั้งสองนี้ปลูกพืชผสมผสานทั่วไป เน้นความเรียบง่ายและพอกินพอใช้

นอกจากนี้ยังมีร้านค้าแสดงผลผลิตของชุมชนชายเขาอโศก ทั้งที่ใหม่สดเก็บจากต้นข้างแปลง และสินค้าแปรรูปอาหาร หรือเครื่องใช้ หรือยาสมุนไพรร ตลอดจนอุปกรณ์ที่แสดงถึงภูมิปัญญาชาวบ้าน และผสมผสานเทคโนโลยีพื้นบ้านเข้าด้วยกัน

- **ร้านอาหารมังสวิรัติและเครื่องตีผสมนไฟ** โดยแม่ครัวจากชายแหชาวโศกมาร่วมกัน

แสดงฝีมือจากทุกภาคของประเทศ เน้นคุณภาพและรสชาติในราคาจานละ ๐ บาท สำหรับข้าวราดกับข้าว ๑ อย่าง และในราคา ๑๐ บาทและ ๑๕ บาท สำหรับข้าวราดกับข้าว ๒ อย่างและ ๓ อย่างตามลำดับ สำหรับอาหารพิเศษและอาหารตามสั่งทุกอย่างราคาจานละ ๕ บาท ขณะรับประทานอาหารภายในเต็นท์ ก็มีวงดนตรีและนักร้องของวงชมราวาสมาบรรเลง สร้างบรรยากาศครึกครื้น สลับกับเพลงเพื่อชีวิต จากเทปบันทึกเสียง และการประชาสัมพันธ์จากโฆษก ผู้คอยให้ข้อมูลข่าวสาร ทั้งแนะนำการชมพื้นที่ คู่มือการสาธิต การออกร้านแสดงสินค้าประเภทต่างๆและที่ตั้ง รวมถึงสื่อสิ่งละอันพันละน้อยแสดงถึงสาระและสายสัมพันธ์ในวิถีชีวิตด้วยภาษาพื้นถิ่นอีสาน ทำให้บรรยากาศของงานผสมกลมกลืนระหว่างผู้มาชมงานกับผู้มาออกร้านแสดงวิถีชีวิตชุมชนสอดคล้องไปด้วยกัน เป็นสังคมไทยๆ ตรงไปตรงมา มีไมตรี มีน้ำใจ แจ่มใส เบิกบานอย่างมีสาระ

สำหรับเศษอาหาร เศษผักพืชผลไม้ จะถูกแยกไว้ให้ทีมทำปุ๋ยนำไปแปรรูปเป็นปุ๋ยสะอาดช่วยบำรุงดินต่อ โดยไม่มีการกองทิ้งเป็นเศษขยะเน่าเหม็นเลย ส่วนขยะพลาสติก ขวดแก้ว โลหะหรือกระดาษจะถูกแยกไว้ส่งขายต่อ ทำให้บริเวณจัดงานทั่วบริเวณสะอาดดี ไม่มีกองขยะรกเลอะ

พื้นที่โดยรอบงาน.....นอกจากแปลงกิจกรรม เพื่อเป็นอาหารแล้วยังมีแปลงดอกทานตะวันกระจายออกไปโดยรอบ เป็นสีส้มสดใส ทั้งในวันแดดจ้าและในวันฟ้าครึ้ม นอกจากนี้ยังมีศาลารวมใจของชาวเรา **ชื่อศาลาหอคุณ** เป็นศาลามุงแฝกขนาดใหญ่ ร่วมสร้างโดยพี่น้องทุกชีวิต ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ ผู้เข้ามาช่วยเตรียมงานล่วงหน้า ศาลานี้ตั้งอยู่บนเนินดินที่มีคุน้ำขุดไว้โดยรอบ เพื่อนำดินมาใช้ จึงได้ใช้น้ำไปด้วยในตัว เกะกลางที่เป็นเนินดินจึงถูกเรียกว่า**เกาะสุญญตา** เป็นที่ตั้งของ**ศาลาหอคุณ**

ขยับออกไปทางทิศตะวันตกก็มีกุฏิที่พักท่านสมณะกระจายออกไปหลายหลัง ส่วนทางทิศตะวันออกมีการสาธิตการทำบ้านดิน โดยมี **คุณโจน จันได** ผู้เชี่ยวชาญการสร้างบ้านดินมาเป็นผู้พาทำ ตั้งแต่การคลุกเคล้าดินเหนียวกับแกลบแล้วนวดด้วยเท้าจนเข้ากันดี ตักมาใส่พิมพ์ทำก้อนสี่เหลี่ยม เมื่อถอดพิมพ์ได้ก็ตั้งผึ่งแดดผึ่งลมเตรียมทำบ้านดิน ระหว่างการพาทำก็มีการให้ความรู้ในรายละเอียด แต่ละวันจะมีผู้มาร่วมแรงร่วมเรียนรู้ ไม่ได้ขาด โดยเฉพาะนักเรียนสัมมาสิกขาจากทุกสถาบัน หมุนเวียนกันเข้ามาเป็นกลุ่มๆ ได้ผลผลิตเป็นก้อนดิน ผึ่งเรียงรายรอบๆบริเวณเกาะสุญญตา

ผู้มาชมงานนี้บางรายมาแล้วต้องมาอีก เพราะยังชมไม่ทั่ว คุณครูที่พานักเรียนมาชมงานมาแล้วก็ไปพานักเรียนมาอีก

ตั้งแต่เริ่มงานวันเกษตรแห่งชาติ ๒๕๕๐ ในวันศุกร์ที่ ๒ มีนาคม **รมว.กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ศ.ดร.ธีระ สูตะบุตร** มาเป็นผู้เปิดงานในตอนเย็นที่บริเวณเวทีกลางหน้าโรงยิมฯ ซึ่งเป็นสถานที่จัดงานอีกภาคส่วนหนึ่งของงานวันเกษตรแห่งชาติครั้งนี้ และตอนค่ำในวันเดียวกัน รมว.กระทรวง

❀ พิธีเปิดงานเกษตรแห่งชาติ ที่ ม.อุบลฯ

เกษตรและสหกรณ์ก็ได้แวะเยี่ยมชมชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีคุณถึงไท แสงสุริยจันทร์ ให้การต้อนรับที่เรือนบ้านพักอธิการบดี

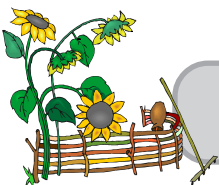
❀ รวบรวมกระทรวงเกษตรฯ แวะเยี่ยมชมชุมชนฝึกฝน เศรษฐกิจพอเพียงของชาวโศก

เช้าวันเสาร์ที่ ๓ มีนาคม '๕๐

๐๓:๓๐ น. พ่อท่านพาทำวัตรเช้า เนื่องในวันมาฆบูชา วันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๔ เป็นวันมาฆบูชา รอบที่ ๒ ของชาวโศกสำหรับปีนี้ [ครั้งแรกค่ำวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๕๐ ที่งานพุทธาฯ ณ พุ่ศาลี] ในหัวข้อชื่อว่า **“คุณนั่นแหละคือคน ไม่ใช่คุณ ไม่ใช่คน”** โดยเกริ่นนำด้วยการขยายความที่ว่า **“คนมีคุณ บุญมีค่า กิจกรรมมีผลเจริญ”** แล้วแจกแจง “คุณ ๘ ประการ” คือ

๑. คุณลักษณะ ๒. คุณวุฒิ ๓. คุณภาพ ๔. คุณค่า ๕. คุณประโยชน์ ๖. คุณธรรม ๗. คุณวิเศษ ๘. คุณสมบัติ แยกแยะกุศลกับอกุศล ชี้กุศลโลกีย์ กุศลโลกุตระ ย้ำเตือนชาวเราให้ละเว้นจากบาปทั้งปวง เร่งสร้างกุศลโลกุตระและรู้จักสละออก วางใจให้เป็น รู้จักจิตที่ไม่เกาะเกี่ยวหวังผล สรูปจบลงที่ สัพพบาปัสสะ อกรรมัง กุศลัสสุปสัมปทา สัจจิตตปริโยทปนัง อันเป็นโอวาทปาฏิโมกข์ที่พระพุทธองค์ทรงสอน

สถานีวิทยุพุทธ...ยุคเศรษฐกิจพอเพียง

ตลอดงานนี้มีการทำวัตรเช้าโดยพ่อท่านและท่านสมณะทุกวัน ช่วง ๐๓.๓๐-๐๖.๐๐ น. จากนั้นสมณะและสิกขมาตุจะบิณฑบาตสายนอกและในหมู่บ้าน ส่วนฆราวาสญาติโยม ก็จะแยกย้ายกันไปเตรียมงานประจำวันของตน บ้างก็รดน้ำ พรวนดิน บ้างก็เช็ดถู ปัดกวาด เตรียมอาหาร ผู้รับผิดชอบเรื่องร้านค้า ก็จะเปิดร้านจัดสินค้า ส่วนงานร่วมบุญเช่น ปอกเห็ด เด็ดผัก เตรียมมัดตุ๋นดิบ เพื่อการปรุงอาหารประจำแต่ละวัน ร่วมกันแห่งเดียวเป็นหลัก ก็จะทำที่เต็นท์อาหารส่วนกลาง โดยรอบแรกของวันจะถวายท่านสมณะและสิกขมาตุ ซึ่งจะนิมนต์ท่านมาจัดบาตรในช่วงเวลา ๐๘.๐๐-๐๙.๐๐ น. แล้วท่านจะฉันอาหารที่ศาลาหอคุณ สำหรับญาติโยมก็มาตักอาหารต่อจากนักบวช และผู้เตรียมบวชก่อน ๑๐.๐๐-๑๑.๐๐ น. แล้วจึงเปิดให้บริการสำหรับชาวเรา

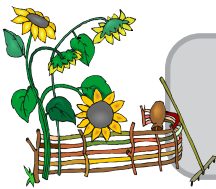
สายกว่านี้ถึงเย็นและค่ำ ก็จะมีผู้มาชมงาน เริ่มเข้ามาใช้บริการ มีทั้งนักเรียนชั้นประถม มัธยม นิสิต นักศึกษา คณาจารย์ ผู้นำชุมชน และชาวบ้านทั่วไป ซึ่งบางก็ต้องการรู้เพื่อไปทำรายงาน

บ้างก็เพื่อไปทำอาชีพ หรือไปปรับใช้ในวิถีชีวิต เป็นอาชีพเสริมหรือพึ่งตน ปลูกกินเอง ทำใช้เองได้ จากการศึกษาเหล่านี้ได้มาสัมผัสสัมพันธ์กับชาวเรา ก็เป็นการยืนยันให้เขาได้รู้ว่า...วิถีชีวิตของพุทธใน ยุคนี้มัน ทนสมัยปลอดภัยจากความเลวร้าย หายนะ สามารถประพฤติปฏิบัติ เสียสละอย่างนี้ได้ ด้วยจิตใจสบายๆ เป็นการยืนยันได้ว่า “เศรษฐกิจพอเพียง คือทำตนให้กินพอใช้พอ ชยัน สร้างสรร ทำให้มากๆ ส่วนเกินสละออก เกื้อกูลโลก ชัดๆ คือไม่เอาเปรียบ ไม่สะสมกักตุน กระทั่งรวย แต่สามารถพึ่งตนเองได้ แม้“จน” ก็สบายเป็นสุข” พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ได้ให้หลักการของ เศรษฐกิจพอเพียงอย่างง่ายสรุปได้ว่า

๑.ต้องไม่รวย ๒.ต้องมีศีลธรรม

โดยยกตัวอย่างคหบดีทางโลกย์เขา เข้าใจคำว่าเศรษฐกิจพอเพียงตามฐานะบทบาทแบบโลกย์ๆ ซึ่งแตกต่างไปจากที่พระพุทธองค์ทรงสอน คนทางโลกย์ไม่เชื่อว่า คนลดกิเลสได้ จึงเห็นว่าเศรษฐกิจพอเพียงนั้นเป็นเพียงปรัชญาที่เป็นจริงไม่ได้ สำหรับชาวเรา... พ่อท่านพาทำจนได้รู้ได้เข้ามาเป็นลำดับ เป็นการปฏิบัติพิสูจน์มาโดยต่อเนื่อง จึงรู้ความจริงได้ตามความเป็นจริง

**พิธีรับกลด รุ่นพอเพียง ของนักเรียนสัมมาสิกขา
ชั้น ม.๖ จากทุกแห่ง ๔๓ คน**

ที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ในวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๐

สัมมาสิกขาชั้น ม.๖ ทุกแห่ง หลังจากเสร็จสิ้นภารกิจในการสอบก็พากันทยอยเข้าพื้นที่ เพื่อช่วยแบ่งเบาภาระคณะในกิจกรรมน้อยใหญ่ของงานวันเกษตรแห่งชาติ ๒๕๕๐ ที่ม.อุบลฯ บ้างมาก่อน บ้างมาหลัง แต่ก็ได้มาร่วมกิจกรรมกันพร้อมหน้าพร้อมตาในวันที่ ๑๐ มีนาคม'๕๐ โดยรวมกลุ่มกันตั้งใจมาฟังธรรมกัณฑ์พิเศษจากพ่อท่าน ตั้งแต่ ๐๓.๓๐ น. โดยพ่อท่านกล่าวถึงงานที่ มนุษย์พึงกระทำ ไม่มีอะไรนอกจากการศึกษา ซึ่งมนุษย์ผู้ฉลาดรู้จักจัดสรรให้เกิดการกระทำที่ให้คุณ มาร่วมมารวมกัน แล้วเกิดผลทางจิตวิญญาณเป็นหลัก ท่านเรียกว่า “พิธีกรรม” แต่หากการกระทำที่ เมื่อคนมาร่วมมารวมกันแล้ว เกิดผลเป็นวัตถุที่จะอาศัยใช้สอยทางกายภาพเป็นรูปธรรม ท่านเรียกว่า

“กิจกรรม” สำหรับ“พฤติกรรม”นั้น เป็นการกระทำของมนุษย์ทางกาย ทางวาจา และทางใจ

ผู้ใดทำกรรมที่เป็นกุศลก็เกิดประโยชน์ต่อตนต่อสังคมมนุษย์โลก หากทำอกุศลก็จะเบียดเบียนตน ทำร้ายทำลายสังคมและมนุษย์โลก ดังนั้นให้ระมัดระวังกรรมทั้ง ๓ ของตน งดอกุศล ทำแต่กุศล ฝึกทำให้ได้ยิ่งขึ้นไป เป็นอาสาสนา(ทำซ้ำๆ) ภาวนา(ทำให้เกิดผลสะอาดขึ้นชัดเจนขึ้น) พหุสัมมัง(ทำให้มาก เน้นปริมาณมากๆและยาวนาน) จนถึงสัมบูรณ์(Absolute) ให้รู้จักอ่านจิต อ่านกิริยา อารมณ์ของจิตให้ได้ ฝึกสร้างญาณปัญญาหยั่งรู้อัตตา ตัน รู้จักแยกแยะกุศล-อกุศล เว้นอกุศล สร้างกุศล ทำไปฝึกไป

เราสามารถทำได้ถึงระดับอารยบุคคลทำสิ่งประเสริฐสุดที่มนุษย์พึงทำได้ถึง คือ การสร้าง อธิปัญญา หรือญาณให้แก่ตน ให้เกิดญาณทัศนะพิเศษ คือการรอบรู้ที่เกินกว่ามนุษย์ธรรมดาจะรู้ได้(วิชา) อีกทั้งยังสามารถวิเคราะห์วิจัยอาการของจิตได้ สามารถทำให้กิเลสลดลงๆๆ จนดับอกุศลได้จนสนิท ไม่มีอะไรจะทำให้แปรเปลี่ยนไปได้อีก รู้ทฤษฎีก็เอามาปฏิบัติพิสูจน์ นี่เป็นวิทยาศาสตร์ทางจิต

ในวิชา ๘ ประการมีวิปัสสนาญาณเป็นข้อหลักที่มนุษย์ปุถุชนไม่มี และคนสามารถฝึกฝน เรียนรู้ให้เกิดให้มีได้ เปลี่ยนแปลงได้ กระทำให้เจริญยิ่งขึ้นได้ นี่คือ **ธรรมาทู** หรือ**อาวุธทางธรรม** พ่อก่านได้ติดอาวุธทางธรรมให้กับสัมมาสิกขา ม.๖ ทุกคนที่มาฟังธรรมในวันนี้แล้ว

นอกจากนี้ พ่อก่านได้ยกตัวอย่างเปรียบเทียบการเล่นที่เหมาะสมกับการเล่นที่ไม่เหมาะสม เช่น ตะกร้อวงควรเล่น เพราะเป็นกิจกรรมที่พากันเลี้ยงลูกตะกร้อไม่ให้ตกพื้น เป็นเกมที่สร้างความสามัคคี เทียบกับเซปักตะกร้อที่มีพื้นฐานคิดเอาชนะกันด้วยกลลวง หลอกล่อเอาเปรียบ แม้แต่หมากรุก หมากฮอสที่แม้จะใช้ฝึกสมอง แต่ก็มุ่งเอาเปรียบเอาชนะคะคานกัน เข้าข่ายเป็นพิธีกรรมหล่อหลอมจิต วิญญาณไปในทางเลื่อม ไปสู่หนรก เทียบเคียงกับคหบดีไทยที่รวยติดอันดับโลก ๓ คน ว่าเป็นเหมือนนกที่ไม่เห็นฟ้าและเป็นปลาที่ไม่เห็นน้ำ

พ่อก่านสอนให้หัดจน ฝึกเพิ่มสมรรถนะ มีการยกตัวอย่างชาวโศกที่ปัจจุบันมาปฏิบัติธรรม แล้วลดละสิ่งเคยติดเป็นรูปธรรม จนถึงวันนี้เปรียบเทียบกับอดีต เมา-ว่าง-ง่าย-สบายกว่าแต่ก่อน อย่างไม่รู้ ท่านเน้นให้ทุกคนอย่าขี้เกียจ อย่างอมมือเท้า ไม่ศึกษาไม่ฝึกฝน สร้างให้เป็นแล้วอย่า หวงแหน สรุปได้ว่าสิ่งที่มนุษย์ต้องศึกษา ๒ อย่าง คือ

๑. **อาชีพ ต้องสัมมา** เพื่อจะได้ไม่ขาดทุนไม่เอาเปรียบคนอื่น ไม่เป็นภาระคนอื่น สร้างตนเองให้มีสมรรถนะ ไม้ไร้ค่า ให้คนอื่นต้องเป็นภาระกับเรา

๒. **มีปัญญา ละกิเลส** ต้องเรียนต้องฝึกฝนศึกษาพุทธธรรมให้มากขึ้นๆ และสุดท้ายพ่อก่านได้เน้นย้ำว่า ไม่ว่าจะอยู่ที่ใด ให้อ่อนน้อมถ่อมตนเป็นคนรับใช้ให้ได้เสมอๆ หลังฟังท้าวตราชเข้า สัมมาสิกขา ม.๖ รุ่นพอเพียง ร่วมกันบ้นดินด้วยเท้า ทำพิมพ์เป็นก้อน ลีเหลี่ยม ร่วมกับคณะอาและรุ่นพีศิษย์เก่า ในบรรยากาศเป็นกันเองอบอุ่นสนุกสนาน

หลังรับประทานอาหารแล้ว พบกับ**สมณะฟ้าไท สมชาติโก** ๑๓.๐๐ น. ที่ศาลาหอคุณ เป็น **รายการเปิดใจของสัมมาสิกขาชั้นม. ๖** รุ่นพอเพียง จากนั้นก็แยกย้ายกันไปทำกิจวัตรส่วนตัว อาบน้ำ รับประทานอาหาร แล้วพบรุ่นพีศิษย์เก่าทำกิจกรรมสัมพันธ์ เลือดพี่ เลือดน้อง คล้องวิญญาณสาน วัฒนธรรมบุญนิยม เกมบนบกและในน้ำ เป็นที่สนุกสนานประทับใจในความสามัคคี เป็นพี่เป็นน้อง

ร่วมด้วยช่วยกันอย่างสุดๆ และสุดท้าย สมณะฟ้าไท สรุปลงและให้พรก่อนลาจากแยกย้ายกันไป
ชำระกายที่เปื้อนโคลน แล้วไปพักผ่อน

วันอาทิตย์ที่ ๑๑ มีนาคม '๕๐ มีการสรุปงาน ๐๔.๐๐-๐๖.๐๐ น.

หลังสรุปงานก็เตรียมสถานที่เพื่อพิธีรับกลดที่ศาลาหอคุณ โดยทีมพี่ๆศิษย์เก่าและคณะอา
๐๗.๓๐ น. พ่อท่านให้โอวาทในพิธีรับกลด สัมมาสิกขาชั้น ม.๖ รุ่นพอเพียง จำนวน

๔๓ คน พ่อท่านกล่าวถึงความคืบหน้าถึงความเป็นนักเรียนสัมมาสิกขาของชาวอโศก แตกต่างจากนักเรียนข้างนอก
คือ ชาวเราเน้นเอา“วิถีชีวิต”เป็นหลัก เราอบรมหนักกว่าข้างนอก ๓ เท่า คือ มีศีลเด่น ๔๐ %
เป็นงาน ๓๕ % ชาญวิชา ๒๕ % โดยเราอาศัยหลักสูตรของกระทรวงด้วย แต่การศึกษาของเรา
อบรมฝึกฝนตามแนวทางที่พระพุทธเจ้าทรงสอน คือ อบรมให้เป็นคนประเสริฐ ไม่มั่งงาย ไม่สับสน
ไม่แข่ง ไม่แย่งลาภ-ยศ-สรรเสริญ-โลกียสุข ไม่ไปเป็นเจ้าของคนไหนคน พวกที่แย่งลาภ-ยศ-สรรเสริญ-
โลกียสุข เป็นพวกทำลายสังคม เป็นพวกนกไม่เห็นฟ้า ปลาไม่เห็นน้ำ เป็นคนโลกีย์ๆ ไม่รู้จัก
ทุกข์อาริยสังข์ เหมือนคนนอนหลับไหลอยู่ในความฝัน ส่วนพุทธะจะเป็นผู้เบิกบาน ร่าเริง พ้น
ความหลงกลวงจากโลกีย์โลกีย์ ได้รับรู้ความจริง หลุดพ้นออกมาจากสุขจากทุกข์ ซึ่งสัมมาสิกขา
ทุกคนต้องมาฝึก ไม่เอาอบายมุขอย่างในโลกีย์เขามอมเมา เขาโฆษณา และพาครอบงำ

หากระหว่างเรียนอยู่นี้ละเมิด ไม่ตั้งใจฝึกฝนตนเองก็ต้องออก ซึ่งก็มีอยู่จริง แม้ผู้ปกครอง
ที่มีปัญญาเข้าใจ จะร้องไห้เสียใจปานใดก็ตาม เราเน้นการมีชีวิตที่ดี ไม่ได้เน้นความรู้อย่างเดียว เรา
ฝึกเป็นอาริยะ โรงเรียนสัมมาสิกขาของเราไม่สอนนอกกรอบ“พุทธ” ดังที่กล่าวมาแล้ว ไม่ส่งเสริมให้
ไปแย่งโลกธรรม-ทุจริต ไม่ให้ทำบาป ทำชั่ว ไม่สอนให้มักได้-มักมาก-ได้เปรียบแล้วดีใจ คนเหล่านี้

คือคนโง่ซอมนโง่ โง่ซบซอมน คือ ชั่วแล้วดีใจที่ทำชั่วได้สำเร็จ เป็นคนหน้าสงสาร เป็นคนหลง-มืด-ไม่มีปัญหาเข้าใจศาสนาพุทธ ผิดเพี้ยน และไม่แก้ไขปรับปรุง

กลดที่พ่อท่านจะแจกให้นี้ หมายถึง“ที่อยู่”เป็นปัจจัยสิ่งหนึ่งที่ชีวิตได้อาศัย เปรียบดั่งพ่อแม่เลี้ยงลูกมาจากโน้ตระดับหนึ่งก็มอบบ้านให้เรือนกับลูก เป็นเรือนเสาเดียวเคลื่อนที่ได้ เป็นเครื่องหมายที่ลึกซึ้ง แสดงถึงความเป็นอนาคาริกชน เสมือนเป็นปีกนก บินไปทั่วสารทิศ พิธีมอบกลดนี้เป็นยัญฐานอันหนึ่งที่อยู่อธิบายเป็นรูปเรื่องเป็นพิธีกรรม ที่ก่อให้เกิดการสร้างสรรทางจิตวิญญาณมนุษย์ ไม่ใช่ทำแบบเด็กเล่นไม่มีความหมายอะไร แต่สามารถอธิบายได้เห็นสาระสำหรับผู้มีปัญญา

สำหรับรุ่นนี้มารับกลดกันที่ม.อุบลฯ ก็เนื่องมาจากพ่อท่านและหมู่สมณะมาพาหมู่พวกเราทำงานบุกเบิกอยู่ที่นี้ในช่วงนี้ เพื่อเชื่อมกับสังคมด้านการศึกษา เราจึงพากันมาที่นี้ มีพิธีกรรมที่นี้

จากนั้นพ่อท่านก็ให้ข้อมูลเรื่องการศึกษาต่อม.อุบลฯ ระดับปริญญาตรี สำหรับ ม.๖ รุ่นนี้ และกลุ่มศิษย์เก่าทุกคน ใครสนใจก็ติดต่อคณะฯในทันทีดู แล้วมอบกลดให้ทุกคนไปตามลำดับ พ่อท่านได้รับอาราธนาให้ถ่ายรูปพร้อมกับทุกสถาบัน แล้วจึงแยกย้ายกันไปรับประทานอาหารเช้าและไฮมแสวงเก็บของขึ้นรถเตรียมกลับถิ่นเดิมของแต่ละคน

บ้างก็เดินทางวันนี้ บ้างก็เข้าพักที่บ้านราชฯอีก ๑ คืนก่อน จึงออกเดินทางในวันรุ่งขึ้น ซึ่งระหว่างเวลานี้ก็มีประชาชนพากันเข้ามาถ่ายรูปที่ทุ่งทานตะวันเป็นระยะๆ อีกทั้งมาร่วมตักอาหารรับประทานกับพวกเราไปด้วยกัน กระทั่งเกือบเที่ยงวันจึงทยอยเก็บร้านค้า แต่สำหรับสมาชิกขว.ม.อุบลฯ ก็ยังคงปักหลักอยู่ที่สถานีวิถีพุทธแห่งนี้ต่อไป

รายงาน

☆ ทิม สมอ.

งานกิจกรรมไร้สารพิษ

เพื่อฟ้าดิน ครั้งที่ ๑๓

ในงานวันเกษตรแห่งชาติ ๒๕๕๐ ที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาจากรากฐานพุทธศาสนาที่ถูกตรง ถ้าเข้าใจคำว่า “สันโดษ” ในขณะที่ไม่ใช่แค่ “พึงพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่” เท่านั้น แต่สันโดษ คือ **ความมีใจพอ และมีใจไม่ไปสู่ความมั่งคั่ง ที่ไม่ปล่อยตามใจกิเลส อันคือ ความฟุ้งเฟ้อ ฟุ่มเฟือย เกินความจำเป็นของชีวิต**

ลดกิเลสที่มากเกินไป อดอยากได้ อดอยากมี ไม่สิ้นสุด กิเลสถูกชำระ ชัดเกลี้ยงให้น้อยลงๆ ความมั่งคั่งที่น้อยลงๆเท่าไร ส่วนเกินก็จะสะพัดคืนกลับสู่สังคม

ดังนั้นการจะก้าวสู่ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้อย่างแท้จริง จึงมีอาจเข้าใจได้อย่างถ่องแท้ ลึกซึ้ง トラบใดที่ไม่มีพฤติกรรมในทางลดละกิเลสของตนอย่างจริงๆ

งานเกษตรแห่งชาติที่ผ่านมา ในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี นอกจากชาวอโศกได้เข้าไปร่วมเป็นส่วนหนึ่งของงาน ซึ่งจัดขึ้นเป็นเวลา ๑๐ วัน เรายังได้เข้าไปทำโครงการชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจพอเพียง โดยคำริของคณาจารย์ในม.อุบล เพื่อถวายเป็นพระราชกุศล **ถวายแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในวาระครบรอบ ๘๐ พระชันษา**

ดังรายละเอียดจากบทสัมภาษณ์ **พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์** ณ บัดนี้

ถาม

โครงการชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจพอเพียง ม.อุบลฯ มีที่มาที่ไปอย่างไร

ตอบ

โครงการที่ว่านี้ คือโครงการที่สร้างชุมชนใน ม.อุบลราชธานี ซึ่งเขามองว่า พวกเราคือผู้ที่ได้ปฏิบัติได้ฝึกฝนแบบนี้ มีอุดมคติแบบนี้ มีอุดมการณ์แบบนี้ ทำกันมาเป็นกิจจะลักษณะ เขามองว่าอันนี้น่าจะเข้าข่ายเศรษฐกิจพอเพียง เพราะว่าพวกเราไม่ได้มุ่งหมาย

* ดร.อริชัย

ทำเพื่อจะไปแก่งแย่งเหมือนพวกระบบทุนนิยม อีกอันหนึ่งก็คือพวกเราทำแล้วก็มีแนวคิดที่ใช้ธรรมะ ใช้ศาสนาเป็นแกนนำของวิถีการดำเนินชีวิตด้วย โดยมี ศ.ดร.อริชัย พันธเสน ซึ่งเป็นผู้ที่สอนและทำงานในด้านเศรษฐศาสตร์มาตลอด เป็นผู้ผลักดันโครงการนี้ ท่านจบปริญญาตรีโทเอกด้านเศรษฐศาสตร์จากต่างประเทศมา ดร.อริชัยเป็นอาจารย์สอนอยู่ที่ธรรมศาสตร์ จนปลดเกษียณและทำการวิจัย เขียนหนังสือเยาะเย้ยกระทั่งสุดท้ายก็มาวิจัยและเขียนหนังสือเศรษฐศาสตร์ตามแนวพุทธศาสนาออกมา โดยมองเห็นว่าเศรษฐศาสตร์หรือเศรษฐกิจพอเพียง มันจะต้องใช้ศาสนา โดยเฉพาะพุทธศาสนา มิฉะนั้นจะเป็นไปไม่ได้

ในความเห็นของ ดร.อริชัยก็เห็นอย่างนั้น แล้วก็รู้จักและติดตามผลงานของพวกเรา จากงานที่มีคนทำวิจัย มีการรับรู้ในสังคม ดร.อริชัยเห็นว่าพวกเราน่าจะสนองความคิดนี้ได้ จึงได้มาพูดคุยกัน จนเห็นว่าน่าจะเป็นไปได้ ก็ให้พวกเราเข้าไปทำชุมชนใน ม.อุบลฯ นี่คือที่มาของโครงการใน ม.อุบลฯ ก็เรียกกันล่ำลองว่า เศรษฐกิจพอเพียง

แต่เมื่อมีคนไปเรียกว่า เป็นชุมชนต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียง ก็มีอาจารย์บางคนบอกว่า ใครอนุมัติคุณ ใครมารับรองว่าคุณเป็นต้นแบบของเศรษฐกิจพอเพียง เราก็เลยต้องถอย ว่าเราจะไม่ใช่คำนั้น เขาทำงั้นแล้ว เดียวเขาจะหาว่าเราไปอวดดี ไปฮุบไปยึดเอาคำว่าเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นเจ้าข้าวเจ้าของ ซึ่งไม่สมควร เพราะเป็นคำกลางๆ โดยเฉพาะเป็นพระดำรัสของในหลวง เราก็เลยเปลี่ยนไปเรียกว่า **ชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจพอเพียง** นี่คือจุดเริ่มต้น เกิดเป็นโครงการขึ้นมาใน ม.อุบลฯ

ถาม

ขานเพื่อฟ้าดิน (wfd.) เป็นขานประจำปีของเราที่เคยจัดที่ชุมชนราชธานีโสภณท่าไม้ปิ่นมาจัดในขานเกษตรแห่งชาติที่ ม.อุบลฯ

ตอบ

เราจัดงานเพื่อฟ้าดินมาเป็นสิบๆปี งานเกษตรแห่งชาติจัดมาก็ปีแล้วก็ไม่ทราบ แต่ปีนี้จัดที่ ม.อุบลฯนี้ ที่เราย้ายเอางานเพื่อฟ้าดินมารวมกันก็เพราะว่าเป็นงานเกี่ยวกับเกษตร เกี่ยวกับกิจกรรม ซึ่งเราเคยจัดประจำปีในเดือนพฤษภาคมอยู่แล้ว ที่นี้เมื่อเขาจะจัดงานเกษตรแห่งชาติในเดือนมีนาคม ซึ่งเวลาก็ใกล้กัน และที่ ม.อุบลฯ จัดงานเกษตรแห่งชาตินี้ก็เป็นการใหญ่กว่าที่เราเคยจัดด้วยซ้ำไป เป็นงานเกี่ยวกับเกษตรและกิจกรรมด้วย ซึ่งเราก็เป็นตัวหลักในการทำกิจกรรมอยู่เหมือนกัน เราเห็นว่า งานของเรามันก็เกี่ยวกับกิจกรรม เราก็น่าจะจัดรวมได้

โดยเฉพาะพวกเราที่มาก่อชุมชนก็อยู่ตรงที่เขาจัดงานนี้เลยด้วย มันมีตัวสภาพจริงอยู่แล้วที่

เราไปลงมือทำชุมชนอยู่ ที่เรียกชื่อว่า ชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจพอเพียง แม้เศรษฐกิจพอเพียงในด้านอื่นจะมีอยู่บ้าง แต่งานทางด้านกิจกรรมก็เป็นหลักมีรูปธรรมกันจริงๆ ที่จริงงานเกษตรแห่งชาติเขามีโครงการที่จะจัดอยู่แล้วเดิมในวันที่ ๒ มี.ค. ถึง ๑๑ มี.ค. แรกๆของเราไม่ได้มีส่วนร่วมอะไรเกี่ยวข้องกับงานเขาหรอก แต่พอไปมีชุมชนอยู่ตรงนั้น ซึ่งมันก็อยู่ในบริเวณเดียวกับที่เขาจะจัดงานด้วยในม.อุบลฯ กรรมการจัดงานก็มองเห็นว่าน่าจะให้เราเข้าร่วมเป็นหน่วยงานหนึ่งในผู้ที่จะร่วมงานเกษตรแห่งชาตินี้ด้วย ก็บอกเราให้ร่วม ซึ่งเราก็ไม่มีปัญหา

เมื่อเราต้องมาร่วมงานเกษตรแห่งชาติตั้ง ๑๐ วัน งานเพื่อฟ้าดินของเรานั้นเราจัดแค่ ๓ วันเอง ถ้าเราต้องจัดที่นี้ ๑๐ วัน แล้วจะไปจัดอีก ๓ วันในเดือนพฤษภา ก็จะซ้ำจะเหนื่อยมากเกินไป เราจึงยุบงานของเรามารวมกับงานนี้ เครือข่าย-เครือข่ายของเราจะมารวมกันจัดกันตรงนี้แหละ เท่าที่จะทำได้ เราจึงรับปากกับเขา และก็กลายเป็นหนึ่งในผู้มีส่วนร่วมการจัดแสดงงานเกษตรแห่งชาติกับเขาด้วยความจริงแล้วเราก็ไม่ได้ทำอะไรมาหรอก เราทำเป็นปกติ กลักรวมเราก็ทำของเราอยู่อย่างนั้นแล้ว การค้าการขายเราก็ทำบ้างอยู่แล้ว เราขายอาหารมังสวิรัตอยู่ที่โรงอาหารในมหาวิทยาลัย แต่ก็ยังไม่มาก ไม่มาเยอะไรนักหรอก เพราะเราเพิ่งจะมาก่อร่างสร้างตัวได้ ๒-๓ เดือนเท่านั้นเอง เรื่องอื่นๆ เกี่ยวกับการแปรรูปต่างๆ ก็มีบ้าง พอจะจัดงานภายในไม่นานนี้ เราก็เตรียมจัดแจงส่วนที่เรามีอยู่ และทำเพิ่มในส่วนที่ควรที่เหมาะในการร่วมงานเกษตรแห่งชาตินี้ ทำเป็นรูปเป็นร่างเป็นกอบเป็นกำขึ้นจากเดิมที่ทำเป็นรูปเป็นร่างบ้างแล้ว เพราะเราอยู่ที่นี่ตั้งแต่ธันวาคม มกราคม กว่าจะถึงมีนาคม พี่พันธ์ุ-ธัญญาหารก็เป็นรูปร่างขึ้นมาหมดแล้ว พื้นดินต่างๆ ก็เขียวชอุ่ม กะหล่ำปลีก็ลูกโต แดงกวา แดงโม ถั่วฝักยาวก็ออกลูกออกหลาน ก็ได้กินไปแล้ว เราไม่ได้ทำอะไรผิดไปจากวิถีชีวิตประจำวันของเราเท่าไร เป็นแต่เพียงว่าจัดให้เป็นรูปร่างของงาน จัดการออกงานเท่านั้นเอง เราขึ้นป้ายบอกว่าเป็นงานนิทรรศการที่มีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

ถาม ผลออกมาเป็นอย่างไร ?

ตอบ

อันนี้สำคัญ ผลออกมาเอาตมาให้คะแนนเป็น A++ เพราะว่ามันเป็นงานที่เปิดตัว เป็นงานที่พวกเราเข้าใจเพิ่มขึ้น และมันก็เห็นได้ว่าพวกเรานี้เต็มใจเข้ามาร่วมเข้ามาทำ ทำให้ผู้ที่อยู่เดิม ผู้ที่ลงหลักปักแหล่งอยู่ประมาณ ๔๐ คนในชุมชนที่ ม.อุบลฯ นี้ พอจัดงานก็มีคนมาเพิ่มเป็นหลายร้อยคน เข้ามาร่วมกัน เครือข่ายเครือข่ายก็เข้ามาช่วยกันมากมายขึ้น ต่างคนต่างมาร่วมมือ มาร่วมรังสรรค์

ขึ้นมา ชมิชมัน จัดงานตั้ง ๑๐ วัน ซึ่งเราไม่เคยจัดงานยาวนานต่อเนื่องกันถึง

๑๐ วันอย่างนี้มาก่อน อย่างมากก็ ๗ วัน เช่น งานพุทธาภิเษกสุดยอด

ปาฏิหาริย์ งานปลุกเสก“พระแท้ๆของพุทธ” นอกนั้นก็ม้งงานแค่ ๒ วัน ๓ วัน ๔ วัน งานนี้นับว่าเป็นงานที่ลองของ ลองใจกัน

เหลือเกิน ต้องสัมพันธ์กับคนนอกตลอดเวลา พวกคนในของเราจะมา เข้ามาเป็นเจ้าภาพ เข้ามาเป็นตัวปฏิบัติทั้งหมดเลย

ซึ่งพฤติกรรมของแต่ละคนๆ ที่มาร่วมนั้นแหละ ทำให้

เอาตมาให้คะแนน ที่นี้มีคนมองว่า พวกเราลงทุนลงแรง

ทั้งทุนที่เป็นวัตถุดิบทองทั้งแรงงาน ทั้งเอาบุคลากรมารวม

กันทำงานอย่างนี้ เป็นงานติดดิน เป็นงานที่ต้องทำ ไม่ใช่

งานนั่งหน้าร้านเท่านั้น ต้องทำตลอดเวลา เป็นงานอยู่กับดิน

เป็นงานกลีกรรรม งานที่เป็นชีวิตจริงปกติที่เป็นอยู่ของชาวเรา

นั่นเอง แต่เราก็มาร่วมกันทำมากขึ้น เร่งสร้างเร่งก่อที่ควรก่อ

มากขึ้น ก็ต้องใช้ต้องจ่ายค่าสร้างค่าก่อมากขึ้นปูปูป

คนที่มีมอง

ประโยชน์ออกไปในทางเชิงของโลภๆ ก็ว่าไม่คุ้ม ไม่คุ้มคืออะไร

คือเราจ่ายไปแล้วเราไม่ได้คืนมาคุ้ม นั่นเป็นการมองอย่างตื้นๆง่ายๆว่า เป็น

การมาออกงานเท่านั้น และคิดประเมินผลได้ผลเสียในแบบทุนนิยม หรือมองออกไปข้างนอก

ออกไปแบบโลภๆ แต่เอาตมาไม่ได้คิดหรือมองแบบนั้น

เอาตมาก็ขออธิบายให้เข้าใจหน่อยเถอะว่า **เอาตมามองที่การทำงาน มองการสร้างสรรงาน**

ซึ่งได้ประโยชน์ตรงที่ว่า คนของพวกเราเจริญขึ้นหรือไม่ งานของเราดีขึ้นหรือไม่ อันนี้ต่างหาก คือ

ประเด็นหลักที่เอาตมามอง ซึ่งเอาตมามองแล้วว่า โอ้โฮ...งานนี้ ๑๐ วัน คนของพวกเราเจริญขึ้น คนของ

พวกเราได้ทำงานเพิ่มขึ้น คนของพวกเราได้แสดงออก ทุกอย่างทั้งในด้านจิตวิญญาณ ทั้งในด้านที่ได้

เข้ากับผู้คน ทั้งในด้านที่ได้เข้ากับสังคม ทั้งในด้านที่เขาทำทุกอย่าง เสียสละทั้งวัตถุ ทรัพย์สินเงินทอง

อะไรก็แล้วแต่ ที่มีมองออกไปว่าจ่ายไม่คุ้ม เพราะว่าคนมากก็น้อย และคนก็ไม่ได้ฮือฮาอะไรมากมาย

เนื่องจากไม่มีแสง สี เสียง มันเป็นเรื่องความสำคัญของคนด้านแนวลึก ซึ่งขนาดนี้

โดยปัญญาของเอาตมาประเมินผลว่าคุ้มแล้ว แต่คนที่มองคนละแง่ และคิดเป็นเรื่องตัวเลข ตัวเงิน

ตัวแรงงาน ตัวทุนรอนอะไรที่เป็นแบบโลภๆ เป็นกำไร-ขาดทุนแบบทุนนิยม ก็ไปมองว่าแลกเปลี่ยนได้

เอาตมามองที่การทำงาน
มองการสร้างสรรงาน
ซึ่งได้ประโยชน์ตรงที่ว่า
คนของพวกเราเจริญขึ้นหรือไม่
งานของเราดีขึ้นหรือไม่
อันนี้ต่างหาก
คือประเด็นหลัก
ที่เอาตมามอง

ไม่คุ้ม แม้จำนวนผู้คนที่เข้ามาชมงาน ก็ไม่เพียงพอ หรือผู้มารับ
บริการก็ดูไม่คุ้ม การคิดทางรายได้รายจ่ายเชิงโหมะหนาก็ไม่คุ้ม

อาตมาไม่ได้มองในแง่ประโยชน์ตรงๆที่ต้องมีปริมาณมีกำไร
เป็นวัตถุประสงค์ หรือแบบทุนนิยม หรือได้โหมะหนาคู่หรือไม่คุ้ม ผู้คนมาชม
มากๆ หรือมีลูกค้ามารับบริการมากๆก็ตาม อาตมาจะไม่มองตรงนั้น
ในการประเมินผล

อาตมาประเมินผลที่ว่า คนของเรามากันด้วยพฤติกรรมอย่างไร
นำชิ้นชมไหม มาทำงานกันแล้วเป็นปีกแผ่นสามัคคีคืออบอุ่นหรือไม่ แต่
ละคนได้พัฒนาตัวเองหรือไม่ ซึ่งอาตมาได้เห็นคนพวกเราได้พัฒนา
ขึ้น **คุ้มแสนคุ้ม** เพราะงานนี้มันเป็นงานหนักงานยาว งานตั้ง ๑๐ วัน
งานกว้างใช้บริเวณงานตั้ง ๕๐ กว่าไร่ และยิ่งเอื้อไปถึงบริเวณงานของ
คนอื่นเขาอีก ถึงแม้เราไม่ได้ไปรับผิดชอบก็ตาม แต่เราก็ต้องเชื่อมกับ
เขาอีก และเราก็ทำงานได้ดี ทำงานได้เกินกว่าที่อาตมาคาดหมายไว้
เพราะฉะนั้นอาตมาจึงให้คะแนนว่าคุ้มแสนคุ้ม แต่คนอื่นที่ประเมินผล
อาตมาคิดว่าคงประเมินผลต่างจากวิธีที่อาตมาอธิบายไปแล้ว พวกคุณ
ฟังแล้ว ลองคิดประเมินตามดูก็แล้วกัน

ส่วนอาตมาไปในงานทุกวัน ไปก่อนงานด้วย
อยู่ที่นั่นตลอด ๑๐ วัน เป็นส่วนหนึ่งของงาน โดยมีการ
ดำรงชีวิตตามปกติ ตื่นเช้ามาก็ทำวัตรเช้า อาตมาก็เทศน์
ทำวัตรเช้าเกือบทุกวัน แต่ไม่ทุกวัน แบ่งให้ห้องคี่อื่นเทศน์
บ้าง โดยมีงานเพิ่มเติมขึ้นมาจากวิถีชีวิตที่ปกติต้อง
ทำงานกับสังคม กับคนที่เข้ามาชมงาน ทำอะไรให้แก่
คนที่เข้ามาใช้บริการในงานเพิ่มเติมขึ้น เราก็ทำ ส่วน

งานหลักเราก็ทำอยู่ เหมือนเป็นชีวิตประจำวันของเรา ซึ่งทำให้เราได้เปิดเผยวัฒนธรรมของชุมชนของพวกเรา คนอื่นเขาจะเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวคิดของใคร ก็มีอีกหลายแนวคิดในเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งของเราก็เป็นเศรษฐกิจพอเพียงแบบแนวคิดของเรา ที่เปิดเผยแสดงออกตามความจริง อาตมาว่า อันนี้เราไม่ได้ทำเฉพาะไปออกงาน ทำแค่หน้าร้านโชว์รูม เท่านั้นแต่เราให้ดูทั้งตัวตนความเป็นเราทั้งชุมชน เป็นนิทรรศการที่มีชีวิต ดังที่เราขึ้นไปไว้ เข้ามาดูทั้งในบ้าน ในห้องน้ำห้องส้วม ในห้องนอน ใหนๆหมดเลย เราเปิดเผยทุกอย่าง

ถาม เราอยู่นั่นนานแค่ไหน มีกรอบเวลาหรือไม่ ?

ตอบ นานเท่าที่เหตุการณ์จะให้เราอยู่ไม่ได้ อาจอยู่ไปอีก ๑๐๐ ปี อาจอยู่ ๕๐ ปี อาจอยู่อีก ๕ วัน เขาบอกให้เราออก เราก็ออก ขึ้นอยู่กับเขา เพราะเราไม่ไปยึดมั่นถือมั่นว่าเป็นที่ของเรา เป็นสมบัติของเรา เราไม่ได้ยึดถืออะไรเป็นของเราเลย อาตมาบอกพวกเราว่า เราเข้าไปก็จะเป็นคนที่มีชีวิตอยู่กับสังคม อยู่แบบที่พวกเราเป็นอยู่ ให้รู้ว่าเราเป็นอยู่อย่างนี้แหละ มีที่ดินเราก็ไปอยู่ เราก็ไปทำ ไปมีชีวิตทำมาหาเลี้ยงชีพ ถ้าคุณยินดี คุณเห็นชอบ เห็นว่าดีเป็นประโยชน์ อะไรก็แล้วแต่ จะให้อยู่ เราก็อยู่ไปเรื่อยๆ หรือถ้าคุณบอกว่า พวกเราใช้ไม่ได้ อยู่ไปไม่ได้เรื่องแล้ว ให้ออกเราก็จะออกทันที และเราออกไป อะไรที่พอถือออกไปด้วยบ้าง ก็เอาไปบ้าง ส่วนอะไรที่เราได้สร้างได้ก่อสร้างไปเป็นหลักเป็นแหล่งในที่นั้นเราก็ไม่เอาไปด้วยหรอก เราไม่ได้ยึดว่าสิ่งทั้งหลายเป็นของเรา

พวกเราตั้งใจมายืนยัน พิสูจน์ว่าเราพึ่งตนเองได้ด้วยระบบบุญนิยม เราอยู่ในระบบที่เราเป็นสาธารณโภคี เพื่อแผ่เกื้อกูลกัน ไม่เอาเปรียบเอาไรใคร

อาตมาบอกคณาจารย์ ในการประชุมปรึกษาหารือกันว่า พวกเราเป็นอย่างไร คุณก็ลองฟังดู อาตมาพูดอย่างนี้ และลองติดตามดูความจริงอันนี้ก็แล้วกัน การที่เราไม่ยึดมั่นถือมั่น เพราะเราศึกษาเรื่องของศาสนาและเราก็ประพฤติตนตามหลักพระพุทธเจ้ามาว่า ไม่ได้ยึดของตัวของตน เราจะทำได้ไหม คุณก็พิสูจน์พวกเราแล้วกัน

เพราะฉะนั้นพวกเราทำที่ไม่ได้คิดว่าจะอยู่นานแค่ไหน จะอยู่ตลอดไปหรือไม่ ถ้าอยู่สบายดีพวกเราก็อยู่ไป ถ้าไม่อยากอยู่พวกเราก็ออก หรือว่าเราอยากอยู่เขาไม่ให้เราออก โดยไม่มีการน้อยใจ เสียใจอะไร ออกก็ออก และอาตมาก็ทบทวนในที่ประชุมกับคณาจารย์ว่า **พวกเราตั้งใจมายืนยัน พิสูจน์ว่าเราพึ่งตนเองได้ด้วยระบบบุญนิยม เราอยู่ในระบบที่เราเป็นสาธารณโภคี เพื่อแผ่เกื้อกูลกัน ไม่เอาเปรียบเอาไรใคร** และอาตมาก็ทำเพื่อพิสูจน์ความจริงให้เห็น ท่านเห็นเราก็ให้เราอยู่ เห็นว่าไม่ดีก็ให้เราออกไป ก็จบ เราก็ไม่มีปัญหาอะไรทั้งนั้น

และอาตมาก็ทบทวนที่สุดว่า อาตมาไม่เชื่อนะว่า คนมีปัญญาหรือปัญญาชนจะรู้ว่าอะไรดี อะไรไม่ดี ถ้ารู้ว่าอะไรดีเขาไม่ไล่ให้ออกไปหรอก แต่ถ้าเขารู้ว่าเราไม่ดี เขาเห็นเราไม่ดี ถ้าเราไม่ดีเรา

ก็ไป แต่ถ้าเราดีจริงๆ เขาเห็นว่าเราไม่ดี อุตมาว่าเขาเป็นครูบาอาจารย์กันนะ ปัญญาชนคงไม่ไ้ง่ายๆหรอก ข้อสำคัญเราจะดีจริงๆไหมเท่านั้น

ถาม พ่อท่านพูดถึงประเด็นหลักที่พวกเราได้ประโยชน์และมีประเด็นรอไหม ?

ตอบ เกิดผลพลอยได้ซึ่งมันเป็นส่วนเสริม สมมุติเราได้ผลตอบแทน เป็นส่วนเกินมามาก มีผลตอบแทนแลกเปลี่ยนกลับคืนมามาก เมื่อมากขึ้นก็เป็นส่วนที่เราจะสะสมเป็นประโยชน์ต่อสังคมเพิ่มขึ้นไปอีกมากขึ้นๆ เพราะเราไม่มีวิธีการหรืออุดมคติที่ว่า เพื่อกอบโกยสะสมเอามากๆ หรือไปออกดอกออกผลดูเอาเข้ามาให้แก่นตนเองตามแบบระบบของทุนนิยม เราไม่มีแนวคิดอย่างนี้แนวคิดแบบนี้เราไม่เอาเราเลิกแล้ว ซึ่งแต่ก่อนแนวคิดอย่างนี้เราก็เคยทำมา ดังนั้น ผลพลอยได้ต่างๆ ที่ได้เพิ่มขึ้นมาก็ยิ่งจะเป็นความสะดวก ยิ่งเป็นความเจริญ ยิ่งเป็นความอุดมสมบูรณ์ เป็นสิ่งที่ทำให้เราสร้างได้ง่ายขึ้น สะพัดมากขึ้น เกื้อกูลมากขึ้น ความขาดแคลนก็น้อยลงในสังคม การกินคืออยู่ดีมีสุขมันก็จะดีขึ้นๆ เท่านั้นเอง

✿ โลกของทุนนิยม คงทำความเข้าใจในเรื่องของเศรษฐกิจพอเพียงได้ไม่ง่ายเลย
แต่ในโลกของบุญนิยมแล้ว
เศรษฐกิจพอเพียง คือ บุญนิยม
หรือ บุญนิยม ก็คือ เศรษฐกิจพอเพียงนั่นเอง

✿ บ้านดิน

จดหมาย

จากนายธีรศิลป์

...ว่าจะเขียนจดหมาย...ก็พัດวันประกันพรงอยู่เรื่อย

ค่อนข้างจะนานที่ผมไม่ได้ติดต่อกลับทางกองบรรณาธิการฯ แต่ก็ยังได้รับหนังสือเป็นประจำและติดตามอยู่ตลอดครับ ก็นานมากตั้งแต่ช่วงต้นๆปีที่ไปคัดค้านการเอาหุ้นของมีนเมาเข้าตลาดหลักทรัพย์ ต่อมาก็ชุมนุมเชิงุท่านนายกลงจากตำแหน่งก็ช่วยอยู่เป็นพลัง และช่วยงานในกลุ่มจนวันสุดท้าย กลับมาบ้านก็เลยทำงานที่คั่งค้างสะสมอยู่จนทุกวันนี้ว่าจะเขียนจดหมายมาเล่าความรู้สึกให้ฟังเมื่อไหร่ ก็พัດวันประกันพรงอยู่เรื่อย

กาลเวลาก็เลยล่วงมาจนจะสิ้นปีอีกแล้ว เมื่อคืนฝนตกนานพอสมควรแก่การจากไปของฝนเกือบ ๑ เดือน อ่านแล้วหวังว่าคงไม่งนะครับ ฝนหยุดตกไปเกือบเดือนหนึ่งฟังตกมาเมื่อคืนนี้เองแล้วก็ไม่รู้เมื่อไหร่จึงจะตกมาอีก ก่อนหน้านี้หลายวันก็ต้องตามเก็บปลาที่น้ำแห้งขอดไปปล่อยที่หนองน้ำใหญ่ น้ำแห้งขอดไปเกือบหมดฝนจึงตกมา แล้วก็รู้ว่าอีกนานแค่ไหนจึงจะตกอีก

ช่วงหลายปีมานี้รู้สึกฟ้าฝนจะทำงานเหมือนรัฐบาลเลย คือที่ตกก็ตกจนท่วมเสียหาย ที่แล้งก็แล้งจนแห้งเสียหาย หากความพอดีไม่ค่อยได้เลย ที่ไหนได้รับความช่วยเหลือจากรัฐ ก็ได้รับจนทำอะไรมากไม่เป็น ที่ไม่ได้รับก็ไม่ได้รับจนไม่รู้เรื่องรู้ราวอะไรก็มี

ช่วงนี้ข่าวความเคลื่อนไหวของชาวโอโศกก็ได้รับเฉพาะจากสารโอโศกกับดอกหญ้า ซึ่งก็ยอมรับว่าค่อนข้างจะล่าช้าอยู่ เพราะถึงแม้หนังสือจะมาครบ แต่กว่าจะมาแต่ละเล่มก็ห่างจากเหตุการณ์จริงเป็นเดือนๆ แต่ก็ยังดีที่รับรู้ข่าวสารบ้าง ส่วนข่าวสารบ้านเมืองถึงแม้จะอยู่ไร่นาป่าเขา ไม่มีไฟฟ้า ธรรมดาใช้ ไม่มีโทรทัศน์หนังสือพิมพ์ ก็ยังดีที่มีวิทยุ คือสถานีวิทยุชุมชนของหลวงพ่อสุภัทโธ ที่ อ.ป่าดัว จ.ยโสธร ซึ่งบางวันท่านก็จะถ่ายทอดสดรายการจาก ASTV ผ่านคลื่นวิทยุ บางวันก็บันทึกเสียงไว้แล้วเอามาเปิดทีหลัง ก็ยังดีที่ได้ฟัง ส่วนรายการธรรมะก็เป็นปกติ เข้า ป้าย เย็น ก่อนนอน บางทีช่วงเย็นกับก่อนนอนก็จะเป็นข่าวจาก ASTV โดยเฉพาะช่วงวันศุกร์รายการเมืองไทยรายสัปดาห์ มักไม่ค่อยพลาด

วันนี้ทราบข่าวจากทางจังหวัดว่า ท่านรองนายกชื่อชิตชัยจะมาที่ยโสธรแล้วก็จะมาแวะที่หมู่บ้านผมเพื่อเยี่ยมดูแปลงคุณแหลม ๑ ในอีกหลายอรหันต์ชาวนาของหมู่บ้านโนนยางนี้ คุณแหลมเป็นลุงของผมเอง พวกเราก่อตั้งกลุ่มเกษตรกรอินทรีย์ชื่อ อรหันต์ชาวนา กันมานานแต่ยังสมบูรณ์แบบนัก ก็มีการนำเรื่องราวออกเสนอทางสื่อโทรทัศน์ในรายการที่มีคนดูมากมายเสียก่อน ทำให้ตอนนี้มีคนมาดูงานมากมาย ได้ยินคุณลุงบอกว่าเหนื่อย เสียงาน พุดไปเขาก็ได้แค่ฟังไม่ได้ทำตาม กลุ่มเกษตรกรอินทรีย์อรหันต์ชาวนานี้มีกันหลายคน หลากหลายรูปแบบ บางคนเน้นพืช บางคนเน้นสัตว์ บางคนก็คละเคล้ากัน บางคนยังกินผงชูรส บางคนไม่กิน บางคนยังสูบบุหรี่ กินเหล้าอยู่บ้างนิดหน่อย แต่มาตรการของกลุ่มคือ **ในวันหนึ่งทุกคนต้องลดละเลิก สิ่งไม่จำเป็นดังกล่าวให้หมด** อย่างผมก็แปลกกว่าทุกคนในกลุ่ม คือนอกจากละอบายมุข ๖ ได้หมดก็ยังกินมังสวิรัตด้วย สิ่งที่ค่อนข้างจะเน้นเป็นหลักในแปลงคือ การอนุรักษ์และพัฒนาพันธุ์ข้าวเอง รวมทั้งพืชพื้นเมืองอีกหลายอย่าง มาวันนี้รู้สึกดีใจและโล่งใจที่

ไม่ดังเพราะวันๆเห็นคนมาหาคุณลุงมากๆ ตอนนี่หม้อเจ้าชู้ไม่ต้องไปถอนมันอีกแล้ว เพราะโดนคนเหยียบ แต่คนละครั้งทำตายเรียบเลย(เจ้าของแปลงก็แทบจะพอม) จนเป็นที่มาของการเยือนของคุณชิตชัยในเร็วๆนี้ ก็ไม่รู้ว่าวันนั้นเขาจะได้มาจริงรีเปลา (เมื่อก่อนไม่เห็นสนใจ แม้แต่ผู้ว่าฯ นายอำเภอ ปลัด เกษตรอำเภอจังหวัด ส.ส.)

ย้อนเรื่องราวกลับไปสมัยที่ชุมนุมไล่นายกกันอยู่ ก่อนนั้นก็คิดว่าโทะสะของเราไม่รุนแรงแล้วหนอ แต่พอไปอยู่ในเหตุการณ์อย่างนั้นจึงรู้ว่าภาวะจิตของตนว่า เข้าใจผิดแล้วหนอ ได้เห็นสื่อลับที่ลับมานาน แล้วถูกปลุกให้ตื่นแบบถูกกระแทกที่จมูก ก็คิดว่ามันจะตื่นด้วยอาการอย่างไร ก็ดีที่ได้ฝึกฝนอบรมจิตใจมาก่อน แต่พอได้เห็นอาการของชาวบ้านคนอื่นๆแล้วกลับรู้สึกสลดใจ...เขาไม่เคยฝึกจิตใจ เรื่องการให้อภัยมามากพอหนอ เหมือนที่พ่อท่านเคยอธิบายทาง ASTV ในวันหนึ่งว่า ปุ่กชนความอดทนเขามีขีดจำกัดนะ...ปกติเดิมทีกิเลสเจ้าเรือนผมมักจะเป็นกิเลสราคะ แต่พอโทะสะมันโผล่ออกมาทำงาน ราคามันก็หายไป ทุกวันนี้กลับมาบ้านขนาดญาติๆหลายคนก็แย่งแข่งให้ผมตายเสีย เพราะที่ผมไปไล่นายกมันทำให้เขากลัวว่าจะไม่ได้ในสิ่งที่ได้ แรกๆโทะสะก็ขึ้นฉุนเหมือนเผาขางรถยนต์ แต่พอนึกถึงเรื่องทีหนุ่มสาวรักกันปานจะกลืน แม่พ่อแม่ญาติผู้ใหญ่จะเตือน ใครสักคนว่าอีกฝ่ายไม่ดีอย่างไรเขาก็ยอมไม่เชื่อ เพราะความรักทำให้เขาตาบอดเสียแล้ว ชาวบ้านก็คงเหมือนกัน ลักวันเมื่อคนที่รักออกฤทธิ์กับเขา เขาก็จะเข้าใจหรือเขาจะฆ่าตัวตายไปก็เป็นวิบากของเขา และจากประสบการณ์ในการชุมนุม ทำให้เห็นว่า คนเราไม่ได้ตาบอดเพียงเพราะความรัก แม้แต่ความซังก็ทำให้ตาบอด ความกลัวและความไม่รู้จักความโง่เขลาทำให้ตาบอดได้ไม่ต่างกันเลย โทะสะทำให้เกิดความซัง มีโทะสะมากก็ซังมาก ซังมากก็จะมีจิตที่บอดมาก...ไอ้หนอ...

❖ แก่นคำกล่าว พิลาถน้อย ยโสธ

❁ กิเลสใดโทะสะจะทำเจ้าของเอง ขอขอบคุณมากมายสำหรับสาระที่ได้วิเคราะห้วิจารณ์มาสู่ฟัง

จะพยายามตรวจศีลของตัวเองให้มากกว่านี้

ผมเองก็ปฏิบัติฝึกตนให้เป็นผู้ที่ใช้ชีวิตเรียบง่าย และพยายามจะสันโดษตามทางธรรมที่เห็นแล้วว่าถูกต้อง ดีงาม และเหมาะสม อยู่ในกรอบของศีลห้า และพยายามต่อสู้ในเรื่องอารมณ์ความรู้สึกที่มีต่อเรื่องกระทบต่างๆ ในแต่ละวันที่ได้พบเจอ บางครั้งก็เจอเรื่องหนักๆ บางครั้งก็เจอเรื่องดีเข้ามา แต่ผมก็เตือนตัวเองเสมอว่า อย่าประมาทกับชีวิต มีพ่ายแพ้ก็เลสใใจบางเรื่องทีตัวเองชอบใจ และผลออกไปกับมัน พอได้สนใจตัวเองก็มีความสุขและเป็นทุกข์ เมื่อผมวางไม่เป็นพอเบือก็อยากละทิ้งแต่ทำไม่ได้ เมื่ออยู่กับเราต้องรับผิดชอบ ผมอยากจะทำอย่างใดในการวางใจให้เป็น อยู่กับมันได้โดยปกติ ผมมีหนังสือธรรมะมากมาย ทั้งทางญาติธรรมส่งมาให้และก็หามาอ่านมากมาย มีหนังสือธรรมะหลายวัดหลายสำนักก็ให้ผม(กินเจอีกด้วย)บวกกับ(กินมังสวิรัต)

ตอนนี้ผมเองก็พยายามฝึกเรื่องคิดก่อนพูดอยู่ ปกติก็เป็นคนไม่ค่อยพูด ถ้าผมพูดแล้วจะพูดตามตรง ถูกเป็นถูกผิดเป็นผิด แต่ผมก็พยายามสงบปากสงบคำไว้ เพราะรู้ตัวเองว่าเป็นคนโง่เท่าที่มี

ปัญญาและมีปัญญาเท่าที่ไฉ่ ผมขอยอมรับผิดชอบว่า บางทีก็มีปัญหาเกี่ยวกับผู้มีพระคุณ บางครั้งก็แสดงอาการอันไม่ได้อยู่บ้าง แต่ก็พยายามให้น้อยลงแล้ว จะควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมตัวเองให้ได้ ไม่ว่าจะทำ พูด คิด ก็พยายามตรววจศีลของตัวเองให้มากกว่านี้ละครับ

❁ **ธวัชชัย สุดโสม จ.ลพบุรี**

❁ ความเชี่ยวชาญเกิดขึ้นเมื่อฝึกบ่อยๆ **เรียนรู้อีก“ตามอารมณ์และความรู้สึกให้ทัน”** ต้องทำบ่อยๆเสมอๆ ก็จะจับทางได้ถูกต้องมากขึ้นเรื่อยๆ ศิลแต่ละข้อจะเป็นเครื่องอาศัยอย่างดีกับบทฝึกนี้หวังว่าคงได้ส่งข่าวมาเล่าสู่กันฟังอีกนะ

เราต่างก็เกิดมาเพื่อเรียนรู้....ทุกข์....ด้วยกันทั้งนั้น

ข้าพเจ้าเคยได้ดูทีวีซึ่งท่าน...มาออกรายการ ท่านได้ตอบคำถามจากทางบ้านเรื่อง กัมมพันธุ ท่านได้อธิบายว่า กรรมเป็นเผ่าพันธุ์ซึ่งจะสามารถถ่ายทอดจากพ่อแม่มาสู่ลูกได้ ขณะนั้นข้าพเจ้าคิดว่า ท่านน่าจะอธิบายหรือแปลความหมายในข้อนี้ผิด ตามที่ข้าพเจ้าเข้าใจจากการรับรู้จากอโศก ซึ่งก็เป็นเช่นนั้นจริงๆ พอติข้าพเจ้าได้มาอ่านสารอโศกอันดับ ๒๙๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ลิบท่านาทีกับพ่อท่านซึ่งอธิบายเรื่องนี้ไว้ด้วย ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจยิ่งขึ้น อันที่จริงท่าน... เป็นพระรุ่นใหม่ที่อธิบายหรือนำเสนอธรรมที่เป็นแก่นแท้ๆได้ดีทีเดียว ควรสนับสนุนและส่งเสริมเป็นอย่างยิ่ง แต่มีเพียงบางประเด็นที่ท่านเข้าใจผิดและอธิบายไม่ถูกต้อง ซึ่งอาจจะเป็นเพราะท่านยังมีภูมิธรรมไม่ถึงก็เป็นได้ ที่กล่าวมานี้มิได้เป็นการไปตำหนิท่าน เพียงแต่มาเล่าสู่กันฟังว่า อาจจะมีเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นมาบ้างในสังคมชาวพระกระแสนหลัก ซึ่งจะทำให้มีจิตวิญญูเข้าใจผิดไปในวงกว้างเท่านั้น

และมีอีกเรื่องหนึ่งที่อยากจะเล่าให้ฟัง คือในที่ทำงานของข้าพเจ้า จะมีคนที่พูดถึงท่านพลตรีจำลอง และพ่อท่านไปในทางไม่ค่อยดีนัก ข้าพเจ้าก็ได้แต่ ฟังและคิดในใจว่า คนที่ใจแคบมีเปิดใจกว้างรับรู้ความจริงจากฝ่ายที่ตนไม่ชอบ เป็นคนที่น่าเวทนาจริงๆ เหมือนกบในกะลาคงต้องปิดหูปิดตา ไม่ได้รับสัมผัสธรรมไปจนตายกระมัง แต่ข้าพเจ้าก็ไม่ได้ไปโต้แย้งหรือต่อว่าเขาเหล่านั้นนั้นข้าพเจ้าก็ปฏิบัติตนตามแนวทางของอโศกตามความเหมาะสมของตน ซึ่งก็ได้รับประโยชน์หลายๆอย่างที่จำเป็นสำหรับการดำเนินชีวิตของข้าพเจ้าต่อไป

❁ **คุณสุชาติ รุ่งกับทิม จ.กรุงเทพฯ**

❁ เราเกิดมาเพื่อเรียนรู้เติมเต็มในสิ่งที่ขาด หากสามารถนำเหตุการณ์ที่พบมาสอนตนให้ได้ประโยชน์ เราเองจะเข้าใจโลกในตนและคนอื่นมากขึ้น ที่สำคัญ...อย่าดูถูกกันหรือด่วนตัดสินใครๆซะก่อน

ต้องเพียรอย่างจริงจังโดยต่อเนื่องในการเอาชนะตนเองให้ได้

เป็นสื่อให้ทราบถึงกิจกรรมของชาวโศก คือหมู่กลุ่มบุคคลที่ศึกษาและปฏิบัติตามคำสอนทางพระพุทธศาสนาที่ถูกต้องทั้งการให้ทาน รักษาศีล เจริญภาวนาปัญญา หรือเคร่งครัดตามโอวาทปาติโมกข์ ดูแล้วก็เห็นว่าออกจากทุกข์ได้ มีความเป็นอยู่สุขสบายภายใต้การบ่มเพาะพระธรรมโดยไม่เฉไฉเลี้ยวบาลี เล่นเชิงเล่นคำ คือปฏิบัติธรรมะตรงไปตรงมา คำสอนว่าอย่างไรก็ประพฤติปฏิบัติเดินตามนั้น

เคยมาเรียนพระไตรปิฎกวันอาทิตย์ เคยไปบรรยายธรรมะที่เห็นที่สันติอโศก ณ ห้องสนามหลวงเนื่องในวันวิสาขบูชา กับได้อ่านสารอโศกและติดตามกิจกรรมของชาวโศกทุกๆด้าน รู้สึกว่ามีเหตุผลผลไม่ขัดแย้งจากคำสอนฯ โดยเฉพาะกิจกรรมทางการเมืองอันทำให้เกิดมิติใหม่ในการมีส่วนร่วมอย่างอหิงสา.....

เมื่ออ่านนิเทศสารสารอโศกที่ไร ก็อยากปฏิบัติให้ได้ตามเขา แต่ถึงอย่างไรสารอโศกก็เป็นเครื่องยกระดับชีวิตให้ดีขึ้น (update life) อ่านคราใดก็เกิดปิติ เกิดสติให้ควบคุมยับยั้งตนเองมิให้กาย วาจา จิต คิดทำชั่ว คือกำกับให้ตัวเราอยู่ในศีลอยู่ในธรรมอย่างเข้มแข็งต่อไปที่จะพยายามทำความเพียร ไม่เกียจคร้าน เอาชนะตนเองให้ได้ ต้องเอาจริงทำความดีให้มาก หากไม่อ่านไปนานๆ ก็ขาดเครื่องเหนี่ยวรั้งหรือเครื่องสร้างกำลังใจให้คงไว้ซึ่งความดีความบริสุทธิ์ ข้อสำคัญคือช่วยทำให้ไม่กลับไปยุ่งเกี่ยวกับบ้ายมุขและสิ่งเสพติดทั้งปวงจนกระทั่งทุกวันนี้

❀ **อุกฤษ ทิวพะพาภย์**

❀ **อนุโมทนาสาธุกับความตั้งใจดีๆ หากลงมือทำไม่ว่าแพ้หรือชนะกำลังก็เกิดแล้ว**

ขอกฎในความผิดพลาด.....ขออนุญาตแก้ไขด้วย

คำว่า mother's tong แปลว่าอะไรครับ เพราะไปเปิด dictionary ดูแล้ว ไม่พบคำว่า tong เลยครับ คำนี้มาจากหนังสือวิถิปุทธ ยุคเศรษฐกิจพอเพียง สมณะไพริริกษ์ หน้า ๒๓ บรรทัดที่ ๓ นับจากด้านล่าง ผมทราบหนังสือวิถิปุทธ ยุคเศรษฐกิจพอเพียง เป็นผลงานของธรรมทัศน์ สมาคม แต่ผมขอรบกวน บก.สารอโศก ช่วยติดตามและสอบถาม แล้วขอความกรุณาตอบในสารอโศก เพื่อให้ผู้อ่านวิถิปุทธยุคเศรษฐกิจพอเพียง ที่ติดศัพท์ตัวนี้ได้เข้าใจ

❀ **นายแก่นแท้ แก่นธรรมาภิจิต จ.เชียงใหม่**

❀ **ขอขอบพระคุณที่กรุณาทักห้วงมา คำว่า "ลิ้น" ภาษาอังกฤษว่า "tongue" จึงขอรบกวน ท่านผู้อ่าน "วิถิปุทธ ยุคเศรษฐกิจพอเพียง" ช่วยแก้ไขจากเดิม คำว่า tong เป็น tongue ด้วย**

คำว่า mother's tongue พ่อท่านใช้เพื่อสื่อความหมายว่า ภาษาพ่อภาษาแม่ซึ่งก็คือภาษาไทยเรานั่นเอง.....

ทุกคนเป็นสถาปนิกแห่งโชคชะตาของตน

ความคิดเห็นและการปฏิบัติ

๑. content เนื้อหาให้สาระ ได้ความรู้จริงทางพุทธศาสนา นำไปปฏิบัติได้
๒. hope อ่านแล้วมีความหวัง ทำให้อยู่ได้ ลดกิเลสลงได้มากกว่าที่เคยเป็น
๓. just waiting รู้จักการรอคอย ซึ่งการรอคอยเป็นความรักที่ยิ่งใหญ่ อ่านมาตั้งแต่เป็นดอกหญ้า รู้จักสันตือโสภ ศีระชะอโศกมา ๑๐ กว่าปีแล้ว ได้ไปนอนไปปฏิบัติธรรม ได้กับตัวเองที่เรียกว่า“ปัจเจกตั้ง”

๔. ทุกวันนี้คิดว่าตัวเองทำกุศลกับคนติดยา เอาตัวเรา”สารอโศก”ไปถ่ายทอดบ่มเพาะความสงบสุขภายในให้กับสมาชิก ตอกย้ำด้วยกฎแห่งกรรม มีความเชื่อในสำนักฝ่ายดี

๕. ลงมือปฏิบัติถือศีล กินมือเดียวลดเพื่อที่จะตัดความอยากได้ใคร่ดีทั้งหลายมาได้ ๖ เดือนแล้ว เห็นสังขารมีชีวิตจริงๆ มีสารอโศกเป็นหนึ่งในทางปฏิบัติ ทุกคนเป็นสถาปนิกแห่งโชคชะตาตนเองเดียวกันตนก็เป็นสถาปนิกสร้างความเจ็บปวดรวดร้าวให้กับตนเองหลายๆเช่นกันค่ะ

❁ **สุรัญทิพ นาสมณีน จ.ขอนแก่น**

❁ **เรียนรู้ตนเองเพื่อเข้าใจผู้อื่น เกื้อกูลตนและผู้อื่นไปพร้อมๆกัน คีล ๕ และอบายมุขทั้ง ๖ ข้อ จะเป็นเครื่องมือพื้นฐานที่ดีที่ชาวพุทธใช้อาศัยฝึกตนตลอดมา**

เพราะเด็กทุกวันนี้ มีชีวิตที่สุดโต่งเกินไป

ผมสอนวิชาพระพุทธศาสนาชั้น ม. ๖ สังเกตเด็กทุกวันนี้จิตจะไม่นิ่ง ไม่ค่อยเป็นตัวของตัวเอง เพราะถูกกระตุ้นจากกระแสโลกทุนนิยมมากเกินไป

การสอนให้เด็ก“ไม่ยึดมั่นถือมั่น”ตามแนวทางของท่านพุทธทาสภิกขุ ที่ว่าให้อยู่เหนือดี-ชั่ว ทำจิตให้ปกติ ทำหน้าที่ให้ถูกต้อง การทำงานคือการปฏิบัติธรรม รู้จักปล่อยวาง ทำจิตให้ว่าง ผมว่าน่าจะเหมาะสมกับเด็กยุคนี้ เพราะเด็กยุคนี้จะมีชีวิตสุดโต่งเกินไป ยึดติดเกินไป ไม่ว่าจะในทางบวกหรือทางลบ ไม่เดินทางสายกลางหรือความพอเพียง ทำให้จิตไม่สงบ

การสอนให้เด็กไม่ยึดติดไม่ยึดมั่นถือมั่น ทำจิตให้สงบ อยู่เหนือดี-ชั่ว ทำหน้าที่ทำเหตุปัจจัยให้ถูกต้องไม่ยึดติดเกินไป แม้แต่เรื่องการทำความดี ไม่ทราบพ่อท่านโพธิรักษ์จะเห็นด้วยหรือเปล่า เพราะท่านวิจารณ์ท่านพุทธทาสว่า สอนแต่ปลายเหตุไม่เป็นไปตามขั้นตอน เพราะว่าผมก็สอนเด็กแบบนี้

❁ **ไพศาล สหัสรังษี จ.สงขลา**

❁ **เด็กคือภาพสะท้อนของสังคม เหตุที่เขามีพฤติกรรมเช่นทุกวันนี้ เพราะขาดแคลนตัวอย่างที่ดีของผู้ใหญ่ พุทธพจน์กล่าวว่าตั้งตนอยู่ในคุณอันสมควรก่อนจึงพร่ำสอนผู้อื่น จักไม่มัวหมองภายหลังหวังว่าคุณครูจะเป็นผู้ใหญ่อีกท่านหนึ่งที่ยังคงความปรารถนาดีต่อเด็กๆอย่างไม่เสื่อมคลาย เพราะหากมีตัวอย่างที่ดีที่มั่นคงเด็กๆก็จะมั่นใจ ปัญหาที่จะคลี่คลายได้ในที่สุด**

เรื่องย่อ.อ.อ. เป็นหนึ่งรูปร่าง

□ อ. ๑๙ พ.ค. '๕๑ ตบะวันนี้ แพบชาดก็ว่าได้...

หลังเลิกเรียนหกโมงเย็น นั่งรถถึงดินแดงหนึ่งทุ่ม เดินเข้าตลาดซื้อผักลวก ในใจก็คิดถึงน้ำพริกกะปิเจในตู้เย็นที่โกวตุ่มเก็บไว้ให้...แล้วก็ซื้อจนได้..(ผักลวก...ทั้งๆที่กำลังฝึกกินสองมือ

และไม่กินหลังพระอาทิตย์ตก) ถึงบ้านโกวเล็กฝนก็โปรยลงมา วางผักจิ้มไว้ที่นั่นแล้วรีบวิ่งขึ้นบ้าน (บ้านอีกหลังที่อาศัยนอน อยู่ไม่ไกลกันนัก) ไปหยิบบน้ำพริก...ถือร่มลงมาอีกคัน ก่อนลงก็เหลือบมองนาฬิกาแวบหนึ่ง...ทุ่มห้านาที ฝนก็ตก แต่ใจที่ก็เลสซึกงอยู่เบื้องหลัง กระซิบบอกให้ลง...ลงไปบ้านที่วางผักจิ้มไว้ เราเดินลงไป... หิว...ยังมีน้ำพริกยิ่งอยาก... บอกใครไม่ได้...ว่าตั้งตบะและกำลังทลายมัน...ใช้กลัวว่าจะมีใครดูถูก แต่เพราะรู้ว่าทุกคนจะคะยั้นคะยอให้ทลายตบะให้เร็วขึ้นมากกว่า...ไม่มีใครร่วมจุดรั้ง...ไม่มีใครช่วยตำหนิว่า...!! เราจะปฏิบัติธรรมอย่างอุกฤติมิใช่หรือ...นึกถึงท่านสมณะทั้งหลาย...คงต้องล้มตบะสักวันเถอะนะ... เราคว่าซาม..จะตักข้าว... แต่แล้วก็บอกโกวเล็กว่า ขึ้นไปกินบนบ้าน(อีกหลัง)นะ...โกวเล็กเห็นด้วยเพราะข้างล่างไม่ค่อยสะดวก เราเดินถือถุงผักจิ้มกะน้ำพริก ขึ้นบ้าน... เปิดห้อง เปิดตู้เย็น หยิบสองอย่างที่ถือมาใส่เข้าตู้เย็น ผักไว้ก่อน...พุงนี้ก็แล้วกัน... สี่ทุ่มก็จะนอนแล้ว... เปิดวิทยุฟังสักพัก ไกลสองทุ่มจึงลุกไปขัดล้างห้องน้ำ... ผ่านมาได้อีกหนึ่งวัน... คำว่าอุกฤติ หมายถึงทรمانกิเลสด้วยใช่ไหม... มันน่าดีใจที่ได้เข้าร่วมปฏิบัติธรรมอย่างอุกฤติเสียที ก็ฝนก็ไผ่มานานแล้ว..ว่า จะเอาชนะกิเลสโน่นๆนี้ให้ได้... ใครคนใดฟันฝ่าปัญหาได้ เราช่วยยินดี คิดอยากเก่งอย่างเขา... แต่มักลืมน่าต้องเผชิญทุกข์แบบเขาเช่นกัน...

นี่...เป็นบันทึกส่วนตัวที่เขียนไว้เ็นสมุดปกอ่อนสีฟ้า ตั้งแต่ ๑๙ พ.ค.'๕๑ ...๙ ปีมาแล้ว (แทบจำไม่ได้ว่านั่นเป็นเรา..ร๊ะ?...แต่ก็ลายมือเรานั้นแหละ)

วันนี้เก็บกวาดตู้หนังสือและตู้เสื้อผ้า จึงพบสมุดบันทึกเล่มนี้รวมอยู่กับหนังสือนานาเรื่องราวทุกอย่างผ่านมามากแล้ว

เรียนจบแล้ว... เราออกจากบ้านหลังนั้น มาอยู่วัดแล้ว ไม่ต้องหิ้วผักจิ้มเข้าบ้าน...

ไม่ต้องมองนาฬิกาอย่างทุกข์ทรมานว่าเกินพระอาทิตย์ตกหรือยัง ไม่ต้องกลัวว่าใครจะว่าเราเคร่งครัดเกินไป (มีแต่ว่าต้องคอยระวังไม่ให้ย่อหย่อนจนเกินไปซะมากกว่า)

การกินมือเดียวในวันนี้ได้...เราผ่านสถานการณ์การลงสนามรบ(กับกิเลส)

นานับครั้งและสั่งสมไว้เป็นอดีต...มาอย่างซ้าซาก แม้ระเนระนาด ชะอย่างเลียดฉิว **มิใช่ครั้งเดียว**

๙ ปี...พอจะอธิบายตัวเองให้ตนได้หายสงสัย... กับความคิดที่ค้างคาใจ...ว่า เราจะไม่มีวันเปลี่ยนแปลงใช่ไหม เราต้องสู้กิเลสแล้วๆเล่าๆ เหนื่อยร่าไปหรือไร สู้ไปก็ทุกข์ไป(ว่ากลัวจะแพ้) นั่น..

ไม่ฉลาดคิด...เลย

อย่าใจร้อน อย่าดูถูกตน อย่ากลุ้มอกกลุ้มใจ ว่ายังไม่ชนะเด็ดขาดซะที ทำไม?ทำไม!?

ใจเย็นๆ สู้ไปเรื่อยๆ เราโชคดีกว่าเดิมเยอะแล้ว...(เพราะเดิมที่เราต้องทุกข์สุขอยู่ในอำนาจของนายผู้เป็นกิเลสอย่างไม่คิดกฎไปจากมันเลย)

จงเป็นสุขๆในการปฏิบัติธรรมเถิด...รบก็ครั้ง..ให้สุขใจ...เพราะมิใช่ครั้งเดียวที่เราถลำรบ.

Hinfah ☺

สรุปการติดตามประเมินผล

บทนำ

ในปี พ.ศ.๒๕๕๔ รัฐบาลกำหนดนโยบายพักชำระหนี้เกษตรกรรายย่อยเป็นเวลา ๓ ปี โดยมอบหมายให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร(ธ.ก.ส.)เป็นผู้รับสนองนโยบาย โดยรัฐบาลเป็นผู้จ่ายดอกเบี้ยให้แก่ธนาคารแทนเกษตรกร ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรจึงได้จัดงบประมาณจำนวนหนึ่งเพื่อฟื้นฟูเกษตรกร ภายใต้โครงการ“พัฒนาศักยภาพและคุณภาพชีวิตเกษตรกร” โดยร่วมกับสถาบันเพื่อพัฒนาการเกษตรและชนบท จำเนียร สารนาถ(สจส.) และขอความร่วมมือมายังเครือข่ายกลีกรวมไร่นาสวนผสมแห่งประเทศไทย(ครท.) ให้ทำการอบรมกลีกรวมไร่นาสวนผสมภายใต้หลักสูตร “สัจธรรมชีวิต” เป็นเวลา ๔ คืน ๕ วัน ที่ศูนย์ฝึกอบรมของเครือข่ายกลีกรวมไร่นาสวนผสมจำนวน ๒๑ แห่งทั่วประเทศ โดยมีเป้าหมายช่วยเหลือเกษตรกรที่เข้าโครงการให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ลด ละ เลิกอบายมุข ลดการใช้จ่ายในสิ่งที่ไม่จำเป็น ดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ทำกิจกรรมไร่นาสวนผสมไม่ใช้สารเคมี ไม่ใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชหรือวัชพืช สามารถทำปุ๋ยชีวภาพและสารสกัดจากธรรมชาติทดแทน

จากเดือนพฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๔ จนถึงสิ้นปี พ.ศ.๒๕๕๗ ได้ทำการอบรมไปแล้ว ๖๒๐ รุ่น มีเกษตรกรรับการอบรมจำนวนประมาณ ๖๐,๐๐๐ คน หลังจากการอบรมแล้ว ได้มีการติดตามประเมินผล

โดยกลุ่มที่เลี้ยงประจำศูนย์อบรมแต่ละแห่งพบว่า กลไกที่ผ่านการอบรมหลักสูตร “สัจธรรมชีวิต” ได้ปรับพฤติกรรมการดำเนินชีวิต เช่น ลด ละ เลิกอบายมุข พัฒนาอาชีพ ทำบุญชีวภาพเพื่อลดต้นทุนการผลิต ทำน้ำยาเอนกประสงค์ และขอใช้ประจำวันเพื่อลดค่าใช้จ่ายในครัวเรือน และเกิดการรวมกลุ่มทำกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน ชีวิตความเป็นอยู่เริ่มดีขึ้น

ต่อมา **สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ(สสส.)** เล็งเห็นศักยภาพของศูนย์อบรมชาวอโศกทั่วประเทศ ในการจัดกระบวนการรองรับการพัฒนาเกษตรกรรมตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง จึงเสนอสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาต่อยอดเกษตรกรรมที่ผ่านการฝึกอบรมจากศูนย์อบรมชาวอโศกต่อไปอีก การติดตามสนับสนุนชุมชนต้นแบบ จึงเป็นโครงการต่อเนื่องที่เกิดจากแนวคิดที่ว่า ควรมีการติดตามผลและสนับสนุนกลไกที่มีความสนใจ และพร้อมในการพัฒนาศักยภาพให้สูงขึ้นอย่างเป็นระบบที่ต่อเนื่อง จนสามารถเป็นผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้ และเป็นแบบอย่างให้คนอื่นจนเกิดเครือข่ายในพื้นที่

นอกจากนี้เป็นการพยายามสร้างชุมชนต้นแบบเท่าที่จะสามารถตามองค์ประกอบและบุคลากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เพื่อสร้าง**เครือข่ายชุมชนทางเลือกแบบ“บุญนิยม”** ซึ่งถือเป็น **“นวัตกรรมทางเลือกของสังคม”** ที่อยู่ร่วมกันด้วย **“บุญ”** เป็นเป้าหมาย เป็นคุณค่าของชีวิตมีใช้ทรัพย์สินสมบัติภายนอก ทรัพย์สินของชุมชนและองค์ความรู้ต่างๆที่มีอยู่จะถูกพัฒนาขึ้นอย่างเป็นองค์รวมทั้งระบบ และมีประสิทธิภาพเพื่อแจกจ่ายถ่ายทอด กระจายออกไปสู่บุคคลอื่น ชุมชนใกล้เคียงตามหลัก**เศรษฐศาสตร์ “บุญนิยม”** ลดภาวะแก่งแย่งแข่งขัน และสร้างระบบเครือข่ายแลกเปลี่ยนทรัพยากรระดมสรรพกำลังในการช่วยเหลือสังคมต่อไป

สำนักงานกลางของเครือข่ายกิจกรรมไร้สารพิษแห่งประเทศไทยจึงต้องมีการประเมินผลภายใน กล่าวคือต้องเยี่ยมเยียนศูนย์อบรมชาวอโศกทั่วประเทศเพื่อประเมินผลการทำงาน รับฟังข้อมูลและผลการดำเนินงานต่างๆ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ทำงานร่วมกัน และวางแนวทางการทำงานต่อไปในอนาคต ทั้งนี้ได้มีกิจกรรมลงพื้นที่เยี่ยมชุมชนต้นแบบของแต่ละศูนย์อบรมแต่ละแห่งด้วย ซึ่งมี**คณะทำงานจากสำนักงานกลางดังต่อไปนี้**

๑. สมณะฟ้าไท สมชาติโก	๖. นายตายแน่ มุ่งมาจน
๒. นายธำรงค์ แสงสุริยจันทร์	๗. น.ส.ตะวันธรรม ขำทิพย์พาที
๓. นพ.วีระพงษ์ ชัยภัก	๘. นายเทวินทร์ สิทธิอ่อน
๔. นายข้าพุท ขาวดารา	๙. น.ส.แพทฎ้า พุฒตาล
๕. น.ส.นภวรรณ วิสิฐศรีศักดิ์	

ลำดับการติดตามประเมินผล

- วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๙ เดินทางออกจากกรุงเทพฯ
- วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๙ เยี่ยมศูนย์ฯเมฆาอโศก อ.บ้านกรวด จ.บุรีรัมย์
- วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๙ เยี่ยมศูนย์ฯวังสวนฟ้า อ.วังสมบูรณ์ จ.สระแก้ว
- วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๙ เดินทางกลับถึงกรุงเทพฯ

สรุปการติดตามประเมินผล

เยี่ยมชมศูนย์อบรมเมฆาอโศก อ.บ้านกรวด จ.บุรีรัมย์ (๒ กันยายน ๒๕๕๙)

การติดตามประเมินผลที่ศูนย์อบรมเมฆาอโศกนั้น คณะ คกร.กลางเดินทางมาถึงประมาณ ๑๘.๐๐ น. หลังรับประทานอาหารเย็นแล้ว เป็นการพบปะพูดคุยกับชาวชุมชนซึ่งมีญาติธรรมมาร่วมรับฟัง ประมาณ ๒๐ คน ประธานเครือข่ายกสิกรรมไร้สารพิษแห่งประเทศไทย นายธำรง แสง-สุริยจันทร์ ชี้แจงการดำเนินโครงการต่างๆ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการทำงาน

เช้าวันต่อมาเจ้าหน้าที่ศูนย์อบรมเมฆาอโศกได้พาไปเยี่ยมกลุ่มเยาวชนโรงเรียนบ้านหนองไม้งาม ๑ ที่ผ่านการอบรมจากศูนย์เมฆาอโศกประมาณ ปี ๒๕๕๘ ซึ่งมีนักเรียนไปอบรม ๑๐๐ กว่าคน โรงเรียนหนองไม้งาม ๑ มีจำนวนนักเรียน ๔๐๓ คน มีครูจำนวน ๑๖ คน

เรามีกิจกรรมพบปะพูดคุย และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ซึ่งมี**สมณะฟ้าไท สมชาติโก** คอยให้ความคิดเห็น และให้ธรรมะสำหรับกลุ่มเยาวชนด้วย

กลุ่มเยาวชนกลุ่มนี้หลังจากอบรมได้กลับมาทำปุ๋ยชีวภาพใช้เอง ปลูกผักไร้สารพิษในโรงเรียน การทำแชมพู น้ำยาล้างจานนอกจากนี้ตัวแทนเยาวชนได้ให้สัมภาษณ์กับทีมงานดังต่อไปนี้

น.ส.อารยา สละประโคน

อายุ ๑๔ ปี ม.๓ (ประธานสภานักเรียน)

● ยังไม่เคยผ่านอบรมที่เมฆาอโศกและยังไม่ได้ไป เนื่องจากเพิ่งย้ายมาจากที่อื่น

● ได้รับคัดเลือกจากนักเรียนให้เป็นประธาน เรามีสภานักเรียนซึ่งมีสมาชิก ๓๐ คน แบ่งหน้าที่กันหลายฝ่าย เช่น การควบคุมกันทำความสะอาดโรงเรียน ประชาสัมพันธ์ งานประสานงาน เมื่อโรงเรียนมีกิจกรรมต่างๆ

● อยากจะให้มีการพัฒนาการเรียนการสอน คืออุปกรณ์การเรียนการสอน อุปกรณ์กีฬา เรื่องร้านอาหาร

น.ส.แสงมณี แสงสีก

อายุ ๑๔ ปี ม.๓ (รองประธานสภานักเรียน)

● เรียนที่โรงเรียนนี้ตั้งแต่ชั้นอนุบาล เคยไปอบรมที่เมฆาอโศก ๔ ค่ำ ๕ วัน ไปกันจำนวน ๓๖ คน ตอนนั้นอยู่ชั้น ม.๒

● ยังไม่เคยไปอบรมที่ไหนมาก่อน

● ก่อนไปอบรมครูแจ้งว่าจะให้ไปอบรมกินอาหารมังสวิรัต และเรียนการทำปุ๋ยชีวภาพเพื่อมาทำที่โรงเรียน การทำน้ำยาสระผม รู้สึกกลัวว่าจะทำไม่ได้

● เมื่อไปแล้วรู้สึกสนุกดี ได้อยู่กับเพื่อนๆ ได้ทำกิจกรรมร่วมกันมาก เช่น การร้องเพลง การทำปุ๋ยชีวภาพ แสดงละคร

● กิจกรรมที่ประทับใจคือกิจกรรมร้องเพลงเกี่ยวกับปุ๋ย รู้จัก**ปากอไม่**และ**ป้ามะลิ**

● เมื่อกลับมาได้ทำน้ำยาเอนกประสงค์ น้ำยาสระผม ทำกันที่โรงเรียนแล้วนำกลับไปใช้ที่บ้าน เดี่ยวนี้ไม่ได้ทำเพราะไม่มีงบประมาณจากโรงเรียน ปุ๋ยชีวภาพก็ทำ ปลุกผัก ปลุกกล้วย มะละกอ

● ไปบอกพ่อกับแม่เขายังไม่เชื่อว่าปุ๋ยชีวภาพจะทดแทนปุ๋ยเคมี

● รู้สึกตนเองอยากกินอาหารเจ พยายามที่จะไม่ตบยุง

● หลังจากอบรมชาวเมฆาอโศกก็มาเยี่ยมสม่ำเสมอ

ต่อจากนั้นได้เดินทางไปเยี่ยม**ชุมชนต้นแบบ ณ บ้านน้อยพัฒนา ต.ถาวร อ.เฉลิมพระเกียรติ**

จ.บุรีรัมย์ กิจกรรมแรกคือการสอบถามพูดคุยและการฟังธรรมะจาก**สมณะฟ้าไท สมชาติโก**

กลุ่มบ้านน้อยพัฒนามีข้อมูลพื้นฐานดังต่อไปนี้

- ก่อตั้งขึ้นเมื่อ สิงหาคม ๒๕๕๑

- สถานที่ตั้ง ๙๕ ม.๑๑ บ้านน้อยพัฒนา ต.ถาวร อ.เฉลิมพระเกียรติ จ.บุรีรัมย์

- ผู้ประสานงาน **นายราชัญ พิพนนอก** โทรศัพท์ ๐๘๑-๐๖๔๙๒๕๕๔

- จำนวนสมาชิก ๓๓๐ คน แยกเป็นสมาชิกสามัญ ๓๐ คน สมาชิกสหทบ ๓๐๐ คน

- กิจกรรมกลุ่ม ผลิตปุ๋ยชีวภาพใช้เอง ทำนาไร้สารพิษ ประชุมเดือนละครั้ง และทำการตลาด

- จำนวนพื้นที่ของสมาชิกที่ใช้ปุ๋ยชีวภาพ จำนวนประมาณ ๒,๐๐๐ ไร่

- ผู้ที่ลด ละ เลิก อบายมุข จำนวน ๙ คน

- ผู้ที่ถือศีล ๕ และกินอาหารมังสวิรัต จำนวน ๕ คน

- ผู้ที่กำลังลด ละ เลิก อบายมุขและกินอาหารมังสวิรัต ๔ คน

นายราชัญ พิพนนอก

(แกนนำกลุ่ม) ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมกับทีมงานดังต่อไปนี้

- มีสมาชิกกินอาหารมังสวิรัต บางคนลดกินเนื้อสัตว์ใหญ่ บางคนเลิกเหล้าได้

- เป็นญาติธรรมตั้งแต่ทำงานที่กรุงเทพฯ คือฟังรายการของ **สมณะเสียงศีล** แล้วกลับมาทำกิจกรรมไร้สารพิษที่บ้าน ชาวบ้านบอกว่าบ้าไปแล้ว แต่ก็ต่อสู้มาตลอด

- พยายามทำความเข้าใจกับองค์กรข้าราชการหลายหน่วยงานเพื่อของบประมาณมาสนับสนุน

- สมาชิกสามัญคือผู้ที่บุกเบิกผ่านการอบรมมาแล้ว ส่วนสมาชิกสหทบคือผู้ที่ได้รับการขยายแนวคิดเรื่องการทำกิจกรรมไร้สารพิษแต่ยังไม่ได้รับการอบรม **“สังฆธรรมชีวิต”**

- ผลผลิตยังต่อรองกันอยู่ ราคาก็เท่ากับข้าวที่ใช้เคมีทั่วไป มีสมาชิกบางรายท้อแท้ ก็ให้กำลังใจแก่สมาชิกว่าเราทำแบบไร้สารพิษ เราได้ลดต้นทุนอยู่แล้วเราควรจะพึงพอใจ แต่สมาชิกยังติดความสบาย

- ส่วนพวกเราที่เป็นนักปฏิบัติธรรมก็ไม่เดือดร้อนเรื่องราคาเท่าไร แต่สมาชิกที่เพิ่งเข้ามาใหม่ยังไม่ค่อยเข้าใจ เป็นค่านิยมของสังคมที่อยากได้เงินเยอะๆ

- มีการประชุมกลุ่มตามความจำเป็น เดือนละ ๓-๔ ครั้ง ปกติเดือนละครั้ง

- มีปัญหาเรื่องน้ำ คือไม่ค่อยสมบูรณ์ค่อนข้างแห้งแล้ง บริเวณนี้จะปลูกยางพารากันเยอะ

- ทำนาไร้สารพิษ ๑๐๐ % แต่ขึ้นอยู่กับฟ้าฝนด้วย ปีนี้ค่อนข้างแล้ง เราเคยทำข้าวได้จำนวน ๙๐๐ กว่ากิโลกรัมต่อไร่

- ถ้าไม่มาถือศีล ๕ กำกับ ค่อนข้างจะยากที่จะทำกิจกรรมไร้สารพิษ ๑๐๐ %
- เรามีโรงเรียนชาวนาโดย **ธ.ก.ส. สนับสนุน** คือ มาเรียนรู้ร่วมกันเรื่ององค์ความรู้ที่จะทำกิจกรรมไร้สารพิษได้ เช่น เรียนรู้เรื่องตัวทำ ตัวเบียน เรียนรู้เรื่องศัตรูพืชต่างๆ
- หนี้สินส่วนตนเองไม่มี แต่สมาชิกก็มีบ้างคือเป็นหนี้กู้เงินจากกองทุน เช่น เอาไป ซื้อรถมอเตอร์ไซค์ให้ลูกๆ อยากให้ลูกสบาย
- การเมืองมีผลหลายๆ ชาวบ้านใครเอาอะไรมาให้ก็รับไว้หมด ตัดนิสัยที่จะรับทุกอย่าง คิดเองไม่ค่อยเป็น เรื่องสื่อสารก็เหมือนกัน แยกไม่ออกว่าใครดี ไม่ดี

นายเหลา อินพลกัณ

อายุ ๓๓ ปี (เกษตรกรที่พบสังขกรรมชีวิต)

- ได้ไปอบรมเพราะ**คุณราชัญ**ชักชวนไป จริงๆเป็นสมาชิกกลุ่มนี้มานานแล้วแต่ยังไม่รู้จักลึกซึ้ง ส่วนตนเองไม่ได้เป็นลูกค้า ธ.ก.ส. แต่อย่างใด
- จากที่ใช้ชีวิตเหมือนชาวบ้านทั่วไป หลังจากอบรมกลับมาถือศีล ๕ ละอบายมุขและกินอาหารมังสวิรัต เคยฝึกกินอาหารมือเดียว ค่อยฝึกปฏิบัติตามลำดับ กินมังสวิรัตเป็นปกติมาประมาณ ๔ ปีแล้ว เป็นสมาชิกหนังสือสารอโศกได้รับทุกเดือน
- แต่ก่อนเคยกินเหล้าเมายาพอลบจากอบรมเลิกได้ทันที
- เพื่อนๆ ญาติพี่น้องพยายามดึงเรากลับไปเป็นเหมือนเดิมเพราะกลัวว่าจะขาดสารอาหาร แต่เราไม่เอาแล้วเชื่อว่าเราบ้า จริงๆเขาก็บอกว่าดี แต่ยังไม่แบบนี้ไม่ได้
- ทำปุ๋ยชีวภาพใช้เองซึ่งหาวัสดุในท้องถิ่น ทำนาทั้งหมด ๒๕ ไร่ แบบไร้สารพิษทั้งหมดมีการจ้างบ้าง ทำเองด้วยตอนนี้ฝนค่อนข้างแล้ง เราค่อยๆพัฒนาพื้นดินเราเรื่อยๆ

◆ สรุปการเชื่อมศูนย์อบรมเมฆาอโศก

๑. ประเด็นเยี่ยมกลุ่มเยาวชน สังเกตว่านักเรียนมีความกระตือรือร้นดี พยายามจะรวมกลุ่มสร้างสรรค์ในโรงเรียนหลายเรื่อง เพียงแต่นโยบายหรือวัฒนธรรมองค์กรระบบข้าราชการ ไม่ค่อยสนองตอบต่อโอกาสของนักเรียนเท่าใดนัก ซึ่งส่วนหนึ่งอาจมาจากกลุ่มเยาวชนเองด้วย ที่ขาดความเข้มแข็งมั่นคงอันเนื่องมาจากกระแสสังคมยุคปัจจุบันที่สร้างค่านิยมฟุ้งเฟ้อฟุ่มเฟือย จนทำให้เยาวชนทุกวันนี้ไม่มีความกล้าหาญทางจริยธรรมเหมือนในอดีต
๒. ประเด็นเยี่ยมกลุ่ม**เกษตรกร ต.ถาวร** มีญาติธรรมชาวอโศกเป็นแกนนำกลุ่ม และค่อยๆชักชวนเพื่อนบ้านไปรับการอบรม “**สังขกรรมชีวิต**” จนเกิดผลดีตามลำดับ สำหรับการทำกิจกรรมไร้สารพิษของกลุ่ม สังเกตว่าจะติดค่านิยมว่าการทำกิจกรรมไร้สารพิษแล้ว ต้องได้ราคาสูง เมื่อใน

กลุ่มไม่มีการตลาดเฉพาะกลุ่มที่จะสามารถสนองตอบราคาได้ สมาชิกในกลุ่มก็ลดความตั้งใจในการทำกิจกรรมไร้สารพิษ ทั้งๆที่การทำกิจกรรมไร้สารพิษนั้นต้นทุนการผลิตลดลงอย่างมาก แม้จะขายให้กับโรงสีทั่วไปคือราคาเท่ากับผลผลิตที่ใช้สารเคมีที่มีต้นทุนสูงมาก ตรงนี้เกษตรกรยังขาดความเข้าใจและขาดความเชื่อมั่น ต้องเพิ่มสัมมาทิว ความเข้าใจ ว่าการทำกิจกรรมต้องคิดเป็นผู้ให้แก่แผ่นดิน เรียนรู้การอยู่แบบพอเพียง มีใช้ทำเพื่อความร่ำรวยและเงินเป็นหลัก

๓. มีสมาชิกในกลุ่มที่สามารถกินอาหารมังสวิรัตได้ ซึ่งพัฒนาจากการอบรม “ลัทธิธรรมชีวิต” เราออกเยี่ยมเกษตรกรหลายพื้นที่ แต่ค่อนข้างหายากเกษตรกรที่จะพัฒนาตนเองจน สมทานศีล ๕ เลิกอบายมุข และกินอาหารมังสวิรัต ผลที่ได้คือมีความสุขมากขึ้น หนี้สินลดลง จนกระทั่งหมดไป และสามารถเป็นตัวอย่างให้แก่เพื่อนบ้านได้

๔. สำหรับภายในกลุ่มเมฆาอโศกเห็นถึงความอุดมสมบูรณ์แบบความพอเพียง มีลักษณะความเป็นชุมชน มีกิจกรรมการงาน มีวัฒนธรรมชุมชนบุญนิยมเด่นชัด จุดนี้แสดงถึงความอยู่รอดของมนุษยชาติ คือใจพอเพียง ลดความเห็นแก่ตัวเป็นสำคัญ ซึ่งคนที่จะเป็นลักษณะนี้ได้เพราะมีการขัดเกลาทางจิตวิญญาณ มีสัมมาทิวอย่างจริงจัง

๕. นอกจากนี้ชาวชุมชนเมฆาอโศกยังมีกิจวัตรร่วมกันทุกวัน คือการทำวัตรเช้าอย่างสม่ำเสมอ โดยที่ยังไม่มีนิกบวชอยู่ประจำ จุดนี้นับว่าเป็นการเสริมความเข้มแข็งด้านจิตวิญญาณของชาวชุมชนเป็นอย่างดี และยังมีการประสานสัมพันธ์กับชุมชนใกล้เคียงหรือแม้แต่วัดประจำหมู่บ้าน ชาวเมฆาอโศกก็สร้างสัมพันธ์อันดีกับวิถีมุขบ้านได้อย่างกลมกลืน

หลังจากนั้นคณะกร.กลางได้เดินทางไปชุมชนวังสวนฟ้า อ.วังสมบูรณ์ จ.สระแก้ว โดยระหว่างทาง เราแวะเยี่ยมเกษตรกรที่ผ่านการอบรมที่ศูนย์อบรมวังสวนฟ้า

นายพงษ์ จันทรเชียว ซึ่งได้ให้ข้อมูลกับทีมงานดังต่อไปนี้ เริ่มอบรมตั้งแต่ปี ๒๕๓๗ ซึ่งเคยไปอบรมกับคิวนะ ไปอบรมที่โรงเรียนผู้นำ โดยกรมวิชาการเกษตรส่งไป และที่ชุมชนวังสวนฟ้าไปตอนแรก ๓๐ คน ต่อมาส่งกันไปอีก ๑๐๐ กว่าคน หลังจากอบรมก็มาทำจริงประมาณ ๑๕ คน ต้องมีการกระตุ้นกันเรื่อยๆจะดีมาก

อาชีพเดิมปลูกผักขายตามหมู่บ้าน การรวมกลุ่มมีสมาชิก ๒๕ คน ตามโครงการมาตรฐานอาหารปลอดภัย กิจกรรมเน้นปลูกผักและปลูกข้าวด้วย มีที่แบบทำ ๑๐๐ % และค่อยเริ่มปรับเปลี่ยน บางคนก็ท้าวสุดไม่ได้หรือใจไม่เอาจริงก็ปล่อยเขาไปก่อน แต่ที่เลิกเด็ดขาดมีหลายคน ป่วยสุขภาพที่ทำให้ไปปลือกมันและหญ้าตามแปลงท้าวสุดตามท้องถิ่น เช่น ใช้ก้อนเห็ดด้วย เศษหญ้าต่างๆ

ตอนนี้มีกลุ่มย่อยแยกไปทำเองอีกประมาณ ๓-๔ กลุ่ม มีนักเรียนเข้ามาเรียนรู้ด้วยโดยผมเป็นคนสอนเอง ส่วนชาวบ้านเป็น**โครงการแก้ไขความยากจน** มารุ่นละ ๒๐ คน ผมก็ให้ปลูกผัก ปลูกเห็ดตามโปรแกรมของเรา ชาวบ้านค่อนข้างปรับเปลี่ยนยาก ตรงนี้คงต้องขอความร่วมมือจากวังสวนฟ้า

มีพื้นที่ ๖๐ ไร่ ทำแบบไร่นาสวนผสม มีผืนนา ๑๒ ไร่ และกำลังทำศูนย์เรียนรู้ด้วย ส่วนตนยังมีหนี้เกิดจากเลี้ยงไก่ CP ประมาณปี ๒๕๔๐ ทำแล้วกิจการขาดทุน คือทำแล้วเราได้ซีไก่เป็นส่วนมาก ได้รายได้เฉลี่ยปีละประมาณแสนกว่าบาทซึ่งไม่คุ้มกับการลงทุน

ปลูกผักนี้เราไปส่งเอง ตอนนั้น**มีสหกรณ์เกษตรธรรมชาติ**ส่งที่**เลมอนฟาร์ม** มีอุปกรณ์ต่างๆ ครบ มีรถส่งของแต่ละตอนไม่ได้ส่งมันมีปัญหาภายในกันบ้าง แต่ตัวผมเองยังส่งอยู่ในตลาดท้องถิ่น

เยี่ยมชมอบรมวังสวนฟ้า อ.วังสมบูรณ์ จ.สระแก้ว (๓ ก.ย. ๕๙)

คณะกร.กลางเดินทางมาถึงชุมชนวังสวนฟ้าประมาณ ๑๙.๐๐ น. มีกิจกรรมพบปะชาวชุมชนและฟังธรรมจาก**สมณะฟ้าไท สมชาติโก** มีชาวชุมชนมาร่วมกิจกรรมประมาณ ๓๐ คน ซึ่งมีเด็กนักเรียน ๑๘ คน จากนั้นจึงแยกย้ายกันพักผ่อน

เช้าวันต่อมาเจ้าหน้าที่ศูนย์อบรมวังสวนฟ้าได้พาไปเยี่ยม **ชุมชนต้นแบบบ้านไทรทอง ต.โคกปี่ฆ้อง อ.เมือง จ.สระแก้ว** มีสมาชิกมาร่วมกิจกรรมประมาณ ๓๐ คน ซึ่งกิจกรรมแรกคือการฟังธรรมะจาก **สมณะฟ้าไท สมชาติโก** (ซึ่งสรุปได้ดังนี้)

เจริญธรรมญาติโยม ไปอบรมมาก็ครั้งแล้ว (๑ ครั้ง) ใครที่กลับมาแล้วสามารถลด ละ เลิกอบายมุขได้แสดงว่ามีบารมี ซึ่งไม่ได้มาจากการอ้อนวอนร้องขอจากใคร ต้องทำเอาเอง คนเราส่วนใหญ่ชอบเอาภูเขาเป็นที่พึ่ง เอาจอมปลวกเป็นที่พึ่งคนเหล่านี้คือคนไม่มีศีลธรรม จึงกลัว เพราะเคยฆ่าสัตว์เคยลักทรัพย์ต่างๆ ทั้งๆที่รู้ว่าไม่ดี ถ้าเรามีศีลมีธรรมเราจะไม่กลัวอะไรและเป็นการอนุรักษ์ธรรมชาติตัดไม้ทำลายป่าก็จะมดินถล่ม น้ำป่าไหลทะลัก เรียกว่าไม่กตัญญูต่อป่าไม้ เรามีศีลข้อ ๑ ก็จะทำให้รักสัตว์ เดียวนี้สัตว์ก็หายากแต่ผักหาได้ทั่วไป มีมากมาย กินแล้วหน้าตาแจ่มใสอายุยืน ทุกวันนี้โรคต่างๆมากับอาหาร เช่น ผงชูรส มาม่า กินแล้วสุขภาพแย่ง

เราอยู่ชนบทถือว่าดีแล้ว มีผักไร้สารพิษกิน อากาศสดใส แต่อย่างไรเราก็มีคุณธรรมเพิ่มมากขึ้นทุกวันนี้ใครไม่มีคุณธรรมอยู่ลำบาก ปัจจุบันชาวชนบทอยากเป็นคนเมืองแต่คนเมืองอย่างชาวโศกทำตัวเป็นคนชนบท รองเท้าไม่ใส่ ใส่เสื้อผ้ามือซอ ตอนนั้นมันกลับกัน

บ้านเมืองจะสงบได้คือต้องทำตนให้มีคุณธรรม ถือศีล กินมังสวิรัต ยิงผู้ที่แต่งงานควรวีจะกินเจ ทุกวันนี้คนไม่มีทางออกเลยพากันไปอบรม เรามีกลุ่มอยู่แล้วต้องเป็นตัวอย่างถ้าทำได้ คนเราตายแล้วก็เกิดซึ่งเป็นไปตามวิบากกรรมของใครของมัน ชาตินี้เราโชคดีแล้วที่เกิดเป็นมนุษย์แต่ไม่ค่อยทำความดี สัตว์มันไม่สามารถทำความดีได้ พระพุทธเจ้าตรัสว่าคนที่เกิดมาแล้วส่วนใหญ่หลงนรกกันมาก วิบากกรรมมันหลีกเลี่ยงไม่ได้ เราต้องเปลี่ยนแปลงตนเองให้ได้ตั้งแต่การเริ่มต้นถือศีลเคร่งครัด กินอาหารมังสวิรัต ทำตนเองเป็นอริยชน ตั้งแต่พระโสดาบัน พระสภิกาคามี ไปเรื่อยๆ

ชาติหนึ่งๆมันสั้นมากเมื่อก่อนเป็นสาวหน้าตา สดใส ตอนนั้นแก่แล้วผมที่เคยดำขลับก็หงอกเต็มหัว หน้าตาที่เคยสดใสก็เหี่ยวยุ่น หลังที่เคยตรงก็เดินหลังค่อม ขาที่เคยเดินตรงเรียวยาวเหมือนคันไถก็โค้งค่อม ฟันที่เคยเงางามเดี๋ยวนี้ก็หายไปเหลือแต่ปากเฉยๆ หมดสภาพ เอาอะไรไปไม่ได้ แต่กิเลส ความโกรธ ความโลภต่างๆจะติดตัวไป เรามาปฏิบัติธรรมจึงจะลดลงได้

สัมภาษณ์ **นายสมพร ปานอุทัย** (สมาชิกรอบต.)

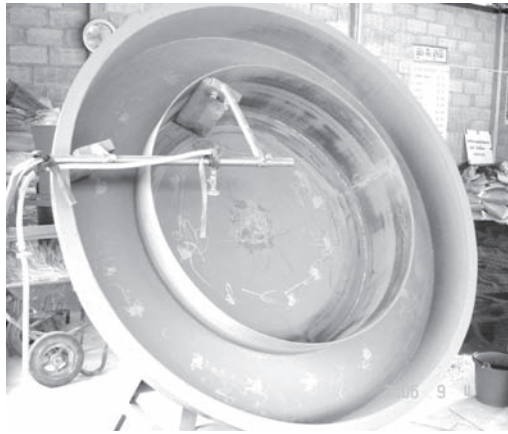
ไปอบรมที่วังสวนฟ้าประมาณต้นๆปี ๒๕๔๘ โดยมีพี่ชายเป็นลูกหนี้ ธ.ก.ส.แล้วชักชวนไปและเป็นคนประสานงานหาคนไปด้วย ได้ยินว่าไปมาแล้วได้ผิวใหม่ได้เมื่อยใหม่ก็ได้ไปกัน พี่เลี้ยงทุกคนอารมณ์ดีไปวันแรกมียายแก่ๆมาทักทายเจริญธรรมรู้สึกประทับใจกลับมาแล้วกินอาหารมังสวิรัตได้ ๓ เดือน ตอนนั้นไม่ต่อเนื่อง ช่วงที่กิน ๓ เดือนก็ทำงานปกติไม่มีปัญหา ร่างกายแข็งแรงดี

กลับมาทำปุ๋ยใช้เอง ทำนาไร้สารพิษด้วย พยายามบอกชาวบ้านด้วย ตอนนี่เริ่มเก็บข้อมูลถ่ายรูปไว้ด้วย ทดลองเก็บข้อมูล ๑ ไร่ ใส่ปุ๋ยที่ตัวเอง ๑๐๐ กก. ตอนแรกใส่ปุ๋ยหมักแล้วฉีดจุลินทรีย์ ต่อจากนั้นจึงไถกลบ อีกประมาณเดือนกว่าๆไปไถคราดดำ นี่เพิ่งจะเอาปุ๋ยไปใส่

ตอนนี้ทำน้ำยาล้างจานเองเพราะเป็นครอบครัวใหญ่อยู่กับหลายคน ทำยาสระผมเกลือยาสีฟัน ยังไม่ได้ทำแต่ซื้ออุปกรณ์มาแล้ว ลดต้นทุนไปเยอะทำแจกด้วยให้เขาไปลองใช้ วัตถุประสงค์หาซื้อที่ตัวเมือง สระแก้ว

ส่วนตนเองก็ตีหม้างแต่ไม่ตีก็เลิกได้เลย แต่เราเป็นสมาชิก อบต.ก็เข้าสังคมบ้างเล็กๆน้อยๆ บุกหรือไม่ได้ติดอยู่แล้ว เรื่องห่วยยังเล่นบ้างแต่ไม่เคยถูก

ตอนนี้คนเริ่มขยับกันเข้ามาเรื่อยๆ กลุ่มก็มีบ้าง

ผมเป็นผู้ประสานงานโดยตรงทั้งหาคนไปอบรมและผลักดันการทำกิจกรรมไร้สารพิษ ทำโรงปุ๋ยชีวภาพรู้สึกภาคภูมิใจที่ทำได้ พยายามที่จะสร้างงานสร้างรายได้ ปุ๋ยนี้เราทำขายด้วยกระสอบละ ๒๒๐ บาท ตอนนี่ทำไม่ทันวัตถุดิบบางอย่างเราซื้อมาต่างหาก สำหรับสูตรใช้สูตรเดียวกับศิริชะอโศก เราจ้างสมาชิกทำด้วยวันละ ๑๕๐ บาทต่อวันทำเพียง ๒ คนก็ได้ แต่ในอนาคตอาจจะต้องใช้คนเพิ่มขึ้น

หลายคนก็อบรมก็กลับไปทำของเขาเองไม่ค่อยมาร่วม

สัมภาษณ์

นายสมศักดิ์ ปานอุทัย

(เลขาฯกลุ่ม)

เป็นเลขานุการของกลุ่ม เป็นคนแรกที่เข้าไปอบรมที่ศิริบูรพา ก่อน หลังจากนั้นก็นำความรู้มาทำที่บ้าน เช่น ทำกิจกรรมไร้สารพิษ ๑๐๐ % เลิกใช้สารเคมีทุกอย่าง นอกจากนี้ทำแชมพู ทำทุกอย่างที่ลดค่าใช้จ่ายในบ้าน ทำบัญชีครัวเรือน เป็นต้น

เลิกเหล้าก่อนไปอบรม เพราะคิดว่าไม่มีประโยชน์อะไร ส่วนเรื่องห่วยหลังจากอบรมก็เลิกเลย และที่ภาคภูมิใจที่ทำได้คือการกินอาหารมังสวิรัต กินมา ๓ ปี แล้วตั้งใจว่าจะกินไปตลอดชีวิต แม่บ้านทำให้ ส่วนตัวเขากินบ้างไม่กินบ้าง มีคนทักห้วงบ้างแต่เราอธิบายให้เขาได้ว่าเป็นเรื่องสุขภาพ และคนเป็นสัตว์กินพืช เป็นคนที่ค่อนข้างทำงานหนักก็ไม่มีปัญหาอะไร ไปกินอาหารตามงานเราก็ไม่กินเลย ไม่มีลักษณะเฉื่อยด้วย แม้แต่ไข่ก็ไม่กิน เพื่อนๆแปลกใจมาก

เรื่องโรงปุ๋ยค่อนข้างเป็นแกนนำเพราะไปอบรมเป็นคนแรก มีไปอบรมต่อยอดที่ไหนก็ไปที่เห็นนี่เป็นโครงการ SML ปี ๒๕๔๘ สองแสนห้าหมื่นบาท เมื่อเราทำโครงการผ่านประชาคมหมู่บ้าน

แล้วเราก็ติดต่อประสานงานไปที่**วังสวนฟ้า** จนได้ไปเรียนรู้เพิ่มเติมที่**ศิระระอโคก** ๖ คน เรียนรู้การใช้เครื่องปั้น โขดดีมีน้องชาย(คุณสมพร) ติดต่อประสานงานให้กับทางราชการ ปួយหมักที่ทำเองก็มีใช้วัสดุในท้องถิ่น หมักในกระสอบเลยแทบไม่ต้องซื้อ

สัมภาษณ์

นายสมหมาย บ้องหลวง

(ประธานกลุ่ม)

ผมมาอยู่ที่นี่ก่อนใครประมาณปี ๒๕๒๕ บ้านเดิมอยู่บ้านด่าน เมื่อก่อนเป็นป่าไม้ถนนหนทางยังไม่มี

ไปอบรมมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ ไปที่**ศรีบูรพา** ไปที่**ศิระระอโคก** ไป**บ้านราชา จ.อุบลฯ** และกลับมาที่**วังสวนฟ้า** ไปมาหลายแห่ง

ส่วนตนเลิกหมด เหล้า ยา กินอาหารมังสวิรัติจำ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ ก็มีเรี่ยวแรงดี หมูบ้านเรามีพระที่ฉันอาหารมังสวิรัตินำเงิน เป็นพระสายปฏิบัติเหมือนพระชาวอโคก

ทำน้ำยาล้างจาน ซักผ้า มาครั้งแรกนี้ทำแจกกันเลย เรื่องปุ๋ยเรามาทำประชาคมชาวบ้าน ได้ตกลงกันว่าจะทำโรงปุ๋ย งบ

ประมาณสองแสนห้าหมื่นได้ครบทุกอย่าง มีงานปั้นเม็ด เครื่องตีป่น โรงเรือนนี้ด้วย ในหมู่บ้านมีประมาณ ๒๐ % ที่มาทำกิจกรรมไร่สารพิษเขายังไม่ค่อยเชื่อว่าปุ๋ยชีวภาพ ใช้ได้ดียังติดการใช้ปุ๋ยเคมีอยู่มาก ในตำบลนี้มีโรงปุ๋ยชีวภาพที่นี่แห่งแรก

ปุ๋ยเม็ดเราต้องมาฝังให้แห้ง และให้จุลินทรีย์มันทำงาน ถ้าเอาไปตากแดด จุลินทรีย์มันจะตาย ทำนาไร่สารพิษด้วยเราทำเอง ที่ดินนี้เป็นของพ่อแม่เราบริจาคประมาณ ๑ งาน ๑๒ ตารางวา

ต่อจากนั้นได้ไปเยี่ยม**เครือข่ายเกษตรอินทรีย์ ต.โคกปีฆ้อง** ซึ่งมีข้อมูลพื้นฐานดังนี้ กลุ่มเกษตรอินทรีย์ก่อตั้งขึ้นเมื่อพ.ศ.๒๕๔๕ โดยได้เข้ารับการอบรมจากสังฆกรรมเมื่อพ.ศ.๒๕๔๕ แล้วได้นำเอาความรู้และประสบการณ์จากการอบรมมาพัฒนาในกลุ่มและพื้นที่ทำกินของตนเอง ให้เกิดประโยชน์มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยมีการนำวัสดุที่ใช้ในการผลิตปุ๋ย เช่น มูลไก่ มูลควาย มูลวัว กากอ้อย ละอองข้าว รำข้าว กากน้ำตาล มาทำปุ๋ยชีวภาพเพื่อใช้ในกลุ่มและนำมาใช้ในพื้นที่ของตนเอง

กิจกรรมภายในกลุ่ม มีการประชุมสมาชิก กลุ่มเดือนละ ๑ ครั้ง มีการทำปุ๋ยชีวภาพและปรับปรุงสวน ไร่นาอย่างต่อเนื่อง โดยนำเอาปุ๋ยที่ทำไปทดลองใช้ กับสวนส้มโอ สวนผักผสมผสานและปรับปรุงดินในพื้นที่ ผลผลิตที่ได้เป็นที่พึงพอใจของผู้บริโภคและเป็นที่ ต้องการของท้องตลาด

◆ **สรุปการเชื่อมศูนย์อบรมวังสวนฟ้า**

ชุมชนวังสวนฟ้าเปลี่ยนไปจากเดิมพอสมควร โดยมีเด็กนักเรียนมากขึ้น (๑๘ คน) ทำให้ชุมชนมีวิถีชีวิต บ้าน วัด โรงเรียน มีคนอยู่ประจำพอสมควร มีกิจกรรมหลักในเรื่องกสิกรรมไร้สารพิษ และการศึกษา

ส่วนงานด้านพาณิชย์ยังไม่ได้ทำเป็นจริงจังมากนัก ซึ่งนับว่างานด้านพาณิชย์จะเป็นการสนับสนุนชุมชนในเรื่องค่าใช้จ่ายภายในชุมชน ยิ่งเมื่อมีสมาชิกมากขึ้นค่าใช้จ่ายย่อมมากขึ้นไปด้วย สำหรับเรื่องข้าวที่ไม่พอกินในชุมชนบางเวลา อาจจะเป็นการบริหารจัดการภายในชุมชนซึ่งได้มีการแลกเปลี่ยน และเสนอแนวทางแก้ปัญหาให้กับแกนนำชุมชนไปบ้างแล้ว

ประเด็นการเยี่ยม**บ้านไทรทอง**มีลักษณะความเข้มแข็งด้านจริยธรรมค่อนข้างดี มีสมาชิกกินอาหารมังสวิรัตเป็นประจำ ๓ คน และพยายามฝึกกินอีก ๑ คน ซึ่งเป็นแกนนำกลุ่มด้วย จุดนี้เห็นว่าหายากทีเดียวที่เกษตรกรที่ผ่านการอบรมจะพัฒนาตนเองถึงขีดขั้น การกินอาหารมังสวิรัต นอกจากนี้ยังวัฒนธรรม **“โรจทาน”** เหมือนสมัยพุทธกาล มีสวนบุญคำจุนโลก หมายถึงว่า สามารถไปเก็บผักกินได้โดยไม่ต้องได้รับอนุญาต ถือว่าเป็นสวนผักสาธารณะ มีพระสายปฏิบัติเคร่งเป็นผู้นำด้านจิตวิญญาณของชาวบ้าน

นอกจากความเข้มแข็งด้านจริยธรรมแล้วแกนนำกลุ่มยังอยู่ในวัยหนุ่ม ซึ่งจะกำลังในการพัฒนากลุ่มต่อไปและยังเป็นสมาชิก อบต. ซึ่งสังเกตได้ว่ามีความกระตือรือร้น ที่จะพัฒนากลุ่มอยู่ตลอดเวลา พยายามผลักดันให้หมู่บ้านหันมาทำกสิกรรมไร้สารพิษ ผลักดันให้มีโรงปุ๋ยชีวภาพเพื่อทดแทนปุ๋ยเคมี ซึ่งสมาชิกในหมู่บ้านก็เริ่มสนใจมากขึ้นตามลำดับ นอกจากนี้ยังมีความเข้าใจหัวใจในการทำกสิกรรมไร้สารพิษ คือการปรับโครงสร้างดิน โดยการพยายามขนฟางมาใส่ในพื้นที่ทำการเกษตรจำนวนมากๆ แบบแปลงกสิกรรมของพ่อชัมพู เบ้าทอง จ.อำนาจเจริญ

ประเด็นการเยี่ยม**เครือข่ายผู้ปลูกผักไร้สารพิษ ต.โคกปีบ** ฟังจากแนวคิดมีอุดมการณ์และความตั้งใจสูงมาก แกนนำกลุ่มอยู่ในวัยที่ผ่านประสบการณ์มาก และกำลังพยายามผลักดันให้สมาชิกในกลุ่ม เพื่อนบ้านใกล้เคียง หันมาทำกสิกรรมไร้สารพิษและการจัดการด้านการตลาด นับว่าเป็นการเริ่มต้นที่ดี จึงมีการนำเสนอความเห็นเรื่องการตลาดระบบบุญนิยม โดยการจัดการผ่านองค์กรที่เลี้ยงอย่างชุมชนวังสวนฟ้า แล้วจึงค่อยๆประสานงานกับการตลาดกรุงเทพฯ ทั้งนี้แนวคิดการทำตลาดเราจะสนับสนุนการทำตลาดท้องถิ่นเสียก่อน เมื่อมีปริมาณผลผลิตมากจริงๆ แล้วจึงค่อยส่งมาที่กรุงเทพฯ โดยผ่านสายงานการจัดการระบบเครือข่ายดังกล่าว

ชวนจดหมายเหตุุฆุขรขาส

ประวัติศาสตรที่ชาวอโตกตวรตึกษา...

“พุทธทาสจักอยู่ไป ไม่มีตาย แม้ร่างกายจะดับไปไม่พึงเสีย

ร่างกายเป็นร่างกายไป ไม่ลำเอียง
นั่นเป็นเพียงสิ่งเปลี่ยนไปในเวลา...”

บทประพันธ์ที่ท่านพุทธทาสจารไว้ แม้ว่าท่านจะสิ้นไปแล้ว แต่ได้ทิ้งผลงานอันทรงคุณค่าไว้มากมาย เพื่อให้คนรุ่นหลังได้เรียนรู้ สืบสานปณิธานความเป็น”พุทธทาส” หรือทาสของพระพุทธเจ้าสืบต่อไป คือการทำดีคิดดีทำตัวให้เป็นประโยชน์กับสังคมนั่นเอง

ความยิ่งใหญ่ของท่านพุทธทาสแม้ว่าจะสิ้นลมหายใจไปนานแล้ว แต่ก็เป็นที่ประจักษ์ดัง โดนัลด์สแควเวออร์ ผู้อำนวยการศูนย์ศึกษาศาสนาโลกแห่งมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด บอกไว้ว่า ไม่มีใครในพุทธศาสนาที่ยิ่งใหญ่เท่าท่านพุทธทาสอีกแล้ว

ฉะนั้น จึงไม่แปลกใจที่แม้ว่าท่านจะจากไปนานหลายปี แต่งาน “๑๐๐ ปีชาตกาล พุทธทาสภิกขุ” บรรยายภาคยังอบอวลไปด้วยรสธรรมจากท่าน ราวกับว่าท่านยังมีชีวิตอยู่

หลายสำนักพิมพ์นำหนังสือของท่านพุทธทาสมาตีพิมพ์ซ้ำแล้วซ้ำอีก

แต่“ คลังปัญญา”
ของท่านพุทธทาสดูเหมือนไม่มีวันหมด ยังมีธรรมของท่านอีกมากมายที่เพิ่งได้รับ

■ การรวบรวม หลังจากที่ท่านพุทธทาสได้
■ มรณภาพลง

■ นับตั้งแต่เศษกระดาษปฏิทินเก่าๆ
■ สมุดบันทึกเล่มน้อย กระดาษจดหมาย
■ และเศษกระดาษจากสมุดอีกสารพัด ที่มีลายมือ
■ ของท่านพุทธทาสเขียนข้อความไว้มากมาย
■ กระจัดกระจายอยู่ตามกุฏิ ซึ่งเวลานี้กำลังถูก
■ รวบรวมให้เป็นคลังปัญญาในอนาคต โดยใช้ชื่อ
■ ว่า “โครงการจดหมายเหตุพุทธทาส

อินทปัญญา” จัดตั้งขึ้นที่สวนโมกขพลาราม อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ระหว่างการเก็บรวบรวมนี้ ทางสวนโมกข์เห็นว่ามิข้อมูลหลายชุดที่ยังไม่เคยตีพิมพ์ ประกอบกับมีเนื้อหาที่เข้มข้นน่าสนใจ นำนำไปศึกษา จึงเริ่มหาพันธมิตรเพื่อร่วมตีพิมพ์ข้อธรรมดังกล่าว ยึดถือเอาฤกษ์โอกาส ๑๐๐ ชาตกาล พุทธทาสภิกขุ เป็นจุดเริ่มต้น

พันธมิตรหนึ่งที่ได้รับความสะดวกมาให้จัดพิมพ์หนังสือของท่านพุทธทาส เป็นสำนักพิมพ์มติชน ตีพิมพ์เรื่องสุดยอดอันเป็นหัวใจทีเดียวคือเรื่อง **“อย่าเพื่อตาย หัวใจนิพพาน”**

“อย่าเพื่อตาย หัวใจนิพพาน” เป็นงานที่รวบรวมในช่วงวาระสุดท้ายของท่านพุทธทาส ประกอบด้วยหนังสือ ๓ เล่ม และซีดี ๑ แผ่น เริ่มเรื่องที่เล่มแรกชื่อ “บวชอยู่ได้อย่างไร ๖๐-๗๐ ปี” เล่มนี้เป็นข้อมูลที่นำมาจากสมุดบันทึกเล่มน้อย ตั้งแต่ปี ๒๕๓๕-๒๕๓๖ เนื้อหาพูดถึงการรอดดี ทำอะไร คิดอะไร พุดอะไร ให้ดีกว่าคนอื่น เป็นการบันทึกหลังจากป่วยด้วยโรคเส้นโลหิตอุดตันไป ๑ ปีเต็ม

ตามมาด้วย **“ช่วยเขาหน่อย...อย่าเพื่อคิดตาย! หัวใจนิพพาน”** เล่มนี้เป็นข้อมูลที่นำมาจากกระดาษปฏิทินปี ๒๕๓๖ ว่าด้วยนิพพาน และ**“ชีวิตคือความสำราญบานใจในความถูกต้อง”** เป็นบันทึกก่อนเส้นโลหิตแตกในสมองเพียงไม่กี่วัน

ถัดมาเป็นเรื่อง **“ประมวลรูปแบบแห่งสากลพรหมจรรย์-นิพพาน”** เป็นหนังสือธรรมบรรยายบนม้านิพนธ์หน้ากุฏิ เดือนตุลาคม ๒๕๓๕ มกราคม ๒๕๓๖ และระหว่างเดือนกุมภาพันธ์-มีนาคม ๒๕๓๖ เนื้อหาว่าด้วยข้อประพจน์ปฏิบัติอย่างครบถ้วนถูกต้องแล้วดับทุกข์ได้สิ้นเชิง

ส่วนเล่ม **“พระพุทธองค์ทรงรอเราอยู่ : นิพพานและหลักการประพจน์ที่นำไปสู่”** ชุดนี้

เป็นซีดีเสียงคำบรรยายของท่านพุทธทาสเอง

นายแพทย์บัญชา พงษ์พานิช จากกลุ่มศึกษาที่สวนโมกข์ และเป็นผู้ได้รับมอบหมายให้ดูแลรวบรวมงานและสิ่งของของท่านพุทธทาสทั้งหมดเพื่อจัดทำ **“โครงการหอจดหมายเหตุพุทธทาส อินทปัญญา”** กล่าวถึงผลงานข้างต้นที่รวบรวมไว้ เพื่อนำมาให้สำนักพิมพ์มติชนตีพิมพ์ว่า **“หอจดหมายเหตุพุทธทาส อินทปัญญา”** กำลังอยู่ระหว่างการรวบรวมและจัดระบบฐานข้อมูล จะเปิดตัวอย่างเป็นทางการในวันที่ ๒๗ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๐ ซึ่งเป็นปีชาตกาล ๑๐๑ ปี ท่านพุทธทาส

ที่จัดทำเป็นโครงการหอจดหมายเหตุ เนื่องจากว่า เมื่อท่านพุทธทาสสิ้นไปแล้ว ท่านได้ทิ้งผลงานไว้เยอะมาก เท่าที่ได้รับมอบหมายจากทางสวนโมกข์ให้เข้าไปค้น ได้ค้นพบงานที่เป็นลายลักษณ์อักษร งานโน้ตทัคน์หรือว่างานสิ่งของสถานที่ต่างๆ ที่งั้ไว้มากมาย เฉพาะงานลายลักษณ์อักษรรวมแล้วเกือบ ๒๐,๐๐๐ ชิ้น

“ยิ่งถ้าเป็นเศษกระดาษมีสารพัด เช่น กระดาษจดหมาย กระดาษซองจดหมาย กระดาษปฏิทินที่เขียนด้านหลัง เศษกระดาษใกล้มือ บางทีก็เป็นบัตรเป็นการ์ด ท่านพิมพ์ไว้เป็นแผ่นๆ ที่น่าตื่นตื้นคือ เวลาท่านพุทธทาสเขียนจดหมายส่งถึงใคร หรือใครส่งมาให้ท่าน ท่านเก็บหมด แล้วเวลาตอบท่านก็มีการก๊อปปี้ ของจริงส่งไปสำเนาเก็บไว้ แล้วท่านเก็บแบบเป็นระเบียบใส่แฟ้มไว้ทั้งหมด มีทั้งจดหมายที่เขียนโต้ตอบกับ **นายปรีดี พนมยงค์** จดหมายคุยกับ **กุหลาบ สายประดิษฐ์** หรือจดหมายตอบชาวบ้านที่เขียนไปปรึกษาธรรมะก็มี ท่านเก็บไว้หมด”

เท่านั้นยังไม่หมด คุณหมอบัญชาบอก ว่า ในส่วนของอุปกรณ์โน้ตทัคน์อุปกรณ์ก็มี ตั้งแต่ภาพพิมพ์ ภาพโปสเตอร์ ภาพถ่าย สไลด์

จนถึงวีดิทัศน์ หนังสือ และเทปแบบเป็นชุดลวดก็มี

“หลายคนอาจไม่รู้ ท่านพุทธทาสมีกล้องถ่ายรูปเป็นสิบๆตัว รวมทั้งเครื่องอัดเสียง เครื่องเล่นจานเสียง คือท่านเป็นนักศึกษา และนักเผยแพร่ อะไรที่เป็นเครื่องมือสื่อใดๆ ท่านมีหมด ท่านสั่งซื้อกล้องคอนเน็กซ์ ดับเบิลเลนส์ รุ่นผลิตครั้งแรกของโลกเลย ท่านมีบันทึกเมื่อปี ๒๔๙๘ ว่าตอนนั้นทราบมาว่าสถานทูตอเมริกา สั่งซื้อเข้ามาใช้ที่สถานทูต ๔ ตัว ท่านก็ขอสั่งด้วยอีก ๑ ตัว มาใช้ที่สวนโมกข์

คุณหมอบัญชาบอกว่า สิ่งเหล่านี้ถ้าทิ้งไว้คนก็ไม่รู้ค่าและจะเสื่อมสลายไปในที่สุด ดังนั้นการมีหอจดหมายเหตุก็เพื่อต้องการเก็บรวบรวมสิ่งเหล่านี้ไว้ ส่วนใหญ่จะเน้นที่เป็นวัตถุธรรม และอุปกรณ์ที่ท่านอาจารย์ใช้ในการเผยแผ่ธรรม

งานนี้คุณหมอบัญชาบอกว่า ไม่ได้ทำคนเดียว แต่มีคนจากหลายฝ่าย เขามาช่วยกันคิด ช่วย

กันทำ อาทิ **นพ.ประเวศ วะสี** ราษฎรอาวุโส **นายเกษม วัฒนชัย** องคมนตรี แล้วยังมีนักจดหมายเหตุอาสาสมัคร นักทำระบบฐานข้อมูลอาสาสมัครด้วย และในอนาคตจะสามารถค้นหาจากคำในแบบกูเกิ้ลได้

“สิ่งที่อยากจะเชิญชวนคือ ฝากถึงผู้ที่มีสิ่งของเกี่ยวข้องกับท่านพุทธทาส เช่น รูปถ่าย อยากขอมาเก็บไว้ที่หอจดหมายเหตุด้วย และเชื่อว่าคนเป็นเจ้าของน่าจะมีความสุขที่เห็นภาพของตัวเองไปอยู่กับท่านพุทธทาสที่สวนโมกข์”

“มติชน เป็นรายแรกที่เชิญชวนและอยากจะเชิญชวนคนอื่นๆด้วย งานมันเยอะมาก เกินกว่าที่จะทำคนเดียว ถ้ามีใครสนใจธรรม แล้วอยากเผยแพร่ ขอเชิญมาร่วมช่วยกัน”

สำหรับสำนักพิมพ์มติชน และบริษัทมติชนไม่เพียงแต่พิมพ์หนังสือของท่านพุทธทาสเท่านั้น แต่ยังสามารถเข้าร่วมโครงการหอจดหมายเหตุด้วย โดยนำรายได้ส่วนหนึ่งจากการขายหนังสือสมทบทุนในการจัดทำโครงการหอจดหมายเหตุ

“งานชิ้นสำคัญที่ให้สำนักพิมพ์มติชน ดำเนินการจัดพิมพ์คือ **อย่าเฟ้อตาย หัวใจนิพพาน** จะเปิดตัววันที่ ๗ กรกฎาคมนี้ เรื่องนี้มีความสำคัญ เพราะเป็นเอกสารชุดสุดท้าย ก่อนที่ท่านพุทธทาสมรณภาพ

เสียงคุณหมอบัญชาเล่าต่อว่า เรื่อง “อย่าเฟ้อตาย หัวใจนิพพาน”นี้ ที่สนุกที่สุดคือ จะทำเป็นรูปเล่มเหมือนต้นฉบับจริง คือทำเป็นกระดาษ ปฏิทินจีนแบบฉีกทิ้งไปละวันของปี ๒๕๓๖ ซึ่งเราได้นำสิ่งที่ท่านพุทธทาสเขียนลงในใบปฏิทินมาเรียบเรียงได้ทั้งหมด ๖๒ แผ่น เรื่องที่

เขียนทั้งหมดว่าด้วยเรื่องของ “นิพพาน” และว่าด้วยเรื่องของ “ความถูกต้อง”

“ที่มาของชื่อหนังสือเล่มนี้ มาจากที่ตอนนั้นท่านพุทธทาสปรารภว่า ร่างกายมันไม่ไหวแล้ว มีโรคสารพัดโรค ท่านเขียนว่า **Vacunar Infarct โรคไม่มีทางสู้ (เส้นเลือดแตกในสมอง)** แล้วท่านก็คำนึงว่าไม่ควรอยู่นานกว่าพระพุทธรเจ้า ท่านก็คิดว่าคงจะตายแล้ว แต่ก็มีคนมาบอกว่าอย่าเพิ่งตายยังมีประโยชน์ โลกมันมีปัญหา ท่านก็เลยเขียนว่า ช่วยเขาหน่อย เพื่อนเขาทั่วว่ายังมีประโยชน์อยู่ อย่าเพิ่งคิดตาย”

คุณหมอมือผู้จัดการผลงานของท่านพุทธทาสบอกว่า เห็นท่านพุทธทาสเขียนว่า **“ถนอมชีวิตไว้ในฐานะของมีค่าสูงสุด ใช้มันให้เป็นประโยชน์สูงสุด เพื่อประโยชน์แก่โลกซึ่งจะยังมีอยู่ เพื่อประโยชน์อันกว้างขวางกันทั้งโลก** แต่ความตายสบายเหลือเกินทางกาย แต่สันติภาพของสกลโลกมีค่ากว่า เลยเห็นด้วยกับผู้xor้องว่าอย่าเพิ่งตาย เพื่อไม่ให้มันเป็นโมฆะ ก็ปฏิบัติธรรมะกันต่อไป ขอให้ได้มอบหมายพระนิพพานเป็นเรื่องสุดท้าย”

“ที่หน้าตื่นตื่นคือ ท่านเขียนวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๓๖ ซึ่งอีกสองวันต่อมาท่านก็เส้นเลือดแตกในสมอง บันทึกรู้จึงเป็นบันทึกลายมือครั้งสุดท้ายก็ว่าได้”

ส่วนอีกเล่มเป็นบันทึกเฉพาะประเด็นและข้อธรรม คนทั่วไปอาจอ่านไม่ค่อยรู้เรื่อง เพราะมีคำศัพท์เฉพาะเยอะมาก แต่เพื่อให้งานนี้เป็นงานอนุรักษที่แท้จริง ทางผู้จัดทำจึงคิดว่าจะไม่ไปแตะต้องอะไร แต่ให้ผู้อ่านที่ได้อ่านไปค้นคว้าเอง โดยมีเครื่องช่วยค้นอีกเล่มหนึ่งมาให้ เป็นเล่มที่เป็นธรรมบรรยายของท่านพุทธทาสช่วงปลายปี ๒๕๓๕ ถึงต้นปี ๒๕๓๖ ที่ว่าด้วยเรื่องนิพพานท่านให้ชื่อว่า **“ประมวลรูปแบบแห่ง**

“สากลพรหมจรรย์”

คำว่า “ประมวลรูปแบบ” ในภาษาท่านพุทธทาสหมายถึงหลักปฏิบัติตนเอง ส่วนคำว่า “สากลพรหมจรรย์” ก็คือนิพพาน รวมแล้วก็คือ “กุญแจนิพพาน” หลักปฏิบัติเพื่อให้บรรลุสู่นิพพาน ขณะนี้หนังสือชุด “อย่าเพิ่งตาย หัวใจนิพพาน” จัดพิมพ์เป็นรูปเล่มเสร็จเรียบร้อยแล้ว หน้าปกเป็นภาพลายเส้นที่ท่านพุทธทาสเป็นผู้วาดเอง คือรูปปลา และมีรูปวงกลมอยู่ตรงกลาง ทั้ง **“รูปปลา”** และ **“วงกลม”** ล้วนมีความหมาย

วงกลมคือ วงว่าง คือ นิพพาน

ท่านพุทธทาสชอบปลา แล้วท่านเคยพูดว่า ให้ดูตัวอย่างปลา เวลาฝนตก ปลามันจะกระเลือกกระสนไปหาน้ำ แล้วก็พุ่งไปหาน้ำอย่างเดียวไม่ไปที่อื่น จึงเปรียบเสมือนว่า ถ้าเราเห็นวานิพพานมีคุณค่า มีประโยชน์ แล้วทำไมถึงจะไม่เอาอย่างปลา คือมุ่งมันที่จะไปถึงนิพพานให้ได้ เหมือนกับปลาที่แสวงหาน้ำ

“นิพพานของท่านพุทธทาสไม่ใช่เรื่องลึกลับ ท่านบอกว่า เราทุกคนต้องมีสัมผัสแบบนิพพานชิมลองกันอยู่เป็นประจำ ทุกเมื่อเช้าวินคือในช่วงที่เรารู้สึกสงบเย็นใจ คือไม่บวกไม่ลบ ไม่ฟูไม่แฟบ ไม่ทุกข์ ไม่สุข คือนิ่งๆ เย็นใจ นั่นคือ ภาวะว่าง ทุกคนต้องมีภาวะนั้นอยู่ ท่านบอกว่า คำว่า นิพพาน แปลว่า เย็น แล้วเวลาใครเขารู้สึกเย็นใจ ก็จะบอกว่านิพพาน แม้กระทั่งน้ำเวลาดื่มแล้วเย็นก็บอกว่า ตอนนี้น้ำนิพพาน”

หนังสือดีมีมาให้อ่านถึงเพียงนี้ไม่หยิบไม่หา อย่าว่ามีของดีไม่บอกกัน

จะฟังซีดี หรืออ่านหนังสือ ล้วนเป็นหนทางนำสู่นิพพานได้ทั้งสิ้น

(ชมพูนุท นานา... จากคอลัมน์ ประชาชื่น น.ส.พ.มติชน ๓ ก.ค.๒๕๔๙)

ตอน.....

คนจน-คนเลิกจน-คนรวย กับมิติแห่งบูรณาการ เศรษฐกิจพอเพียง

★ ธันวาคม ๒๕๕๙ - มกราคม ๒๕๖๐

ต้นเดือนธันวาคม ทั่วประเทศได้จัดงานเฉลิมฉลองยิ่งใหญ่ เนื่องในวโรกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ พลสกนิกรทุกหมู่เหล่าร่วมถวายพระพรเป็นจำนวนมาก ชาวโศกส่วนหนึ่งได้เข้าร่วมงานถวายข้าวเกษตรอินทรีย์ฯ ที่สนามหลวง ๓ ธ.ค. มีญาติธรรมและนักเรียนสัสมาลิกษาจากหลายที่มาร่วมงานด้วย

ญาติธรรมที่ไปร่วมงานรายงานให้ทราบว่า มีโรงบุญฯแจกอาหารหลายแห่ง คนอื่นเขาก็ทำอาหารแจกเหมือนกัน ของเราแจกตลอด มีบริเวณสำหรับค้นหาพระไตรปิฎก ที่เวทที่มีโรงเรียนต่างๆมาแสดงตลอด ต่อมาพ่อท่านได้แสดงความเห็นถึงกิจกรรมนี้ว่า

“ทุกวันนี้มีคนสงสัยว่าเรามาปฏิบัติธรรมแล้วทำไมต้องไปเกี่ยวกับสังคมข้างนอกเขา

บันทึกจาก ...ปิจจาสนณะ

เราไปเกี่ยวข้องอย่างเป็นทางการ เป็นความประเสริฐ ไม่ว่าจะเป็นการเมือง หรือการค้า บ้านเทิงเราก็ทำอย่างเป็นทางการ เป็นศิลปะ อาตมายังตั้งข้อสังเกตอย่างโป่งกลางที่หัวไปเขาแสดง ไม่มีหรือกที่จะมีเอาจอบเอาตะกร้าเอาชีวิตไปแสดงประกอบการเดิน เขามีแต่นางรำมาพ้อนอ่อนช้อยสวยงามมอมเมากามกัน แต่ของเรานี้มีสาระ เป็นศิลปะแสดงออกแล้วให้ความหมาย มันเป็นเรื่องการลดละการชี้้นำให้เกิดการพัฒนาขึ้น ของเขาเป็นข้าศึกแก่กุศล ก่อให้เกิดความมอมเมา ยั่วย้อม จัดจ้าน

แม้การค้า การเมือง ก็ไม่เหมือนอย่างสมัยโบราณ ยุคนี้มันปรุงแต่งจัดจ้านมากกว่ามาก อาตมาเป็นโพธิสัตว์ที่จะมาสืบสานศาสนา จึงพาพวกเรามาทำอย่างเป็นทางการเป็นศิลปะที่เป็นกุศล มีปรุงแต่งมีบันเทิงด้วย แต่ไม่เหมือนอย่างที่โลกก็ย้เขาทำแน่

โลกมันไม่ได้หยุดอยู่กับที่ มันสังขารมากกว่าเก่า เราจะไปเข้าใจเหมือนโลกเก่าๆ ก็จะทำอะไรไม่ได้กว้าง อย่างชุมชนอามิช เขาไม่ใช่ไฟฟ้า ใช้ธรม้า ไม่มีวัตตุดูอะไรมาก เขาก็อยู่ได้แค่นั้น มันขยายกว้างออกไปเป็นพหูชนะหิตายะไม่ได้”

ขณะที่นักเรียนสัมมาสิกขาส่วนหนึ่งได้มาร่วมกิจกรรมถวายข้าวเกษตรอินทรีย์ฯ ปรากฏว่าข้าวหนึ่งสัปดาห์วันนี้ ๓ ธ.ค. เช่น **กรุงเทพธุรกิจ** พาดหัวข่าวว่า **เอแบคโพลล์ เผยวัยรุ่นเมืองกรุง คุยมือถือ ๓ ชม./วัน** และจากหนังสือพิมพ์ **ข่าวสด** เด็กจีนกินยาฆ่าตัวตายหนึ่งหื่นค่าบริการเซ็กซ์โฟน! ส่วน **คมชัดลึก** พาดหัวข่าวว่า **เอแบคโพลล์ระบุ นศ.เมืองกรุง นิยมเข้าดูเว็บโป๊-แซทมากที่สุด** อีกข่าวหนึ่งเป็นอีกขั้วหนึ่งของชีวิตเด็กยุคนี้ จากหนังสือพิมพ์ **ข่าวสด** เด็กสาวต่อยมวยหาเงินเรียน อ่านข่าวแล้วก็รู้สึกหนักใจแทนพ่อแม่ผู้ปกครองของเด็กๆยุคนี้ รวมถึงนักเรียนสัมมาสิกขาที่มีสิ่งแวล้อมติๆ แต่ใจไม่ได้ยินดี คิดอยากจะทำออกไปอยู่ในสังคมโลกีย์

วัตตุนิยม บริโภคนิยม ทุนนิยม อำนาจนิยม ล้วนเป็นเหตุสำคัญทำให้สังคมเสื่อมทรุดได้ทั้งนั้น พ่อท่านพยายามชูงนำชาวโศกออกจากวังวนเหล่านี้ ไม่ว่าจะเป็นการแต่งกายมอซอๆ ทัศนคติเกี่ยวกับชีวิตและอาชีพ ...เป็นคนจนมหัศจรรย์ ...๓ อาชีพกู้ชาติ ...ชาวโศกจะมาเป็นกสิกร เป็นชาวไร่ชาวนา ฯลฯ เหล่านี้ล้วนคือทิศทางที่ **มุ่งสู่บุญนิยม** หรืออีกนัยหนึ่งคือ **มุ่งสู่โลกุตระผล**

การจัดงานบุญลอมข้าว เพื่อพยายามจะฟื้นคืนความสำคัญของวัฒนธรรมประเพณีที่ดีๆในอดีต แต่ดูยังยากที่จะทำให้เกิดผลทางจิตใจอย่างแท้จริง

ปลายเดือนที่ผ่านมา **ศีระხოโคก** จัดงานบุญลอมข้าว แล้วนิมนต์พ่อท่านฯไปเทศน์ เดือนนี้ **หินผาฟ้า น้ำจืด** ๘-๙ ธ.ค. ปีที่ผ่านมาจะมีการประชุมพรรคเพื่อฟ้าดินด้วย แต่ปีนี้เป็นช่วงที่คณะปฏิรูปการปกครองห้ามการชุมนุมทางการเมือง จึงงดการประชุมพรรคเพื่อฟ้าดิน เหลือเพียงการประชุมของข่ายแหชาวอโคกและสถาบันบุญนิยม

การจัดงานบุญลอมข้าวของหินผาฟ้า น้ำจืด คึกคักใหญ่กว่าศีระხოโคก โดยมีร้านค้า ตลาดอาริยะเปิดจำหน่ายสินค้าให้กับประชาชน มีชาวบ้านและนักเรียนโรงเรียนในละแวกมาร่วมงานจำนวนมาก มีช่วงเวลาให้ผู้ไปร่วมงานได้ฟาดข้าว นวดข้าวด้วย มีชาวบ้านมาร่วมช่วย ที่สำคัญกรรมการหลายคนทำงานและหน้าที่ห่างไกลจากเรื่องไร่เรื่องนา ได้ออกแรงฟาดนวดกันพอสมควร

พ่อท่านฯมาร่วมงานโดยเทศน์และประชุมเป็นหลัก จากบางส่วนของพ่อท่านกล่าวในช่วงการท้าวตริเช้า ๙ ธ.ค. หลังจากดูภาพที่ทางหินผาฟ้า น้ำจืดได้ทำนำเสนอให้ชมก่อนการแสดงธรรม

★ ชาวไร่ชาวนาคือรากฐานของความเป็นมนุษย์

ภาพต่างๆที่พวกเราได้ดูไป คือภาพของความจริง ที่พวกเราได้ทำจริง

เรื่องทำนา ทำไร่ ทำสวนนี่มันเป็นรากฐานของความเป็นอยู่ของมนุษย์ ตั้งแต่โบราณกาลหมื่นปีแสนปีที่แล้ว ไม่ต้องมานั่งทำหรอก ธรรมชาติมันมีมาก คนมันน้อย เพราะฉะนั้นมันก็ออกดอกออกผลมาเหลือเฟือ คนเราก็ไปเก็บมากิน ไม่ต้องเอามาด้วย เอาตัวไปเก็บกินเลย กินอิ่มแล้วก็ไปทำอะไรก็ได้ แต่พอตอนหลังๆมา คนมันก็เกิดหวงแหน เหมือนที่พระพุทธเจ้าท่านตรัสไว้ ดังที่มีในพระปิตุภูมิฎก คนเราก็ชักจะขี้โลก ก็ไปกอบโกยมาไว้ที่บ้านตัว แทนที่จะทิ้งไว้ที่ต้น

หนักเข้าก็คิดค่าราคาจะต้องเอาให้คุ้ม เอาให้ได้เปรียบ การฉ้อฉลก็เกิดขึ้น.... ..หนักเข้าๆ ก็ขี้โกง คิด ฉลาด ชับซ้อน ตีราคาของตัวเองสูงขึ้น
ธนบัตรก็เลยกกลายเป็นสารพัดนึก ทุกคนก็อยากได้ธนบัตรให้ได้มากที่สุด แล้วก็มิวิธีคิดที่จะได้เปรียบมากที่สุด จนกลายเป็นนักเอาเปรียบกันจนเป็นสามัญ

คนนั้นก็เอาไป คนนั้นก็เอาไป มันก็หมดต้น ขาดแคลน ต้นมันก็ผลิออกมาไม่ทัน พอผลิออกมาปั๊บก็แย่งกัน หนักเข้าก็ขึ้นไม่ทัน ตัดต้นไปบ้านตัวเอง เป็นต้น ซึ่งมันเป็นความโลภของมนุษย์
 สุดท้ายก็ไม่พอ ก็ต้องปลูกเอง ทำเองเหมือนทุกวันนี้ ขนาดปลูกเองทำเอง แล้วก็ยังไม่พอ เพราะคนที่ไม่ทำมันมีเยอะ ไม่พอกินพอใช้ เราก็ต้องทำเผื่อ การทำเผื่อก็เป็นคุณค่า คนที่ทำให้คนอื่นกิน คนอื่นใช้มันก็ดี มันเป็นคุณค่า เป็นประโยชน์ที่แท้จริง คนเรารู้

แต่ก่อนใครหนัดอะไรก็ทำขึ้นมา แล้วเอาไปแลกไปเปลี่ยนกัน ข้าวแลกเกลือ แลกเสื้อผ้า แลกกันไปกันมาโดยไม่ต้องตีราคา หนักเข้า อันนี้ทำยาก ต้องใช้ความสามารถ ใช้ความรู้ มันควรจะมีความแพงกว่า หนักเข้าก็คิดค่าราคาจะต้องเอาให้คุ้ม เอาให้ได้เปรียบ การฉ้อฉลก็เกิดขึ้น ไม่ยอมที่จะเสียเปรียบ ก็เลสห็นแก่ตัวก็มากขึ้น หนักเข้าๆ ก็ขี้โกง คิด ฉลาด ชับซ้อน ตีราคาของตัวเองสูงขึ้น ของเขาราคาต่ำกว่า ก็หาทางเอาเปรียบ หาวิธีซับซ้อนเพื่อที่จะขี้โลก

สรุปแล้วหนักเข้าก็มีใบแทนค่าแทนราคา แล้วก็กลายเป็นใบแลกเงิน ก็เกิดเป็นธนบัตรมาใช้กันไป จนมาถึงทุกวันนี้ ธนบัตรก็เลยกกลายเป็นสารพัดนึก ทุกคนก็อยากได้ธนบัตรให้ได้มากที่สุด แล้วก็มิวิธีคิดที่จะได้เปรียบมากที่สุด จนกลายเป็นนักเอาเปรียบกันจนเป็นสามัญ คนได้เปรียบคือคนหมดคุณค่า เพราะเอาค่าหรือราคาของตอนที่ตนควรได้กลับคืนมาหมดแล้ว เอาจนเกิน ส่วนเกินคือความได้เปรียบ หรือที่เรียกว่า กำไร อยู่ในระบบทุนนิยมนั่นเอง คนที่อยู่ในแนวคิดนี้หรือในระบบทุนนิยมจึงเป็นคนไม่มีค่า แถมเป็นคนชู้ตริตเอาเปรียบคนอื่นด้วย ตกลงคนเลยไม่มีคุณค่าเลย ไม่มีเหลือที่จะให้แก่ผู้อื่น มีแต่คิดเอาค่าคืน แล้วเอาเกินค่าให้ได้มากๆ

★ กุณนิยมทำให้คนหมดคุณค่า ตามสังวะเช่นนี้เอง

วิธีคิดแบบทุนนิยม แบบที่จะเห็นแก่ตัวเห็นแก่ได้ เอาเปรียบเอาวัด จึงกลายเป็นคนที่อยู่ในระบบของคนหมดค่า ไม่มีค่า เพราะว่าเป็นคนเอาเปรียบตลอดมา

ถามคนที่โง่งที่สุดซิ คนได้เปรียบ กับคนเสียสละนี้ คนไหนเป็นคนมีคุณค่า คนเสียสละซึ่งก็คือผู้เสียเปรียบนั่นเอง เป็นผู้มึคุณค่าตามสังวะ คือเป็นคนได้ให้คนอื่น คนเอาเปรียบไปก็เป็นคนหมดค่า ไปเอาของๆเขา ไปชู้ตริตเขามา สังคมทุกวันนี้ที่นิยมคนไร้ค่าจึงมีกันเต็มโลก ซึ่งนอกจากหมดค่าแล้วก็ยังไปเอาของคนอื่นมา โดยสังกรรมแล้วคือคนเป็นบาป

เป็นหนี้ หนักเข้ายังไม่เท่านั้น เอมามาบำเรอตนเอง ผลาญพรา ทิ้งขว้าง ฟุ่มเฟือย สรุ่ยสรุ่ย ฟุ้งเฟ้อ เสียวของ เอมาก็กเป็นของตน จะเสียวช่างห้วมัน คนอื่นไม่มีกินไม่มีใช้ช่างห้วมัน ความเห็นแก่ตัวนี่จัดจ้าน จนทุกวันนี้โลกอยู่ไม่เป็นสุข เกิดจากความไม่เข้าใจสังฆธรรมดังกล่าวนี้

เราเอาเปรียบเอารัดเขา และก็เป็นตัวอย่างไม่ดี ไม่มีจิตใจเอื้อเฟื้อ ไม่เผื่อแผ่ ไม่เกื้อกูล ไม่แจกจ่าย นี่แหละเศรษฐศาสตร์หรือเศรษฐกิจพวกนี้ พาสังคมบรลัยอยู่ทุกวันนี้

สังคมนจะเป็นอยู่สุขได้ คนในสังคมนั้นจะต้องมีจิตใจที่เผื่อแผ่ ฟุ้งพากัน เกื้อกูลเด็ก เกื้อกูลคนแก่ เกื้อกูลคนป่วย เกื้อกูลคนพิการ-คนที่ไร้สมรรถภาพ เรามีความสามารถกว่า ก็ควรจะเกื้อกูลเขา ที่เขาต้องยกว่า เก่งน้อยกว่า นี้อะไรยิ่งเก่งยิ่งเอาเปรียบ ยิ่งคิดวิธีได้เปรียบ

ยิ่งฉลาดมากก็คิดวิธีการเอาเปรียบให้ได้มากมาย เหมือนพวกที่ทำงานในระดับบริหาร ตั้งราคา ตั้งเงินเดือนให้ตัวเองเพิ่มขึ้นๆ คิดบวกค่าวิชา ค่าเบี้ยเลี้ยง ไม่รู้ค่าอะไรต่ออะไร เป็นวิธีคิดเอาเปรียบทั้งสิ้น เลวมากที่สุดเลยคนทีว่านี้

เรามาเรียนรู้สังฆธรรมแล้ว อาตมาจะพาทำให้เป็นคนประเสริฐ เรลาดโลก โกรธ หลง จริมย์ แล้วก็เป็นโลกุตระ / จริมย์

โลกุตระคืออะไร คือไม่ได้ไปเป็นทาสลาม ยศ สรรเสริญ โลภียสุข โลกุทรบุคคล คือคนที่อยู่เหนือสิ่งเหล่านี้

เรามาทำงานนี้ไม่ได้เพื่อลาภ ไม่ได้เพื่อบำเรอตน หรือเพื่อเอามาเป็นตัวกูของกู เอมามา สุข บำเรอโอราพิภักัตตา หรือจะเป็นมโนมยัตตา เป็นอรุปัตตา เราก็คือฆาลดละอัตตา ลดละ อัตตนิยา เราไม่ได้ทำเพื่ออัตตา แต่ทำเพื่อให้เกิดความอุดมสมบูรณ์ ทำเพื่อให้เกิดมรรคเกิดผล

ปลูกข้าวเพื่อให้ได้ปริมาณมาก คุณภาพดีพร้อม แล้วเราก้เผื่อแผ่ให้กินให้ใช้ในหมู่กลุ่ม เรา เหลือกก็แบ่งต่อไปขยายไปสู่คนที่ควรจะได้ ควรจะเกื้อกูลเขาออกไป เราไม่ได้ทำงานเพื่อ

สะสม เพื่ออภิเษกมาเป็นของตัวของตน เพื่อรำรวยหอบหวงเป็นของตัวของตน เราทำเพื่อส่วนรวม
 แม้แต่การเมือง อาตมาพาทำงานการเมือง เราก็ทำกับสังคม เราก็ทำกับประชาชน
 ไม่จำเป็นจะต้องได้รับแต่งตั้ง ตำแหน่งนั้นตำแหน่งนี้ เราก็ทำกับประชาชนไปจริงๆนี่แหละ เกื้อกูล
 ช่วยเหลือเพื่อฟายด้วยลักษณะของเศรษฐกิจศาสตร์อย่างไร หรือมีสภาพของรัฐศาสตร์อย่างไร ที่เรา
 จะไปทำกับรัฐ ที่เราจะไปทำกับประชาชน เรามีความสามารถ เรามีความรู้ เรามีความจริงใจ เรา
 ก็ทำไปจะเป็นตัวประสาน จะเป็นตัวนำพา ก็ทำงานกับสังคมไป พิสูจน์กันดูซิ นี่เป็นงาน
 การเมืองที่แท้ ไม่ต้องเข้าไปในสภา งานการเมืองก็ทำได้จริง ทำเพื่อความเป็นอยู่สุขของประชาชน
 เราก็ทำงานตามหน้าที่ของเรา ตามงานที่สมเหมาะสมสมควร เป็นอุปสงค์ของสังคมขณะนี้
 มันไม่สมบูรณ์ก็ทำให้สมบูรณ์ขึ้นมาเรื่อยๆ ก็เป็นกิริยา เป็นบูรณาการ

★ เคออส ก่อกบฏ-รัฐตาส กำความเกิด-ความตาย ให้พอเหมาะ:

ทุกอย่างในโลกเป็นโลกที่มีชีวิต ถ้าโลกนี้ตาย โลกนี้หนึ่ง มันก็แตกสลาย มันก็ไม่มีพลัง
 ความร้อน แสง เสียง แม่เหล็ก ไฟฟ้าอะไร พลังงานทางฟิสิกส์หมดลง โลกเป็นก้อนดินก้อนหิน
 ที่ไร้พลังงานทางฟิสิกส์ ก็ต้องถูกแรงอื่นดูดไป โลกลูกนี้หมดแรงหมด หหมดแรงเคลื่อน โลกนี้ตาย
 ก็ถูกพลังงานของโลกลูกอื่นดูดเอาไปเป็นบริวาร โลกลูกนี้ก็จบ

โลกที่ยังมีชีวิต โลกที่ยังเคลื่อนที่ โลกที่ยังมีพลังงานทางฟิสิกส์อยู่ครบ โลกมันก็มี
 พลังงานในตัวของมันเอง ฟุ้งตัวเองได้ นอกจากฟุ้งตัวเองได้ ยังมีบริวารด้วย

โลกมีชีวิตก็คือ ต้องทำงาน เกิดงาน หรือว่ายังเคลื่อนที่ ยังมีชีวิตอยู่นั้น มันคือสิ่งที่จะ
 ต้องมีทัศนียม มีความไม่ลงตัว มีความไม่สมดุล ไม่เท่ากันทั้งสองด้าน ถ้าสองด้านถ่วงกันได้
 อย่างดีพอเหมาะ มันก็อยู่สงบ

แต่ความสงบความสูญเสีย กับความเกิด ความเป็นชีวิตะ มันไม่เหมือนกัน ความเป็นชีวิตะ
 ต้องเป็นความที่ไม่เท่ากัน ไม่สมดุลกัน ขัดแย้งกัน นั่นคือการเกิด ถ้าไม่มีอะไรผลักดัน-ดูดกัน
 มีแต่หนึ่งๆ และหยุดๆๆ หรือสูญๆ นั่นคือสุดท้าย ตาย

คำว่า ถ่วงดุลกัน ไม่ได้หมายความว่า ความเท่ากันทีเดียว ถ้าเท่ากันจริงๆเลยนี่ ตาย
 เพราะฉะนั้นความสงบก็คือ ความขัดแย้งกันพอเหมาะ ความถ่วงดุลอันพอเหมาะ ต้องเข้าใจถ่วง
 ดุลอันพอเหมาะให้ดี

ส่วนตัวเราเองนั้น หัดรู้จักความสงบ รู้จักความตาย รู้จักความหยุดจบ คนที่สามารถทำได้
 คนนั้นคือคน..ถึงขั้นอรหันต์ อรหันต์คือ ความตาย คือผู้จบ ผู้นิพพาน แปลว่า หยุดสนิท หนึ่ง
 นั่นคือ นิพพาน สิ่งหยุดหรือดับสนิทหรือตายสนิทคือกิเลส ส่วนความเป็นชีวิตะนั้น คือเกิดอยู่
 ด้วยความรู้ยิ่ง ที่รู้จักหยุดและหยุดได้จริง ทั้งรู้จักเกิดหรือกระทำการเกิดต่อไปด้วยอรหันตภูมิ

ส่วนโพธิสัตว์ โพธิ แปลว่าเกิด เป็นการรู้ เพราะฉะนั้นรู้คือการเกิด การเกิดกับการดับ
 สองอันนี้ต้องถ่วงดุลกัน ส่วนตัวต้องทำความดับให้แก่ตัวเองได้ ทำความหยุด หมดตัวตน หมด
 ชีวิต หมดความเกิดให้ได้สำหรับส่วนตน เมื่อทำได้แล้วก็ป็นสิทธิของเราที่จะบริหารกรรมของ

ตนเอง อันใดที่จะให้เกิดอยู่ ที่ไม่ใช่กิเลส ไม่ใช่ความชั่ว ไม่ใช่สิ่งที่เป็นภัยแก่ตนแก่โลก ก็ทำไป รู้จักเกิดรู้จักดับ แล้วทำเกิดทำดับในกรรมของตนได้จริง และสอนคนอื่นทำตัวเองให้ดับ ให้จบอย่างที่ท่านทำได้ต่อไป แต่คนที่รู้จริงแล้วว่า ตัวเองดับของตัวเองได้ ต้องรู้ว่าคนอื่นยังเกิดอยู่ และเขายังเกิดอย่างที่ไม่ตายไม่เป็น และไม่ยอมตาย ไม่ยอมตายเอาด้วย ก็ต้องยอมเขาเท่าที่ควร

สุดท้ายเราจะต้องดับ เมื่อคนอื่นเกิดอยู่ เราดับ เราหยุด เราตาย จบ การเกิดก็เกิดไป ถ้ามันเกิดเพื่อ เกิดเกิน เกิดพิการ ใครทำพิการก็บุญใครบาปมัน ใครเป็นคนทำ คนนั้นก็รับวิบากไป พันวิสัยแล้ว เมื่อเห็นว่า เราพยายามช่วยแล้วนะ พอช่วยเต็มที่แล้ว ไม่ไหวแล้ว คือถ้าทำมากกว่านี้แล้ว จะเกิดความไม่สงบ เกิดความไม่เป็นสุขในส่วนรวม เราก็ต้องรู้ซัด เกินขีดแดงแล้ว ไม่สันติแล้ว ไม่เรียบร้อย ราบรื่น ง่ายงาม เราเห็นขีดนี้แล้วพอเกินขีดแดง เราก็หยุด ยอมเราก็ตาย ปลอ่ยให้ทุกอย่างดำเนินต่อไป

ในสังคมพวกเรานี้ ชัดแย้งกันบ้าง แต่ก็รู้ความจบให้ได้ การสมดุลง่ายที่ยุ่งแท้ ก็คือการตายที่ถ่วงดุลการเกิดอยู่อย่างพอเหมาะ ส่วนคนไม่รู้จะทำแต่การเกิดอยู่อย่างไม่มีขีดเขตจำกัดสารพัดเกิด ทั้งชั่วทั้งดีเลอะเทอะเประอะไปหมด ถ้าไม่มีผู้ตายได้จริงๆ ถ่วงไว้ สังคมก็มีแต่เกิด ขึ้นมาทำให้ความสมดุลเสียศูนย์ เสียสภาพที่ควรหมั่นอยู่อย่างควรจะเป็น

ทุกอย่างมันจะไม่สมดุล เมื่อมันไม่สมดุลแล้ว มันก็จะมีสภาพที่พิเศษ พลิกแพลง มันไม่รวมตัว มันเกิน-มันขาดอยู่ ผู้ที่รู้ความเกินความขาดอันนั้นแหละ เป็นผู้รู้จักความไม่สมดุลที่มีระบบ หรือ chaos และเข้าใจความไร้ระเบียบที่ดำเนินไปอย่างไม่ราบรื่น จึงช่วยจัดระเบียบให้

★ ไม่เป็นระเบียบแต่ราบรื่นลงตัว ถ่วงดุลกันอย่างสมดุล

อโศกสมัยก่อน ไม่เป็นระเบียบระบบเลย ต่างคนต่างทำ แต่พวกเรารู้จักระงับ รู้จักหยุด มีความสงบ มีความไม่เห็นแก่ตัวประมาณหนึ่ง เพราะฉะนั้นเมื่อถึงขีดหนึ่งพวกเราก็กว้างตัวเราเองเราก็ปลอ่ย มันจึงดำเนินมาได้เรื่อยๆ ไม่ทะเลาะวิวาท ไม่แตก ไม่ดิ่งตัน เพราะมีจุดระงับ จึงสามารถทำให้เคออสเป็นไปได้ ความไร้ระเบียบที่มีความเป็นไปได้อย่างไม่แตกอย่างไม่เดือดร้อน และก็มีอัตราการก้าวหน้า ไม่เสื่อม นี่เป็นความยาก เป็นความลึกซึ้งที่จะต้องทำความเข้าใจ

ทุกวันนี้เรามีระบบเพิ่มขึ้นๆ ตามลำดับ แต่ก็ยังมีลักษณะลึก ลักษณะที่ยังมีตัวตน ยังเหลือเศษทศนิยมที่ลึกลงไปเรื่อยๆ สิ่งที่ใหญ่มันก็มีทศนิยมมากขึ้น ยิ่งละเอียด ยิ่งมากขึ้นๆ เป็นเรื่องธรรมดา คนที่อยู่ในระบบที่ใหญ่ขึ้น ต้องรู้จักทศนิยมที่มากขึ้น ละเอียดขึ้น มันเป็นแนวลึก ที่เพิ่มความกว้างยิ่งขึ้นๆ

ในหมู่กลุ่ม พวกเราถ่วงดุลกันไปนี่ อย่าถือเป็นเรื่องเสียหาย ต่างคนต่างดิ่งกัน ต่างคนต่างมองลึก ถ่วงกันไป แต่ต้องรู้จักความจบ ต้องรู้การหยุด ต้องรู้สิ่งที่ควรหยุดแล้ว ข้อสำคัญก็คือ ต้องรู้ความเกิด-ความตาย ต้องรู้ความเป็นชีวะกับความดับ เราต้องรู้ความจริงว่าเราอยู่กับความเป็นชีวะ ตัวเราเองเท่านั้นที่เป็นตัวดับ และเคออสจะดำเนินไปได้อย่างน่าฉงน

★ ชาวากับรถด่วนขบวนสุดท้าย

อาตมามาในปางนี้ เป็นปางต้องมาทำงานมากกว่ามาแสดงความรู้ เพราะฉะนั้นความรู้ที่อาตมาแสดงออกไปนี้ มันจะแสดงออกไปเหมือนกับเศรษฐีบ้านนอก เหมือนชาวนาที่ทำนาเก่งนะ แต่จะกระเบื้องกระป้าบ พุดภาษาที่ไม่รู้เรื่องอะไรก็ตาม อาตมาเป็นลักษณะอย่างนั้นแล้ว ซึ่งอาตมาเข้าใจดีว่ามันต้องใช้วิธีนี้มัย ในความซบซ้อนมันดี เพราะมันไม่สอดคล้องกับค่านิยมของสังคม เมื่อไม่สอดคล้อง คนก็ไม่ยกง่าย ๆ การไม่ยกอาตมาง่าย ๆ นี้เป็นความดี ถ้าสังคมโลกนี้เขายกอาตมาง่าย ๆ นี้ไม่ดี ถ้าสังคมอยากจะทำลายอโศกนี้ไม่ยกหรือ ยกอาตมาเร็ว ๆ พวกเราที่เหลือเลย แล้วไม่ทำงาน ไม่ขัดเกลาตัวเอง คุณจะจบอยู่แค่นี้ การเจริญของอโศกหยุดชะงัก จบตรงนี้เลย เพราะฉะนั้นคุณอย่าไปเสียใจที่เขาไม่ยกย่องอาตมา “ทำไมเขาไม่ยกย่องพ่อเรา !?” ทำให้สบาย ไม่ต้องไปเสียใจน้อยใจ เขาไม่ยกย่องอาตมา ไม่ต้องไปสงสัย ดีแล้ว ถ้าเขายกสิเสร็จ นี่เป็นความลึกซึ้ง นี่เป็นความจริง ที่ซบซ้อน ที่ตีกลับ ตีศึกษาให้ดีๆ

อาตมาเป็นโพธิสัตว์ที่จะนำพามุกเบิกไป อาตมาเป็นพลซบจะนำรถด่วนขบวนสุดท้ายนี้ไป ถ้าคุณเข้าใจ พยายามเกาะขบวนให้ดี อุตสาหะตามไปให้ดีๆ ไปให้มันถึงจุดหมาย ไม่ใช่เรื่องง่าย แต่มันเป็นเรื่องต้องทำ ก็คิดว่าพวกเราคงจะเข้าใจ มีกำลังวังชา มีไฟที่ลุกโชนขึ้นในหัวใจ ที่จะขับเคลื่อนต่อไปในภายหน้านี้ อย่างมีประสิทธิภาพ และมีมรรคผลอันเจริญๆ

พัฒนบูรณาการศาสตร์ เศรษฐกิจพอเพียง

๑๙ ธ.ค. ๒๕๔๙ ที่คณะบริหารศาสตร์ มีการประชุมอาจารย์ของมหาวิทยาลัยอุบลฯ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการชุมชนเศรษฐกิจพอเพียง กับชาวบ้านราชฯ และผู้ที่ไปใช้ชีวิตในพื้นที่ของมหาวิทยาลัยอุบลฯ เพื่อทำความเข้าใจกันในเบื้องต้นถึงวิธิดำเนินการจะเป็นไปในลักษณะอย่างไร และความพยายามแก้ปัญหาที่บางฝ่ายในมหาวิทยาลัยเกิดความไม่สบายใจ

ศ.ดร.อภิชัย พันธเสน ได้กล่าวนำการประชุม หลังจากแนะนำอาจารย์ที่ได้มาร่วมประชุมด้วยแล้ว ต่อด้วยความเป็นมาของโครงการที่จะเกิดขึ้นดังนี้

ชุมชนที่จะเกิดขึ้นที่นี่ ในความคิดเห็นส่วนตัวผม เห็นว่า กลุ่มอโศกนี้เป็นกลุ่มที่มีศักยภาพที่จะปฏิรูปศาสนาอย่างแท้จริง และจะเป็นที่พึ่งของสังคมไทยในระยะยาวในอนาคต เหตุผลก็เพราะว่าทางกลุ่มนี้ได้มีชุมชน คือมี บ้าน วัด โรงเรียน อยู่พร้อม และมีวิถีชีวิตตามแนวทางนี้

ทางมหาวิทยาลัยเองก็เป็นผู้ที่มีความรู้ทางด้านวิชาการสมัยใหม่ในระดับหนึ่ง แต่ว่าอาจจะอ่อนด้อยทางด้านคุณธรรมจริยธรรม ถ้าหากว่าทั้งสองฝ่ายนี้มาร่วมมือกัน ทางฝ่ายชุมชนก็คงจะได้ต่อยอดความรู้วิชาการที่เรามี ขณะเดียวกันทางอาจารย์ในมหา'ลัยก็จะได้ซึมซับในเรื่องคุณธรรมจริยธรรมเพิ่มขึ้น ซึ่งสิ่งที่เกิดขึ้นนี้ผมคิดว่าเป็นสิ่งที่ประเสริฐ แล้วก็คงจะมีผลดีกับ

ชุมชนที่จะเกิดขึ้นที่นี่ ในความคิดเห็นส่วนตัวผม เห็นว่า กลุ่มอโศกนี้เป็นกลุ่มที่มีศักยภาพที่จะปฏิรูปศาสนาอย่างแท้จริง และจะเป็นที่พึ่งของสังคมไทยในระยะยาวในอนาคต เหตุผลก็เพราะว่าทางกลุ่มนี้ได้มีชุมชน คือมี บ้าน วัด โรงเรียน อยู่พร้อม และมีวิถีชีวิตตามแนวทางนี้

อนุชนรุ่นที่จะตามมาในอนาคต อย่างน้อยในขณะที่โลกของเราที่ประสบวิกฤตจากระบบทุนนิยมแล้ว ก็ก่อให้เกิดปัญหาต่างๆมากมาย ที่จะทำให้แม้แต่มนุษยชาติเองก็จะ..โอกาสลดลำบาก เพราะ เป็นผลจากลัทธิบริโภคนิยม

ถ้าหากว่าเราสามารถสร้างความเข้มแข็งให้กับสังคมไทยได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรามีธำนำของประเทศจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งเป็นที่เคารพรักของทุกท่าน ที่จะแนะนำในแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งก็เป็นแนวทางที่ทางกลุ่มชุมชนอโศกได้ปฏิบัติ และใช้ชีวิตในแนวทางนี้มาเป็นเวลาช้านานอยู่แล้ว

ชุมชนอโศกในที่ต่างๆ ก็เปรียบเหมือนบ้านที่มีบันไดค่อนข้างจะสูง สำหรับคนธรรมดาที่จะไปอยู่ที่นี่ได้ ต้องมีพลังภายในกระโดดให้ถึง ถ้ากระโดดไม่ถึงก็อาจจะตกลงมาได้ เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราจะทำที่นี่ที่มหาลัยอุบล ก็คือสร้างบันไดขึ้นมาเป็นที่รองรับสำหรับคนที่ยังบารมีไม่สูงพอ หรือว่ากระโดดไปไม่ได้สูงถึงขนาดนั้น แล้วก็อาจจะจะเป็นสะพานเชื่อม ในลักษณะที่เราจะทำที่นี่ ก็สามารถที่จะช่วยให้ขยายความคิดหรือวิธีการได้กว้างขวางมากขึ้น

สิ่งที่เราอยากเห็นก็คือ ได้มีชุมชนที่ประพฤติปฏิบัติตัวตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงนี้ แพร่กระจายทั่วไปในประเทศไทยนะฮะ

การกระทำทุกเรื่องเราตระหนักดีมันมีผลทางการเมืองทั้งสิ้น แต่กลุ่มพวกเราที่จะทำงาน อันนี้จะเป็นการเมืองภาคประชาชน เรียกว่า Non partition politic ไม่ได้เป็นไปตั้งพรรคการเมืองหรือว่าคิดแย่งชิงอำนาจกับใคร แต่จะทำอย่างไรถึงจะสร้างพลัง empowerment ให้กับประชาชน อันนี้ผมคิดว่าเป็นเรื่องสำคัญที่จะทำให้รากฐานของความเป็นประชาธิปไตยในสังคมของเรามันมีความเข้มแข็งมากขึ้น

ทางมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในคณะบริหารศาสตร์ที่ผมเป็นคณบดีอยู่นี่ เราได้พยายามที่จะมีโครงการศึกษาเล่าเรียนในแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ท่านอธิการบดีซึ่งทราบดีว่า ผมทำวิจัยในเรื่องพุทธเศรษฐศาสตร์ ก็อยากจะให้ผมเปิดการเรียนการสอนพุทธเศรษฐศาสตร์ แต่ผมได้ชี้แจงกับท่านอธิการบดีว่า พุทธเศรษฐศาสตร์ยากเกินไปสำหรับที่คนทั้งหลายจะเข้าใจ เนื่องจากว่า จะเข้าใจพุทธเศรษฐศาสตร์ได้ต้องเข้าใจพุทธธรรมที่ลึกซึ้งพอสมควร อีกทั้งยังต้องเข้าใจวิชาเศรษฐศาสตร์ที่พัฒนาจากตะวันตกด้วย แต่สิ่งที่คนจะเข้าใจได้ง่ายกว่าคือเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ขณะเดียวกันก็เป็นเรื่องที่คุณได้มีศรัทธาที่จะดำเนินงานในแนวทางนี้อยู่พอสมควร ถึงแม้ว่ารัฐบาลทักษิณที่ผ่านมาได้พยายามเอาเรื่องทุนนิยมมาใช้อย่างเต็มที่ก็ตาม แต่เราก็คิดว่ามันยังมีความหวัง แล้วก็เป็นเรื่องที่เราไม่มีทางเลือกอย่างอื่นที่จะต้องทำตามแนวทางนี้

หลายคนก็ยังไม่เข้าใจว่าเศรษฐกิจพอเพียงคืออะไร แล้วเราเองก็ยังไม่มีความรู้ในเรื่องสังคมของเราดีพอ จึงได้ตั้งโครงการบัณฑิตศึกษา ขึ้นมาเรียกว่า พัฒนบูรณาการศาสตร์ คำว่าบูรณาการ มาจากภาษาอังกฤษ คำว่า Integral

โดยมีนักจิตวิทยาที่มีชื่อเสียงของโลกคนหนึ่งชื่อ เคน วิลเบอร์ ได้พยายามชี้ให้เห็นว่าสิ่งที่คนทะเลาะกันในเรื่องต่างๆเนี่ย ความจริงพูดเรื่องเดียวกันแต่ว่าพูดไม่ครบถ้วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งมิติที่มันขาดไปก็คือมิติทางด้านจิต เคน วิลเบอร์ นี้ได้ศึกษาพุทธธรรมตามแนวมหายานก็เลยคิดว่าควรรู้คำที่สามารถสื่อกับตะวันตกได้ และมีความเข้าใจตรงกัน ก็คือ Integral development study ก็คือไม่ว่าจะศึกษาในเรื่องอะไรก็ตามจะต้องเอามิติทางด้านจิตวิญญาณ จิตวิญญาณภาษาฝรั่งเรียกว่า spirituality มาเป็นพื้นฐาน

จากบทความของท่าน ศ.นพ.ประเวศ วะสี เนื่องในงาน ๘๐ ปี ศ.ระพี สาคริกก็ได้ชี้ให้เห็นว่า การศึกษาในปัจจุบัน จำเป็นต้องมี ๓ ขาดด้วยกัน

ข้อแรกก็คือ มิติทางด้านจิตวิญญาณ ซึ่งอันนี้เป็นมิติสำคัญ เพราะว่า ถ้าไม่เปลี่ยนมิติทางด้านจิตวิญญาณเนี่ย มันไม่สามารถจะเปลี่ยนความคิดของคนได้

ข้อที่สองคือ ข้อที่เรียกว่า วัฒนธรรม หรือว่าเป็นวิถีชีวิต

ข้อที่สามก็คือ วิทยาศาสตร์ เพราะว่า เราก็จำเป็นจะต้องติดตามความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ แต่ไม่ว่าจะใช้ขาไหนก็ตาม ถ้าทางด้านจิตวิญญาณไม่เข้มแข็งมันก็จะไม่สามารถแก้ปัญหาได้ เช่น สิ่งที่มีนโลภ ประสบปัญหาในขณะนี้ เพราะเราเอาขาทางด้านวิทยาศาสตร์เป็น

เศรษฐกิจพอเพียงเราอยากจะได้มันเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิต ของบัณฑิตที่จบไป เพราะฉะนั้นหลักสูตรของเราจะเน้นความสามารถในการที่ ทำได้จริง และปฏิบัติได้จริง

ชาที่นำ โดยที่ไม่มีเรื่องจิตวิญญาณเข้าไปเกี่ยวข้อง

พูดถึงจิตวิญญาณเนี่ย ในสังคมทั่วไปโดยเฉพาะคนไทยเราไปคิดว่า เป็นเรื่องผีลางนางไม้ ผมอธิบายว่าเรื่องจิตวิญญาณเนี่ย ความจริงแล้วเป็นวิทยาศาสตร์ทางจิต ซึ่งมีมิติที่ลึกซึ้งกว่า วิทยาศาสตร์ทางตะวันตก วิธีการฝึกจิตก็เป็นวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ไม่ใช่เป็นเรื่องเร้นลับอะไร

อยากจะทำความเข้าใจไปถึงจุดเริ่มต้นที่เรามีโครงการ ปริญญาโท เอก **พัฒนบูรณาการศาสตร์** ซึ่งเป็นโครงการที่เปิดกว้าง คือใครอยากจะศึกษาเรื่องอะไรก็ได้ แต่ว่าเราเองก็พยายามจะเน้นให้มีประเด็นเรื่องจิตวิญญาณ เพราะฉะนั้น การศึกษาทางด้านเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็น การศึกษาในลักษณะองค์รวม ก็สามารถจะเข้ามาอยู่ในโครงการนี้ได้ และสิ่งที่เราทำนั้นก็ไม่ใช่เป็น เรื่องแปลกพิสดารอะไร ถ้าหากเราไปดูโครงการปริญญาเอกในประเทศอื่นๆ ไม่ว่าจะประเทศอังกฤษ ประเทศญี่ปุ่น ประเทศในยุโรปหลายประเทศ รวมทั้งประเทศออสเตรเลียที่ผมเคยไปทำงานมา เจ็ดแปดปีเนี่ย ก็ใช้ เอ่อ..การวิจัยเป็นการนำในการทำการศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาโท

สิ่งที่เราต้องการจะเห็นก็คือว่า การสร้างองค์ความรู้ใหม่ๆ ซึ่งเป็นองค์ความรู้ของเราเอง ขึ้นมา แต่ในขณะที่เดียวกันเราไม่ปฏิเสธ หรือพร้อมที่จะเรียนรู้ความรู้ความก้าวหน้าที่มีอยู่ใน ต่างประเทศด้วย ผมคิดว่าต่อไปในอนาคตนี้ อ่า...ถ้าใครเรียนโครงการนี้ โดยเฉพาะปริญญาเอก ในต่างประเทศ เขาจะให้เรียนทั้งหมดสามภาษา ก็คือ ภาษาของตัวเอง อีกภาษาหนึ่งก็มักจะเป็น ภาษาอังกฤษ แล้วมีอีกหนึ่งภาษาที่ต้องเรียนรู้ ผมคิดว่าต่อไปในอนาคตภาษาที่ควรที่จะเรียนรู้ คือภาษาบาลี ซึ่งเราควรที่จะศึกษาพระไตรปิฎกให้ได้อย่างลึกซึ้งมากขึ้น ยิ่งไงก็ตามอันนี้ก็ เป็น โครงการปริญญาโท เอก ที่เรามีมาสองปีแล้วนะฮะ ขณะนี้มีนักศึกษาประมาณสักยี่สิบคนได้ มีนักศึกษาที่เป็นชาวลาว แล้วก็เรียนอยู่ระดับปริญญาโท

วิธีการของเราเนี่ยก็ เมื่อมันเป็นการวิจัย ชั้นแรกก็คือคนที่สนใจจะสมัครก็จะต้อง เขียน proposal หรือข้อเสนอว่าจะทำวิจัยเรื่องอะไร ต้องเป็นหัวข้อที่น่าสนใจ ต้องหาอาจารย์ ให้ได้หรือว่ามีอาจารย์ที่มีชื่อเสียง แม้ไม่ใช่อาจารย์ในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี แต่เป็นที่อื่นเรา ก็สามารถยอมรับให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาได้ มีทั้งนักศึกษามีทั้งอาจารย์มันก็สามารถที่จะ คือ เริ่มทำงานด้วยกันได้

หลังจากที่ได้เปิดโครงการนี้มาประมาณสองปี ผมอยู่ที่นั่นมาสามปีกว่านิดหน่อยแล้วนะ ก็ได้เสนอท่านอธิการฯ ว่าน่าจะเปิดปริญญาตรีเศรษฐกิจพอเพียง แต่ว่าวิถีคิดของผมที่จะทำเรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงมันเป็นคนละวิถีคิดของการทำการเรียนการสอนในคณะต่างๆ ที่มีอยู่ในปัจจุบัน คือ คณะต่างๆที่มีอยู่ในปัจจุบัน มันก็ง่ายนิดเดียว คือ เอานักศึกษาเข้ามา แล้วก็ให้เรียนวิชาละ

สามหน่วยกิต ออกแบบให้เรียนครบทั้งหมด ๑๒๘ หรือ ๑๓๐ หน่วยกิต อะไรแล้วก็จะไป **แต่ว่าเศรษฐกิจพอเพียงเราอยากจะทำให้มันเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตของบัณฑิตที่จบไป เพราะฉะนั้นหลักสูตรของเราจะเน้นความสามารถในการที่ทำได้จริง และปฏิบัติได้จริง**

พอจะคิดในรูปนี้ มันก็จะไปติดกับรูปแบบของทางการ ก็พยายามคิดกันพอสมควร จนกระทั่งในที่สุดแล้ว ก่อนที่จะมีการเปลี่ยนแปลงอะไรทั้งหมดที่เกิดขึ้นนี้ ท่านอธิการบดีก็บอกผมว่า เอาอย่างนี้แล้วกัน เราเขียนหลักสูตรไปในลักษณะที่ให้ทบวงเขา ให้ สกอ. สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาเขา approved ส่วนที่เราจะทำจริงๆ เราก็ทำของเราคนละแบบ (หัวเราะ) เพราะฉะนั้นอันนี้ก็เป็นข้อตกลง แล้วก็เราก็เลยคิดจะเปิดปริญญาตรีเศรษฐกิจพอเพียงขึ้นในเทอมนี้แหละซะ ก็ได้เตรียมความพร้อม

เออ....หลักสูตรคร่าวๆ มันจะเป็นอย่างนี้ เราได้เชิญท่านอาจารย์ประเวศ วะสี มาให้ความเห็นในเรื่องหลักสูตรนี้ สิ่งหนึ่งที่ท่านอาจารย์ประเวศ บอกก็คือว่า ในปัจจุบันนี้นักศึกษาเคารพครูอาจารย์ แต่ว่าถ้าเป็นเศรษฐกิจพอเพียงมันจะต้องเรียนรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นด้วย ถ้าจะให้ให้นักศึกษาของเราเคารพชาวบ้านก็ต้องให้นักศึกษาไปเรียนรู้จากชาวบ้าน เพราะฉะนั้นในเทอมแรกนี้ ที่นักศึกษาเข้ามา เราก็จะให้นักศึกษาไปอยู่กับชาวบ้าน เพื่อจะได้เรียนรู้จากชาวบ้าน

□ ดร.พ.ประเวศ

เทอมที่สองนี้ เราจะให้เครื่องมือสำหรับนักศึกษา ที่จะสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตัวเอง เพราะว่าขณะนี้วิชาต่างๆ ที่มันมีอยู่ในโลกนี้ มันมีมากมาย ถ้าจะไปเรียนเป็นรายวิชามันไม่มีวันจะเรียนหมด แต่เรียนวิธีการที่จะหาความรู้ที่สามารถที่จะทำได้ เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราคิดเอาไว้ก็คือว่า ในเทอมที่สองนี้จะเรียนประมาณสามวิชา สามสี่วิชาที่มันสอดคล้องกัน

อันแรกก็คือ **ความรู้เรื่องภาษาอังกฤษ**

อันที่สอง **ความรู้เรื่องคอมพิวเตอร์**

อันที่สาม **ความรู้ในการสื่อถึงคนอื่น** ก็คือ **การเรียงความภาษาไทย**

ความรู้ทั้งสามแบบนี้ เราก็สามารถที่จะสอนได้โดยวิธีเดียวกันคือ สอนพร้อมกันเลย ไม่ต้องไปแยกสอนเป็นรายวิชา ก็คือ ให้นักศึกษาไปค้นหาความรู้ที่เป็นภาษาอังกฤษในอินเทอร์เน็ต แล้วก็มาเขียนรายงานเป็นภาษาไทย ถ้าสามารถทำได้มันก็จะรู้หมดทั้งสาม แล้วก็ไม่ต้องไปสอบไปทำอะไรให้เสียเวลา

หลังจากนั้น ใน summer ปีแรก สำหรับนักศึกษาโดยทั่วไปที่ไม่ได้มีการปฏิบัติธรรมมาก่อน ก็ควรจะต้องไปทำวิปัสสนากรรมฐานจากวัดป่าต่างๆ ในอุบลฯ และอีกส่วนหนึ่งที่เขาควรจะเรียนก็คือวิชาสถิติ ก็คือ ไปเก็บข้อมูลที่ได้ในหมู่บ้านแล้วก็สามารถที่จะมาวิเคราะห์ประเมินผลได้ พวกนี้จะเป็นเครื่องมือในการจะหาความรู้ต่อไป

ทีนี้ในเทอมที่สองเนี่ย เราอยากจะทำพื้นฐานความรู้สมัยใหม่ที่นักศึกษาสามารถจะเรียนต่อในวิชาอะไรก็ได้ในอนาคต เพราะฉะนั้น เราก็พยายามเอาวิชาทั้งหลายเนี่ย มาทำเป็น

สี่วิชาหลัก วิชาละ ๖ หน่วยกิต เท่ากับ ๒๔ หน่วยกิต แต่ว่านักศึกษาเรียนแค่ ๓ วิชา ให้เลือกเอาจริงๆ แล้วก็คงไม่มีทางเลือกมาก เพราะวิชามันจะมีอันที่หนึ่ง คือ **วิชาคณิตศาสตร์**

อันที่สอง เป็น**วิชาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี**

อันที่สาม เป็น**วิชาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ**

อันที่สี่ เป็น**สังคมศาสตร์แล้วก็มีมนุษยศาสตร์**

นักศึกษาก็เลือก**วิทยาศาสตร์อันใดอันหนึ่ง วิทยาศาสตร์ชีวภาพหรือวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี** ต่อไปถ้าอยากจะทำอะไรในมหาวิทยาลัยก็เรียนได้ทุกวิชา เพียงแต่จะต้องเลือกแพทย์ หรือ วิศวกรรมฯ อันใดอันหนึ่ง นอกจากว่าขยันไปเรียน**วิชาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ**ด้วยตัวเอง หรือ**วิชาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี**ด้วยตนเอง

หลังจากนั้นในเทอมที่สองก็จะให้ความรู้เกี่ยวกับทางด้าน**เศรษฐกิจพอเพียง** ทางด้านทฤษฎีในแง่มุมต่างๆ เช่น **เศรษฐกิจพอเพียง** ปัญหาพุทธเศรษฐศาสตร์ เรื่องปัญหาความยากจนในสังคมไทย ปัญหาสังคมที่มีอยู่ในสังคมไทย จะเป็นความรู้ในทางทฤษฎีในเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงเป็นหลัก

พอปีที่สาม นักศึกษาสามารถจะเลือกไป**ประกอบอาชีพที่มีรายได้** แล้วก็สามารถจะยึดเป็นอาชีพได้ในอนาคต เราจะ**ปล่อยให้ออกไปประกอบอาชีพทั้งปี** แล้วแต่ว่าเขาจะเลือกไปทำที่ไหน ถ้าจะไปทำงานบริษัทเอกชน เราก็จะหาบริษัทเอกชนที่จะรับคนเหล่านี้ไปทำงาน ถ้าอยากจะเป็นเกษตรกรก็สามารถจะไปทำที่ที่จะทำการเกษตรให้ หรือว่าอยากจะเป็นผู้ผลิตอะไรก็ได้แต่ก็สามารถจะไปทำได้ เพราะฉะนั้น**ชุมชนเศรษฐกิจพอเพียง** ก็จะเป็นที่รองรับ เป็น Lab สำหรับฝึกอาชีพส่วนหนึ่ง แต่ไม่ใช่ทั้งหมดสำหรับนักศึกษาที่จะเรียน

พอปีสุดท้ายถ้าเขากลับมา จากการทำงานแล้วรู้สึกว่า**เขายังขาดความรู้ด้านไหน** ด้านหนึ่งที่เขาอยากจะทำต่อก็สามารถเลือกเรียนในคณะต่างๆ ได้ พอจบสี่ปีก็จะได้**ปริญญาตรีเศรษฐกิจพอเพียง** แต่ถ้าเขาอยากจะทำต่อไปทางด้าน**วิศวกรรม** จากพื้นฐานความรู้ที่เขามี เขาสามารถไปเทียบหน่วยกิตทางด้าน**วิศวกรรม** ได้ส่วนหนึ่ง แล้วก็เรียนต่อไปตามหลักสูตรของ**วิศวกรรม** จบ**วิศวกรรม** ได้ปริญญาเพิ่มไปอีก อันนี้ก็แล้วแต่แต่ละคน พุดง่าย ๆ ก็คือว่า คนที่จบ**ปริญญาตรีเศรษฐกิจพอเพียง** เราต้องการให้ไปประกอบอาชีพของตัวเอง แล้วก็ดำเนินชีวิตตามแนวทาง**เศรษฐกิจพอเพียง** นี่ก็คือสิ่งที่ทางมหาวิทยาลัย ทางคณะผมได้ออกแบบเอาไว้

เมื่อได้มีความคิดทำนองนี้ แล้วทาง**คุณหนึ่งฟ้า** ได้มาปรึกษาหารือกับผม ผมก็เห็นว่า เป็นโอกาสเหมาะที่เราทั้งสองส่วน ผสมกันได้ ก็คือ ทางกลุ่มของคุณหนึ่งฟ้าเอง ก็จะมีบางส่วนที่สนใจจะเรียนปริญญาโท ปริญญาเอกพัฒนาบูรณาการศาสตร์ แล้วก็การที่มีชุมชนอยู่ในนี้ ชุมชนก็จะช่วยเป็นหลักให้ก็ได้ แล้วก็อีกส่วนหนึ่ง สิ่งที่จะเกิดขึ้นคือ อาจารย์ในคณะต่างๆ ก็สามารถจะทำวิจัยร่วมกับชุมชนนี้ได้ เพราะชุมชนนี่ก็เป็นชุมชนที่มีความรู้ความสามารถมากพอสมควร เพราะฉะนั้น หลายๆ เรื่อง ชุมชนสามารถจะสอนอาจารย์ได้ ผมค่อนข้างจะมั่นใจทางด้าน**การเกษตร** โดยเฉพาะเกษตรอินทรีย์นี้ ชุมชนอาจจะมีความรู้ดีกว่าอาจารย์ในคณะเกษตรบางท่านหรือหลายท่าน อันนี้เป็นจุดที่ดี ที่จะมาเชื่อมกัน ขณะเดียวกันผมเชื่อว่าทางด้าน**ยาสมุนไพร** ก็สามารถจะทำวิจัย

ร่วมกับอาจารย์คณะเภสัชฯ ได้ ทางด้านการแพทย์ ต่อไปก็อาจจะร่วมกับคณะแพทยศาสตร์ได้ อาจจะไปถึงขั้นที่มีวิชาแพทย์แผนไทยเกิดขึ้นในคณะแพทย์ฯ เป็นต้น

ที่นี้มาถึงจุดสำคัญ ก็คือ การทำงานของชุมชน เราอยากจะเห็นชุมชนทำงานในแนวทางธุรกิจสมัยใหม่ แต่เราไม่เอาจิตวิญญาณของธุรกิจสมัยใหม่เข้าไปใช้ คือผมเห็นว่าคุณภาพเข้มแข็งของคริสตจักรแคทอลิก เขามีระบบ มีกองทุนที่สามารถจะเอาไปใช้ทำกิจการที่จะเผยแพร่กิจกรรมทางศาสนาได้ ค่อนข้างจะดีพอสมควร

จริงๆแล้ว รายได้ของทางฝ่ายแคทอลิก นอกจากรายได้จากการเทศน์ในที่ต่างๆ แล้ว ก็มีคอนเสิร์ตกันเทศน์ ในแต่ละวันอาทิตย์ แล้วก็รวบรวมไว้กองกลางส่วนหนึ่ง ใช้จ่ายในโบสถ์ โบสถ์ไหนได้เงินไม่พอ ส่วนกลางก็จะมาเติมให้ รายได้สำคัญอีกส่วนหนึ่งก็มาจากการศึกษากับโรงพยาบาล ซึ่งอันนี้ก็เป็นวิธีการเผยแพร่ความคิดเขาด้วย

ของทางกลุ่มนี้ก็มีมีความสามารถในการผลิต ถ้าหากว่าเราผลิตสินค้าที่ไม่เบียดเบียนมนุษย์ ไม่เบียดเบียนสิ่งมีชีวิตทั้งหลาย อันนี้ก็เป็นการผลิตที่เป็นบุญเป็นกุศล ถ้ากล่าวในพุทธธรรมก็คือ เป็นสัมมาอาชีวะอยู่ในตัวอยู่แล้ว

ผมอยากจะเห็นว่า เป็นการจัดการธุรกิจแบบสมัยใหม่ คือ มีระบบบัญชีที่ชัดเจนในการทำกิจกรรมทุกชนิด เพื่อจะให้เราเห็นว่ากิจกรรมไหนคุ้มทุนหรือไม่คุ้มทุน ในคณะของเราเองก็จะมีการทำบัญชีในลักษณะนี้ เรียกตามภาววิชาการซึ่งเป็นภาษาที่ไม่ค่อยดีนัก เรียกว่า Profit center อันนี้เป็นวิธีคิดของนักธุรกิจต่างประเทศ ทุกหน่วยจะต้องทำกำไร ซึ่งตอนหลังเราอาจจะเปลี่ยนชื่อได้

Profit center เนี่ยความหมายของมันจริงๆ ไม่ใช่เรื่องทำกำไร แต่ให้รู้ว่าแต่ละหน่วยนั้นมีรายได้ เทียบกับรายจ่ายเป็นอย่างไร แล้วก็เพื่อเราจะได้ว่ารู้ ว่าตรงไหนเรามีรายจ่ายมาก เราควรจะลดรายจ่ายนี้ได้อย่างไร บางจุดเป็นเรื่องที่ดี และไม่มีทางจะดีกว่าไร แต่ว่าเราต้องทำ เพราะฉะนั้นเราต้องเอาส่วนที่มันได้สตางค์มาจุนเจือส่วนที่ไม่ได้สตางค์ แต่เป็นสิ่งที่ดีที่เราควรจะทำ

กลุ่มที่จะทำนี้ ผมอยากเสนอว่า กิจกรรมทุกชนิดควรจะมีการแสดงค่าใช้จ่าย รายได้ของแต่ละกิจกรรมให้ชัดเจน ด้วยเหตุนี้ เราจึงได้เชิญอาจารย์คณะบัญชีเข้ามาช่วย ก็อยากจะให้การทำงาน ทุกหน่วยของทางกลุ่มนี้ ทำเป็นในลักษณะ Profit center เพื่อจะให้การทำงานทุกอย่างมันโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ ความหมายมีอยู่แค่นี้เอง

ตามข้อเสนอของคุณหนึ่งฟ้า ก็คือว่า คนที่ทำงานทุกคน ก็จะได้ผลตอบแทนตามแนวทางคล้ายๆกับการไปทำงานข้างนอก มีการตั้งเงินเดือนว่าจะได้เท่านี้เท่านี้อะไรต่างๆ ส่วนการจ่ายจริง คุณหนึ่งฟ้าก็เสนอว่าให้จ่ายตามความจำเป็นของแต่ละคน เพราะฉะนั้นส่วนต่างระหว่างเงินเดือนที่ตั้งกับความจำเป็นก็คือ การบริจาคเข้ากับกองทุนส่วนกลาง

กองทุนส่วนกลางนี้เรียกว่า**กองทุนเศรษฐกิจพอเพียง** สิ่งที่เราอยากจะเห็นก็คือกองทุนนี้จะขยายตัวขึ้นแล้วก็ต่อไปในอนาคต

ถ้าหากว่าสมาชิกชุมชนของเราบางคนมีความเข้มแข็งทั้งด้านวิชาการ ความสามารถ ต้องการจะไปขยายชุมชนก็เอาเงินจากกองทุนนี้ไปจำนวนหนึ่ง แล้วก็ไปเริ่มตั้งชุมชนขึ้นมาใหม่ แล้วอันนี้ก็จะเป็นชุมชนต้นแบบแล้วก็ได้ขยายไปทั่วๆ วิธีการนี้ถือว่าเป็นวิธีการเศรษฐกิจพอเพียงได้ ในความหมายที่แท้จริงก็คือ เราสามารถพึ่งตัวเองได้และขยายกิจกรรมได้เป็นอย่างดี

นอกจากนั้น คนที่ทำงานในกลุ่มนั้น ก็อาจจะใช้ระบบที่เรียกว่าเงินตราชุมชน หรือใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายและไม่เสี่ยงกับการผิดกฎหมาย ก็คือใช้คุปอง

คือ ผมอยากอธิบายอย่างนี้ว่า ขณะนี้ประเทศไทยเรามีปัญหาค่าเงินบาทแข็งตัว ที่จริงก็ยังไม่แข็งมากถึงสมัยที่เป็นในอดีต แต่ขณะนั้นมันแข็งค่าขึ้นอย่างรวดเร็ว จาก ๔๐ บาทตอนนี้เหลือแค่ประมาณ ๓๕ บาทกว่าๆ เมื่อค่าเงินบาทแข็ง เราส่งสินค้าภาคเกษตรไป เราได้เงินมาน้อยลง ชาวบ้านที่เป็นเกษตรกรก็จะเดือดร้อนยิ่งขึ้น แต่เดิม เคยขายข้าวได้เงินมา ๑ เหยียด แลกมาได้ ๔๐ บาท ต่อไปนี้ขายข้าวได้มา ๑ เหยียด แต่แลกได้เหลือแค่ ๓๕ บาท เป็นต้น นี่คือปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

ถามว่า ปัญหามันเกิดขึ้นได้อย่างไร ที่สำคัญที่สุดมันเกิดมาจากว่า คนในโลกมีโมหะหรือว่า เชื่อในสิ่งที่ผิด เชื่อว่า เงินดอลลาร์เป็นเงินที่สามารถจะใช้ได้ทั่วโลก แต่เงินดอลลาร์รัฐบาลอเมริกาเป็นคนผูกขาดพิมพ์ แล้วก็ไม่มีอะไรหนุนหลัง อเมริกาอยากจะทำสงครามในอัฟกานิสถาน ในอิรัก ก็พิมพ์ธนบัตรมา แล้วสิ่งที่มันเกิดขึ้นก็คือ รัฐบาลอเมริกาขาดดุลงบประมาณต่อเนื่องมาเป็นสิบๆปี หมายความว่า พิมพ์เงินเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ แล้วก็ขาดดุลการค้า เมื่อเงินดอลลาร์มันมีมาก ค่ามันก็ตกลงไปเรื่อยๆ เงินดอลลาร์ที่หมุนอยู่ทั่วโลกมันเยอะเยาะ คือคนประมาณว่า ขณะนี้ปริมาณเงินที่เป็นตัวเลขอยู่ในบัญชีธนาคาร มันมีประมาณห้าร้อยเท่าของสินค้าบริการที่มีอยู่ในโลกนี้ ที่มันไม่เป็นปัญหาเพราะว่าเงินนี้มันไปอยู่ในมือของคนที่ยังไม่คิดจะจับจ่ายใช้สอยอะไร แต่ถ้าเมื่อไรไอ้พวกนี้ไปอยู่ในกองทุนที่เรียกว่า เฮจจ์จิ้ง คือกองทุนที่จะไปเก็งกำไร แล้วเข้ามาโจมตีมันก็จะมีปัญหา

ขณะที่ต่างประเทศเอาเงินมาเข้าในประเทศไทย ส่วนหนึ่งก็เพราะรัฐบาลไทยตั้งอัตราดอกเบี้ยไว้ ๕% แล้วก็เพื่อจะรักษาการออมในประเทศ ที่ผ่านมารัฐบาลทักษิณได้ทำลายการออมไปหมด และอัตราเงินเฟ้อมันอยู่ประมาณ ๓% เพราะฉะนั้นให้คนออมมีรายได้สุทธิ ๒% ถ้าต่ำกว่านี้ คนก็จะไม่ออม แต่พอทันทีที่ ๕% ไปเทียบกับต่างประเทศ ต่างประเทศก็เอาเงินมาลงทุนในประเทศไทย สมมติว่าเอาเข้ามาในช่วงที่ดอลลาร์ละ ๓๕ บาท เมื่อลงทุนไปแล้ว ดอลลาร์มันต่ำลงไปอีกเหลือ ๓๐ บาท ก็เอาเงิน ๓๐ บาทไปแลกดอลลาร์ก็ได้กำไรอีกต่อหนึ่ง เรียกว่าที่เขาพูดกันว่าได้สองเต็ง อันนี้ก็เป็นปัญหาที่สำคัญในประเทศไทย ผมถึงบอกว่าไอ้เงินบาทนี้มันชื่อไทยแต่ใจเป็นฝรั่ง ก็เนื่องจากว่ามันสามารถไปเปลี่ยนเป็นเงินอื่นๆได้ แต่ถ้าชาวบ้านเราออกเงินใช้เอง ชื่ออะไรมันก็เป็นชื่อนั้น ไม่สามารถไปแลกอะไรกับใครเขาได้ อันนี้คือระบบที่ผมได้ทดลองทำมาแล้วในหลายพื้นที่ ประมาณห้าหกปีที่ผ่านมา เมื่อคุณหนึ่งฟ้าได้อ่านเรื่องนี้แล้วสนใจก็อยากจะคิดทำในชุมชนนี้ด้วย อันนี้ก็ไม่สงวนลิขสิทธิ์ เพราะว่าผมไม่เชื่อในเรื่องทรัพย์สินทางปัญญา คือเรามีปัญญาก็ควรแบ่งปันแจกกันไป

คนถ้าไม่รู้จัก“ความพอ” ไม่รู้จัก“ความพอเพียง” ไม่จำกัดความ
“พอเพียง”สำหรับตน ก็มาศึกษาหรือปฏิบัติ“เศรษฐกิจพอเพียง”ไม่ได้ หรือ
“เศรษฐกิจบุญนิยม” ก็ยิ่งไม่ได้ใหญ่

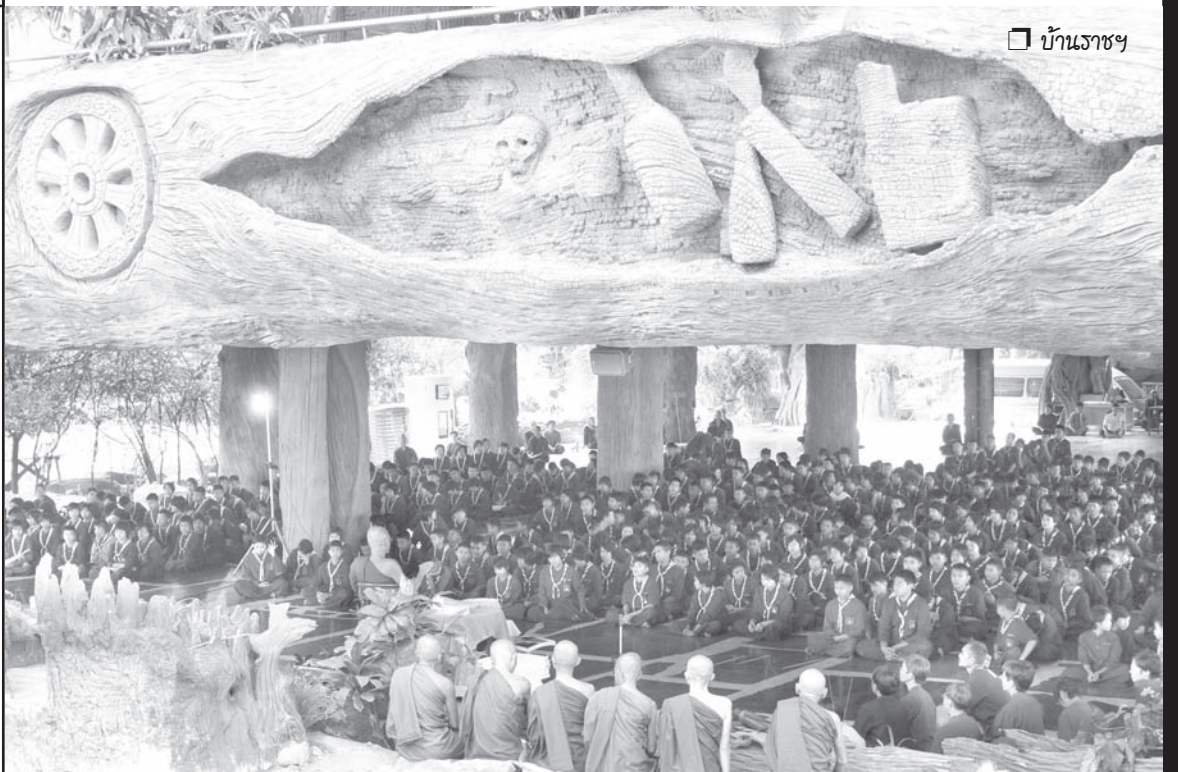

คนที่อ่อนแอยากไร้ ไม่สามารถช่วยตัวเองได้ อันนี้สังคมจำเป็นต้องเข้าไปช่วยเหลือ
แต่ถ้าถ้าเป็นพวกฟรี ไรเดอร์ คือพวกที่ทำงานน้อยๆ ชอบกินแรงคนอื่น อันนี้ก็ไม่ใช้สิ่งที่เรา
ควรจะสนับสนุน เพราะฉะนั้นการทำระบบบัญชีทำนองนี้จะชี้ให้เห็นชัดได้ว่าใครเป็นผู้สมควรได้
รับการช่วยเหลือ ใครเป็นฟรี ไรเดอร์ ฟรี ไรเดอร์นี้ขัดกับศาสนธรรมของทุกศาสนา

โดยสรุป การบริหารจัดการของชุมชนในเรื่องการเงินการบริหาร หลายเรื่องเราก็อาจ
ช่วยสนับสนุนทางกลุ่มในเรื่องนี้ได้ด้วย ก็เป็นการเอาความรู้วิชาการเข้ามาช่วย แต่โดยพื้นฐาน
เราจะต้องเอาเรื่องจิตวิญญาณของเราเป็นหลัก ภายใต้หลักพุทธเศรษฐศาสตร์ ขณะเดียวกัน
การบริหารจัดการในรูปแบบสมัยใหม่ก็มีความจำเป็น คือเราไม่ปฏิเสธเทคโนโลยี แต่เราควร
ต้องใช้เทคโนโลยีนั้นให้มันรับใช้เรา เราไม่ได้ถูกเอาเปรียบจากเทคโนโลยี

พ่อท่านฯ : อาตมาอยากจะสรุปความหมายของคำว่า **เศรษฐกิจพอเพียง** ตามภูมิปัญญา
ของอาตมาให้ฟังตรงนี้นิดหนึ่งก่อน แรกเริ่มเดิมทีนี้อาตมาทำงานทางศาสนามาแล้วก็เอาธรรมะ
ของพระพุทธเจ้ามาปฏิบัติ จนกระทั่งพิสูจน์คน จนเกิดชุมชนหม่กลุ่ม และอาตมาเรียกเศรษฐกิจ

บันทึกจาก ...ปัจฉาสนทนา

ที่อาตมาทำอยู่นี้ว่า “**เศรษฐกิจบุญนิยม**” มาตลอด และก็เกิดกลุ่มหมู่ชุมชนที่มีกินมีใช้กันอย่าง ชุมชนราชธานีโคกนี้แหละ

ขอขยายความนิดหนึ่งก่อนว่า **เศรษฐกิจบุญนิยม**ที่เราทำอยู่นี้ เป็น**เศรษฐกิจบุญนิยม**ที่ ถึงขั้น“**สาธารณโภคี**” หมายความว่า ทั้งหมู่บ้านเนี่ยกินใช้ร่วมกัน เป็นของส่วนกลาง คือเลยเขต ของคอมมิวนิสต์ไปอีก ทำกินทำใช้แล้วเข้าส่วนกลางหมด ไม่มีใครแบ่งรายได้มาเป็นของส่วนตัว เลย กินกันไปใช้กันไปปฏิบัติธรรมกันไป ทุกคนก็ปฏิบัติธรรมของพระพุทธเจ้าลดกิเลส เพราะฉะนั้นคนเหล่านี้ก็จึงไม่ฟุ้งเฟ้อฟุ่มเฟือย ไม่มีอบายมุข แม้แต่เรื่องของบริโภคินยาก็มีก็น้อย สันโดษ แล้วลดกิเลสจริงๆ ไม่ใช่การผีนอดทนขมผืนเอาไว้ อันนั้นไม่ใช่มรรคผลของศาสนาพุทธ มรรคผลของศาสนาพุทธนั้นลดกิเลสจริง เข้าใจโลก เข้าใจรูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส เข้าใจ กามารมณ์ กามคุณ เข้าใจเรื่องลาภยศ สรรเสริญ โลกียสุข แล้วก็ไม่ต้องการมาก ลาภก็ไม่ ต้องการมาก ยศชั้นสรรเสริญก็ไม่ต้องการมาก หรือรูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส ก็เข้าใจแล้ว ไม่ใช่ออย่างนี้ เป็นต้น

ต่อมาคำว่า “**เศรษฐกิจพอเพียง**” ก็ประกาศขึ้นมา ถึงวันนี้ โอ้โฮ **เศรษฐกิจพอเพียง**นี้ หุ่นขึ้นหน้าดู ไปถึงต่างประเทศ ที่นี้อาตมาเห็นความแตกต่างของ**เศรษฐกิจพอเพียง**กับ**เศรษฐกิจ บุญนิยม**อยู่คือ คนถ้าไม่รู้จัก“ความพอ” ไม่รู้จัก“ความพอเพียง” ไม่จำกัดความพอเพียง”สำหรับ ตน ก็มาศึกษาหรือปฏิบัติ“เศรษฐกิจพอเพียง”ไม่ได้ หรือ“เศรษฐกิจบุญนิยม”ก็ยิ่งไม่ได้ใหญ่ อาตมาก็สรุปคำว่า “**พอเพียง**”ลงไปได้ว่า จะ“**พอเพียงหรือไม่พอเพียง**”ก็ลองฟังดู กลุ่มคำที่ อาตมาลองนำมาใช้อธิบายคือ คำว่า **๑. จน ๒. เลิกจน ๓. รวย** จะเป็นอย่างไรก็ลองฟังดู

๑. จน “จน”นี้แบ่งออกไปอีกที่เป็น ๓ ซ้อย่อย

หนึ่ง คำว่า **จน** คนที่จน เพราะเขาทำกินทำใช้ไม่พอ ไร้สมรรถภาพ ตัวเองเอาตัวไม่รอด มีความรู้ความสามารถแค่นั้นจริงๆ ผู้เก่งกว่าก็ไม่สละช่วยกัน

สอง “จน”เพราะว่าเขาทำกินทำใช้พอเหลือบ้าง หรือว่าทำพอได้ ก็ทำคุ่มกินคุ่มใช้ แต่ ก็ไม่พอกินพอใช้ เพราะอยู่ในสังคมทุนนิยมที่หลงลาภยศสรรเสริญโลกียสุข ก็ถูกกดขี่ขูดรีด ถูก เอาเปรียบเอารัด จนกระทั่งไม่พอกินพอใช้ เพราะสู้คนที่เหนือกว่าในระบบทุนนิยมหลอก เอาเปรียบ สู้เขาไม่ได้ จึงจนจริงๆอยู่ในสังคม

สาม “จน”อย่างเลว จนเพราะตนเองล้าละเลเทเมา ขี้เกียจขี้คร้าน หรือได้มาก็ผลาญพร่า ทำลาย ใช้สุมสี่สุมห้า หรือทำมาหากินก็ห้ามๆ บ้าบิ่น อวดดีบอวดดี ไม่ประมาณตน ทำให้ผู้ เกินตน ทำตนเองจนฉิบหายได้ เป็นหนี้เป็นสินได้ ก็“จน”กันลำบากลำบากได้

๒. เลิกจน คน“เลิกจน” ก็แบ่งออกไปอีก ๓ ซ้อย่อยเช่นกัน

หนึ่ง คนที่ทำพอกินพอใช้ของตนเอง ใช้สมรรถนะของตัวเอง แข็งแรง เต็มที่ ก็ “**เลิกจน**”ได้ แต่**ไม่รวย** ยิ่งไงก็ได้แค่นี้ ไม่รวย สมรรถนะมีแค่นั้น นี่คือ “เลิกจน”หรือไม่จนแ่ง ๑

สอง คนที่“**เลิกจน**”ได้ เพราะ สมรรถนะดีพอได้ พอเป็นไป อาจจะฐานะดีกว่าคนที่ สมรรถนะไม่ดีนัก และเขาก็ฉลาดอยู่ในสังคมทุนนิยม สามารถที่จะหลบเลี่ยงการเอาเปรียบเอารัด สามารถที่จะใช้วิธีของตนเอง อยู่ในสังคมที่ถูกขูดรีดนี้ สามารถที่จะหลีกเลี่ยงการถูกขูดรีด ถูกเอา

คนรวยในแบบทุนนิยมชนิดที่ ๑ คือ “รวยซิบหาย !”เลย เป็นคนซิบหายด้วย เป็นคนน่าเกลียดซิบหายเลย เป็นคนน่าชิงซิบหายเลย

“คนรวย”ชนิดที่ ๑ นี้ ประเภทโกงก็เอา กุฎริตก็เอา จะคอร์รัปชั่น เจริญโยบาย จะมีผลประโยชน์กับช้อน หรือออกกฎเพื่อชดคำโตก็เอาหมด คนพวกนี้รวยไม่เสร็จ รวยไม่จบ มีกิเลสอันพิสดาร ไม่มีสุดสิ้น ไม่มียอมหมด ไม่มียอมจบ รวยเท่าไรๆก็ไม่ยอมเสร็จ คนพวกนี้รวยไปเรื่อย

เปรียบเอารัดได้ เขาก็เลย“เลิกจน” พอเป็นไปไม่ได้ แต่ก็ได้เท่านั้น ไม่รวยไปกว่านั้น ทำเต็มที่แล้ว ในชีวิตจนตายก็ได้แค่นั้น **ไม่รวย** ทั้งๆที่..*อยากรวย*

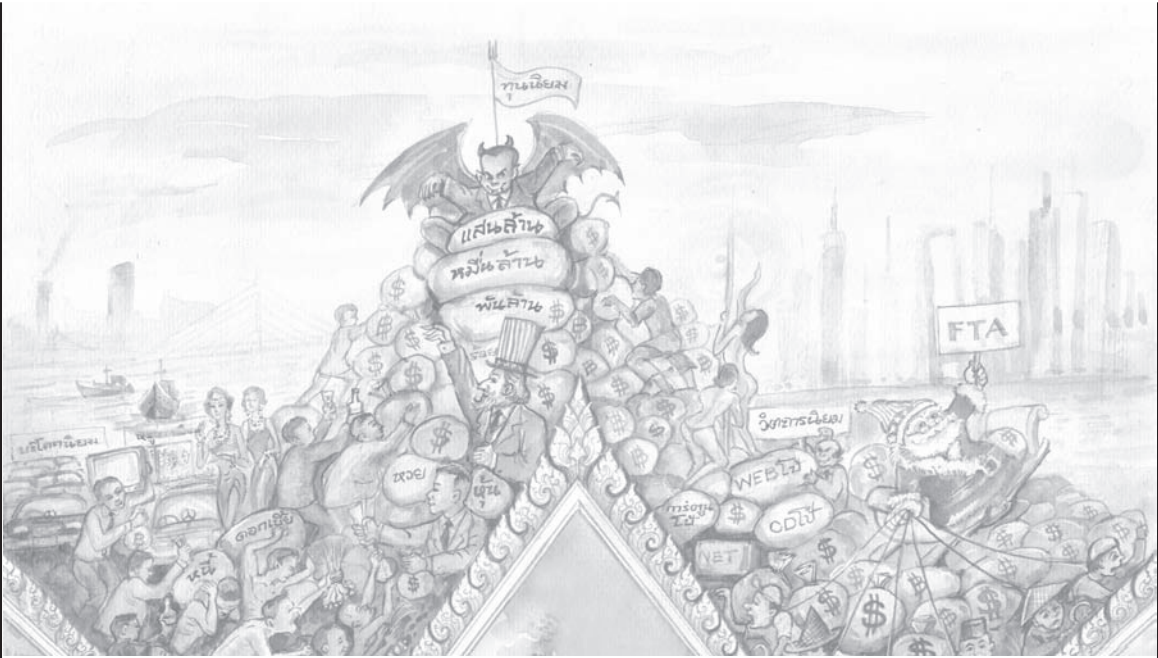
สาม เป็นคน**“เลิกจน”**ที่เป็นคนดี เป็นคนเข้าข่าย*เศรษฐกิจพอเพียง* เพราะเป็นคนที่จะ**รวยก็รวยได้** ทำงานเก่ง มีปัญญาที่ประกอบด้วยคุณธรรม มีสมรรถนะทำกินทำใช้ได้มาก เกินกินเกินใช้ของตน โดยเฉพาะหลีกเลี่ยงการเอาเปรียบเอารัด ยอมเสียสละหรือเสียเปรียบตามกฎหมายของสังคมทุนนิยม ตามกฎหมายของสังคม เช่น อัตราราคาที่นายทุนเป็นผู้ตั้ง หรือกฎหมายภาษีที่จ้องฉล ก็ต้องยอมเสียโน่นเสียนี้ เสียเปรียบอย่างไรอย่างนั้นในกฎหลักของสังคมที่เขาตรา กฎหลักของสังคม อาตมายืนยันเสมอว่า การตราหลักเกณฑ์ในสังคมทุนนิยมโลกีย์ เป็นการตั้งขึ้นมาอย่างฉ้อฉล เพราะเป็นการตราขึ้นมาจากคนที่ยังมีกิเลส คนที่ได้บัลลังก์แห่งความเป็นนายหรือความมั่งคั่งแล้ว แต่ยังมีความเห็นแก่ตัว เห็นแก่พรรคพวก เห็นแก่ลูกเต้าเหล่าหลาน เห็นแก่เครือญาติอะไรก็แล้วแต่ เป็นปลีโพธิ์อีกมากมาย จึงยังตั้งกฎตั้งเกณฑ์อะไร ก็มีอคติ ๔ อยู่แน่ ไม่มากก็น้อย แม้จะพยายามให้“เป็นกลาง” ให้สุจริตยุติธรรมปานใดก็ตาม อันนี้เป็นสังขธรรม เพราะกิเลสยังมีจริง อาตมาไม่ได้พูดเอาเอง อธิบายตามสังขธรรม

เพราะฉะนั้นคนที่**“เลิกจน”**ในประเภทที่ ๓ นี้ ถึงแม้ว่าจะชนะ จะเก่งอยู่ในสังคม **จะรวยก็รวยได้อีก** ขยันหมั่นเพียรมีสมรรถนะสูง แต่เขา**ไม่ยอมรวย** เสียสละ สร้างสรร สะพัดออก **คนจน**ประเภทที่ ๓ นี้ น่าเคารพบูชา ดีกว่า**คนรวย**แน่นอน

เพราะฉะนั้นถ้าจะเป็น*เศรษฐกิจพอเพียง* มี**ใจพอ** เขาก็**“พอ”**เพียงนี้ แล้วแม้เขาได้มากกว่านี้ เขาก็สละออกในส่วนที่มากเกินไปเกินกว่า**“ใจพอ”**ของเขา ที่สำคัญเขาได้ฝึกฝน**“การมัคน้อย”**อีกด้วย ดังนั้น คนผู้นี้แม้จะต้องได้น้อยกว่าที่ควรได้ไปบ้างเขาก็**“พอ”** เท่านี้เขาก็ทำให้**“พอ”**ได้

อาตมาเคยเทศน์เรื่องนี้ เคยลองประมาณตัวเลขกันดูว่า ขนาดไหนจะถือว่ารวย มีสัก ๑๐ ล้าน มีสะสมของตนเอง ๑๐ ล้าน ถือว่ารวยมั๊ย? รวยแล้ว ๑๐ ล้านขึ้น รวยแล้ว ๑๐๐ ล้านนี้ล้นแล้ว เกินร้อยล้านนี้ พกรวยมหาวยแล้ว พวกนี้มันเกินกว่าควรแล้ว

คน**“เลิกจน”**ชนิดนี้ มีการกำหนด**“ความพอ”** **“พอ”**จริงๆ ไม่สะสมไว้เกิน เหลือไว้แค่พอกินพอใช้ขยันหมั่นเพียร ทำกินกินกินใช้ เมื่อเกินที่ตน**“พอเพียง”**แล้ว ก็สละออกสู่ผู้อื่น ทำทาน สละทำประโยชน์แก่ผู้อื่นแก่สังคม ถ้าสะสมก็รวยได้ แต่ไม่ยอมสะสม ไม่ยอมรวย มี

“ความเพียงพอ”จริงๆ นี่เรียกว่า เลิกจน ชั้นดี

ที่นี้ ๑.รวย คน“รวย”ก็แบ่งออกเป็น ๒ ประเภทใหญ่ๆ

๑. รวยอย่าง“ทุนนิยม”

๒. รวยอย่าง“บุญนิยม”

เรื่อง“รวย”อย่างบุญนิยมนั้นเป็นคนรวยชนิดพิเศษมาก แต่เดี๋ยวค่อยพูด ตอนนีพูดถึงคนรวย ประเภททุนนิยมก่อน คนรวยประเภทนี้ไม่น่าเคารพเท่าคน“เลิกจน”เสียด้วยซ้ำ

คนรวยในแบบทุนนิยม ก็ยังแบ่งออกเป็น ๒ ชนิดใหญ่ๆ ชนิดที่ ๑ คือ “รวยชิบหาย !”เลย เป็นคนชิบหายด้วย เป็นคนน่าเกลียดชิบหายเลย เป็นคนน่าชังชิบหายเลย

ขอภัยที่ใช้คำนี้ มันเป็นคำที่ใช้แล้วคนฟังว่าหยาบ แต่อาตมาว่ามันสื่อชัด ลั่นและรู้กันทันที อาตมาจึงขอใช้ ใครจะหาว่าอาตมาพูดหยาบคาย ไม่สุภาพเรียบร้อย อาตมายินดีรับการติการว่าตรงนี้ได้ ไม่เป็นไร อาตมาไม่มีปัญหา อาตมาต้องการสื่อเพื่อให้รู้ ให้เข้าใจชัดๆ เท่านั้น

“คนรวย”ชนิดที่ ๑ นี้ ประเภทโกงก็เอา ทูจริตก็เอา จะคอร์รัปชั่นเชิงนโยบาย จะมีผลประโยชน์ทับซ้อน หรือออกกฎเพื่อชดคำโตก็เอาหมด คนพวกนี้รวยไม่เสร็จ รวยไม่จบ มีกิเลส อื่นพินิติ ไม่มีสุดสิ้น ไม่มียอมหมด ไม่มียอมจบ รวยเท่าไรๆก็ไม่ยอมเสร็จ คนพวกนี้รวยไปเรื่อย

เพราะฉะนั้น คนรวยชนิดที่ ๑ นี้ละ เป็นคนรวยที่เลว และเลวได้อย่างไม่มีขีดจำกัด เลวทุกท่า มีอยู่ในสังคม มีน่าเกลียดน่าชังให้เห็นก็มี ที่ระมัดระวังตัวเองบ้าง ไม่น่าเกลียดน่าชังนักก็มี ซึ่งต่างรวยอยู่ในสังคมเกิน ๑๐ ล้าน เกิน ๑๐๐ ล้าน มีทรัพย์สินเกิน ๑๐๐ ล้าน มีเงินเกิน ๑๐๐ ล้าน รวยชนิดที่อยู่ในประเด็นที่ ๑ คือ รวยอย่างทุจริต จะกินจะโกงทางไหนก็เอาก็อาจจระมัดระวังบ้างที่มันน่าเกลียด แล้วก็อยู่ในสังคมไป คนชนิดนี้เป็นคนเลวของสังคม เป็นคนมีบาป เป็นคนตกนรกหมกไหม้แน่นอน อาตมาไม่ได้สาปแช่งนะ มันเป็นเรื่อง ที่คุณทำจริง

กรรมของใครกรรมของมัน ใครทำชั่วก็ตกนรก ใครทำดีก็ได้สวรรค์ เป็นธรรมชาติ เป็นเรื่องของสังขาร ทุกศาสนารู้ดีหมด ตรงกันหมดเรื่องนี้ ไม่ต้องไปขยายความ

๒. คนรวยที่เป็นคนดีพอสมควร ดีเพราะสุจริต ดีเพราะไม่โกง ดีเพราะพยายามไม่เอาเปรียบ แต่ในระบบทุนนิยมไม่มีที่จะไม่เอาเปรียบ ขอยืนยัน **คนที่รวยตามระบบทุนนิยมไม่มีที่จะไม่เอาเปรียบ ระบบทุนนิยมคือระบบเอาเปรียบ** ตลอด คำว่า“กำไร” คือ“เอาเปรียบ”ทั้งสิ้น เพราะในความหมายของคำว่า“กำไร”นั้น คือ **การได้เกินทุนขึ้นไป** ที่คนทั่วไปรู้อยู่ทั้งนั้น กำไรคือเกินทุน กำไรคือขายเกินทุน หรือตั้งราคาต่ำกว่าเกินความเป็นจริง เกินความควรจะเป็น ตั้งราคาเงินเดือนรายได้อะไรก็แล้วแต่ให้แก่ตัวเอง เกินความควรจะเป็น ในค่าเฉลี่ยที่ควรจะเป็น ซึ่งทุกวันนี้อัตรารายได้ อัตราเงินเดือนนั้นมันน้อยลงหมดแล้ว เพราะระบบทุนนิยมเป็นคนตรา เป็นคนตั้งราคาอัตราเหล่านั้น มันน้อยลงหมดแล้ว เพราะฉะนั้นอัตราค่าตัวที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ อัตรารายได้ของทุกวันนี้คนจะถูกกดให้จกลง คนรวยมีรายได้เพิ่มในอัตราส่วนที่สูงขึ้นสูงขึ้นเป็นทวีคูณทั้งนี้เอาตมามองไม่ได้มองโลกในแง่ร้าย แต่เอาตมามองโลกในฐานะของความเป็นจริง ใครจะเชื่อไม่เชื่อเอาตมาบังคับไม่ได้หรอก พูดไปแล้ว ก็อยู่ที่ปัญญาใครปัญญามันนะ

เพราะฉะนั้นคนรวยในระดับที่ ๒ นี้ เป็นคนรวยในระบบทุนนิยมนะ เอาตมาแบ่งแล้วว่า **รวยแบบทุนนิยม กับ รวยแบบบุญนิยม** ขณะนี้กำลังพูดอยู่ในบริบทของคนรวยในระบบทุนนิยม เพราะฉะนั้น“คนรวย”ในชนิดที่ ๒ นี้ ก็ยังคือ“รวย”ในระบบทุนนิยม ที่ต่างกันก็คือ คน“รวย”ชนิดที่ ๒ นี้ **มีความซื่อสัตย์สุจริตแต่ก็ยังเอาเปรียบ** จึงรวย และไม่สละออก รวยไม่พอ จึงรวยไม่มีหยุด ฟังให้ชัดเจน พวกนี้รวยแล้ว มีผลได้แล้วก็เอาไปลงทุนต่อ เอาไปต่อทุนแบบระบบทุนนิยม มีทางได้เพิ่มพูนความได้เปรียบ เพิ่มพูนความได้มาแล้วก็ไม่รู้จักขีดจบ **ยังไม่มี ความพอ** คนแบบนี้ไม่ใช่“เศรษฐกิจพอเพียง” เพราะ**คุณไม่พอ** คุณเอาแต่รวยไปเรื่อยๆ ที่เอาตมากำลังอธิบายนี้ไม่ได้ค้านแย้งผู้ที่อธิบาย“เศรษฐกิจพอเพียง” ตามความเห็นของท่านอยู่ในสังคมขณะนี้ เอาตมาไม่ได้ค้านแย้งใครนะ ขออภัย เอาตมาอธิบายตามประสาเอาตมา นี่เป็นความเห็นของเอาตมาเป็นความคิดของเอาตมา อาจจะไปค้านแย้งคนอื่นบ้าง อาจจะไปคัดค้านกับคนอื่นบ้าง อาจจะไปเข้าหูคนอื่นแล้วก็ถูกใจ บางคนไม่ถูกใจก็ขออภัย

เพราะฉะนั้น**ความรวยในประเภทที่ ๒** นี้เป็นประเภทที่ดีตรงที่ว่าเขาซื่อสัตย์สุจริต เขาพยายามซื่อสัตย์สุจริต แต่ขอยืนยันว่า**ยังเอาเปรียบ ยังมีความมักได้ ยังมีความโลภไปเรื่อยๆ ยังไม่มี“สันโดษ”** เขาจึงรวยไม่รู้จักพอ ฟังให้ตึนะ คนรวย คุณรวยไม่รู้จักพอ เพราะฉะนั้นในประเภทการรวย ๒ อย่างนี้ ก็คือคนดูดีแล้วดูดีอีก ทั้งคู่ ดูดีดูดีแล้วดูดีดูดี ตั้งชื่อให้ว่าคนตระกูล“ดูดี” ดูดีไม่หยุด คนรวยทุนนิยมดูดีไม่หยุด

แต่เขาไม่หยุดไม่พอ จึงไม่อยู่ในความหมายว่า **เศรษฐกิจพอเพียง** แน่
เอาตมาเข้าใจ**เศรษฐกิจพอเพียง** ได้อย่างนี้ มีความพอเพียงหรือไม่พอเพียงก็เป็นเช่นนั้น
ดังนั้น การจะแยก“เศรษฐกิจพอเพียง” กับ“เศรษฐกิจบุญนิยม”ให้ลึกซึ้งขึ้นไปอีก ก็แยกกันตรงที่“รวย”แล้วรู้จักพอหรือไม่พอ..นั่นหนึ่ง สอง..คนที่รวยนั้น “เล็กรวย”ได้ไหม? หรือ“กล้าจน”กระทั่งเป็น“คนจนมหัศจรรย์”ได้หรือไม่? ซึ่ง“คนจน”ชนิดนี้มหัศจรรย์จริงๆ

คงจะขยายความเรื่อง“บุญนิยม”ได้นิดหน่อย คือ ระบบบุญนิยมนั้นเป็นคนปฏิบัติธรรมของพระพุทธเจ้า ลดกิเลสได้จริงๆ ก็จะเป็นคนเสียสละได้กันจริงๆ และมักน้อย-สันโดษจริงๆ เป็นคนไม่ทำบาปทั้งปวง-ทำแต่กุศล เพราะทำจิตให้ผ่องใสด้วยการลดกิเลสถูกตัวตนของกิเลสได้จริง จึงเป็นคนทำอาชีพ“ขาดทุน”อยู่ในสังคม หรือเป็นคนเสียสละจริงๆ อยู่ในสังคม เช่น จะขายของก็ต้องขายต่ำกว่าทุน จึงจะเรียกว่าได้“บุญ”ได้เสียสละแท้ๆ ถ้าขายเกินทุนแม้แต่ขายเท่าทุนก็ยังไม่ใช่บุญนิยมที่เดียว เพราะมันเจ้า ขายเท่าทุนไม่มีใครได้ไม่มีใครเสีย ไม่ได้เสียสละอะไรเลย แต่ถ้าขายต่ำกว่าทุนก็เป็นผู้เสียสละเป็นบุญนิยมแท้ๆ หรือแจกฟรี ก็เป็นบุญแท้

อาตมามี rate ของลักษณะบุญนิยมให้ผู้ปฏิบัติเลื่อนขั้นเป็นอารยบุคคลขึ้นไปตามลำดับอยู่ ๔ ขั้น ขั้นที่หนึ่ง คือ ต้องพยายามขายต่ำกว่าราคาตลาดให้ได้ ต่ำมากเท่าไรคนนั้นเจริญขึ้นเรื่อยๆ จนสามารถขายเท่าทุนให้ได้ นี่คือวิวิพัฒนาตนเอง พอขายเท่าทุนได้ก็ต้องพยายามขายให้ต่ำกว่าทุนให้ได้ เมื่อขายต่ำกว่าทุนได้เมื่อไหร่ก็เข้าเขต“บุญนิยม”ทันที สุดท้ายก็แจกฟรีได้

คนเรียนเศรษฐศาสตร์ทุนนิยมมา ก็บอกว่า โอ้ย...จะอยู่ได้อย่างไรขาย“ขาดทุน”และแจกฟรี คงไม่มั่งงนะว่า “การคิดทุน”นั้น คิดทั้งค่าแรงงานของตัวเอง ตรงนี้เป็นประเด็นหลัก คนที่ปฏิบัติธรรมแล้ว สมมติว่า ค่าแรงงานของตัวเองวันละพัน เขากินเขาใช้วันหนึ่งสองร้อย เขาก็มีส่วนเกินอยู่ตั้ง ๘๐๐ ถ้าเขาแบ่งเอา ๘๐๐ นั้นมาลั๊ก ๓๐๐ เขาก็เอา ๓๐๐ นั้นมาลดต้นทุนได้แล้ว เพราะฉะนั้นขายราคาต่ำกว่าทุนได้แล้ว ถ้าเขายังเอามาเสริมลดต้นทุนไปอีก ๕๐๐ เขาก็ยังเหลือเกินอยู่อีก ๓๐๐ เขาก็กินก็ใช้ของตัวเองแค่ ๒๐๐ เขาก็พอใช้ แถมยังเหลืออีก ๑๐๐ เพราะฉะนั้นขายต่ำกว่าทุนแล้วอยู่ได้ก็คืออย่างนี้ เราพิสูจน์แล้ว พวกเราอยู่กันได้ พวกเราทำงานเข้ากองกลางหมด แล้วเราก็เอามาสร้าง ดูที่ราชธานีอโศกหมู่บ้านข้างเคียงเขาบอกว่าทำไมมันโตเร็วนัก ปูๆ ก่อสร้าง เขาอยู่มาห้าสิบปีร้อยปี ยังไม่เห็นมีอะไรเหมือนหมู่บ้านราชธานีอโศก

คน“รวย”แบบบุญนิยมนี้ มันเป็นเรื่องของสังคมอารยะจริงๆ มันมีความซับซ้อนลึกซึ้งมากหลาย ถ้าอธิบายละเอียดจะยาว อาตมาขอยกตัวอย่างเป็นรูปธรรมแล้วกัน อย่างชาวอโศกเราปฏิบัติกันมาแล้ว อย่างร้านขายอาหารมังสวิรัตที่เชียงใหม่ ร้านนี้มีทั้งแจกฟรี มีทั้งขายต่ำกว่าทุนคือ ขายขาดทุนนั่นเอง ขายเกินทุนไม่มี หรือขายเท่าทุนก็มีบ้าง อยู่ในนั้นเสร็จ

ที่แจกฟรีก็คือ ถ้าใครตัดอาหารกินตัดอาหารอย่างเดียว ไม่ต้องจ่ายเงิน กินฟรีหมด จะกินก็เที่ยวก็ได้ ถ้าตัดอาหารอย่างเดียว ฟรี ทุกวันนี้ก็ยังขายอยู่ เขาก้าวหน้าไปถึงขั้นนั้น

สอง ถัดจากอาหารกินหนึ่งอย่าง เป็นอาหารสองอย่าง คิดจานละสิบบาท ถัดจากอาหารกินสองอย่างขึ้นไป จะก็อย่างก็แล้วแต่ ก็ขอเป็นราคาจานละ ๑๕ บาท เพราะฉะนั้นการขายของร้านนี้จึงเป็นร้านค้าบุญนิยมที่สมบูรณ์ เพราะทั้งแจกฟรีและขายต่ำกว่าทุน

ที่นี้ทำไมอยู่ได้ แจกฟรีก็มีคนกินฟรีเยอะเหมือนกัน รายได้อาจจะไม่คุ้ม แต่อยู่ได้ เพราะได้สร้างวัฒนธรรมขึ้นแล้วที่ร้านนี้คือ คนเข้าใจ เห็นว่าร้านนี้ตั้งใจทำงานแบบนี้จึงมีผู้ที่อุปถัมภ์ มีจริงๆ อุปถัมภ์ทั้งวัตถุดิบและทั้งเงิน มีทั้งมาให้เป็นเดือนเลย เดือนละเท่านี้เท่านี้ มีทั้งเสียสละจรรกก็มี มีคนเอาวัตถุดิบมาช่วย หาผัก หาพืช แม้แต่น้ำแข็งก็เอามาให้ นี่เกิดแล้วในสังคมไทยขณะนี้

ศ.ดร.อภิชัย : ในที่นี้คงเข้าใจชัดเจนระหว่างเศรษฐกิจพอเพียงกับบุญนิยม เพราะฉะนั้นผมอยากจะสรุปว่า ชุมชนที่นี้คงเอาแค่ขั้นเศรษฐกิจพอเพียง แต่ว่าถ้ามีสมาชิกบางคนจะไปถึงขั้นบุญนิยมก็ได้

พ่อกนก : อ้อ...อาตมาอย่ามโนไม่ทิ้งเศรษฐกิจบุญนิยมแน่นอน อาตมาก็มั่นใจในชาวโศก ว่า ไม่ใช่มาแสดงโชว์เป็นผักชีโรยหน้าแน่นอน ทุกคนปฏิบัติตามที่ตนเองเป็นเลย เคยอยู่อย่างชุมชนหมู่บ้านของเราอย่างไร ก็มาอยู่ที่นี่ มาสร้างชุมชนที่นี้เลย อาตมาก็กำชับกำชาเขาที่มาที่นี้แล้วว่า ถ้าคุณอยู่ที่นี้สบาย อยู่ที่นี้ได้รอด คุณอยู่ไป ถ้าปฏิบัติอย่างเศรษฐกิจบุญนิยมเนี่ยโดยมีสาธารณโภคีแท้ๆ กินอยู่อย่างพวกเราเป็นภราดรภาพ ถ้าทำอย่างนี้สำเร็จจริงแล้วอาตมาไม่เชื่อหรือกว่าที่นี้จะให้ออกไป ที่ดินที่นี้ไม่ใช่ของเรา แต่คุณจะไปจนตาย จนลูกเต้าเหล่าหลานจะสืบทอดอยู่ อาตมาเชื่อว่าทางวิชาการคงจะไม่โง่งจนกระทั่งไม่รู้ว่าเป็นคุณภาพของมนุษยชาติ

ถ้าความจริงของมนุษยชาติอย่างนี้อยู่ไม่ได้ ที่นี้ไม่เอา ออกมาเลย กลับไปอยู่บ้านเรา บ้านเรามีหลายหมู่บ้าน ไม่ต้องห่วงหรอก แต่อาตมาก็เชื่อว่าด้านวิชาการเขาคงไม่โง่งแน่ๆ

ประหยัดสุด-ประโยชน์สูง ใช้น้อย-ให้มาก

ช่วงปลายท้ายเดือนธันวาคม พ่อท่านฯแวะไปดูการทำงานของญาติธรรมที่ไปลงพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยอุบลฯ เป็นระยะๆ เพื่อบุกเบิกสร้างชุมชน*เศรษฐกิจพอเพียง*ร่วมกับมหาวิทยาลัยอุบลฯ และในวันอาทิตย์ที่ ๒๔ ธ.ค. พ่อท่านฯได้ไปเทศน์ที่นั่นแทนการเทศน์ที่อุทยานบุญนิยม ซึ่งเนื้อหาส่วนหนึ่งได้ขยายความจากที่พูดในที่ประชุมกับอาจารย์มหาวิทยาลัยอุบลฯ เกี่ยวกับ คนจน - คนเลิกจน - คนรวย ผู้สนใจติดตามรายละเอียดได้จากฝ่ายเผยแผ่

ขณะที่การจัดเตรียมงานปีใหม่ในพื้นที่บ้านราชฯ ก็ยังคงเร่งทำกันอย่างเต็มที่ โดยมีนักเรียนสัมมาสิกขาและญาติธรรมผู้ใหญ่ส่วนหนึ่งสละเวลามาร่วม เหมือนเช่นปีที่ผ่านๆมา

แต่ปีนี้ก็มีเรื่องการขนย้ายพระพุทธรูปพระพุทธรูปธรรมนิมิต เป็นเรื่องสำคัญแถมเร่งด่วนที่สุด เพื่อให้ทันกับการอัญเชิญพระพุทธรูปมายังฐานเสาเข็ม ก่อนงานปีใหม่จะเริ่มขึ้น

แรกที่เดิยกำหนดจะอัญเชิญด้วยพลังรวมแรงงานของชาวอโศก ในวันที่ ๒๕ ธ.ค. แต่ไม่ทัน จึงเลื่อนเป็นวันที่ ๒๘ ธ.ค. โดยกำหนดเวลาอัญเชิญเคลื่อนเมื่อ ๐๗.๐๗ น. แต่ก็ไม่สามารถทำได้ตามเวลาอีก เนื่องจากการปรับพื้นที่ผิวหน้าให้ใช้งานได้ยังไม่เรียบร้อย แม้หน่วยเครื่องกลหนักจะเร่งกันทั้งคืน ไม่ได้นอนแล้วก็ตาม

กว่าจะปรับพื้นเสร็จก็เป็นเวลา ๐๗.๒๙ น. พ่อท่านฯให้สัญญาณเมื่อ ต่อมามีผู้นำธงสีแดงมาให้ ทราบภายหลังว่าธงสีแดงนั้นเอามาจากผ้าพันคอของนักเรียนสัมมาสิกขาศลืออโศก

การอัญเชิญเคลื่อนพระพุทธรูป ออกแรงครั้งแรกนั้น ดึงแรงไป ทำให้แผ่นเหล็กที่รองรับฐานพระพุทธรูปธรรมนิมิต เกือบหลุดออกจากหมอนรองรับน้ำหนักที่เป็นเหล็ก ซึ่งหมอนเหล็กกับแผ่นเหล็กช่วยผ่อนน้ำหนักได้ดี ทำให้การเคลื่อนย้ายน้ำหนักทุกอย่างนั้นด้วยกำลังคนเป็นไปได้สะดวกขึ้นอีกทั้งพื้นปรับให้เรียบเสมอ ทำให้การอัญเชิญเคลื่อนพระพุทธรูปง่ายกว่าเคลื่อนเรือ ทั้ๆที่น้ำหนักหนักกว่ากันเกือบเท่าตัว เรือหนักแค่ ๘๐ ตัน แต่พระพุทธรูปธรรมนิมิตหนักถึง ๑๕๐ ตัน หนักกว่ากันเกือบเท่าตัว

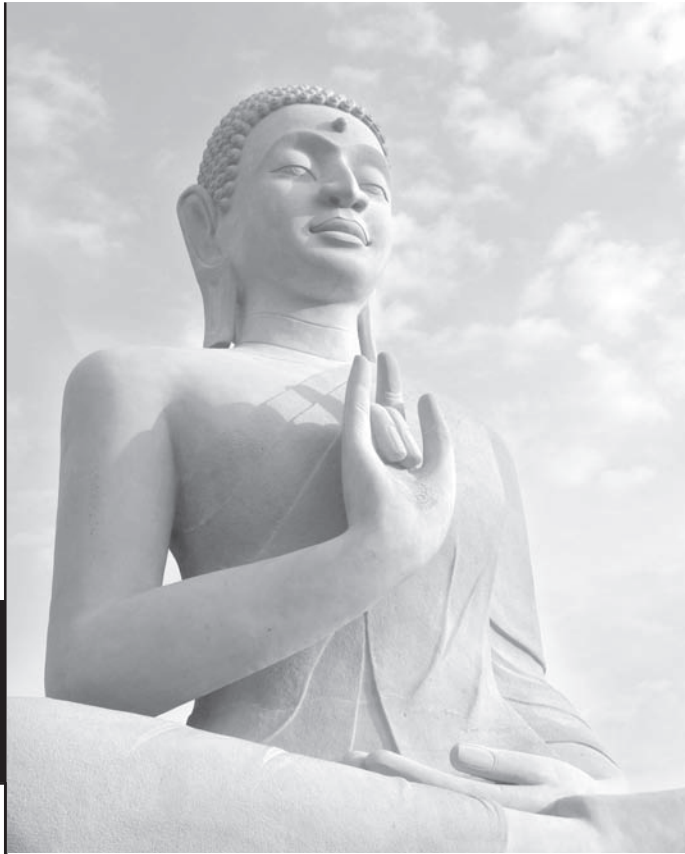
ระยะไม่ถึง ๒๐ เมตร การอัญเชิญเคลื่อนย้ายองค์พระพุทธรูป จึงใช้เวลาไม่นาน ที่ใช้เวลานานกว่าเวลาออกแรงดึงก็คือ การเคลื่อนย้ายหมอนเหล็ก จากด้านหลังมาด้านหน้า

การอัญเชิญองค์พระเสร็จเมื่อเวลา ๐๙.๓๙ น. พอดี

ใครที่ได้ดูภาพเบื้องหลังการทำงาน กว่าจะเป็นองค์พระตั้งเด่นเป็นสง่าในวันนี้ มีความยากลำบากอย่างไร เริ่มตั้งแต่การเลือกหิน การขนย้ายหินก้อนใหญ่ๆไปทำที่โรงงาน เป็นได้อनुโมทนาบุญกับทุกท่านที่มีส่วนเข้าไปช่วยงานนี้

หลายคนถามเรื่องราคาค่าใช้จ่าย จากการ**สรุปค่าใช้จ่ายๆต่างๆทั้งหมด** ไม่ว่าจะ เป็นค่า

บันทึกจาก ...ปางเวลาสนม:

องค์พระ ค่าขนย้าย ค่าวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ฯลฯ (เท่าที่สมณะถักบุญ อาจิตบุญญ จะนึกออก คิดกันคร่าวๆ) เป็นเงิน **๖,๓๓๑,๐๐๐ บาท**(หกล้านสามแสนสามหมื่นหนึ่งพันบาทถ้วน) นี้ยังไม่คิดค่าแรงงานฟรี ค่าอาหาร ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ฯลฯ

ที่น่าสนใจยิ่งก็คือ **คณะทำงานสามารถประหยัดค่าใช้จ่ายในการขนย้ายได้เกือบ ๒๐ เท่าตัว** จากการสอบถามราคากับบริษัทใหญ่ๆที่เคยรับงานการขนย้ายหิน ประเมินราคางานนี้ไว้ที่ **๕,๗๐๐,๐๐๐ บาท**(ห้าล้านเจ็ดแสนบาทถ้วน) แบ่งเป็นหินที่ใช้ทำองค์พระกับตักพระ จากสี่คิวไปปากช่อง ๒,๒๐๐,๐๐๐ บาท(สองล้านสองแสนบาทถ้วน) หินที่แกะสลักเป็นองค์พระจากปากช่องไปบ้านราชฯ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท(สองล้านบาทถ้วน) หินฐานรองพระพุทธรูปจากโพธิ์ไทรมาบ้านราชฯ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท(หนึ่งล้านห้าแสนบาทถ้วน) นี้ไม่ได้คิดจ้างขนย้ายทุกส่วน

แต่คณะทำงานขนย้ายใช้จ่ายไปทั้งหมดเพียง **๓๙๙,๐๐๐ บาท**(สามแสนเก้าหมื่นเก้าพันบาทถ้วน) ประหยัดเงินได้ถึง **๕,๓๐๑,๐๐๐ บาท**(ห้าล้านสามแสนหนึ่งพันบาทถ้วน)

สำหรับการเข้าค่ายของนักเรียนสัมมาสิกขาปีนี้เป็นไปอย่างเรียบง่าย ไม่มีอะไรโดดเด่นขอข้ามผ่านในรายละเอียด

ส่วนเรื่อง**ตลาดอารีระ ปี ๒๕๕๐** จากตัวเลขทางบัญชีที่ได้รับจากฝ่ายจัดทำ เปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา

	ปี ๒๕๔๘	ปี ๒๕๔๙	ปี ๒๕๕๐
ขายสินค้า	๑๕,๒๘๔,๒๙๕.๐๐	๒๓,๑๑๑,๕๖๘.๐๐	๒๒,๐๘๓,๓๙๒.๐๐
หักค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงิน	๑๙,๕๕๖,๗๔๒.๐๐	๒๘,๖๕๒,๓๘๘.๐๐	๒๖,๘๑๗,๐๔๕.๐๐
ค่าใช้จ่ายที่ไม่เป็นตัวเงิน	๓,๗๕๔,๐๕๙.๐๐	๕,๓๙๒,๑๑๔.๐๐	๕,๐๐๓,๑๓๓.๐๐
รวมค่าใช้จ่าย	๒๓,๓๐๘,๘๐๑.๐๐	๓๔,๐๔๔,๕๐๒.๐๐	๓๑,๘๒๐,๑๗๘.๐๐
กำไรอารีระ:	-๘,๐๒๖,๕๐๖.๐๐	-๑๐,๙๓๒,๙๓๔.๐๐	-๙,๗๓๖,๗๘๖.๐๐

แทบไม่น่าเชื่อว่าคนจนๆอย่างชาวอโศก จะสามารถทำให้ชาวบ้านได้ประโยชน์ทางวัตถุในงานหนึ่งงานเดียวนี้ เป็นเงินหลายๆล้านเช่นนี้ได้

สร้างพระพุทธรูป...สร้างสัมพันธ์กับสังคม

ทำยามปีใหม่(๒ ม.ค.) พ่อท่านน่านำทำพิธีบรรจุพระบรมสารีริกธาตุในองค์พระ เช่นเดียวกับที่งานมหาปวารณา สิ่งที่เราขาดไม่ได้ก็คือการย้าให้ความรู้ เกี่ยวกับการสร้างพระพุทธรูป การกราบไหว้บูชาพระพุทธรูปอย่างเป็นสัมมาทิวติ จากบางส่วนของพ่อท่านน่านกล่าวในพิธีบรรจุพระบรมสารีริกธาตุดังนี้

พระพุทธรูปธรรมนิมิต ที่เราได้สร้างได้ทำขึ้นมาในตอนี้ เพื่อจะได้สัมพันธ์กับคนข้างนอกเขา อันนี้เป็นสื่อ เป็นสมมุติธรรม อันนี้เป็นสิ่งแทนพระพุทธเจ้า คนทั่วไปยอมรับนับถือ

อาตมาพยายามจะให้มันเป็นพระพุทธเจ้ายิ่งขึ้น โดยที่ได้นำพระบรมสารีริกธาตุมาบรรจุไว้ในรูปสลักจากหิน ซึ่งยากกว่าปั้นมาก เป็นหินทรายแท้ๆ เพราะฉะนั้นในพระพุทธรูปนี้ก็เป็นสิ่งที่เป็นส่วนของพระพุทธเจ้าแท้จริง เพราะมีพระบรมสารีริกธาตุในองค์พระ แล้วเราก็ได้ถือเป็นสิ่งเคารพกราบไหว้บูชานับถือ

งานที่เราจะสัมพันธ์กับคนข้างนอกนั้น เราจะต้องได้ศึกษาฝึกฝนกันเอง เพราะการสัมพันธ์ด้วยพระพุทธรูปนี้ เราจะต้องสอนเขา เราจะต้องนำพาเขา เรารู้แล้วว่า การเคารพบูชาพระพุทธรูป หรือแม้แต่การอธิษฐานที่ถูกต้อง และกราบไหว้บูชาพระพุทธรูปอย่างถูกต้อง เป็นสัมมาทิวตินั้นเป็นอย่างไร เราได้ปฏิบัติมาก่อนแล้ว

เราจะต้องสอนเขา นำพาเขา บอกอย่างสุภาพ บอกอย่างมีศิลปะ เพราะเขานับถือที่ผิดๆมานานเน แล้วเขาก็ยึดถือว่าสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้อง จุดฐปจุดเทียนบูชาอะไรอย่างนี้เป็นต้น

บันทึกจาก ...ปัจฉาสนทนา

ครั้งนี้เป็นการปฏิบัติธรรมที่เพิ่มขึ้น จากการสัมผัสกับผู้ไม่รู้ ตัวเราต้องศึกษา ต้องปฏิบัติให้ดี แม้แต่การระลึกรัตนญาณ อย่าไปตั้งจิตให้ทวนิยม เป็นการร้องขอ อ้อนวอน ให้บันดลบันดาล มันเป็นทวนิยมแท้ๆ ซึ่งเป็นเรื่องผิดพลาดมานานแล้ว

เราจะต้องพยายามศึกษาฝึกฝนและปฏิบัติให้มั่นคง สุภาพ แล้วได้ประโยชน์

เมื่อเราไม่สามารถที่จะหยุดยั้งไม่ให้มีพระพุทธรูปในโลกนี้ต่อไปได้แน่ๆแล้ว เราก็จำเป็นต้องมี และจำเป็นที่จะต้องสอน หรือแนะนำ นำพากันให้เข้าไปสู่สัมมาทสิฐิให้ได้ ให้เป็นคุณค่าที่แท้จริงของพุทธ

หลังจากสวดมนต์ไหว้พระ ๓ จบแล้วพ่อท่านกล่าวก่อนทำพิธีบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ

สิ่งที่เกิดนี้ ก็จะเป็นสิ่งหนึ่งที่ประกอบขึ้นมา ในรูปของการปรุงแต่ง การมัตถนะ เพื่อที่จะให้เกิดยัญฐาน ให้เกิดพิธีกรรม ให้เกิดพิธีการ มีจุดเคารพ มีจุดมุ่งหมาย มีการเชื่อมโยงของจิต มุ่งไปสู่กุศล จุดปลายทางที่จะไปสู่นิพพานได้ สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องประกอบของการดำเนินชีวิต ผู้ที่สัมมาทสิฐิ ผู้ที่เข้าใจได้ดี เข้าใจได้ถูก ก็จะใช้เป็นประโยชน์อุปการะ นำพาไปสู่จุดมุ่งหมายได้สำเร็จ ต้องทำความเข้าใจให้เป็นสัมมาทสิฐิตีๆ ก็ปฏิบัติประพฤติ สิ่งประกอบเหล่านี้เป็นการนำพาไปสู่การเดินทางสู่จุดหมายได้สำเร็จ

สืบสานบัณฑิตบุญนิยม ครั้งที่ ๑

กลางเดือนมกราคม กลุ่มศิษย์เก่าสัมมาสิกขาสันตือโสภ และนักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรม คิดจะจัดงานรับขวัญบัณฑิตใหม่กันอย่างเล็กๆ ง่ายๆ โดยได้มาปรึกษาหาวันที่จะนิมนต์พ่อท่านฯเทศน์ในวันงาน การสนทนาได้พัฒนาไปสู่การผนวกรวมศิษย์เก่าจากสัมมาสิกขาทุกแห่งที่จบในปีนี้ได้แล้ว ต่อมาก็พัฒนาไปสู่การรวมศิษย์เก่าพุทธธรรมวันอาทิตย์ของสันตือโสภ จากนั้นขยับก้าวไปรวมบัณฑิตชาวโสภทั้งหมดที่ได้ผ่านการศึกษาระดับปริญญาตรี-โท-เอก

เป้าประสงค์เพื่อให้เกิดการผนึกรวมของสมาคมนักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรม กับสมาคม

ศิษย์เก่าสัณมาสิกขา และอดีตศิษย์เก่าพุทธธรรม อาศัยกิจกรรมร่วมทำให้เกิดการเคลื่อนไหวตัว ผลพลอยได้ที่ต้องการให้เกิดก็คือ กระตุ้นเร้าทั้งศิษย์เก่าที่ยังเรียนอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ และนักเรียนสัณมาสิกขา จะได้เกิดแรงจูงใจในการใฝ่รู้ใฝ่เรียนมากขึ้น เจกเช่นรุ่นพี่ๆที่เป็นบัณฑิต

หลังจากผ่านความเห็นชอบจากพ่อท่านแล้ว คณะทำงานซึ่งมีอยู่ไม่กี่คนก็ช่วยกันคิด จัดกิจกรรมต่างๆ รวมถึงการประสานงานและของชำร่วย ภายในเวลาอันจำกัดเร่งรีบนั้น ย่อมมีอุปสรรคและข้อบกพร่องเป็นธรรมดา ด้วยเป็นงานที่จัดกันขึ้นมาอย่างกะทันหัน ไม่ได้กำหนดให้ ทราบกันล่วงหน้ามาก่อน การสื่อทำความเข้าใจถึงเป้าประสงค์การจัดงานไปได้ไม่ทั่วถึง ทำให้หลายคนงงๆกับการจัดงานอย่างนี้ เพราะจากอดีตที่ผ่านมา ไม่เคยมีทำที่มาก่อนว่าจะจัดงาน อย่างนี้ ทำให้เกิดคำถามและข้อสงสัยต่างๆ จากบางส่วนของกาสนทนา ในรายการ “บัณฑิตที่ ไปนิพพาน” โดยมีสมณะแพะพุทธ จันทเสฏฐโฐ เป็นผู้ร่วมสนทนากับพ่อท่านฯ

วันนี้เป็นงานวันสืบสาน**บัณฑิตบุญนิยม** ครั้งที่ ๑ คำว่า **บัณฑิต** คำเดียว แต่มีความซับซ้อนลึกซึ้งหลายตลบ

เราตั้งชื่อยัญพิธี ยัญพิธี คือมีพิธีกรรม งานที่เป็นเทศกาลก็ตาม พิธีกรรมก็ตาม จัด องค์ประกอบขึ้นมาเพื่อจะจัดงาน อาตมาไม่ได้ร่วมจัดด้วยเท่าไรหรอก พวกเราหลายผู้ หลายคนจัดกัน ร่วมคิดกัน เห็นว่าควรจะทำงานนี้ อาตมาก็เห็นด้วย ถึงเวลาแล้ว

ทำไมถึงบอกว่า ถึงเวลาแล้ว ถ้าไม่ใช่วันนี้ องค์ประกอบขณะนี้ที่มีเหตุปัจจัยถึงขนาดนี้ เหตุปัจจัยมันมีทั้งบุคคล ทั้งคุณธรรม ทั้งโลก ทั้งธรรมะ ทั้งโลกียะ ทั้งโลกุตระ มันมีเหตุ ปัจจัยต่างๆพวกนี้ ซึ่งอาตมาารู้ว่าอะไรคืออะไร อาตมาว่าองค์ประกอบเหล่านี้ มันมีพอแล้ว

ถ้าเผื่อว่าจะจัดงานนี้ในเมื่อสืบปีที่แล้ว อาตมาไม่ให้จัด ให้มาใส่เสื้อครุยกันเต็มวัด แล้วก็มาอย่างนี้แน่

ตอนแรกดำริกันก็ว่า เอาเด็กอโศกก็แล้วกัน เช่น เด็กพุทธธรรมนี้แหละ ตอนนี้อยู่ จบเป็นบัณฑิต เป็นปริญญาตรี โท มีถึงเอกแล้ว หรือเด็ก กศน. จาก กศน.ก็มาเป็นสัณมาสิกขา จบสัณมาสิกขาไปแล้วก็ไปจบปริญญาตรี โท เอก ก็คิดว่า เอา เอาเด็กที่จบพวกนี้แหละเป็น บัณฑิตที่รับรองจากมหาวิทยาลัยทางโลก มารวมกัน มาพบกัน มาสังสรรค์กัน คือมันเป็นเรื่องของ มนุษย์นะ Meeting อย่างน้อยก็มาพบกันก็สนุกสนาน ขึ้นชมยินดี มีงานที่จะเชื่อมโยง

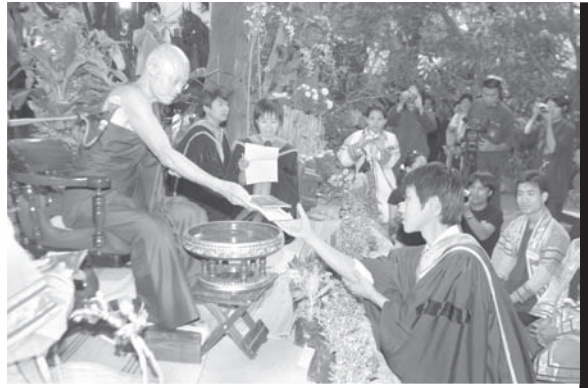
ซึ่งมันเป็นมนุษยสัมพันธ์สามัญของมนุษย์โลก มันก็ดี โลกเขาก็ทำ ธรรมะก็เข้าใจ ไม่ได้หมายความว่า ธรรมะก็ไม่รู้เรื่องเหล่านี้ นอกจากธรรมะที่มีจกาทิฎฐิ ออกไปอยู่ป่าวอยู่เขา เดี่ยวเดียวดาย ออกนอกจริตศาสนาพุทธ ซึ่งศาสนาพุทธไม่ได้เป็นอย่างนั้น

ต่อมาก็มาพูดกันว่า เอ...ก็บัณฑิตพวกเราชาวโศก แม้ว่าจะไม่เป็นนักเรียน แต่บางคนก็แก่แล้ว อยู่มาตั้งยี่สิบปีสามสิบปี จบบัณฑิตมาก็ยี่สิบสามสิบปีแล้วก็มี แล้วเขาก็เอาบัณฑิตนั้นมาทำงาน ทำงานให้โศกไม่ได้รับเงินเดือนด้วย แล้วก็มาได้บัณฑิตทางธรรมของพระพุทธเจ้า มาได้ธรรมะโลกุตระที่ไม่เห็นแก่ตัว ไม่เป็นไปเพื่อกิเลส บัณฑิตแท้ของพระพุทธเจ้า เขาไม่ได้เอาความรู้ความสามารถที่มีนั้นมาใช้มาทำงานเพื่อไปแลกแลก แลกยศ แลกสรรเสริญ แลกโลกียสุข แต่มาทำเพื่อประโยชน์มนุษยชาติ ทำไม่มาให้เขามาเป็นบัณฑิตที่นี่ เออ...มันก็ใช่ ก็เลยบอก...เอาเอาด้วย ประกาศตอนหลังๆ บัณฑิตชาวโศกที่เป็นบัณฑิตเก่า บัณฑิตแก่ บัณฑิตเฒ่า มาได้

ที่อาตมาบอกว่าทำไมถึงวันนี้จึงอนุญาต ก็เพราะเหตุว่า ถ้าเผื่อว่าเมื่อก่อนนี้ พวกเรา ยังไม่มีฐานจิตวิญญาน ฐานแห่งภูมิธรรมเพียงพอ คุณใส่ชุดบัณฑิตเนีย คุณใส่บู๊ปเนีย พองเลยนะ ยิ่งไปในสถานที่ที่มีองค์ประกอบพร้อมด้วยนี้เน อโฮ...ล้วนแล้วเป็นบัณฑิต แล้วใหญ่ด้วยกัน แล้วเราก็ยิ่งใหญ่ ยิ่งใหญ่กว่าเขา มันเป็นกิเลสธรรมดาสามัญของผู้ที่ยังไม่ได้ล้างกิเลส นั้นมันจะเกิดกิเลสอัตโนมัติ เกิดฟูพอง เกิดขึ้นมาจริงๆ ถ้าคุณไม่มีภูมิธรรม เดี่ยวเถอะ...พองสพุงพองพุกันวมตรงในเนี้ย ดีไม่ดีแล้วมีพิษในพองสพุงด้วยนา ระเบิดแล้วละลายกันไปหมดเลย กัมมันตภาพรังสีไหม้กันตายหมด นี่พูดเป็นภาษาวัตถุ

วันนี้อาตมามั่นใจว่า พวกเรานี้มีเนื้อภูมิธรรมพอแล้ว เป็นแก่นแก่นที่จะ ๑.ไม่พองพอง ๒.แม้พองก็ต้องรู้ตัวเอง ทุกคนต้องปฏิบัติภา หรือว่าใครแน่ใจว่า ไม่พองพองแล้ว อนุโมทนาคนที่ใส่แล้ว แล้วก็ไม่พองอะไร แล้วก็ไม่มีขี้ผยอง ไม่คิดไม่เกิดอารมณ์อาการอะไรจริงๆ ต้อง

บันทึกจาก... บัณฑิตใหม่

ตรวจอ่านจริงๆ ในใจคนใจเรา มาสังสรรค์ มาพบกับคนนั้นคนนี้ ทำอย่างงั้นอย่างนี้ จะมีกรรมกิริยา จะให้พาลงไปกวาดขยะบ้าง จะไปทำเหมือนกับจะต่ำจะสูง ให้มีประสบการณ์

เมื่อก็ก็ยังวิจารณ์กันเลยว่า มีผู้ที่ตั้งใจอยู่บพหนึ่งว่า เอ...ชุดบัณฑิตนี้ ชุดพระราชทาน เชียวนะ แล้วเราจะเอาไปกวาดขยะเนี่ย เหมาะสมกันหรือ

อาตมาก็เลยมีข้ออ้างอย่างสวยงามที่สุดเลย อาตมาว่าสวยงามมาก อาตมาเคารพในหลวง พระองค์นี้นั้นแน่นอน เคารพเพราะอะไร เพราะท่านสูงสุด แต่ท่านไปนั่งติดดิน กับพวกอยู่กับดิน ชาวไร่ชาวนา ชาวป่าชาวเขาทั้งหลาย ต่ำๆต้อยๆ ไซ้ไหม?

ทำไม... ชุดบัณฑิตนี้กวาดขยะ แล้วมันจะต่ำ ทำไมมันจะต่ำ เรกราบเคารพในหลวง เพราะในหลวงท่านติดดินไซ้ไหม? ฟังให้ดีๆ เรากำลังจะสมานฉันท์ยิ่งกว่าเขากำลังจะสมานฉันท์กันในประเทศนะ สมานฉันท์ถึงขั้นบัณฑิตและชั้นจิตวิญญาณและชั้นคุณธรรม คุณธรรมที่สูงคือคุณธรรมที่อยู่ได้กับต่ำที่สุด นั่นคือคุณธรรมที่สูง

เพราะฉะนั้น ถ้าใครยึดมั่นถือมั่น ข้าสูง เอ็งต่ำ นั่นคือคนไม่ใช่บัณฑิต

วิเคราะห์หลังไปอีกนิดหนึ่ง แม้แต่มีการเกียงงอนกันว่า ถ้าจะแต่งครุฑบัณฑิต ข้างในก็ต้องแต่งชุดของสถาบัน จูฬาก็ต้องแต่งจูฬ ธรรมศาสตร์ก็ต้องแต่งธรรมศาสตร์ อื่นๆ มหาวิทยาลัยก็แล้วแต่ก็ต้องแต่งชุดนั้น อาตมาก็ว่า อันนี้ก็ไม่ต้องพูด ไม่พูดมันก็ไม่ชัด มันเป็นการกำหนดจากใครล่ะ มันเป็นการกำหนดขึ้นมาเองจากบางที่เท่านั้น บัณฑิตที่ผ่านมาแล้วจากจุฬาก็ดี ไม่ได้หอรอกนา เวลาจะรับพระราชทานนี้ต้องให้เรียบร้อยเยียวนา กระดุมก็อย่าให้ขาดเม็ด

จะต้องให้ครบ ทุกอย่างให้ครบเลยนะ ใส่แล้วก็สวมเข้า โดยเฉพาะजूफานี้เป็นเสื้อเทวดาบางๆ เห็นข้างใน เห็นชุดข้างในด้วย เพราะฉะนั้นก็จะใส่ชุดนั้นมาก็จะต้องครบของบัณฑิต ทั้งชุด นักศึกษาต้องอยู่ภายใน เพราะฉะนั้นก็เลยมีความติดใจที่ว่า ถ้าจะใส่ครุยบัณฑิตแล้ว ข้างในก็ต้องมีชุดของสถาบัน ถ้าไม่เช่นนั้นผิด นี่คือข้อกำหนดของเขานะเนาะ

ขอภัยเถอะ บรรดาคณาจารย์เวลาจะมางานพระราชทานหรือว่ามางานรับปริญญากัน อาจารย์ทั้งหลายแหละ ก็ไม่ได้ใส่ชุดสถาบัน ใส่ชุดตามสบาย ก็ครุยเท่านั้นเอง หุ้มเข้าไป อะไรคือมาตรฐาน อะไรคือการยึดมั่นถือมั่น

ที่นี่ก็มีการแย้งกันอีกว่า เอ...มันไปยึดมั่นถือมั่นชุดนั้นชุดนี้เกินไป แล้วชุดอโศกนี่มันน่าเกลียดหรือไง ก็มีคนบอกว่า เราภูมิใจในชุดอโศก เอ้า...เมื่อภูมิใจในชุดอโศก อโศกไม่มีครุยมหอรอก เพราะว่าอโศกเราไม่ใช่สถาบันแบบนั้น แต่ถ้าเผื่อว่าเราจะเชื่อมกับสถาบันอื่น ชุดของอื่นที่ก็ภาคภูมิใจในชุดของสถาบันอื่น มารวมกันกับชุดอโศกที่เราภูมิใจในชุดอโศก มันเป็นอย่างงั้นก็เฉียวมันไม่ดีหรือไง บางคนก็แย้งมาว่า โอ้โฮ...วันนี้แหละเนาะ มันไม่ใช่ชุดอโศกนี่ บางคนก็ใช้ชุดวอร์มเออ..ชุดอโศกเรียบบร้อยหน้อยก็ยังพอว่า ข้างในชุดวอร์ม เอ้า..อันนั้นมันก็เกินไปแล้ว เราควรจะต้องตัวให้เหมาะสมกับกาละ เทศะ สถานะ

เมื่อเวลามาออกงานอย่างนี้ เอ้า..ก็แต่งชุด ถ้าเป็นชุดอโศกก็ชุดอโศกสมควรหน้อยหนึ่ง อันนี้ก็สามัญสำนึกสามัญเท่านั้นเอง มันไม่ใช่เรื่องลึกรื่องซึ่งอะไร

สำหรับรายละเอียดของรายการสนทนา “บัณฑิตที่ไปสู่นิพพาน” จะเป็นอย่างไร เชิญท่านผู้สนใจติดตามได้ที่ฝ่ายเผยแพร่

ฉลองหนาว ฉลองกรรม ฉลองธรรม

ช่วงปลายเดือนมกราคมของทุกปีจะมีงานฉลองหนาว ที่ภูผาพ้าน้ำ ปีที่แล้วมีเหตุทำให้พ่อท่านฯไม่ได้ไปร่วม ปีนี้พ่อท่านฯสามารถไปร่วมได้

งานปีนี้ก็เป็นไปในแบบเรียบง่ายๆเช่นปีก่อนๆ ไม่มีประชุม เทศน์แต่น้อยๆ เก็บผักป่า ผ่าฟัน ดักทราย ฯลฯ เป็นกิจกรรมพื้นๆ เป็นบันเทิงเล็กๆที่มีสาระ

ท่านอาจารย์หนึ่ง สมณะบิณฑน ถิรจิตโต มีนโยบายให้ผู้มาร่วมงานได้พักผ่อนจริงๆ โดยเฉพาะกับพ่อท่านฯเองก็ให้เวลาเทศน์แต่น้อยๆ แม้แต่วันเดินทางไปถึงเชียงใหม่ ได้รับนิมนต์ให้ไปฉันที่บ้านคุณโบษญา ก็ไม่ได้จัดให้เทศน์

ทำให้งานฉลองหนาวจึงเป็นงานที่พ่อท่านฯได้พักอย่างเต็มที่ ด้วยองค์ประกอบของสถานที่ธรรมชาติป่าเขา และอากาศในปลายฤดูหนาวอย่างนี้ เอื้ออำนวยให้ร่างกายสดชื่นมากกว่าฤดูร้อนและฤดูฝน

สำหรับเนื้อหาการแสดงธรรมในงานฉลองหนาวนี้ พ่อท่านฯได้กล่าวถึงหลักสุขภาพดี

เสริมแทรกเข้าไปกับเนื้อหาธรรมะในหลายๆครั้ง นอกจากหลัก ๗ อ. ที่เคยกล่าวแล้ว มีเพิ่มขึ้นมาอีกหนึ่ง อ. ได้แก่ อ.อาชีพ โดยมีบุคคลตัวอย่างที่พ่อท่านฯนำเอามาซึ่งมากกล่าวอ้างถึง คือ หลวงจีน อุ๋อวิ๋นซิง ซึ่งมีอายุถึง ๑๖๐ ปี จึงมรณภาพ เพื่อเป็นสิ่งยืนยันว่าการมีอายุยืนยาวเกิน ๑๐๐ นั้นมีทางเป็นไปได้ ในที่นี้ขอข้ามผ่านในรายละเอียด ผู้สนใจติดตามได้จากฝ่ายเผยแพร่

ขอนำบางส่วนจากการสนทนาในรายการเอื้อโง่ๆ เป็นการศึกษาสนทนากันด้วยเรื่องต่างๆไป ทั้งลึกและตื้น แล้วแต่ท่านใดอยากจะถามหรือสนทนาอะไร จากการสนทนาตัวอย่างหนึ่ง

ถาม : มีคนเล่าให้ฟังว่าพ่อท่านฯเคยเทศน์ว่าในชาตินี้ ไม่มีคนเก่งๆมาเกิดด้วย จึงมีแต่พวกเราที่นั่งอยู่ตรงนี้ เหตุผลก็เพราะว่าจะได้ฝึกตัวพ่อท่านฯเอง จึงอยากจะฟังอีกสักครั้งหนึ่งค่ะ

พ่อท่านฯ : ที่พูดอย่างนั้นหมายความว่า อาตมาจะมาฝึกตนเองนั่นหนึ่ง ฝึกตนเองก็ไม่ต้องมีใครมาช่วยมากเป็นธรรมดา สองมาเพื่อพิสูจน์ธรรม บ้างนี้เหมือนทำทายนะ อาตมาไม่มี Back (สนับสนุน, ถือทาง) ไม่มีผู้ช่วย ไม่มีอะไรเป็นเครื่องช่วย ในด้านนั้นด้านนี้ ไม่มีทั้งเครื่องอสังการอะไร แหม..มีตำแหน่ง มียศ มีการศึกษาประดับประดาว่า เป็นนักธรรมเอก เป็นเปรียญ เป็นพุทธศาสนบัณฑิตอะไร หรือว่ามีครูบาอาจารย์ หรือว่ามีคนที่....เป็นที่ยอมรับไปก่อนก็ต่อสายมาที่อาตมา เป็นตัวช่วยๆที่ทางสังคมเขายอมรับทางธรรม อย่างนี้เป็นต้น ไม่มีอะไรทั้งนั้นเลย รูปไม่หล่อพ่อไม่รวย แต่อาตมามั่นใจว่า อาตมาใช้ธรรมะของพระพุทธเจ้า เป็นเครื่องพิสูจน์อย่างเดียว เพื่อที่จะพิสูจน์ว่า ธรรมะของพระพุทธเจ้านั้น มีธรรมฤทธิ์ขนาดไหน ธรรมะของพระพุทธเจ้านั้นจะสู้ได้ไหม สู้โลกก็สู้มันแสนเขี้ยว เขี้ยวลากดินเนี่ยนะ จะสู้ได้ไหม จะพิสูจน์ว่า ความจริงหรือสังขารเนี่ย ต้องเหนืออะไรไหม มันเป็นความจริงจริงๆนะ ไม่ต้องอาศัยอะไรอื่น ก็จะสามารถที่จะไปรอด เรียกว่า พิสูจน์ตัวเองได้ โดยไม่ต้องหาอะไร มาเป็น

เครื่องประกอบช่วย มันเป็นลักษณะนั้นจริงๆ

ตอนแรกอาตมาก็ไม่รู้หรอกรายละเอียดพวกนี้ ไม่รู้ เอ..ทำไมเราเหมือนคนอากั๊ว ไม่มีอะไร ไม่มีผู้ที่จะมาช่วยสนับสนุน ไม่มีคนโน้นรองรับ ไม่มีเหตุปัจจัยอันนั้นอันนี้ช่วยเหลือ โดดเดี่ยวอ้างว้าง ว่าแห่ว มันคล้ายๆอย่างนั้น แต่ที่จริงสังขารมันเป็นการพิสูจน์ท้าทายอย่างจริง ถ้าไม่จริง ถ้าไม่ใช่เนื้อหาที่แท้จริง ไปไม่รอด ใครๆเขาก็จะถล่ม ก็ถล่มได้เลย

มาถึงวันนี้พอจะเข้าใจกันได้ พอสมควรใช้ไหม มันมีเหตุปัจจัย มันมีเรื่องที่ได้ทำมาแล้ว มันมีสิ่งที่เกิดๆขึ้น ก็เลยเป็นหลักฐาน เป็นสิ่งยืนยัน มีปัจจัยต่างๆรองรับ

ปิดท้ายบันทึกฉบับนี้ ขอนำการให้โอวาทปิดประชุมชุมชนปฐมอโศก เมื่อวันที่ ๑๕ ม.ค. ๒๕๕๐ ที่ชุมชนปฐมอโศก จากบางส่วนดังนี้

“พวกเราชักติดเป็น แก้วดี รู้ช่องทาง แต่มันเหมือนกับเกาะกินกับหมู่กลุ่ม ไม่ขยันหมั่นเพียร ไม่คบหาสัมพันธ์กับใคร ก็ไม่ได้พบโจทย์ ไม่ได้เรียนรู้อาการของจิต ที่เกิดกิเลส ไม่ได้เรียนรู้วิจิตรพิสดารหลากหลายของจิต ก็ไม่เกิดความชำนาญ ไม่มีวิธี

ผู้ใดที่เอาแต่อยู่ไปวันๆ ไม่ปฏิบัติธรรมเลย คือ โมฆบุรุษตลอดเลย ทั้งประโยชน์โลกีย์ ประโยชน์โลกุตระก็จะไม่ได้

ถ้าหมู่กลุ่มเดินไป แต่เราอยู่กับที่ เราก็เท่ากับเสื่อมลง

ทุกวันนี้มีหลายอย่างสัมพันธ์กับคนข้างนอก แต่คนเราเพิ่มซ้ำ มันเป็นความจำเป็น และจำนวนที่จะต้องเพิ่มสมรรถนะของคนที่มีอยู่ให้มากขึ้นๆ

คนของเราเพิ่มซ้ำ เพราะเราไม่ได้หลอกล่อด้วยบุญ หรือด้วยวิธี ด้วยกลเชิงอะไรอย่างอื่นเขาเลย และเราก็คัดกรองกันอย่างมาก เราเอาผู้มีภูมิเนื้อแท้มา ชาวโศกจึงยังมีน้อย เหตุนี้ทุกคนจึงต้องเพิ่มสมรรถนะของตน อย่าเอาแต่ติดเป็นกันนักรเลย”

รักขราม.

๗ มี.ค.๒๕๕๐

● ที่ ม.อุบลฯ

พระพุทธบาทธรรมนิมิตปางตรีลักษณ์
 นิมิตหมายให้ประจักษ์โลกทั้งสาม
 โลกวิทูโลกุตระโลกานุกัมปายะอันงดงาม
 คือนิยามความล้ำเลิศประเสริฐจริง
 รู้แจ้งโลกจึงเห็นโอโลกแล้วช่วยโลก
 ด้วยวิโมกข์และวิมุติพิสุทธียิ่ง
 โปษิสัตว์มาตยยอดไม่ทอดทิ้ง
 จึงเกิดสิ่งปาฏิหาริย์ช่วยบ้านเมือง

❖ สมณะแต่ธรรม

กู่ประเทศด้วยเกษตรกรรม

หยาดเหงื่อหยด	รดริน	ยื่นดีสู้
ตะโกนก้อง	ร้องกู่	อยู่สร้างถิ่น
รวมพลัง	หลั่งสุ้า	หน้าสู้ดิน
ชีพไม่สิ้น	ดีสู้	อยู่ต่อไป
ข้าวมี่กิน	ดีนดี	ยังมีเดิน
ใช้สิริเสรี	เกินค่า	อย่าสงสัย
น้ำไหลริน	ในถิ่นที่	มีถมไป
แต่ใจเอน	ใจจึงมุ่ง	ทั้งทุ่งนา
เกษตรกร	ย้อสู้	กู่ประเทศ
ไผ่ฝ่งเฟรด	เศษคน	พรมัญจรา
คอรัปชั่น	สิ้นเมื่อง	เพื่องโลกา
เท่าแต่ถ้า	ทราเหตุ	คือเศษคน
พระสุริยเสียง	เพียงพอรู้พอเพียง	
สิ้นคนต่ำ	สิ้นเนียง	เสียงกุดล
ธ ทรงธรรม	นำหน้า	พาไปงชน
เพื่อไทยพ้น	ดลสุชี	ผ่านยุคทมิฬ

❖ ๑. เป็นต้น นพระโศน

ก่อนตาย

"ไม่ไม่กลัว" ล้มลา จากนลาโลก
 ทั้งทุกโศก ทั้งน้กิน ทั้งกินฐาน
 ทั้งญาติมิตร ทั้งกรรม ทำมานาน
 ทั้งอาจารย์ ทั้งดี ทั้งไป

"กลัวไม่สิ้น" ตื่นมา ตามฟ้าสั่ง
 ทั้งความกลัว ทั้งดีชั่ว มั่นมั่นในผี
 บมทุกต ทรจจธธา พาตัวไม่
 สังกใน นรก-สวรรค์ ตามมฤต

"สิ้นไม่มี" แค้นมอ เดลิ่งตลอดอยู่
 และมันผู้ พยายาม ช่างแรงกล้า
 ไม่ไม่กลัว กลมไม่สิ้น พินไม่มา
 นมดมีลูกา มดนมอ พอกันที

"หนีไม่ทัน" ตคามธาง ทุกชีวิต
 จึงครดัด พันผูก กุกากี
 ละสมเเต่ ตุณงาม และตคามดี
 อยู่อย่างมี "สธตั้ง" ระงันธ
 กั้นตคามชั่ว ทำตคามดี มีจิตเื่อง
 ตอมกันอง ตำสอนพระ จะมันผล
 ไดรทำดี ดึงอมทิม เสริมสกนธ์
 ในมันตน งามนอก และงามใน

❖ มริดี อู่กรัษ

บ้านปลายชีวิต

คือ“บ้านปลายชีวิต”ที่คิดหวัง
หากชีพยังรอดอยู่คงรู้เห็น
ผ่านทุกข์ยากตรากตรำเคยลำเค็ญ
อยากอยู่เย็นที่บ้านปลาย...สบายใจ

ไม่หวังความ“ร่ำรวย”มาช่วยเสริม
ภาระเพิ่มหนักจิตคิดอยากได้

เพิ่ม..ไม่รู้จักพอ..ก่อพิษภัย
ยิ่งทุกข์ใจ...ภัยโจรเมื่อโดนตี

ไม่หวัง“เกียรติยศ”ปรากฏชื่อ
คนเลื่องลือชื่อดังคลังเต็มที
จะไปไหนคนติดตามคอยตามจี
ความเสรีในชีวิตปิดฉากลง...

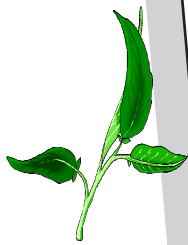
ไม่หวังสร้างฐาน“อำนาจ”วางมาดใหญ่
อำนาจใดใหญ่กว่า“ธรรม”ไกลความ“หลง”
อำนาจเบ่ง..แข่งศักดิ์พาท้าลง
เมื่อลุ่มหลงลืมตัวก่อชั่วทวม...

ตัด“ลาภ-ยศ-สรรเสริญ”เฟลิดเฟลิน“สุข”
ใจยิ่งทุกข์หม่นหมอง...ของต้องห้าม

สมณะ-เรียบง่าย...สบายตาม
สิ่งดงาม...ใจแน่นหนักรู้จัก“พอ”

คือ“บ้านปลายชีวิต”ที่คิดหวัง
สร้างพลังแห่งใจอย่างไรหนอ
อยู่เรียบง่าย-สบายดี...ไม่รีรอ
ทุกข์ไม่ก่อขังใจ...ในบ้านปลาย...

❀ ตะวันแดง ทะเลเงิน

วันสงกรานต์

วันสงกรานต์คึกคักตามกิเลส
จึงเป็นเหตุชีวิตพิศวิสัย
หลงงมงายล้างพลาญนานนับปี
เชิญชวนให้ว่าสนุกสุขสบาย

วันสงกรานต์จกษัตริย์วันปีใหม่
ประเพณีของไทยไร้ความหมาย
วัฒนธรรมล้มล้ำค่ามากล้นปลาย
จาชีวิตไทยสูญหายจากสายตา

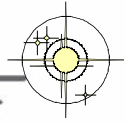
วันสงกรานต์ลำพองคะนองคึก
ทั้งวัยเด็กวัยเฒ่าไม่ประสา
ไม่ปลุกฟังสิ่งดีเคยมีมา
จะเห็นค่าความเป็นไทยจากไหนจัน

วันสงกรานต์นานเงินเดินหลงทิศ
วิบัติอาเพศทั่วเขตชั้นสี่
ก่อกิเลสตีจนหาสาระพัน
แบ่งประดัดบจับจันจันคี่เครื่อง

วันสงกรานต์เมามายคล้ายผีบ้า
ไฉนไม่ว่าอดทนเป็นคนเก่ง
ทั้งศีลธรรมจกขุหมายหายแล้วเครื่อง
หายนะจึงบสร/เลงอยู่ยาวนาน

❀ แต่ธรรม

สมณะเสียงศีล ชาตวโร

“ทางออกทางรอดของเกษตรกรไทย”

ประเทศไทยเราเป็นประเทศกสิกรรม มีพื้นที่การเกษตรอันกว้างขวาง พืชพรรณต่างๆ เจริญงอกงามดี และนี่เป็นสาเหตุให้ประชากรส่วนใหญ่ของประเทศเป็นเกษตรกร และอาชีพนี้เอง แทนที่จะสร้างความอยู่ดีมีสุขให้กับครอบครัว ในปัจจุบันกลายเป็นว่ามีปัญหาอย่างใหญ่หลวง เกษตรกรส่วนใหญ่ยากจน มีหนี้สิน ไม่ประสบความสำเร็จในชีวิตความเป็นอยู่ คุณภาพชีวิตต่ำ เป็นปัญหาหลักของประเทศที่แก้ไขกันมานานปี แต่ถึงปัจจุบันเกษตรกรก็ยังลำบาก ยังยากจนซ้ำซากอยู่นั่นเอง วันนี้มีโอกาสดำเนินการท่าน “สมณะเสียงศีล ชาตวโร” จะขอความรู้ ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของท่าน เกี่ยวกับ “ทางออกทางรอดของเกษตรกรไทย” ซึ่งคาดว่าจะจะเป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรหรือประชาชนทั่วไปอย่างมากทีเดียว

★ กราบนิมัสการท่านอาจารย์ ภาพรวมของเกษตรกรไทยในเวลานี้เป็นอย่างไรครับท่าน

สวัสดิ์ท่านผู้อ่านและเกษตรกรทุกท่าน หลายปีมานี้เอาตามได้ใกล้ขีดพุดคุย ได้ไปเยี่ยมไปสัมผัสชีวิตความเป็นอยู่ของเกษตรกรเป็นจำนวนมาก โดยภาพรวมก็คือเกษตรกรเรายังลำบากอยู่ ยังมีหนี้อยู่มาก ส่วนใหญ่แล้วยังหาทางออกให้กับตัวเองไม่ได้ เกษตรกรหลงลืมชีวิตเก่าๆ ของบรรพบุรุษ ซึ่งเคยทำงานเลี้ยงเรามา ท่านมีชีวิตอยู่

ได้มีความสุข โดยไม่เป็นหนี้สิน แต่ว่าปัจจุบันจะมีเกษตรกรรายย่อยสักกี่ราย ที่ไม่เป็นหนี้สิน บางรายแม้แต่ที่ทำกินก็ขายเขาหมดแล้ว ขายหมดแล้วยังใช้หนี้เขาไม่หมด กลุ่มมากเข้าหาทางออกไม่ได้ก็กินเหล้า หรือเล่นการพนันเล่นหวย เพื่อปลุกใจจะได้เงินมาใช้หนี้ แต่อบายมุขพวกนี้ ยิ่งไปยุ่งก็ยิ่งแย่งหนักรักษาหัสเข้าไปอีก สภาพสังคมของเราก็เลยทำท่าจะเสื่อมลงไปเรื่อยๆ เสื่อมเพราะว่าคุณภาพชีวิตคนต่ำ กลุ่มไม่มีความสุข แล้วก็หาทางออกไม่ได้

★ เกษตรกรยากจนอยู่มาก

ยากจน! ไปดูซิ มีเกษตรกรมาอบรมมาดูงานที่ชมรมเพื่อนช่วยเพื่อนอินทร์บุรีมากมาย ร้อยทั้งร้อยเป็นหนี้ ร้อยทั้งร้อยอดครวญเรื่องชีวิตความเป็นอยู่กันทั้งนั้น เอาตามพยายามสอน พยายามให้แนวทาง บอกทางออกทางรอดให้ บางคนก็รับได้ บางคนรับไม่ได้ ที่รับไม่ได้นั่นแหละ บางคนถึงกับบอกว่า โอ้ย...ท่าน โลกมันเปลี่ยนไปแล้ว ทำอย่างนั้นไม่ทันกินหรอก เลยถามโยมกลับว่า ทำอย่างไรล่ะ ถึงจะทันกิน แล้วจริงๆทันกินหรือเปล่า แล้วทำมาตั้งนาน ทำไมยังเป็นหนี้เป็นสิน ยังประสบกับความทุกข์ยากอยู่ล่ะ ก็หัวเราะแล้วก็ตอบไม่ได้ แต่ว่ามีเกษตรกรจำนวนไม่น้อย ที่สามารถรับเอาแนวคิดไปปฏิบัติได้ ปรากฏว่าประสบความสำเร็จ หมดหนี้ ใช้เวลาไม่มาก แค่นี้สองปีเท่านั้นเอง

★ สมมุติว่าครอบครัวเกษตรกร
ครอบครัวหนึ่งมีความยากจน
มาก เป็นหนี้สิน จะต้องเริ่มทำ
อย่างไร ปฏิบัติอย่างไรเพื่อให้
หลุดพ้นจากหนี้สินและความ
ยากจนครับ

อันดับแรกให้หันมาทำ
เกษตรผสมผสานตามแนวทางพระราช
ดำริก่อน ก็คือ ทยอยทำใหม่ตัวเอง ถ้ามี
พื้นที่มาก ก็แบ่งมาสัก ๑๐-๑๕ ไร่
จัดสัดส่วนให้เหมาะสม มีการขุดบ่อ
เก็บกักน้ำไว้ใช้ให้เพียงพอ มีการทำนา
ปลูกผักผลไม้ ผักสวนครัว ปลูกพืช
สมุนไพร ไม้ใช้สอย เกี่ยวกับการปลูก
พืชคือ เราต้องกิน ต้องใช้อะไร เราก็
ปลูกขึ้นมาในพื้นที่ให้หมด แล้วต่อไปถ้า
เกี่ยวกับพืช ไม่ต้องไปซื้อเขามาอีกแล้ว
นะ จะถูกจะแพงอย่างไร ก็ปลูกกินเอง

★ ยังพอมีทางออกทางรอดของเกษตรกร
อยู่บ้างหรือครับ

มีชี ...ตัวอย่างเยาะแยะไปที่เขาเป็น
เกษตรกรรายย่อย แล้วประสบความสำเร็จในชีวิต
ความเป็นอยู่ ไม่ต้องเอาถึงกับร่ำรวยนะ เกษตรกร
เราแต่ไม่มีหนี้สิน มีอยู่มีกินอย่างสุขสบาย สภาพ
จิตใจดี มีเวลาอ่านหนังสือ หรือว่าศึกษาหาความรู้
เพิ่มเติมบ้าง ทุกวันนี้ปัญหาหนึ่งก็คือ เกษตรกร
เราขาดความรู้ รับแนวความคิดใหม่ๆ ไม่ค่อย
ได้ คนอื่นเขาทำอะไร ก็ทำตามอย่างเขาไป ดี
ไม่ตัวอย่างไรบางที่ไม่ค่อยรู้ หรือว่าเคยทำอย่างไร
ก็เชื่อมั่นว่าจะต้องทำอย่างนั้น โดยไม่สามารถที่จะ
ปรับเปลี่ยนแนวคิดหรือการกระทำได้ ทั้งๆที่การทำ
อยู่อย่างนั้นแหละ ที่ทำให้เราต้องลำบาก ต้องมี
ความยากจนซ้ำซาก ถ้าหากว่ามีความรอบรู้สัก
นิดหนึ่ง ปรับเปลี่ยนวิธีคิด วิธีการทำงานได้บ้าง
โอกาสที่จะพ้นจากความยากจนนั้นก็ยังมีอยู่

ให้หมด ซึ่งถ้าปลูกจริงๆในครอบครัวกินไม่หมดหรือ
ส่วนที่เหลือเราก็ต้องนำไปขาย ไม่ต้องไปขายไกล
ขายอยู่ในตลาดท้องถิ่นที่เรานั้นแหละ ขายในราคาไม่แพง
และที่สำคัญต้องเป็นผักที่ปลอดภัยพอ อาจไม่
ต้องไปประกาศบอกใครเขาหรอก แต่ว่าเราจะต้อง
ไม่นำเคมีต่างๆมาใช้

★ ถ้าหากว่าเกษตรกรมีพื้นที่น้อย

อาตมาเคยไปดูงานมาหลายที่แล้วนะ
เขามีพื้นที่สัก ๑ ไร่เท่านั้นแหละ เราเรียกว่า “ทำ
เกษตรแบบประณีต” ปลูกทุกอย่างที่ต้องกิน กิน
ทุกอย่างที่ปลูก ไม่ปล่อยให้ให้มีพื้นที่ว่าง ส่วนเหลือก็
นำไปขาย ไม่ลงทุนเกี่ยวกับเคมีทุกชนิด หลาย
ครอบครัวที่เขามีที่ดินเท่านั้นแหละ นอกจากจะอยู่
สบายไม่เป็นหนี้สินแล้ว ยังส่งลูกเรียนได้อีกด้วย
ไม่ได้เป็นปัญหาเลย แต่ว่าจะต้องไม่เป็นทาสเคมี
ไม่เป็นทาสอบายมุข มีความเป็นอยู่อย่างพอเพียง
อะไรไม่ควรกินไม่ควรใช้ก็อย่าไปกินอย่าไปใช้ ทุก

วันนี้ที่ยากจน ก็เพราะความไม่พอ ได้เงินเข้าห้อย
สารพัดเรื่องราว และวัตถุความสะดวกสบายความ
สนุกที่จะต้องซื้อหามา ซื้อแล้วก็เสียเงิน ระหว่างใช้ก็
เสียเงิน เวลาซ่อมก็เสียเงิน คือ เงินมีทางออกมากมาย
แล้วอย่างนี้จะไปเหลืออะไร ความจริงวัตถุแห่งความ
สะดวกสบายก็ใช้ได้ มีได้ แต่ว่าต้องดูฐานะของเรา
ถ้าต้องไปกู้ ต้องไปยืม ต้องไปผ่อน อย่านำเรื่องใส่
ตัวเลยดีกว่า เพราะว่ามันเกินพอเพียงกับฐานะของเรา

★ เพราะฉะนั้นต้องปลูกพืชผสมผสานที่กิน ได้ขายได้เป็นหลักก่อน

อันนี้เป็นหลัก ให้มีความมั่นคงของอาหาร
ในครัวเรือนเสียก่อน อย่าไปกลัวว่าจะเสียเวลา
ปลูกพืชปลูกผักใช้เวลาไม่นานหรอก ต่อจากนั้น
เราก็ปล่อยให้มันโตเอง ดูแลมันบ้างเป็นครั้งคราว
เท่านั้นเอง เขาก็จะให้ผลผลิตเราบริโภคต่อเนื้อ
ได้ขายต่อเนื้อ มีที่ดินมาก แรงงานในครัวเรือน
มากก็ทำมากหน่อย ถ้ามีน้อย ก็ไม่เป็นไร ๑-๒ ไร่
ก็พออยู่ได้แล้ว พอเรามีความมั่นคงในเรื่องอาหาร
เราจะมีความสุข เราจะมีความสะดวกไปได้เยอะ
รายได้ประจำวันก็มีแล้วผักนี้ ..เก็บขายได้ทุกวันนะ
ปลูกไว้ให้เยอะๆหลายชนิด เน้นผักพื้นบ้านนั่นแหละ
ดีที่สุด เก็บยอด เก็บผล ขายได้ทุกวัน มันจะ
หมุนเวียนออกผลผลิตให้เราได้เรื่อยๆ
พอมีกิน มีรายได้หลักประจำวัน
ประหยัด ก็จะมีเงินเก็บ ความสุข
เริ่มมีแล้ว พอมีความสุข ก็จะมี
แนวคิดที่ดีใหม่ๆ ถ้าเรามีกำลังทำเพิ่ม
มีที่ดินอยู่ก็ไปปลูกพืชเอาไว้ พวกไร่
ไม้ผลยืนต้น หรือว่าพืชเศรษฐกิจ
ต่างๆที่จะสร้างรายได้ให้เราตาม
ฤดูกาล ได้ผลผลิตเมื่อไหร่ กลาย
เป็นเงินทองขึ้นมา ก็ถือว่าเป็นรายได้
ที่เกิน เก็บเงินทองขึ้นมา ถ้ามีหนี้สิน
อยู่ ก็ต้องรีบไปจ่ายเขาเสีย อย่า

เอาไว้นาน เพราะว่าดอกเบี๋ยมันขึ้นทุกวัน

★ วิธีการทำงานก่อนบอกว่าไม่ต้องใช้สารเคมี

ไม่ต้อง! บางคนบอกว่าไม่ได้หรอก ไม่ได้
อย่างไรกัน สมัยปู่ตายของเรา ทำกันมาอย่างไรละ
ท่านไม่ต้องใช้เคมีเลย ทุกวันนี้ที่เกษตรกรยากจนก็
เพราะความมั่งมันที่จะใช้สารเคมีนั่นแหละ มีเงิน
เท่าไรก็หอบไปซื้อเข้ามาใช้ ลงทุนเคมี ลงทุนเครื่อง
จักร เรื่องเครื่องจักรนั้นก็เหมือนกัน มันกินน้ำมัน
มันต้องซ่อมบำรุง แล้วเวลาผ่านไปไม่นานมันก็
หมดค่า สมัยก่อนเราเลี้ยงวัวเลี้ยงควายก็เลี้ยง
เหมือนลูกเหมือนหลาน เป็นสมาชิกในครอบครัว
ช่วยกันทำงาน ตอนแรกมีอยู่ ๒-๓ ตัว ทำงานไป
มันก็ออกลูกไป เวลาผ่านไปหลายปี กลายเป็น
๑๐-๒๐ ตัว เกิดแรงงาน เกิดมูลค่าเพิ่มในครัวเรือน
ในขณะที่มูลก็เป็นปุ๋ย ใช้กับพืชผักต่างๆได้ดีมาก
คือ ระหว่างใช้วัวควายทำงาน ก็กับการใช้เครื่องจักร
ทำงาน มันสวนทางกัน อันหนึ่งสร้างมูลค่าเพิ่มให้
กับเราเรื่อยๆไม่มีต้นทุน แต่อันหนึ่ง มีแต่เสื่อมค่า
และระหว่างที่ใช้มันก็มีต้นทุนเยอะแยะ น้ำมัน
ซ่อมบำรุง ต้นทุนเกษตรกรก็เลยบาน สมัยก่อน
เขาทำนาไม่ขาดทุน ไม่เป็นหนี้ก็เพราะว่าเขาไม่มีทุน
เขาไม่ได้ใช้ทุน เดียวนี้ขาดทุน ก็เพราะว่าทุกอย่าง
ต้องลงทุนกันหมด

แจกให้เยอะเยอะเลย หรือจะไป
เข้ารับการอบรมที่อินทร์บุรี รั
บรองต่อไปไม่ต้องไปเสียเงินซื้อบุญ
ราคาแพงมาใส่ทำลายดินตัวเอง
อีกแล้ว

★ **สารเคมีก็ไม่ต้องใช้ะครับ**
ท่าน

ตัวนี้ยังไม่ต้องใช้เลย
จะไปใช้ทำไม นอกจากแพงแล้ว
ยังเป็นอันตรายรอบด้าน เป็น
โทษทุกอย่าง ตัวเกษตรกรเอง

★ **ถ้าไม่ใช้เคมี เครื่องจักร เขาก็ว่าล้าหลัง**
ไม่ทันสมัย

ตกลงจะให้ทันสมัยหรือว่าจะให้หมด
หนี้สิน เดียวนี้คนเราชอบแข่งกันในเรื่องไร้สาระ
ชอบหน้าใหญ่ใจโต โดยไม่รู้ว่าจะถูกต้องแค่ไหน แล้ว
นั่นแหละเป็นหนทางที่ทำให้ชีวิตแย่ ครอบครัวแย่
เพราะจะไปแข่งกับเขาในเรื่องแย่ๆ คราวหลังไม่ต้อง
ไปแข่งกับใคร ไม่ต้องไปฟังใคร เราเดินไปตาม
แนวทางที่เราเห็นว่าถูกต้อง อย่างเช่นเรื่องปุ๋ย
อาตมาบอกเลยว่า เกษตรกรจะต้องหาทางนำวัสดุ
ต่างๆในพื้นที่มาทำปุ๋ยใช้เองให้ได้ ฟางข้าวเอามา
มูลวัวควายที่เราเลี้ยงไว้เอามา ต้นวัชพืชต่างๆ เศษ
ผัก เศษอาหารในครัวเรือนพวกนี้เอามาหมักรวมกัน
เป็นปุ๋ยชีวภาพแห้ง เอาน้ำชีวภาพมาราดรดให้ชุ่ม
แล้วปิดหมักเอาไว้ กลับกองบ้าง ไม่นานก็กลายเป็น
ปุ๋ยอย่างดี แล้วก็ทำปุ๋ยเสริม จากพวกผลไม้สุก
ผักกินผลต่างๆ ฟักทอง แดงไทย บวบ เยอะเยอะเลย
ถ้าในพื้นที่เราปลูกเอาไว้อย่างที่ว่าตอนแรกนะ
มันก็จะมีส่วนที่เหลือ ไม่งาม เสีย เอามาหมักทำ
ปุ๋ยกันให้หมด พวกเศษอาหารอะไรต่างๆพวกนี้นำ
มาหมักเป็นปุ๋ยชีวภาพน้ำ ใช้ได้กับพืชผักทั่วไป ถ้า
สนใจวิธีการทำอะไรต่างๆกล่าวตรงนี้ก็คงจะลำบาก
ติดต่อมาที่ชมรมเพื่อนช่วยเพื่อน มีหนังสือ VCD

คนกิน สภาพแวดล้อม สมัยก่อนนี้ ที่นาเรา ทำ
นาที่ก็จะมีกุ้ง หอย ปู ปลา เยอะเยอะให้จับมาทำ
อาหารรับประทานไปด้วย เดียวนี้มีไหม้หมดแล้ว
ในน้ำก็ไม่มีปลา ในนาก็มีแต่ข้าวที่จะขาดทุนหรือ
เปล่าก็ไม่ทราบ เพราะว่าลงทุนไปเยอะ อาตมาไม่
เห็นด้วยเลยที่จะไปใช้สารเคมี จริงๆแล้ว ถ้าเรา
ปล่อยตามธรรมชาติ สภาพแวดล้อมมันก็จะคุ้มกัน
ได้อยู่ในระดับที่ดีแล้วนะ แล้วถ้าเราเห็นว่าไม่มั่นใจ
เท่าที่ควร ก็อาจจะหันมาใช้สมุนไพรต่างๆ ฉีดพ่น
ประจำ ก็เป็นการไล่ไม่ให้โรคแมลงต่างๆมารบกวน
ทำเองด้วยวัสดุดีบต่างๆในพื้นที่ ในท้องถื่นของเรา
ไม่ต้องลงทุนซื้อ ยิ่งในสวนผสมผสาน ในสวน
เกษตรปรารถนาของเรา ไม่ต้องไปใช้สารเคมีหรอก
แล้วต่อไปจะมีความสุข ถ้ายิ่งไม่เชื่อ ไปอบรมกับ
ชมรมเพื่อนช่วยเพื่อน แล้วอาตมาจะชี้ตัวอย่างให้ดู

★ **เท่าที่ทำอาจารย์บอกมา ก็ปรับชีวิตว่า**
ให้ทำสวนผสมผสาน ทำงานแบบ
ธรรมชาติดั้งเดิม จะได้ไม่ต้องลงทุน

ใช่! เพราะว่าเราปลูกพืชต่างๆที่เราต้อง
กินต้องใช้ อันนี้รวมไปถึงการเลี้ยงสัตว์เลี้ยงปลา
อะไรที่จำเป็นในครัวเรือนเกษตรกรทั่วไปด้วยนะ มี
อาหารกิน เกิดรายได้ แล้วการทำงานไม่ต้องลงทุน

เพราะเราทำงานแบบธรรมชาติ ทำเพียงพอกับกำลังแรงงานในครอบครัวของเรา ในเมื่อเราไม่มีรายจ่ายไม่มีทุน แต่เกิดรายได้ แล้วเราจะยากจนได้อย่างไร ต่อไปใช้หนี้หมดแล้ว ก็จะมีเงินเก็บ เมื่อมีเงินเก็บแล้ว ถ้าอะไรที่เราเห็นว่าจำเป็นเพื่อความสะดวก ก็ซื้อได้เท่าที่เรามีเงิน อย่าไปซื้อแบบเกินกำลัง และถ้าเรามีแนวคิด มีแรงกำลัง มีทุนส่วนตัวแล้ว จะทำงานเพิ่ม เพื่อเพิ่มรายได้ที่มั่นคงขึ้นก็ไม่เป็นไร แต่ต้องยึดถือเบื้องต้น คือ เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรปราณีต ทำปัจจัยการผลิตใช้เอง ไม่มีการลงทุน ได้ผลผลิตดี ดีต่อสุขภาพ ที่เหลือแปรรูปไว้กินและขาย อันนี้ยึดถือไว้เป็นหลักหรือเป็นรากฐานของครอบครัวเลย

★ ถ้าเกษตรกรทุกคนทำอย่างนี้จะไม่มีปัญหา เรื่องการตลาดหรือครับ

จะมีปัญหาได้อย่างไร ทุกครอบครัวไม่ได้เป็นเกษตรกรทั้งหมด ยังมีอาชีพอื่นอีกเยอะแยะที่เขาจำเป็นต้องมีพืชผักผลไม้กิน อาตมาถึงบอกว่าต้องรู้จักอ่านต้องรู้จักศึกษาเพิ่มเติม จะได้แนวคิดดี แนวคิดดีนี่ก็คือทุกเรื่อง การหาตลาดเพื่อจำหน่ายผลผลิตของตนเองก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง คนเราไม่ประสบความสำเร็จเท่ากันทุกคน แต่ว่าไม่ยากจนทุกคนนั้นทำได้ แค่มีกินในครัวเรือนไม่เป็นหนี้สินแค่นี้ก็อยู่ได้แล้ว อาจไม่จำเป็นต้องมีรายได้มากมาย

ก็ได้ แต่ถ้าต้องการรายได้มาก ก็ต้องเป็นคนที่เก่งขึ้น ขยันขึ้น มีความพิเศษในตัวเองมากขึ้น จากความเฉลียวฉลาดที่ได้จากการอ่าน การศึกษา ข้อมูลใหม่ๆเพิ่มเติมนั่นเอง

★ สุดท้ายก่อนอยากจะฝากอะไรเป็นพิเศษครับ

ก็ถ้าทำมาได้อย่างที่กล่าว มีกิน ไม่มีหนี้สิน หมดความยากจนแล้ว ถ้ายังมีพลังในการทำงาน มีแรงงาน ก็สามารถพัฒนางานเพิ่มขึ้น เพื่อให้เกิดความมั่นคงในครัวเรือนเพิ่มขึ้นได้ และสำคัญคือ จะต้องไม่ยุ่งเกี่ยวกับอบายมุขทุกชนิด เพราะว่ามันเป็นทางเสื่อม เป็นทางเสียเงินเสียทองโดยใช้เหตุแล้วก็อาจจะเป็นเหตุให้เกิดรอยร้าวในครัวเรือน หมดพลังใจในการทำงาน ขอให้ขยัน มีความประหยัด แล้วก็ใช้ชีวิตความเป็นอยู่อย่างพอเพียง รักษาศีล ๕ ทั้งหมดนี้คือ ทางออกทางรอดของเกษตรกรไทย ใครทำได้ก็ประสบความสำเร็จ.....เจริญธรรม

ข้อคิดและข้อแนะนำต่างๆที่ท่านได้กล่าวมานั้น ไม่ได้เป็นการยากในการปฏิบัติเลย เป็นเรื่องง่ายและมีความชัดเจนอยู่ในตัว ขอขอบพระคุณท่าน 'สมณะเสียงศีล ชาตวโร' เป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ครับ

(จากหนังสือ เกษตรชีวภาพ)

ชื่อใหม่ **นางใบเพ็ญ ชาวทิพย์ฟ้า**
ชื่อเดิม นางวาสนา มาน้อย
เกิด ๕ กันยายน ๒๕๐๖
พี่น้อง ๗ คน เป็นคนที่ ๗ สุดท้อง
ภูมิลำเนา บ้านบวกล้าง อ.สันกำแพง จ.เชียงใหม่
สถานภาพ หย่า มีบุตรสาว ๒ คน
การศึกษา ปริญญาตรีวิทยาศาสตร์สุขภาพ สหวิทยาลัยล้านนา(สถาบันราชภัฏเชียงใหม่ปัจจุบัน)
อาชีพเดิม รับราชการที่โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่

พบโศก พ.ศ.๒๕๒๔ โดยมีคุณพ่อ พี่ชายคนโต นำหนังสือสารโศก ดอกหญ้า แสงสุญมาให้อ่าน

ความประทับใจ ชอบความเรียบง่าย การเสียสละของญาติธรรมที่มีต่อหมู่กลุ่ม ที่เห็นได้คือ ตอนคุณพ่อป่วย และเสียชีวิตเมื่อปี พ.ศ.๒๕๓๓ มีทั้งกลุ่มญาติธรรม ทั้งสมณะไปให้กำลังใจและช่วยทั้งแรงกายแรงใจ

ก่อนเข้าวัด เห็นทุกข์จากการมีชีวิตคู่ จึงค่อยๆวางแผนให้ตัวเองได้เปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต และวางแผนการศึกษาเล่าเรียนให้บุตรสาว อยากให้เข้ามาอยู่กับชุมชนชาวโศก เพื่อซึมซับสังคัมที่มีความอบอุ่น ความเป็นพี่เป็นน้อง และมีคุณธรรมจริยธรรมตั้งแต่เล็กๆ

เข้ามาอยู่วัด ปีพ.ศ.๒๕๔๕ มาร่วมงานปลูกเสกฯ หลังจากหน่วยงานเดิมอนุมัติให้ลาออกจากราชการ เมื่อ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๕ ก็ตั้งใจมาร่วมงานและตั้งใจอยู่ที่พุทธสถานศิระชะโศก ช่วยงานของอโรคยาศาลา และดูแลเด็กด้านการศึกษาระดับประถมในช่วงแรก

ปี ๒๕๔๗ ถึงปัจจุบัน ช่วยเป็นเจ้าหน้าที่ร้านหนึ่งน้ำใจ ทำงานทุกแผนก ที่เป็นหลักคือเป็นพนักงานเก็บเงิน

● **ปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน** จริตของผู้ร่วมงานที่แตกต่างกัน ทำให้ใช้ความพยายามอย่างมากที่จะเข้าใจจริตเพื่อน และตัวเราเอง บางทีก็ทำให้เพื่อนไม่พอใจ

● **แนวทางการแก้ไข** หัดยอมให้เป็นและเย็นให้ได้ เพื่อประสานความรู้สึกเพื่อนร่วมงานให้มากยิ่งขึ้น และเป็นการลดกิเลสตัวเองด้วย

● **คติประจำใจ** สูญเสียแต่ไม่เสียศุนย์

● **ข้อคิดข้อฝากให้หมู่กลุ่ม** ไม่มีหมู่กลุ่มใดจะดีกว่าชาวโศกอีกแล้ว อย่ามัวล้งเลงสัยใดๆอีกเลย

กว่าจะถึง
อรหันต์

● **แม่เข็มอรหันต์แล้ว**
ไม่แต่ลัวมีลาภได้ช่วย
ชื่อเสียงกะปริบกะปรอย
ผลพลอยเพราะบาทบาทา.

 ได้อ...ณวมพุทธ

พระอชินเถระ

พระอชินเถระนี้ ได้เคยสั่งสมบุญกุศลไว้แล้ว แม้ในพระพุทธเจ้าองค์ก่อนๆ มีอยู่ชาติหนึ่ง เขาเดินทางเข้าไปในป่าด้วยกิจธุระบางอย่าง ได้พบเข้ากับ**พระปัจเจกพุทธเจ้า** พระนามว่า **สุจินตตะ** พระองค์กำลังถูกอาพาธ(ความเจ็บป่วย) อันเกิดจากลมภายในเบียดเบียน ประทับนั่งอยู่ด้วยความทรमान เขาจึงเข้าไปหา กราบไหว้ด้วยความเคารพเลื่อมใส พอทราบเหตุแล้ว ได้นำเอาขี้ตะกอนเปรียง(น้ำมัน)ถวาย เพื่อประกอบยารักษาอาการของพระองค์ให้ทุเลา

ผลแห่งบุญกุศลนี้ใหญ่หลวงนัก คล้ายดั่งทำให้แม่น้ำคงคากลายเป็นเปรียง กระทำต่อไม้ที่งอกขึ้นกลายเป็นต้นกัลปพฤกษ์(ต้นไม้ที่เชื่อกันว่า ให้ผลสำเร็จตามความปรารถนา) เขาตายจากชาตินั้นแล้ว ไปเวียนว่ายตายเกิดอยู่ในสุคติภพ(ภพที่ดำเนินไปดี)เท่านั้น เขาได้เกิดเป็นพระเจ้าจักรพรรดิ ถึง ๕๑ ครั้ง ได้เป็นเจ้าประเทศราชนับครั้งไม่ถ้วน แต่มักมีนิสัยไม่มีใครทำทานบริจาค

จนกระทั่งในชาติสุดท้าย เขาได้เกิดในยุคสมัยของ**พระพุทธเจ้าองค์สมณโคตม** เป็น**พราหมณ์ผู้ยากจนคนหนึ่ง** อาศัยอยู่ในนครสาวตติของแคว้นโกศล ในวันที่คลอดออกมาเพราะเป็นทารกที่มีหนังสือ(อชิระ)เอามารองรับไว้ ดังนั้นใครๆจึงพากันขนานนามเขาว่า **อชิระ**

อชิระเกิดอยู่ในตระกูลพราหมณ์ที่ยากจน เพราะชาติก่อนๆไม่ได้กระทำบุญสุนทานเอาไว้ให้มากๆ แม้เติบโตเป็นหนุ่มแล้ว เขาก็ยังเป็นผู้ขาดแคลนอาหารและของใช้ผู้นั้นเอง

จนกระทั่งมีอยู่วันหนึ่ง **อนาถบิณฑิกเศรษฐี**ได้ถวายพระเซตวันมหาวิหารแด่พระศาสดา ในคราวนั้นเขาได้พบเห็นแล้ว ก็บังเกิดความเคารพศรัทธายิ่งนัก ในพุทธานุภาพของพระผู้มีพระภาคเจ้า จึงขอบวชอยู่ในพระพุทธศาสนา

ได้บวชแล้วภิกษุอชิระก็พากันเพียรบำเพ็ญในวิปัสสนา(ฝึกอบรมปัญญาให้เกิดความรู้แจ้งเห็นจริง) ไม่นานนักก็เฉาะลาญกิเลสทั้งปวงได้หมดสิ้น เป็นผู้บรรลุนิพพาน มีวิชา ๓ (ความรู้แจ้งอันพาสู่ความพ้นทุกข์คือ ๑. ปุพเพนิวาสานุสติญาณ = ระลึกรู้ชาติของกิเลสตนได้ ๒. จุตูปปาตญาณ = รู้การเกิดและดับของกิเลสต่างๆได้ ๓. อาสวกขยญาณ = รู้ความหมดสิ้นไปของกิเลสตนได้) **เป็นพระอรหันต์องค์หนึ่งในโลกแล้ว**

แต่แม้จะบรรลุเป็นพระอรหันต์ พระอชิระก็ยังเป็นผู้มีลาภน้อย ไม่มีชื่อเสียง เพราะเหตุแห่งกรรมเก่าที่ไม่ใคร่ทำบุญทำทานนั่นเอง ทั้งอาหารของขบฉันและของใช้ ก็มักได้แต่ของหยาบที่ไม่ประณีต

เป็นเช่นนั้น ทำให้ภิกษุและสามเณรที่ยังเป็นปุถุชน(คนกิเลสหนา)อยู่ พากันดูหมิ่นท่านว่า

“ไร้ชื่อเสียง ไม่ใช่พระธรรมกถึก(นักเทศน์) ไม่มีลาภ ผู้คนไม่รู้จัก ไม่เป็นที่เคารพนับถือของคนหมู่มาก”

เมื่อกระแสเป็นเช่นนั้นพระอชิระจึงได้กล่าวกับคนพาล(คนโง่เขลา)ทั้งหลายนั้นว่า

“ถึงแม้บุคคลนั้นจะมีวิชา ๓ ละมัจจุราช(ไม่ตายก็คือนิพพาน)ได้แล้ว เป็นผู้หาอาสวะ(กิเลสที่หมักหมมในสันดาน)มิได้ คนพาลทั้งหลายผู้ไม่มีความรู้ ก็ย่อมดูหมิ่นบุคคลนั้นว่า เป็นผู้ไม่มีชื่อเสียง

ส่วนบุคคลใดในโลกนี้ เป็นผู้ได้ข้าวและน้ำ(สมบูรณ์ด้วยปัจจัยภายนอก) ถึงแม้บุคคลนั้นจะเป็นคนชั่วช้าเลวทราม ก็เป็นที่สักการะนับถือของคนพาลทั้งหลาย”

พระอชิระได้กล่าวเตือนสติไว้ ไม่ให้ดูหมิ่นผู้ที่ควรสรรเสริญ อย่าเป็นคนเห็นแก่ได้ จนไปสรรเสริญแก่ผู้ที่สมควรดูหมิ่น ควรเป็นผู้รู้คุณทั้งหลายอย่างถูกต้องดังนี้

● **จบมธุขร**

พ.ศ. ๒๕๕๐ ม.ค.๒๕๕๐
(พระไตรปิฎกเล่ม ๒๖ ข้อ ๒๖๒
อรรถกถาแปลเล่ม ๕๑ หน้า ๒๒)

รายงาน

จาก

ชุมชนสีตาง

สันติวิถี

ประจำเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

ความเป็นเวทดา ซึ่งมีอยู่ในตัวคนที่ยังมีชีวิต
อยู่นี้แหละ ลักษณะของเวทดาจะเป็นผู้มีความสุข
และความดี ถ้าเป็นความสุขและความดีที่เกิดจาก
การลดกิเลส จัดเป็นเวทดาชั้นสูงอันเป็นลำดับเป็น
โลกุตระธรรม ส่วนผู้ที่มักบ้ำเธอตน เอาแต่ใจตัวเอง
ให้ได้ความสุข คนนั้นยังเป็นเวทดาสามัญวนเวียนอยู่
ในโลภภยธรรมอันเป็นโลภภยสุข

* เหตุการณ์ทั่วไป

พ.๑๔ สมณะเมืองแก้ว ตีสวโร สมณะ
คำจริง วจีคุตโต เดินทางไปร่วมงานศพนาง
หวัน ปะทะกัง มารดาของสมณะผีนฟ้า อนุตตโร
ที่ศิระชอโตก และมารดาสมณะแก่นหล้า วัชฌโน
ที่วัดสว่างคงคาราม อ.กมลาไสย จ.กาฬสินธุ์

พ.๑๔,๒๐ ประชุม ปะชาย นาค เณร
พระอากันตูกะ

ศ.๑๓-๑๔,๒๕ กิจกรรมโครงการอุโบสถศีล

๑๔,๒๕ กิจกรรมปิดภาคเรียน นักเรียน
พุทธธรรมวันอาทิตย์ ที่ตึกสัมมาสิกขา

* การศึกษานุญนิยม

๑๔,๑๑ ประชุมผู้ปกครองนักเรียน
พุทธธรรม และประชุมครูพุทธธรรม

-ประชุมนักเรียนสส.สอ. และประชุมครู

ฐานงาน

๑.๑๓,๒๐,๒๗ นักเรียนประชุมปรึกษาหารือ
กับอาที่ปรึกษานักเรียนสส.สอ.

* ความเจ็บป่วย

-สมณะคำจริง มีอาการมานตาดับไป
ตื้อๆ แม้ในช่วงบิณฑบาต มีอาการต่อเนื่องมา
จนทุกวันนี้ ขณะที่เฝ้าต้องอยู่หนึ่งๆกว่า ๒๐ นาที
สันนิษฐานว่าอาจเกิดจากสาเหตุการ เคยทำงาน
ประจำที่ห้องเสียง

-สมณะถนอมคุณ อาการระยะนี้ดีขึ้น
ร่างกายบวมน้อยลง มีความสดชื่นเพิ่มขึ้น เมื่อ
ได้ใช้วิธีการรักษาแบบหมอเจคอบ ผลสมผสาน
กับการรักษาแผนปัจจุบัน

* ของฝากเดือนนี้

ตัดตอนมาจากการแสดงธรรมของพ่อท่าน ในงาน
พุทธาภิเษกฯครั้งนี้ มีดังนี้

“ชาวอโศกแต่ก่อน ‘พรากไม้ที่ชุ่มด้วยยา
ออกจากน้ำ’

ตอนนี้เป็นลักษณะ ‘เอาไม้กลับไปแช่น้ำ’ แต่ที่
ต้องสับวระ:วับ อย่าประ:มาก”

สมณะถนอมคุณ ๑๕/๒

ปฐมวโศก

ประจำเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

ดร.อภิชัย ทันธเสน คณบดีคณะบริหารฯ ม.อุบลฯ ทาคณะผู้จัดงาน มาขอปรึกษาต่อกัน และกรรมการสภาม.อุบลฯ เพื่อขอให้ร่วมจัดงานวันเกษตรแห่งชาติ ที่ม.อุบลฯ เพื่อเป็นพระราชสักการะ ในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระชนมายุครบ ๘๐ พรรษา งานจะเริ่มต้นเดือนมีนาคม เป็นเวลา ๑๐ วัน ต่อจาก และกรรมการ มีความเห็นสอดคล้องกันว่า ควรให้ความร่วมมือ เพื่อแสดงความจงรักภักดี และย้อนไปประมาณ ๓ เดือน ชุมชนปฐมวโศกและเครือข่ายได้ไปบุกเบิกทำแปลงเกษตรอยู่ก่อนแล้ว ในนาม “ชุมชนฝึกฝนตนเองสู่เศรษฐกิจพอเพียง”

อ.๒๐ เวลา ๐๕.๐๐ น. สมณะ จุฑา ชุมชน และนักเรียน ม.๑, ม.๓ ๖๐ ชีวิต เดินทางสู่ม.อุบลฯ เพื่อช่วยเตรียมงาน และวันต่อๆ มา หมุ่มสมณะ ลิกขมาตุ ชาวชุมชนที่เหลืออยู่ก็ทยอยไปช่วยงานกันที่ม.อุบลฯ

* อาคันตุกะที่บาเยือน

จ.๑๒ เวลา ๑๓.๐๐-๑๖.๐๐ น. รศ.ดร. วิเชียร ลีลาวัชรมาศ จากภาควิชาเทคโนโลยี

ชีวภาพ คณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ รังสิต กทม. พร้อมด้วยนักศึกษา ๑๔ คน มาดูงานการแปรรูปถั่วเป็นชีวี่ว เต้าเจี้ยว และดูการทำปุ๋ยชีวภาพ ที่โรงปุ๋ยพลังแผ่นดิน

พ.๑๔ เวลา ๑๓.๐๐-๑๖.๐๐ น. ดร.อรพิน ศิริสัมพันธ์ นำนักศึกษาจากคณะอักษรศาสตร์ ม.ศิลปากร ๔๘ คน มาฝึกทำแปลงเกษตร และศึกษาดูงานชุมชนวิถีพุทธ มีน.ส.ใจกลั่น นาวา บุญนิยม ให้การต้อนรับ

พ.๑๕ เวลา ๑๓.๐๐-๑๖.๐๐ น. เครือข่าย ชุมชนนิเวศโลก(Global Ecovillage Network) ร่วมกับอาคารมวงค์สนธิ คลอง ๑๕ ถ.รังสิต-นครนายก นำชาวต่างชาติ (ชาวเยอรมัน อังกฤษ เกาหลี และสหรัฐอเมริกา) รวม ๙ คน มาศึกษาดูงานร่วมสนทนาแลกเปลี่ยน ที่ชุมชนวิถีพุทธ โดยมี คุณสุนิสา จำวิเศษ คุณธนา อุทัยภัทรกุล เจ้าหน้าที่อาคารมวงค์สนธิ ทำหน้าที่เป็นล่าม

ศ.๑๖ เวลา ๑๒.๐๐-๑๔.๐๐ น. นักเรียน จาก ร.ร.อนุบาลพลอยภูมิ เขตทวีวัฒนา กทม. จำนวน ๒๖ คน และพี่เลี้ยง ๔ คน เยี่ยมชม ชุมชนวิถีพุทธ เพื่อให้เยาวชนได้ซึมซับพุทธศาสนา นำธรรมะไปใช้ให้เหมาะสมกับชีวิตประจำวัน

พ.๒๒ เวลา ๑๐.๐๐-๑๓.๐๐ น. มร.เฟรด แม็คคาเนียล และคุณณัฐชัย จากบริษัทสยาม แก๊ส มาชมการสาธิตการกลั่นขยะจากพลาสติกเป็นน้ำมัน และได้ขอน้ำมันที่กลั่นออกมาแล้วทั้งหมด เพื่อตรวจประเภทน้ำมัน ที่ปตท. จะแจ้งผลตรวจให้ทราบภายหลัง

-๑๓.๓๐-๑๕.๓๐ น. ศาสตราจารย์ ดร.อำพล ไมตรีเวช คณบดีคณะเภสัชศาสตร์ ม.มหิดล นำนักศึกษาในคณะ ร่วมกับสำนักพระราชวัง และกรมวิเทศสหการ ได้ดำเนินโครงการความร่วมมือไทย-ลาว ด้านการแพทย์สาธารณสุข

ตามพระดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา
สยามบรมราชกุมารี เพื่อเพิ่มพูนความรู้ด้าน
เกษตรกรรมให้ผู้เข้าร่วมโครงการทั้งหมด ๔ คน
ได้เห็นกระบวนการผลิตสมุนไพรออกใช้ใน
ประเทศอย่างเป็นทางการ จึงขออนุญาตนำผู้
เข้าร่วมโครงการและคณาจารย์ ๑๒ คน
ผลิตสมุนไพร และขอเยี่ยมชมชุมชนวิถีพุทธ
ด้วย

เมื่อวันที่ ๑๑-๑๕ ก.พ. สมณะบินบน
ฉัตรจิตโต (อาจารย์๑) นำหมู่สมณะรวม ๗ รูป มา
จัดหลักสูตร“โพธิปักขิยธรรม ๓๗” ให้ชาวชุมชน
ปฐมอโศก มีสมาชิกเข้าร่วมอบรม ๑๐๕ คน

ชาวปฐมอโศก ขออนุญาตพ่อท่านมี
พระพุทธรูป ๕ องค์ ทุ่งนาแรงรักแรงฝันอีก ๑
องค์ โดยมีคุณบุญมา คุณทัศนีย์ สถาพร ซึ่ง
เป็นคุณน้าของคุณเบิ้ม เป็นเจ้าภาพจำนวน ๔
องค์ กองบุญแม่สำลี ๑ องค์

๑.๑๘ วันปีใหม่ของพี่น้องชาวจีน คือวัน
ตรุษจีน ถือเป็นโอกาสนี้อัญเชิญพระพุทธรูป ไป
ประดิษฐานที่อนุสรณ์สถานแดนอโศก โดยมี
สมณะ ๓ รูป ครูประจำชั้น และนร.ม.๓ ไป
ร่วมจัดกิจกรรมเปิดใจในช่วงเวลา ๓ ปีที่ผ่านมา
มาได้อะไร เริ่มรายการ ๑๘.๓๐-๒๒.๓๐ น.
บรรยายภาคเป็นกันเอง รุ่งเช้าวันที่ ๑๙ กัตถัญญ

แผ่นดิน พังเทคน์ และเดินทางกลับในตอนเที่ยง

๑.๑๙ บ่าย ๒ ประชุมชุมชน พ่อท่านเป็น
ประธาน เสร็จการประชุม คุณเฉลียว ใจเดียว
นิมนต์พ่อท่านและกรรมการ ไปชมผลงานการ
นำขยะพลาสติกกลับเป็นน้ำมัน มีส่วนผลมาจาก
น้ำมันพีซีที่ใช้แล้ว เรียกน้ำมันชนิดนี้ว่า “น้ำมัน
สังเคราะห์” นิมนต์พ่อท่านทดลองใช้น้ำมัน
สังเคราะห์ชนิดนี้ โดยเติมในรถ และนายหินไฟ
ขับรถคันนี้ ไป-มาประมาณ ๒๐ กม. ใช้ได้ผล
หากผลิตได้จริง ย่อมประหยัดพลังงานของโลก
มหาศาล

-๑๖.๐๐-๑๘.๐๐ น. จัดงานให้นักเรียนใน
การจบการศึกษาชั้น ม.๖ และ ม.๓

-๑๘.๓๐ น. จัดรายการให้พรก่อนไป
เปิดใจก่อนจาก โดยสมณะ ลิกขมาตุ ครู
นักเรียน ชาวชุมชนมาร่วมรายการ จนถึงเวลา
๒๒.๓๐ น.

โรคยา ปรมาลาภา ความเป็นโรครูปเป็นลาภ
อย่างยิ่ง หมอนอนมายใจเพชร(เขี้ยว) และคณะ
ได้มาช่วยจัดอบรมเชิงปฏิบัติรักษาสภาพด้วย

แผนไทยและทางเลือกแบบพอเพียง ตั้งแต่
๑๘-๒๕ ก.พ. การอบรมครั้งนี้ มีนางพยาบาล
จากร.พ.เจ็ดเสมียน จ.ราชบุรี มา ๓๐ กว่าคน
รวมชาวชุมชนประมาณ ๕๐ คน

หอการค้าจังหวัดนครปฐม จัดงานอาหาร
และผลไม้ ที่วัดพระปฐมเจดีย์ วันที่ ๑๘-๒๕
ก.พ. คุณธัญญา บุญมี นายก อบต. มาขอ
ให้ทีมงานดนตรีไทยไปร่วมแสดงทั้งเปิดและปิด
สมาชิกทั้ง ๘ คน นำโดยครูสวนฟ้า รับไปแสดง
เพื่อให้สมาชิกได้มีประสบการณ์ นายอารีย์
วงศ์อารยะ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
เป็นประธาน เปิดงาน

พ.๒๑ สมณะและชาวชุมชนไปร่วมประชุม
เพลง แม่หวัน ปะทะกั๊ง อายุ ๙๑ ปี (โยมแม่
ของสมณะผืนฟ้า อนุตตโร) จากไปด้วยอาการสงบ ที่
พุทธสถานคีรีชะอ์คอก แล้วเดินทางต่อเพื่อไป
ประชุมเพลง แม่จำปา นิทเนตร อายุ ๗๒ ปี
(โยมแม่ของสมณะแก่นหล้า วัฑฒโน) ที่วัดสว่าง-
คงคาราม อ.กมลไสย จังหวัดกาฬสินธุ์

❁ สรุปลด้วยพุทธภาษิต ว่า

อปปรมาญ มนุสฺสานันฺ ทิเพยฺย นํ สุปริโส
จเรยฺยาทิตตฺตลีโสว นตฺถิ มจฺจุสฺส นาคโม

อายุของมนุษย์มีน้อย
คนดีพึงดูถูกอายุนั้นเสีย
พึงประพตติดูจคนมีศีระะถูกไฟไหม้
มฤตยูจะไม่มาถึงยอมไม่มี

 สมณะกรรมกร กุโธ

คีรีชะอโศก

ประจำเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

อีกงานหนึ่งที่ชาวโศกมีส่วนร่วม คือ งานเกษตรแห่งชาติ ปี ๕๐ ที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี นับเป็นการโอบอ้อมจอบยุทธร กลิกรรรมไร้สารพิษ เพื่อเบรมิติที่ดิน ๙๐ กว่าไร่ ให้เป็นชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจพอเพียง ที่อุดมไปด้วยสวนผักเขียวขจี

จากที่ดินทรายที่แห้งแล้ง และเวลาเพียง ๓ เดือนเศษ จึงเป็นใจอกย์ที่ท้าทายสำหรับชาวโศก เมื่อเวลาผ่านไป ผลผลิตออกมาเป็นที่น่าพอใจ

❖ ความเคลื่อนไหวในเดือนนี้

พ.๑ เวลา ๐๕.๐๐ น. ประชุมสมณะมหาเถระ ที่ศาลือโศก เน้นเรื่องลดการทำงานที่เป็นส่วนตัว จนลืมนมณสัญญา

ศ.๒ สมณะ-สิกขมาตุ และญาติธรรม

คีรีชะอโศก ร่วมฟังธรรมภาคค่ำ คืบมาฆบูชา จากพ่อท่าน

พ.๔ เข้า วันสุดท้ายของงานพุทธาภิเษกฯ ครั้งที่ ๓๐ สมณะและญาติธรรม ร่วมงานพิธีบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ พระพุทธรูปธรรมนิมิต ๑๔ องค์

ส.๑๐ โยมหวั่น ปะทะกัง โยมแม่ ส.ผีนฟ้า อนุตตโร เริ่มป่วยด้วยโรคชรา

อา.๑๑ สมณะและญาติธรรมจากคีรีชะอโศก ร่วมประชุมศึกษารูปแบบงานเกษตรแห่งชาติ ที่ห้องประชุม คณะเกษตรศาสตร์ ม.อุบลฯ

-สมณะแก่นหล้า วัชฌโม โปงานสวดศพ โยมแม่ ที่จ.กาฬสินธุ์

จ.๑๒ โยมแม่ ส.ผีนฟ้า อนุตตโร เสียชีวิต ๑๙.๓๐ น. ด้วยอาการสงบ หลังจากรับการรักษาแบบธรรมชาติในชุมชน โดยมีลูกหลานคอยดูแลอย่างอบอุ่น

พ.๑๔ ป้าย ๒ ทำพิธีฌาปนกิจยายหวั่น ปะทะกัง อายุ ๙๑ ปี พิธีเป็นไปอย่างเรียบง่าย และประหยัด สมณะผู้ใหญ่แสดงธรรมหน้าศพ

พ.๑๕ งานฌาปนกิจนางจำปา นิทเนตร อายุ ๗๒ ปี โยมแม่ สมณะแก่นหล้า ที่

จ.กาฬสินธุ์

ศ.๑๖ หลังงานศพ ที่วัดบ้านบึง ส.เตีตขาด จิตตสันโต ส.แก่นหล้า วัฒนโน ไปพักค้างที่ กลุ่มกาฬสินธุ์ บ.โนนสะอาด ต.ไผ่ อ.เมือง กาฬสินธุ์ นำประทับใจครอบครัวญาติธรรม เปลี่ยนจากอาชีพขายปลา มาขายผักแทน โดย พลิกพื้นผืนดินที่หลังบ้านในเนื้อที่เพียง ๒ งาน

ส.๑๗ เยี่ยมศูนย์อบรมแก่นโศก เป็น การเติมไฟให้ญาติโยมที่คุ้นเคยกับส.แก่นหล้า สมัยช่วยงานก่อนบวช

อา.๑๘ นักเรียนสัมมาสิกขาในข่ายศิรชะโอศก เดินทางมาร่วมสอบเอ็นที (National Test)

จ.๑๙ ชาวชุมชนรวมพลังผลิตก้อนเห็ด เตรียมไว้เพื่องานปลูกเสกฯ

อ.๒๐ เวลา ๑๒.๐๐น. ประชุมเครือข่ายไร้ สารพิษ จากบ้านโนนจาน-บ้านสนม-บ้านม่วง บ้านโนนคำต้อ เพื่อไปช่วยสร้างบ้านพักที่ ม.อุบลฯ

พ.๒๑ น.ร.สัมมาสิกขา และชาวเชียงใหม่ มาตัดไฟ ไปม.อุบลฯ

ส.๒๔ สมาชิกเครือข่ายไร้สารพิษ ไปช่วย สร้างที่พัก ที่ ม.อุบลฯ ๓ หลัง

อา.๒๕ ส.เตีตขาด จิตตสันโต ส.กล้าดี เตชพหุชนโน ไปชุมชนเมฆาโอศก อ.บ้านกรวด ร่วมงานฌาปนกิจโยมบุญเลิศ ชาวสวน อายุ ๖๖ ปี อดีตผู้รับใช้กลุ่ม มีอาจารย์ ๑ เป็น ประธานประชุมเพลิง

จ.๒๖ ส.กำแพงพุทธ สุฟโล ส.แก่นหล้า วัฒนโน ไปงานฌาปนกิจ โยมโค นิตอินทร์ อายุ ๙๑ ปี ที่ บ้านนา อ.ภูเงิน ซึ่งเป็นย่านนักเรียน สส.ช. น.ส.รุ่งเรือง ชั้น ม.๕

อ.๒๗ น.ร.สัมมาสิกขา ช่วยกันตัดไม้ไผ่

พ.๒๘ น.ส.ขวัญดิน ลิงห์คำ ร่วมกับนิสิต ม.วช. ไปจัดนิทรรศการ ที่ ม.อุบลฯ

* ศึกษาอบรมดูงาน

พ.๑๔ โยมจากวัดนาคุน้อย จ.เวียงจันทร์ นำพระภิกษุ ๗ รูป สามเณร ๑ รูป และแม่ชี ๒ รูป ศึกษาดูงานและพักค้างคืน

พ.๑๕-๑๖-๑๗ อบรมนักเรียน ร.ร.สีคิ้ว หนองหญ้าขาว อ.สีคิ้ว จ.นครราชสีมา จำนวน ๓๒ คน ผู้อำนวยการและครู ๓ คน

ส.๑๗ คณะครูและนักเรียนจาก บ้านนา น้ำคำ อ.เดชอุดม จ.อุบลฯ จำนวน ๒๒ คน ศึกษาดูงานด้านภูมิปัญญาไทย

จ.๑๙ คณะครู นักเรียน จาก ร.ร.บ้านไผ่ลต. โพนเมือง กิ่งอ.เหล่าเสือโก้ก จ.อุบลฯ จำนวน ๖๕ คน ดูงานด้านการทำกสิกรรมไร้สารพิษ การผลิตปุ๋ยและการใช้ชีวิตอย่างพอเพียง

พ.๒๑ อบต.มิตรภาพ อ.ม่วงเหล็ก จ.สระบุรี นำกลุ่มผู้นำชาวบ้าน เช่น นายกอบต. ปลัดอำเภอ กำนันผู้ใหญ่บ้าน ศึกษาดูงานด้าน การทำปุ๋ยชีวภาพ จำนวน ๓๒ คน

พ.๒๒ อบต.บ้านไทร อ.ปราสาท จ.สุรินทร์ ศึกษาดูงานด้านกสิกรรมไร้สารพิษ จำนวน ๕๐ คน

จ.๒๖ นักศึกษา จาก ม.มหาสารคาม คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ เอก พัฒนาชุมชน ศึกษาดูงานด้านการจัดการและการ พัฒนาชุมชน จำนวน ๔๓ คน

จากการทำงานร่วมกันของญาติธรรม ที่มาจากทั่วสารทิศ กลับเป็นโอกาสให้พวกเขา กระชับความสัมพันธ์ยิ่งขึ้น

สมเด็จพระเตีตขาด จิตตสันโต

ตาสีวโตก

ประจำเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

กุมภาพันธ์หันมาสู่ฤดูร้อน เกือบจะไม่เป็นความจริง เพราะตลอดงานทุกธาปีปี อากาศหนาวเย็นตลอดงาน จนหลายคนพูดว่า งานทุกธาปีปีนี้แปลกกว่าทุกปี ทุกสรรพสิ่งย่อมจะเปลี่ยนแปลงได้เสมอ จึงไม่ควรจะยึดอะไรไว้เป็นการตายตัว แต่ควรจะหลุดปล่อยวางใจให้เป็น เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงอะไรจะได้ไม่ทุกข์ใจอะไรมากมาย

* เหตุการณ์ประจำวัน

พ.๑ สมณะเกจิประชุมเตรียมความพร้อมครั้งสุดท้ายก่อนงานพุทธาภิเษก

ศ.๒-พ.๘ งานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๓๑

ศ.๙ สมณะ ลิกขมาตุคนวัด ชาวชุมชน นิลิต ม.วช. และสส.ศ. ประชุมสรุปงานพุทธา

ส.๑๐ โยมจำนงค์ ลังวรรณ โยมลำพัน ชะเอม ไปร่วมประชุมงานเกษตรแห่งชาติ ที่ ม.อุบลฯ

จ.๑๒ สมณะประชุมอภิธานิยธรรม

อ.๑๓ สมณะ ลิกขมาตุ คุรุวิชาการ และ คุรุฐานงาน ประชุมการศึกษา

ศ.๑๖ สมณะ พระอาคันตุกะลงอุโบสถ ทบทวนพระปาติโมกข์ เสร็จแล้วสมณะประชุม อภิธานิยธรรมต่อ

ส.๑๗ สมณะฟ้าไท สมชาติโก เดินทางไป สันติอโศก พร้อมสมณะมีอมนัน ปุณฺณโร ซึ่ง พานักเรียนไปศึกษาสถานนอกสถานที่ เรื่องนิทรรศการ ดนตรีไทย

อ.๑๘ ประชุมคณะกรรมการสหกรณ์ ภูดินฟ้า จำกัด ประจำเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

สมณะธาตุดิน ปฐวีโรส เป็นที่ปรึกษา

จ.๑๙ นิลิตแก่นงาน มีชื่อ(โตโต้) นำช่าง ๓ คน และอุปกรณ์สร้างบ้านไปมหาวิทยาลัย อุบลฯ โดยรถ ๑๐ ล้อ

พ.๒๒ สมณะเพื่อพุทธ ชินฺธโร ไป กิจกรรมนต์แสดงธรรมที่สถาบันฝึกอบรมผู้นำ บ้านพุประดู่ ต.หนองบัว อ.เมือง จ.กาญจนบุรี

ศ.๒๓ ประชุมใหญ่วิสามันตสหกรณ์ภูดินฟ้า จำกัด เพื่อขอมติยกเลิกสหกรณ์ มีสมาชิกเข้าร่วมประชุม ๖๑ คน เจ้าหน้าที่จากสำนักงาน สหกรณ์จังหวัดนครสวรรค์ ๓ คน จากสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ ๒ คน มาร่วมประชุม สมณะธาตุดิน กล่าวปิดประชุม

-สมณะมีอมนัน ไปเยี่ยมให้กำลังใจญาติธรรมป่วย ที่ดินหนองแดนเหนือ จ.อุดรฯ

ส.๒๔ สมณะเพื่อพุทธ ไปกิจกรรมนต์แสดงธรรมในงานอบรม ที่วัดสลกบาตร อ.ชาดุมวลี ลักษณะบุรี จ.กำแพงเพชร

อา.๒๕ สมณะธาตุดิน ไปร่วมประชุม เครือแห่ ที่ชุมชนเพชรพวงมณี จ.กำแพงเพชร

อ.๒๗ สมณะธาตุดิน ญาติธรรม และ นักเรียนจำนวนหนึ่ง เดินทางไป ม.อุบลฯ

-สมณะเพื่อพุทธไปกิจกรรมนต์ขึ้นบ้านใหม่ของอาจารย์บรรจง สิงหนนท์ จ.สิงห์บุรี

* ข้อคิดสุดท้าย

สิ้นหวัง ก็หมดสิ้นทุกสิ่งทุกอย่าง

(COURAGE LOST, ALL LOST)

สมณะมีอมนัน พานิชโก

สีมาวโศก

ประจำเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

เดือนนี้มีพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ จัดวัน
มาฆฤกษ์ในวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๓

ไม่ต้องไปเดือน ๔ แม้ตามปฏิทินจะมีเดือน ๘
สองครั้งก็ตาม มรณัสสดีในเดือนนี้แม่ของญาติธรรม
รวมทั้งของสมณะ เสียชีวิตไปหลายราย ถ้ำระลึก
ถึงความตายกัน บ้างก็คงจะละล้างความรัก ความ
แค้นกันได้

* เหตุการณ์ทั่วไป

พ.๑ สมณะ ลิกขมาตุ ชาววัด ชาวชุมชน
เดินทางไปร่วมงานพุทธาภิเษกที่ศาลือโคก ซึ่งจัด
ในวันศุกร์ที่ ๒ - วันพฤหัสบดีที่ ๘ เดือนนี้

จ.๕ ส.น่านฟ้า สุขฉานโน มาจากปฐมมโศก

อ.๖ สม.นวลน้อมไปร่วมงานฌาปนกิจศพแม่
อุไร นาคสุปัญญาณัง(แม่ครูเปรมใจ) ที่วัดทรัพย์
สโสมสร เขตหนองจอก กรุงเทพฯ แล้วกลับศาลือ
พร้อม กับ ส.ซาบซึ้ง สิริเตโช ส.กล้าตาย ปฟโล
และญาติธรรม

พ.๘ ส.มันแจ้ง พุทธชาติ ส.สร้างไท
ปณีโต สม.หยาดพลี สม.นวลน้อม ชาวสีมาฯ พร้อม
ด้วยนักเรียน กลับจากงานพุทธาฯ

พ.๑๔ ส.สร้างไท สม.หยาดพลี สม.นวลน้อม
และชาวสีมาฯไปร่วมงานฌาปนกิจศพแม่หวัน
ปะทะกัง(โยมแม่ส.ผืนฟ้า) ที่ศิระะอโศก จ.ศรีสะเกษ
แล้ว ส.สร้างไทเดินทางต่อไปบ้านราชาฯ

ส่วนคณะลิกขมาตุ ไปร่วมงานฌาปนกิจศพ
นางจำปา นิทเนตร(โยมแม่ ส.แก่นหล้า) ที่ อ.กมลาไสย
จ.กาฬสินธุ์ ในวันรุ่งขึ้น แล้วจึงกลับสีมาฯ

ศ.๑๖ คณะอาจารย์ ๑ (ส.บิณบน ส.แก่นผา
ส.ดินไถ ส.ดินทอง ส.ล้นผา ส.โพธิสิทธิ์ นักเรียน และ

ผู้ติดตาม) มาจากปฐมมโศก

ส.๑๗ ส.เด็ดขาด จิตตสันโต ส.แก่นหล้า
วัชฌโน มาจากกาฬสินธุ์ ส.ม่อม้นมาจากศาลือโคก
จะมางานบุญพ่อค่อมไท ส.เด็ดขาด ส.แก่นหล้า
กลับศิระะอโศกวันรุ่งขึ้น

-ส.ม่อม้นกลับไปเยี่ยมโยมแม่ป่วยที่เชียงใหม่
วันอังคารที่ ๒๐

ส.๑๗-๑.๒๐ เข้าหลักสูตรมหัศจรรย์(พัฒนา
คุณภาพชีวิตทางจิตวิญญาณ) กำหนดมีทำวัตรเช้า เติวิโซ
(ทบทวนจิต) เช้า กลางวัน เย็น แบ่งกลุ่ม เป็น ๖
กลุ่ม คือ ๑.กลุ่มกสิกรรม ๒.กลุ่มพาณิชย์
๓.กลุ่มสื่อสารร่วมกับกลุ่มสุขภาพ ๔.กลุ่มชาภิบาล
๕.กลุ่มพิเศษอื่นๆ (ผู้จร ผู้ใกล้วัด นักเรียน) ๖.กลุ่ม
มร.ส. ทำงานตามวิถีชีวิตชุมชน กลุ่มพาณิชย์ฐาน
แปรรูปได้ทำงานไปพร้อมเติวิโซ ผู้ใดรายงานก็หยุด
ทำงาน ผู้ทำงานก็ทำไป ฟังเพื่อน รายงานไปด้วย

อ.๒๐ ส.ฟ้าไท สมชาติโก ส.เทินธรรม จิรัสโส
สม.ทองพราย ชาวหินฟ้า และญาติธรรม จาก
สันตือโคก มาแวะฉันภัตตาหารแล้วเดินทางไปม.อุบล
เวลาเย็นน.ส.ใจกลั่น นายธงธรรม นำผู้เฒ่าผู้ใหญ่
จากปฐมมโศกมาให้

พ.๒๑ คณะอาจารย์ ๑ (ส.บิณบน) ส.ดินไถ
ส.ล้นผา สุชาติโก ส.โพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ และ
ผู้ติดตาม ไปจัดหลักสูตรมหัศจรรย์ที่วังน้ำเขียว
กลุ่มคุณอำนาจ หมายยอดกลาง

ศ.๒๓ นายหินจริง น.ส.พลังใจ น.ส.พลังศีล นำนักเรียนและคณะไปร่วมงานนิทรรศการที่โรงเรียน วัดหนองบัวศาลา อ.เมือง จ.นครราชสีมา ได้สาธิต การทำปุ๋ยหมักชีวภาพ แชมพู และนำผลิตภัณฑ์ ชุมชนไปแสดงด้วย

ส.๒๔ ญาติธรรมเมฆาอโศกมารับ ส.นาหนุ่ม กัสสโก ส.พันเมือง ภทันโต และชาวสีมาฯ กลุ่มหนึ่ง ไปร่วมงานศพ พ่อบุญเลิศ ชาวสวน ที่ประโคนชัย จ.บุรีรัมย์

อา.๒๕ ส.ตินทอง นครวโร สม.นวลนึ่ง และ ญาติธรรมสีมาฯอีกกลุ่มหนึ่ง ไปร่วมงานฌาปนกิจศพ พ่อบุญเลิศ ชาวสวน ที่เมฆาอโศก จ.บุรีรัมย์แล้ว

ส.ตินทองก็ไป ม.อุบล กับคณะอาจารย์ ๑ ส.นาหนุ่ม ส.พันเมือง สม.นวลนึ่ง และคณะกลับสีมาฯ โดย หลานพ่อบุญเลิศนำรถมาส่งอีก ๑ คัน นายหินจริง น.ส.พลังใจ น.ส.พลังศีล นำนักเรียนและผลิตภัณฑ์ ชุมชนไปเตรียมงานที่ ม.อุบลฯ

อ.๒๗ สม.หยาดพลี สม.นวลนึ่ง และโยม อีกส่วนหนึ่งนำ ผัก ผลไม้ ไปร่วมงานที่มหาวิทยาลัย อุบลราชธานี ส.เสียงศีล ชาตาวโร ส.ข้าฟ้า ฐานรโต และคณะเพื่อนช่วยเพื่อนจากปฐมอโศก มาแวะ จันภัตตาคารแล้วเดินทางไป ม.อุบล

พ.๒๘ ส.พันเมือง ภทันโต นำผลิตภัณฑ์ ที่ยังเหลืออยู่ไปสมทบกับกลุ่มที่ไปม.อุบลฯก่อนแล้ว ส.เลื่อนฟ้า ลัจจเปโม นำคณะมาพักค้าง ๑ คืน แล้วเดินทางไปม.อุบลฯ

* การประชุม

จ.๑๒ เวลา ๑๖.๐๐ น. ประชุมคณะกรรมการ

อ.๑๓ เวลา ๑๕.๓๐ น. ตรวจศีล แยกเป็นกลุ่ม

อา.๑๘ เวลา ๐๔.๐๐ น. ประชุมชุมชนประจำเดือน

อ.๒๐ เวลา ๑๖.๐๐ น. ประชุมคณะกรรมการ แล้วประชุมชุมชนต่อ

ทุกวัน เวลาเที่ยง หรือ บ่าย สมณะ ลิกขมาตุ พบปะ พุทธคุณสภาวะธรรม และกิจการงานต่างๆ

* ฟากท้ายรายชาน

ผู้รู้จริงปฏิบัติธรรมต้องรู้จักมองตน แก้ไข ตนเองให้ได้ เข้าใจสัจปฐิธรรม ๗ อันมี

รู้ธรรม(อัมมัญญตา) รู้อรรถ(อถตัญญตา)
รู้จักตน(อถตัญญตา) รู้ประมาณ(มัตตัญญตา)
รู้กาล(กาลัญญตา) รู้บริษัท(ปริสญญตา) รู้จัก
บุคคล (บุคคลปโรปรัญญตา)

จึงจะอยู่กับหมู่กลุ่มได้อย่างผาสุก

 สม.นวลนึ่ง ชาวหินฟ้า

ภูผาฟ้า

ประจำเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

หลังจากงานฉลองหนาวฯเสร็จสิ้นลง ความหนาวเย็นแผ่อิทธิพลปกคลุมดอยแพ่งค่าเหมือนรู้หน้าที่ รู้กาละ อุณหภูมิลดลงอย่างรวดเร็วจาก ๑๔-๑๕ องศาเซลเซียส ในช่วงงานเหลือเพียง ๕ องศาเซลเซียส สมณะและชาววัด ชาวชุมชนเริ่มเคลื่อนตัวไปร่วมงานประจำปี “พุทธาภิเษกฯ” ที่พุทธสถานศาลือโสภ

ช่วงนี้ ชมร.เชียงใหม่ ปิดปรับปรุงสถานที่ทำห้องกระจกเพื่อขยายกิจการร้านขายของแห้ง และร้านค้าของ คกร.ช.ม. ยิ่งทำไป ยิ่งขยายอาหารได้ถูกลงา จนถึงขั้นแจกฟรี แต่ ! กิจการสถานที่มีผลเจริญก้าวหน้าขึ้นไปเรื่อยๆ เป็นลำดับๆ นี่ก็เป็นการพิสูจน์ยืนยันชัดเจน ทฤษฎีอันยิ่งใหญ่ พิสูจน์สัจธรรมอันลึกซึ้งให้โลกยุคนี้ได้ประจักษ์ในความเป็นไปได้ เป็นจริง มีตัวอย่างให้เห็นและท้าทายให้มาพิสูจน์ มิใช่ปรัชญาลอยลม หรือคำคม เพื่อพอกที่ทำได้เป็นได้เพียงความคิด ความเห็น แต่! ไม่มีความจริงปรากฏให้เห็น ชมร.เชียงใหม่จึงเป็นสิ่งมหัศจรรย์ของโลกยุคนี้ ซึ่งปรากฏให้เห็นได้ทั้งรูปธรรมและจิตวิญญาณ ที่มีปฏิสัมพันธ์กันได้อย่างลึกซึ้ง ง่าย งาม โดยแท้จริง

* เหตุการณ์ทั่วไป

พฤ.๑ ญาติธรรมชาวเชียงใหม่เดินทางไปร่วมงานพุทธาภิเษกฯ ครั้งที่ ๓๑ นำโดย ส.ลานบุญ วชิโร

อา.๑๑-พฤ.๑๕ เปิดค่ายอบรม “ศีลเด่น” พุทธสถานปฐมอโศก นำโดย อ.๑ และคณะ

พ.๑๔, พ.๒๑, อ.๒ (สร.มเมือง ยุทธาวโร) เดินทางไปสอนธรรมะบนกระดานที่ ชมร.เชียงใหม่

ส.๑๖ ประชุมคณะกรรมการชุมชน นำโดย ส.เล็กเล็ก จุลลคัมภีโร ในช่วงเช้า

-บ่ายประชุมเครือข่าย ชุมชน คนวัดเชียงใหม่ นำโดย อ.๒

-ช่วงเย็น ๑๘.๐๐ น. มีการถ่ายทอดสดพื่อทำนสอนธรรมะบนกระดานทางอินเทอร์เน็ตจากสันติฯ

ส.๑๗-พ.๒๑ เปิดค่ายอบรม “ศีลเด่น” ที่สี่มาอโศก นำโดย อ.๑ (ส.บิณบน ธิรจิตโต) และคณะ

จ.๑๙ คณะที่มงานชาวภูผาฟ้าเดินทางไปร่วมเตรียมงาน “เกษตรแห่งชาติ” ที่ ม.อุบลฯ นำโดยแม่ทองธรรม เจนชัย ผู้รับใช้ชุมชน

พ.๒๑-อา.๒๕ เปิดค่าย “ศีลเด่น” ที่ชุมชนคนภูเขาชาวศิวิไลซ์ อ.วังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา นำโดย อ.๑ และคณะ

ศ.๒๓ สมณะ ๒ รูป นำโดย ส.เล็กเล็ก พานักเรียน สส.ภ. ไปช่วยเตรียมงาน “เกษตรแห่งชาติ” ที่ ม.อุบลฯ

อา.๒๕ สมณะ ๔ รูป นำโดย อ.๑ เดินทางไปร่วมงานฌาปนกิจศพนายบุญเลิศ ชาวสวนอายุ ๖๖ ปี (เสียชีวิตด้วยโรคความดันโลหิตสูง) ที่ชุมชนเมฆาอโศก จ.บุรีรัมย์

* คติธรรมประจำเดือน

*เศรษฐกิจพอเพียงเป็นไปไม่ได้
ถ้าคนไทยไม่ลดกิเลส*

สมณะเด่น ฐชโ

ชักชวนชโศก

๓.๓๓๓๓๓ ๑.๑๑๑ ๑.๑๑๑ ๑๑๑.๑-๑/๑๑๑๑-๑๑๑๑

ประจำเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

เป็นเดือนแห่งการปรับปรุงภายในชุมชน เพื่อเป็นการพัฒนาภายในให้มีความสมบูรณ์ พร้อมยิ่งขึ้น

ช่วงนี้ตอนเช้ามีด อากาศสดชื่นเย็นสบาย ส่วนตอนกลางวันค่อนข้างร้อนเล็กน้อย

ความเป็นอยู่ด้านการปฏิบัติธรรม มีการฟังธรรมะทุกวัน เข้า-เย็น เว้นวันพุธ เนื่องจากชุมชนมีบุคลากรค่อนข้างน้อย ญาติธรรมท่านใดต้องการเปลี่ยนบรรยากาศขอเชิญชวนไว้ ณ ที่นี้เลย

* เหตุการณ์ประจำวัน

ศ.๒-พท.๘ สมณะและฆราวาส ไปร่วมงานพุทธาภิเษกฯ ครั้งที่ ๓๑ ที่ศาลือโคก

ศ.๙ สมณะและคณะญาติธรรมเดินทางกลับจากงานพุทธาภิเษกฯ

อา.๑๑ สมณะพอแล้ว สมาหิโต สมณะกล้าดี เตชพหุชโน ไปร่วมประชุมกลุ่มชลอขวัญ

อ.๑๓-พ.๑๔ ผอ.สำนักงานนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตร และผอ.สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร เขต ๙ จ.สงขลา นำคณะเจ้าหน้าที่รวม จำนวน ๑๐ คน มาเยี่ยมชุมชน พักค้าง ๑ คืน มีการสนทนาซักถามเรื่องการใช้ชีวิตแบบ

พอเพียง การพึ่งตนเองของคนในชุมชน ตลอดจนขบวนการและแนวคิดในการฝึกอบรมเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อนำไปเป็นข้อมูลเสนอต่อผู้บริหาร

อ.๑๓ ประชุมสามัญชุมชนประจำเดือนกุมภาพันธ์

พท.๑๕ สมณะเมฆฟ้า นามังคโล นำฆราวาส ๒ คน เดินทางจากบ้านราชา เพื่อมารับรถสิบล้อไปใช้งานที่บ้านราชา

ศ.๑๖-ส.๑๗ สมาชิกชุมชนร่วมแรงบรรจขี้เลื่อยทำก้อนเห็ด อีกส่วนรวมแรงกันนวดข้าวที่เก็บมาลอมเอาไว้ตั้งแต่ก่อนไปงานพุทธาภิเษกฯ

อา.๑๘ สมณะกล้าดี ไปงานศพแม่ของคุณธีรสันต์ เมฆิยานนท์ ที่อ.ชนอม จ.นครศรีธรรมราช และจะเดินทางต่อไปที่ ม.อุบลฯ

จ.๑๙-อ.๒๐ สมณะเลื่อนฟ้า ลัจจเปโม และพระอาคันตุกะ ๑ รูป ไปกิจนิมนต์ที่สำนักมรดกธรรม ต.แม่ขรี อ.ตะโหมด จ.พัทลุง

พ.๒๑-พท.๒๒ สมณะและชาวชุมชน ไปร่วมงานสวดศพและฌาปนกิจศพแม่คุณธีรสันต์ เมฆิยานนท์ ที่ อ.ชนอม จ.นครศรีธรรมราช

จ.๒๖ สมณะและชาวชุมชนออกเดินทางมาร่วมงานเกษตรแห่งชาติ ที่ม.อุบลฯ

* ข้อคิดก่อนจบ

ความสุขล้ำค่า
ที่ไม่มีธรรมะเป็นรากฐาน
ก็ตัดความสุขทั้งหมด
ที่กำลังรอเวลาอยู่
ทำใจให้สงบ
จะพบความสุขที่เยือกเย็น

(พุทธพจน์)

 สมณะกล้าดี เตชพหุชโน

สรุปรายงานการประชุม องค์กรต่างๆของชาวอโศก

สรุปรายงานการประชุม คณะกรรมการมูลนิธิธรรมสันติ

E-mail : thatfah2520@ yahoo.com

ครั้งที่ ๒/๒๕๕๐ (๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐)

- กรรมการขาดประชุม ๕ คน
- โรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโศก กิจกรรมที่ผ่านมามีได้ร่วมงานฉลองหนาวที่ชุมชนกุฎาฟ้าน้ำ ร่วมงานพุทธาภิเษกฯ ที่ชุมชนศาลือโศก นครสวรรค์ และเดินทางไปร่วมงานเกษตรแห่งชาติที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี กำหนดปิดภาคเรียนปลายเดือนมีนาคม ๒๕๕๐ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่สำเร็จการศึกษาร่วมงานรับกลดรุ่นพอเพียง ที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีในวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๐

- นักเรียนจากต่างโรงเรียนมาร่วมเสนอผลงาน ในโครงการมหกรรมแสดงผลงานของเยาวชนตามแนวคิดแบบเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อนำเสนอในงานตลาดนัดคุณธรรมที่ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์

- ธรรมสันติทันตกรรมมีผู้ใช้บริการ ๔๕ ราย
- หน่วยงานบุญญาภิบาล จัดหลักสูตรลดรหัสร้อน-เย็น โดย คุณหม่อใจเพชร มีทรัพย์แก่เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลเจ็ดเสมียน อ.บ้านโป่ง ราชบุรี

- นายสว่าง คุณานุรักษ์พงศ์ เป็นตัวแทนเข้าร่วมเสวนามิติสิ่งแวดล้อมในรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ในวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๐ ณ ห้องประชุมกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม

- ท.ญ.ชุตินา(ฟ้ารัก) ทิพยธรรม รายงานการเข้าร่วมประชุมสมาคมประสานงานองค์กรเอกชนเพื่อการสาธารณสุข(ประเทศไทย)

- ชื่อที่ดินในซอยประสาธลิน(นวมินทร์ ๔๘) โฉนดเลขที่ ๓๙๕๕๔ เนื้อที่ ๒๘ ตารางวา ราคา ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

ได้รับหนังสือจากภาครัฐและเอกชน

สรุปรายงานการประชุม คณะกรรมการกองทัพนุญญิตี

Email : ktf2524@doramail.com

ครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ (๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐)

- กรรมการขาดประชุม ๘ คน จากจำนวน ๒๐ คน
- ชมรมขยะวิทยา ชุมชนสันติอโศก ชุมชนราชธานีอโศก ชุมชนศิรัษะอโศก ชุมชนปฐมอโศก ชุมชนศาลิอโศก รายงานการจัดการขยะของแต่ละชุมชน
- ชุมชนราชธานีอโศก ร่วมจัดงานเกษตร

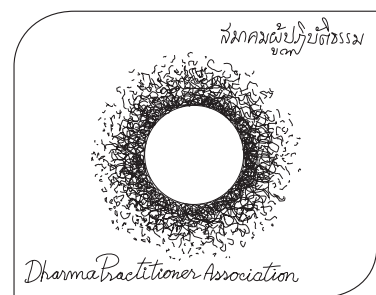
แห่งชาติปี ๒๕๕๐ ระหว่างวันที่ ๒-๑๑ มีนาคม ๒๕๕๐ ณ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โดยจัดนิทรรศการมีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง มีบุคลากรเข้าไปปลูกผักในพื้นที่ เป็นผักไร้สารพิษ และก่อสร้างโรงเรียน สร้างชุมชนเศรษฐกิจพอเพียงในระยะเวลา ๔ เดือนที่ผ่านมาได้ผลผลิตเต็มที่ค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ได้รับความร่วมมือจากชุมชนบุญนิยมทั้ง ๙ แห่ง ด้วยงบประมาณ ๓ ล้านบาท

- เครือข่ายชุมชนบุญนิยม จะปฏิบัติตามระเบียบของคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) อย่างเคร่งครัด
- ได้รับเอกสารและสื่อจากกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม

สรุปรายงานการประชุม สมาคมผู้ปฏิบัติธรรม

Email : ppaniya@excite.com

ครั้งที่ ๒/๒๕๕๐ (๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐)

- กรรมการขาดประชุม ๖ คน
- สัมมาสิกขาพุทธธรรม(สส.พธ.)กำหนดปิดเทอมวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ และเปิดในเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๐

- ชมรมมิ่งสวัสดิ์แห่งประเทศไทย สาขาหน้า
สันตือโสศ(ชมร.สตอ.) และสาขาเชียงใหม่(ชมร.
ช.ม.) รายงานกิจกรรมที่ผ่านมา ส่วนสาขาคจจกร
เสนอ ๓ แนวทางให้การรณไฟพิจารณา เพื่อให้
ความเป็นธรรมแก่ชมรมฯ

- ห้องสมุดสมาคมฯ สถิติบริการเดือน
มกราคม-กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ผู้ใช้บริการ ๓๘๔ คน
ยืมหนังสือ ๑๑๘ เล่ม ได้รับอภิชนนทาการ
หนังสือและสิ่งพิมพ์จากสมาชิคสมาคมและ
หน่วยงานในชุมชนสันตือโสศ ตลอดจนผู้ทำ
วิทยานิพนธ์ อาทิ น.ส.ฟงฝน จังคศิริ และหนังสือ
New Buddhist Movement in Thailand :
Towards Understanding of Wat Phra
Dhammakaya and Santi Asoke by Roderick
Mackenzie

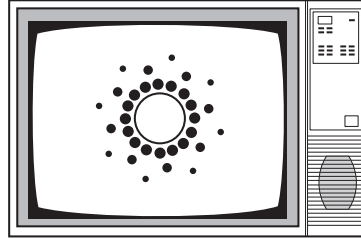
- กลุ่มวังจันท์พฤคษา รายงานบัญชีรายรับ-
รายจ่าย สร้างห้องน้ำเพิ่ม ๑๐ ห้อง เมื่อวันที่ ๑๘
มกราคม ๒๕๕๐ ได้สร้างบ้านหลังแรกของชุมชน

- กลุ่มชลบุรีโสศ รายงานบัญชีรายรับ-ราย
จ่ายประจำเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ปลุกผักทุก
วันอังคาร สมาชิกร่วมประชุมกลุ่ม ๑๔ คน

- กำหนดการประชุมใหญ่วันอาทิตย์ที่ ๒๙
เมษายน ๒๕๕๐ ณ สันตือโสศ

สรุปรายงานการประชุม คณะกรรมการธรรมทัศน์สมาคม

Email: tta2531@lycos.com

ธรรมทัศน์สมาคม

ครั้งที่ ๒/๒๕๕๐ (๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐)

- กรรมการขาดประชุม ๔ คน
- นายกสมาคมจะกลับจากต่างประเทศภายใน
เดือนมีนาคม ศกนี้
- ได้รับใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนการ
แต่งตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ประจำปีพุทธศักราช
๒๕๕๐-๒๕๕๒ เรียบร้อยแล้ว
- บริจาคหนังสือจำนวน ๒๐๐ เล่ม เพื่อแจก
งานฌาปนกิจศพพี่ชายของนายชูศักดิ์ แก้วทอง
กรรมการ
- การเผยแพร่เทปและหนังสือเป็นไปด้วยดี
- กำหนดการประชุมใหญ่สามัญประจำปี
ในวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๐
- อนุมัติเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท ให้ทีมงานแสวงสี
เสียงปฐมมโศก

สรุปรายงานการประชุม
คณะกรรมการ
สมาคมนักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรม

sba2550@yahoo.com

ครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ (๒๑ มกราคม ๒๕๕๐)

- กรรมการขาดประชุม ๓ คน
- รับรองบัญชีรายรับ-รายจ่าย ประจำเดือน ธันวาคม ๒๕๔๙
- วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ นายวิศิษฎ์ จิตตานุปัสน์ นายกสมาคม เป็นตัวแทนไปแสดง ประชามติร่วมสนับสนุนงดโฆษณาเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ ณ บริเวณหน้าห้างสรรพสินค้า เซ็นทรัลเวิร์ล เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ และวันรุ่งขึ้นได้ไปร่วมคัดค้าน พ.ร.บ.สลากกินแบ่งรัฐบาล (หวยบนดิน) โดยยื่นหนังสือถึง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีที่ทำเนียบรัฐบาล ส่วนในวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ศกนี้ ยื่นที่รัฐสภา
- วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๙ ร่วมเดินขบวน สนับสนุนการงดโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ บริเวณอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ กรุงเทพฯ
- วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๙ นายกสมาคม ร่วมพิธีถวายพระพรในหลวง ที่หน้าห้างจัสโก้ ถนนนวมินทร์ คลองกุ่ม กรุงเทพฯ จัดโดย สำนักงานเขตบึงกุ่ม
- สมาชิก ประมาณ ๓๐ คน ไปร่วมจัดกิจกรรม

♥งานสืบสานวัฒนธรรมบุญนิยม ครั้งที่ ๑
๒๑ ม.ค.'๕๐ ณ ชุมชนสันตือโตก

งานตลาดอารีเยปีใหม่ ๒๕๕๐ ณ ชุมชน
ราชธานีโอศก

- ประชุมร่วมกับผู้ดำเนินงานในร้านมังสวิรัต
แผงที่ ๒๒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

- จัดงานสืบสานบัณฑิตบุญนิยม ครั้งที่ ๑
ในวันนี้ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๐ ณ ชุมชนสันตือโอศก
มีบัณฑิตบุญนิยมลงทะเบียนจำนวน ๑๘๐ คน
และอนุมัติเงิน ๕,๐๐๐ บาท เพื่อใช้ในการนี้

ครั้งที่ ๒/๒๕๕๐ (๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐)

- กรรมการขาดประชุม ๕ คน
- รับรองบัญชีรายรับ-รายจ่าย ประจำเดือน
ธันวาคม ๒๕๔๙

- รับรองบัญชีรายรับ-รายจ่ายประจำเดือน
มกราคม ๒๕๕๐

- วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ตัวแทนสมาคมฯ ร่วม
กับเครือข่ายองค์กรงดเหล้ายื่นหนังสือถึง
ประธานรัฐสภาเพื่อสนับสนุนพระราชบัญญัติงด
โฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

- ตัวแทนเข้าร่วมประชุมกับศูนย์ส่งเสริม
และพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม

- อนุมัติเงิน ๕,๐๐๐ บาท เพื่อใช้จ่ายงาน
สืบสานบัณฑิตบุญนิยม ครั้งที่ ๑

- กรรมการและสมาชิกไปร่วมงานศพมารดา
ของ นายแพทย์ จันทร์แก้ว สมาชิกสมาคมฯ ที่
จังหวัดสุรินทร์

- อนุมัติเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท ช่วยค่าจัดพิมพ์
หนังสือวิถีพุทธ ยุคเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อแจก
ผู้ร่วมงานเกษตรแห่งชาติ ณ มหาวิทยาลัยอุบล
ราชธานี ระหว่างวันที่ ๒-๑๑ มีนาคม ๒๕๕๐

สถิติเผยแพร่กิจกรรม

ประจำเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

กรรมปฏิกรรม

จดหมาย	๒๐๕	ฉบับ
สิ่งตีพิมพ์	๔๗	ชิ้น
ตีคืน	๑๙	ชิ้น
แสดมภ์บุญ	๑,๗๘๒	บาท

กรรมพิมพ์

หนังสือเปิดโลกเทวดา	๔,๐๐๐	เล่ม
---------------------	-------	------

กรรมปฏิสัมพันธ์

จดหมายออกเดือน ก.พ.	๓	ฉบับ
---------------------	---	------

สถิติกรรมโศก

ก.พ.	เทีป	ซีดี	เอ็มพี3	วีซีดี
ผู้มาติดต่อ	๓๔	๑๓	๘	๑๕ ราย
จำนวนที่ยืม	๗๘๐	๕๔	๑๓	๖๘ แผ่น/ม้วน
สมาชิกเพิ่ม	๑	๑	๑	- ราย
สื่อที่ออกใหม่	๒๔	-	๒๐	๒๖ แผ่น/ม้วน

พัสดุ

๑๕

ขึ้น

ใต้ร่มเงาไม้

ศูนย์รวมข่าวคราวของญาติธรรมจากทั่วสารทิศ
เพื่อเสริมสร้างกำลังใจ ให้กรรมฐาน
และแก้ปัญหาของนักปฏิบัติธรรม

สารอาศก ฉบับที่ ๕ ปีที่ ๒๗(๓๐)
ประจำเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

มีบางคนรำรื่อง.....ไม่อยากจะเรียนรู้
ไม่อยากจะเข้าใจคนอื่น.....เลยจริงๆ
แต่อีกใจหนึ่งก็อยากได้นิพพาน
เจ้าของชีวิต คงต้องตัดสินใจ
เลือกทางใดทางหนึ่ง
จะจับปลา ๒ มือคงเป็นไปไม่ได้
พระอรหันต์เจ้า เมื่อท่านถึงฝั่ง
กิจอนาคตมีแต่การเรียนรู้ผู้อื่น รู้จัก-เข้าใจผู้อื่น
เมื่อที่จะได้สอนผู้อื่นให้เห็นธรรมมากขึ้น
การเพิ่มปริมาณคนเป็นเป้าหมายของโพธิสัตว์
เพราะเหตุนี้เอง ถ้าคนอย่างเราขอพลัดพ้อ
จึงหลงผิดทาง
เพราะความจริงแล้ว การเข้าใจคนอื่นเป็นงานของการลดละโทษะ
และขณะเดียวกันก็เป็นฐานของโพธิสัตว์
เราก็ได้ ทุอวันวันไม่เสียหลาย
บ่นทำไม รีบทำเถอะ ตะวันกำลังลาลับ !

พุทธาภิเษก
สุดยอดปาฏิหาริย์
ครั้งที่ ๓๑

ก้าวแรกของการเดินทางปฏิบัติธรรม

“หลังจากได้อ่านสารอโศกมา ๒ ปีเต็ม ทำให้อยากเข้ามาเป็นชาวอโศก พยายามฝึกเป็นคนใจเย็น นอนน้อย กินน้อย ขยันทำงานให้มาก รู้จักเสียสละ อดทน ไม่คิดโกรธแค้น รู้จักให้อภัย กตัญญูต่อผู้มีพระคุณ เมตตาต่อคนรอบข้าง รักษาศีล ๕ อย่างเคร่งครัด แต่ทยอยเป็นบางครึ่ง”

ญาติธรรมวันเพ็ญ แซ่เฮ้ง (ยานนาวา กทม.) เดินทางสี่ขาด้วยความมุ่งมั่น คนอื่นๆเดินทางแบบไหนเอ่ย จึงจกสรุปร่างๆ เส้นทางของชาวธรรมะจะคล้ายๆกันคือ **ดวงใจ** ลดบาปกรรม **ดวง** ๑ ลดวัตถุข้าวของเครื่องใช้ **ดวง** ๒ ลดเรื่องอารมณ์โทสะ จู้จี้ๆๆ

การลดกิเลสต้องมีขั้นตอน

จากญาติธรรม ทวีศักดิ์ สุภานันท์ (อ.ศรีธาตุ จ.อุดรธานี)

“ค่อยๆทำทีละอย่าง ทีละน้อยเริ่มต้นด้วย บุหรี่ สุรา การพนันต่างๆ อาหารมังสวิรัต(แก่ๆที่จะทำได้) ขอบคุณญาติธรรมของอโศกทุกท่าน ที่ให้กำลังใจ”

พอบอกปฏิบัติธรรม คนเราก็มักจะไปเริ่มที่ “สมาธิ” แล้วก็จะตีขลุมว่า ทำสมาธิแล้วมันก็มี “ศีล” เอง

ศีลจึงเป็นผลพลอยได้ของสมาธิ !

แต่หลักไตรสิกขา คือ ศีล-สมาธิ-ปัญญา ต่างหาก

วันนี้จึงผัดผาผิดไต่กันเยอะ ปฏิบัติจึงเข้าถึงมรรคผลยาก กลายเป็นคนอ่อนแอ ไม่มีจิตสาธารณะ ไม่มีสำนึกต่อสังคมต่อส่วนรวม

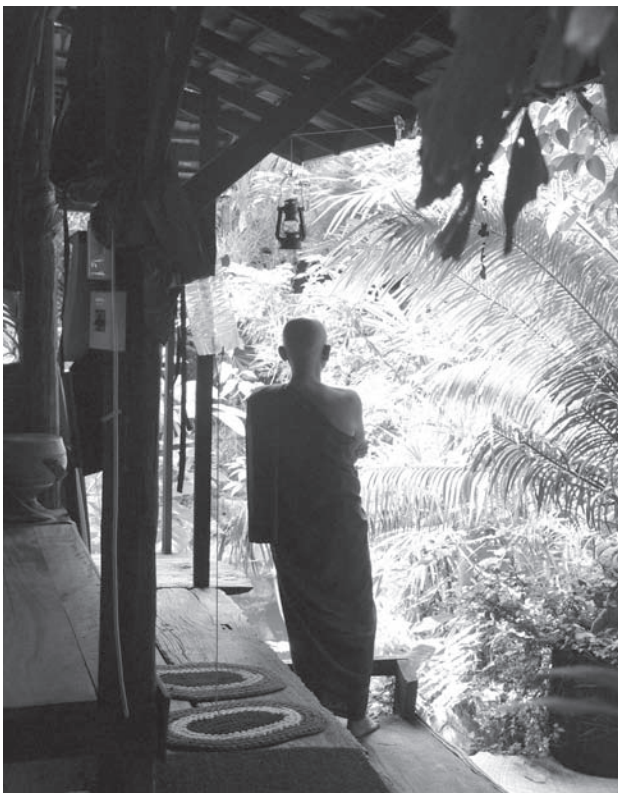
เมื่อเอา “ศีล” เป็นพื้น เหมือนจับหางเสือให้ตรง คราวนี้ก็เริ่มเล่นได้ อะไร**ควร**เลิกก็รีบทำ อะไร**ควร**ลดก็ฝึกฝน อะไรที่**จำต้อง**ยุ่งเกี่ยวก็ต้องมีสติ จู้จี้ๆๆ

พ่อท่านคิดอะไร?

ฉบับนี้ว่าด้วยเรื่อง “**ปราชญ์เตือนตนอย่างไร**”

อادمาดลาดขึ้น เพราะพวกคุณช่วยสั่งช่วยสอน

อย่าคิดว่าเราฉลาด รัฐมด

เราต้องบอกว่า เราไม่อยู่
ถ้าคิดว่าฉลาดแล้วก็เท่ากับ ไม่
คงที่ถาวรแล้ว

เราอย่าคิดว่าเราฉลาด เพราะ
โลกียะยังฉลาดได้อีกมากมาย เพราะฉะนั้น
เราจึงต้องฉลาดขึ้นเรื่อยๆ

ฉลาดจนสุดท้ายเป็นอรหันต์
คือเป็นผู้ฉลาดรู้กิเลส รู้โลกียะ มีโลกวิทู
ผู้เป็นอรหันต์ก็ฉลาดสุดแล้ว ไม่
มีศึกษาอีก

(สรุป จากโอวาทพ่อบ้านในการประชุม
เศรษฐกิจบุญนิยม ชุมชนสันติอโศก วันที่ ๒ ต.ค.
๒๕๕๙ ณ อาคารสถาบันบุญนิยม)

ศิลปะนุบาลย่อมแตกต่างจากศิลปะอุดมศึกษา

จากญาติธรรม ธเนศ รักประชากรธรรม (อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์)

“การปฏิบัติธรรมในขณะนี้ตั้งใจรักษาศีล ๕ โดยเฉพาะข้อ ๔ (ยากมาก) พยายามอยู่ตาม
ไม่ทัน บางทีพูดไปผู้ฟังโกรธเลย เพราะประมาณไม่ได้ ไม่ดีพอ ตอนนี้อยากรักษารามณเฑียรไม่ให้โกรธ
เพราะผมเป็นคนทีค่อนข้างจะเอาแต่ใจตัวเอง เมื่อไม่พอใจจะพูดใส่ผู้อื่นค่อนข้างเสียงดัง พยายามจะไม่
โกรธและไม่พูดตอโกรธ แต่ไม่ทันสติไม่แว่วไวพอ (ต้องฝึกอีกเจ็ดสัปดาห์จะได้ล้างให้เบาบางลง)....”

การเริ่มที่ศีลถูกต้องแล้ว บางคนเขาใจร้อนไปเริ่มที่สมาธิบางคนไม่ใจร้อนแต่หลงเข้าใจผิด
ตามๆกันมา ก็ไปเน้นสมาธิเป็นหลัก เอาศีลเป็นตัวรองก็มี

แท้จริง “ศีล” ยังมีความลุ่มลึกมีอีกหลายมิติ ทุกอย่างต้องมีความก้าวหน้า ใน “ศีล” มี
“อธิศีล” “อริยกัณฑ์ศีล” และ “ปารีสุทธิศีล”

ศีลปีใหม่ของเราในแต่ละข้อก้าวหน้าขึ้นกว่าเดิมหรือไม่ บอกหน่อยได้ไหม จุ๊ๆ

ความแตกต่างเป็นความสวยงาม

เมื่ออโศกมีการเคลื่อนไหวต่อต้านรัฐบาล หลายคนน้ำหน้าตาไหล ตัดพ้อตัดลูก ตัดญาติ
กันเลย เหตุการณ์ผ่านไปหลายเดือนจึงจกเอามาลงลงกรรมฐานพวกเรา

“ผมขบออกให้ท่านทราบอีกครั้งว่า ผมหมดศรัทธาพวกท่านแล้ว และยังมีญาติธรรมอีกมากกว่า
เขามศรัทธาพวกท่าน แต่เขาไม่เขียนมาบอก เพราะเขาเสียตายเป็นค่าแสตมป์ ๓ บาท มีค่ากว่า
หนังสือโสภ เขาเคยพูดกับผมว่าให้มันส่งมาให้หลายๆ จะเก็บไว้ชั่งกิโลขาย นี่มันเป็นอย่างนี้ ทางที่ดี
พวกท่านควรปรับปรุงตนเองใหม่ โดยเฉพาะสื่อ สารอโสภอย่าหลงพูดเรื่องเก่าๆ ให้เป็นที่ไม่สบายใจ
ไม่สบายสายตาของผู้อ่าน ถ้าพวกท่านงดได้ดังที่พูดมานั้น ผมคิดว่าญาติธรรมทั้งหลายอาจจะญาติดี
กับพวกท่านอีกครั้งก็เป็นได้ เพราะหนังสือสารอโสภนั้นว่าเป็นหนังสือมีสาระและมีค่ามากพอสมควร
ทั้งหมดที่ผมพูดมานั้น ท่านคงเข้าใจ
ด้วยความเคารพ.....”

มาถึงวันนี้ (มี.ค.๕๐) หากมีความเห็นแตกต่างก็อย่าได้ถกเถียงกันเลย ไม่มีทางยอมกัน
อย่างแน่นอน กรรมจะเป็นเครื่องพิสูจน์เอง กัมมุนา วัตตตี โลโก กู๊ก ๆ ๆ

เรื่องของ ๓ จังหวัดภาคใต้

จากญาติธรรม สายใจ ปฤชากุล (อ.หนองจิก จ.ปัตตานี)

“อ่านบ่อยๆ ทำใจกับเหตุการณ์ต่างๆได้มากขึ้น อยู่ทางนี้มีแต่เรื่องให้ต้องทำใจ กับความ
เกลียด โกรธ เศร้าหมองอยู่ตลอด ออกจากบ้านแต่ละครั้งกลับถึงบ้านโดยปลอดภัย นับว่าเป็นบุญ
มากแล้ว.....”

จึงจกอ่านแล้วก็ได้แต่เห็นใจในวิบากของแต่ละคน อย่างไรก็ตาม ธรรมย่อมรักษาผู้ประพฤติ
ธรรม ทุกอย่างย่อมสุดแต่วิบาก กรรมเป็นของมีจริง กรรมเป็นที่พึ่งของเรา
มีแต่ความดีของเราที่จะคุ้มครองเราได้ดีที่สุดในที่สุด จุ้ยๆๆ

ญาติธรรมเขาวาขแล้ว

ญาติธรรม สมบูรณ์ หาญมนตรี อดีต ผ.อ.ศูนย์ฝึกสกลอโศก วันนีบวชแล้วเป็นพระฉายา พระสมบูรณ์ ยโสธร ท่านอยู่ที่วัดบ้านดงตอง

การตีความพระไตรปิฎกจะเกิดเป็นระยะโดยมหาบุรุษ

“ทำให้มีความเห็นถูกต้องตามศาสนาพุทธ ปฏิบัติตัวถูกต้องตามพระไตรปิฎก”

ญาติธรรม แจ้ว แซ่เหลี่ยม (อ.วัดสิงห์ จ.ชัยนาท) ขึ้นชมอโศกมา จึงจกก็ขอรับแทนไปก่อน เรื่องของคำสอนสำคัญที่ “การตีความ” ภาษามาลีเก่ามา ๒๕๐๐ กว่าปี การอ่านเพื่อให้เข้าใจ จึงมีใช่ง่าย

พระโพธิสัตว์จะอุบัติขึ้นในแต่ละช่วง เพื่อสืบทอดอนุศาสน์ปฎิหาริย์ให้เข้มข้นขึ้นจากเดิม เพราะเหตุนี้การตีความใหม่จึงอุบัติขึ้นตลอดเวลา ส่วนใครที่อ่านแล้วทะลุแจ้งใสกระจ่าง ก็ต้องรู้ว่ามิบารมีเก่า ยิ่งสมควรน่าจะบวชมากกว่าการอยู่เป็นฆราวาสโดดเดี่ยว จู๊ยๆ

จะล้างกิเลสต้องเจอกิเลส !

จากญาติธรรม ชนมณ ภูติ (จตุจักร กทม.)

“สารอโศกเป็นหนังสือที่ให้ประโยชน์แก่ตัวคนมากมาย อ่านแล้วทำให้รู้จักละวางได้บ้าง ใจเย็น ถึงจะมีอะไรมาระกบแต่ก็ยังทำใจได้บ้าง ข้อปฏิบัติก็รู้จักให้อภัย อโศกให้คนที่เคาคิดไม่ติดกับ เรา รู้สึกสงสารเค้า คนที่เค้าทุบเรา ว่านี่เค้าช่างน่าสงสารเหลือเกิน คิดได้อย่างนี้ก็สบายใจ.....”

สาธุ คิดอย่างไรให้จิตใจอ่อนคลายนี้แหละคือ “ความดี” คิดแล้วให้ตัวเองกลุ้ม คือ “ความชั่ว” การตัดกิเลส นั้น ต้องหนามบ่งหนามทั้งสิ้น โดยเฉพาะเรื่อง “อารมณ์”

จะ “อโหสิ” ก็ต้องมีคนทำให้เรามี “น้ำโห”

มีบางสำนักเน้น “น้ำเย็น” ทำให้นิ่ง-สงบ-เย็น แล้วก็คิดว่าสักวัน “น้ำโห” จะหายไปเอง จึงได้แต่ “เพื่อฝัน”

“ผัสสะ” ใครว่าไม่สำคัญ ?

ใครทำให้เราถือสา ก็เขาคอนั้นแหละคือ ผู้รับมอบพระวรสารันจากเบื้องบนมาสั่งสอนเรา! ฝ้าดูน้ำโหดีกว่าปล่อยน้ำโหเพ่นพ่าน! จู๊ยๆ

ความเรียบง่ายคืออะไร ?

จากญาติธรรมวาสนา โกพลรัตน์ (อ.เรณุนคร จ.นครพนม)

“ตัวเองก็ปฏิบัติฝึกฝนให้เป็นผู้ที่ใช้ชีวิตเรียบง่ายสันโดษ....”

ธรรมะไม่มีอะไร เริ่มจากง่าย ๆ ก็คือใช้ชีวิตเรียบง่ายแบบคนธรรมดาๆ คนธรรมดาๆ คืออย่างไร ก็กินอยู่แบบปกติ ไม่ต้องวิ่งหาอะไรมากินมาใช้ให้ลึกลับ ไม่พึ่งพาวัตถุ ใช้วัตถุข้าวของน้อยลง

ชีวิตเรียบง่ายจึงไม่ได้หมายถึง กินอาหารเสริมมากมาย ใช้เงินเพื่อซื้อสุขภาพมากมาย อะไรที่ลงทุนใช้เงินมากผิดปกติ ถือ “ผิดทาง !” คนอื่นๆ มีความเห็นอย่างไร ช่วยกันอธิบาย จุ้ยๆๆๆ

เทคนิคคัดเมล็ดพันธุ์ข้าว

สูตรต่างๆ ที่ควรทราบ

สูตรการคัดเมล็ดพันธุ์ข้าว

1. นำน้ำ ๕ ลิตร ต่อเกลือ ๑ กิโลกรัม ละลายเกลือในน้ำ
2. เทข้าวเปลือกลงไปให้น้ำเกลือ ให้ น้ำเกลือท่วมข้าว ซ้อนส่วนที่ลอยซึ่งเป็นข้าวลีบและเมล็ดวัชพืชต่างๆทิ้งไป(ทำแบบนี้จนครบจำนวนที่เตรียมไว้)
3. นำข้าวเปลือกที่ผ่านการคัดกรอง (จากข้อ ๒) แล้วนำไปล้างน้ำสะอาด ๒ ครั้ง
4. นำข้าวเปลือกที่ล้างสะอาดแล้วไปแช่น้ำ ๒ คืน
5. นำไปวางไว้ในที่ร่ม ๒ คืน แล้วนำไปหว่านในนาที่เตรียมทำดิน(ชาวบ้านเรียกทำเทือก)ไว้แล้ว ให้หว่านห่างๆ เพื่อให้ข้าวแตกดี กอใหญ่
6. เมื่อข้าวเริ่มตั้งท้องให้ใส่จุลินทรีย์น้ำข้าวข้าว

(คัดมาจากแฟ้มรายงานการประชุมกลุ่มเพื่อนบุญอโศก ๑๐ ก.ค.'๔๙)

จึงขอเสนอเพิ่มเติม การคัดเมล็ดพันธุ์ให้ดีและแข็งแรงจะต้องปลูกเองไปเรื่อยๆ ครั้งแรกอาจจะซื้อ แต่ต่อไปต้องปลูกเอง ปลูกแล้วคัด คัดแล้วปลูก ซ้ำๆๆหลายสิบเที่ยว หลายร้อยเที่ยว อย่าไปพึ่ง GMO เลย มาพึ่ง GUO ดีกว่า (GUO ก็แปลว่า กูเอง!)

ไปถวาย: ตะเพากิเลส

ปฏิบัติธรรมไม่ฝืนใจ ก็เหมือนกินไข่กลืนทั้งเปลือก!

- ทุกวันพระกินอาหาร ๑ มื้อบริสุทธิ์ (คุณพ่อถนอมธรรม)
- ไม่กินขนมหวานวันศุกร์ (คุณน่านไพร)
- ลดอาหารเค็ม อยู่กับแม่บ้านเหมือนพี่น้อง (คุณเย็นยอด)
- ลดเนื้อสัตว์ใหญ่ กินมังสวิรัตทุกวันอาทิตย์ (คุณประจักษ์)
- กิน ๒ มื้อ ไม่จู้จิบ (คุณวิชัย)

(จากแฟ้มรายงานกลุ่มเพื่อนบุญอุทิศ ๑๐ ก.ค. ๔๙)

เครื่องทุ่นแรงในการปฏิบัติธรรม

จากญาติธรรม พิกุล คชรัตน์

*“อ่านแล้ว ทำให้มีกำลังใจที่จะ
ต่อสู้กับอุปสรรคต่างๆได้”*

จึงคิดถึง “มิตรดี สหายดีเป็น
ทั้งหมดของพรหมจรรย์”

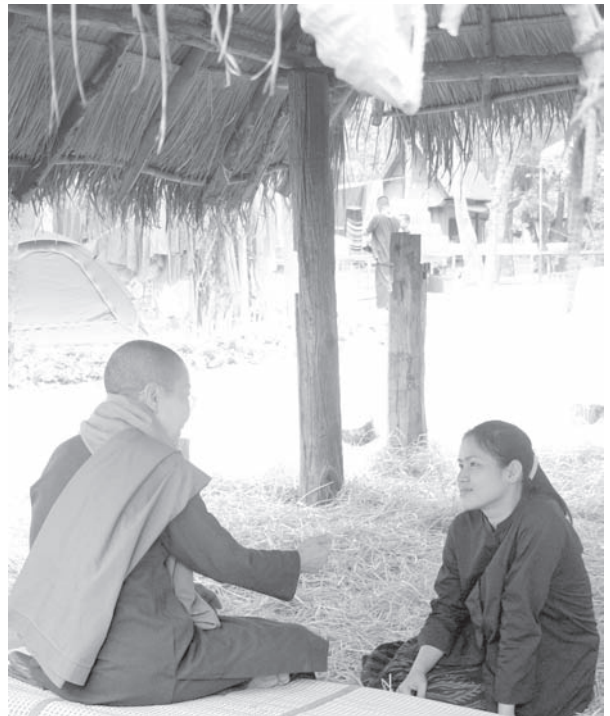
มิตรดีสหายดี มีอะไรบ้าง

๑. **หนังสือ** มีข้อเขียนที่ให้ข้อคิด
มุมมอง หลากหลาย ทำให้เข้าถึงแก่นแท้ได้ง่าย

๒. **เพื่อน** ก็จะคอยกระตุ้นให้กำลังใจ
ชักจูงชักลาก!

๓. **สนทนาธรรม** พูดคุยแลกเปลี่ยน
กับเพื่อนฝูง มีการถกเถียงวิจารณ์วิเคราะห์
ย่อมยังปัญญายังศรัทธาได้มากมาย

๔. **ความทุกข์** การเจอความทุกข์
ถือเป็นการทดสอบภาคสนามโดยตรง

อุบัติการณ์ในชมร.สันตือโสภ

“ระเบียบวาระที่ ๒ สืบเนื่อง

๒.๑ จากการประชุมวิสามัญ คณะกรรมการและอาสาสมัครชาวชมร. จากมติเดิมยืนยัน

การใช้ผักไร้สารพิษในการปรุงอาหารภายในร้าน แต่ช่วงนี้สถานการณ์ผักไร้สารพิษขาดแคลนมาก ที่ประชุมจึงมีมติให้ นำผักปลอดสารพิษมาใช้ในส่วนที่จำเป็น

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องเสนอพิจารณา

มีลูกค้านางท่านแจ้งมาว่า ทำไมแม่ค้าบางครั้งดูลูกค้า ดูไม่เหมือนนักปฏิบัติธรรม ที่ประชุมมีมติให้ทำป้ายชื่อของพนักงานอาสาสมัคร เพื่อให้ลูกค้าตั้งเตือนได้ คุณเป็กฟ้ารับอาสาทำป้ายชื่อ...”

(หมายเหตุ คัดมาจากเอกสารรายงานการประชุมของชมร. สาขาหน้าสันตืออโศก ครั้งที่ ๖/๒๕๔๙ ๑๕ ส.ค.'๔๙)

ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น ใครจะแก้ได้ ถ้ามีใช้ญาติธรรมพวกเรากันเอง
วันนี้ เดือน มี.ค. ปี'๕๐ ๑๐ คะแนนทำได้ก็คะแนน จุ๊ยๆ

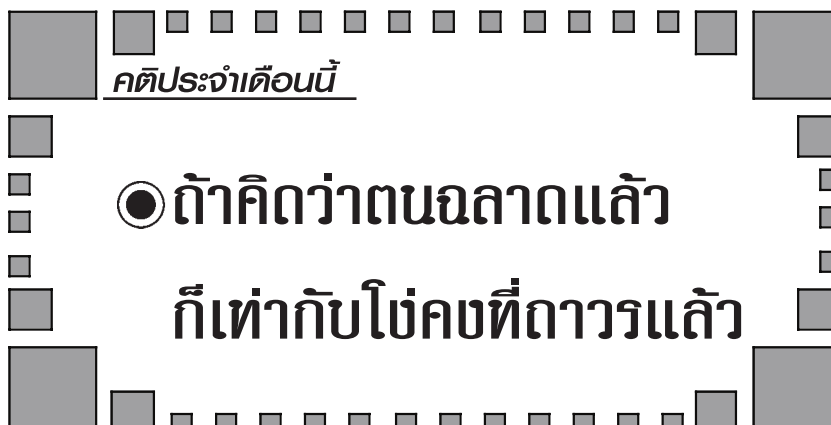

จากญาติธรรม มัททาญจน์ เก้าพิมาย (อ.จาว จ.ลำปาง)

“ดิฉันปฏิบัติตนของโลกโลกิยะที่ใช้แนวชาวอโศก ต้องต่อสู้กับกิเลสมากมาย เพื่อจะได้พบโลกุตระธรรมบ้าง ได้กำลังใจจากการอ่านสารอโศกและหนังสืออื่นๆของอโศก ทำให้รู้สึกว่าคุณตัวเองมีค่าเพิ่มขึ้นบ้าง ดิฉันจะค่อยๆปฏิบัติเก็บเล็กเก็บน้อยไปเรื่อยๆ เพื่อสะสมความดีตราที่ยังมีชีวิตอยู่ มีโอกาสคงจะได้ไปงานกับหมู่กลุ่มชาวอโศก ขอบพระคุณพระคุณธรรมนครราชสีมา ที่ให้โอกาสดิฉันได้พบสิ่งดีๆ และได้แนะนำการปฏิบัติธรรมมาโดยตลอด.....”

โลกิเลสของชาวอโศก ที่ต้องปฏิบัติอย่างเป็นขั้นเป็นตอน ก็ต้องเริ่มที่ ๑.อบายมุข ๒.กามคุณ ๓. โลกธรรม ๔. โลกปรมาตมัน

เราสำรวจตัวเองกันเถอะว่า ผ่านโลกแต่ละไปได้ที่เปอร์เซ็นต์

เก็บเล็กผสมน้อย

♥ มะขุม

วิธีการผักให้สดใน ๑ วัน โดยไม่ต้องแช่ตู้เย็น

เมื่อซื้อผักที่มีรากติดมาด้วย แล้วนำมาประกอบอาหารไม่หมดภายในวันเดียว วิธีเก็บรักษาให้ผักสด ให้ห่อผักด้วยกระดาษหนังสือพิมพ์ และนำส่วนรากแช่ในภาชนะที่บรรจุน้ำเพียงเล็กน้อย ผักจะอยู่สดได้อีก ๑ วัน

หัวหอม : อาหารต้านหลงโรค

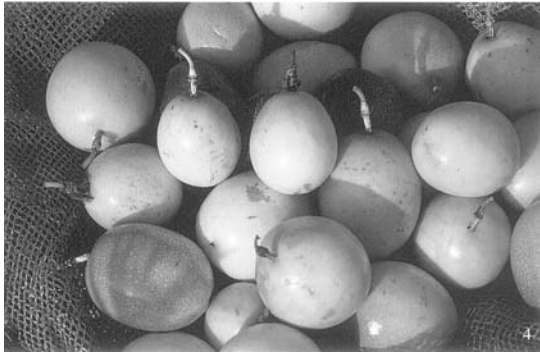
หัวหอมเป็นพืชที่คนไทยคุ้นเคยกันเป็นอย่างดี อาหารไทยหลายชนิดใช้หัวหอมเป็นเครื่องปรุงหรือส่วนประกอบ สำหรับผู้ช่วยแม่ครัวที่ต้องช่วยปอกหอม มักไม่ค่อยอยากทำหน้าทีนี้ เพราะจะรู้สึกแสบตา น้ำตาไหล เมื่อต้องหันหัวหอม หากไม่อยากเป็นเช่นนี้ ผู้มีประสบการณ์บอกว่า เมื่อปอกเปลือกออกแล้วล้างให้สะอาด แล้วจึงนำมาหัน ซึ่งวิธีนี้ช่วยให้หันหัวหอมได้ครั้งละมากๆ โดยไม่เสียน้ำตา

ยาหลายอย่างจะมีหัวหอมเป็นเครื่องปรุงซึ่งช่วยให้อาหารมีรสชาติและความอร่อย ไม่ว่าจะเป็ดยำมะม่วง ยำส้มโอ หรือน้ำพริกประเภทหลนต่างๆ บางครั้งหอมซอย พริกชี้หนู น้ำชีอิ้ว

ใส่มะนาว ก็ทำให้บางคนกินข้าวได้เป็นชาม แต่สำหรับบางคนจะไม่ชอบกลิ่นฉุนหรือรสชาติของหัวหอม เจอทีไหนต้องเขี่ยทิ้ง การทำเช่นนี้เท่ากับเขี่ยของดีทิ้ง ซึ่งเมื่อรู้แล้วจะเสียใจ ว่าน่าจะกินมาตั้งนานแล้วแทนที่จะเขี่ยทิ้งทุกครั้ง เพราะกลิ่นและรสชาติ เป็นสิ่งบ่งชี้ถึงสารที่สามารถต่อสู้กับมะเร็งบางชนิดได้

คนที่กินผักปริมาณมาก โดยเฉพาะหัวหอมและกระเทียม จะมีอัตราการเกิดมะเร็งกระเพาะอาหารน้อยกว่า

หัวหอมมีสารฟลาโวนอยด์ ประมาณ ๑๕๐ ชนิด สาร Quercetin ซึ่งอยู่ในกลุ่มฟลาโวนอยด์ เป็นสารฟลาโวนอยด์ที่มีคุณสมบัติเป็นสารแอนตีออกซิเดนต์ที่มีพลังสามารถป้องกันโรคหัวใจและมะเร็ง บางชนิด สารดังกล่าวจะช่วยกำจัดอนุมูลอิสระในร่างกาย ยับยั้งการเกิดออกซิเดชันของแอล ดี แอล คอเลสเตอรอล ช่วยป้องกันวิตามิน อี ช่วยกำจัดอันตรายของโลหะหนัก Quercetin มีใน หอม ชา แอปเปิ้ล แต่การดูดซึมจากหัวหอมจะมากกว่าจากชาและแอปเปิ้ล ประมาณ ๓ เท่า การกินหัวหอมวันละหัว สามารถเพิ่มระดับ เอส ดี แอล คอเลสเตอรอล.

เสาวรส : ผลไม้ที่มากด้วยคุณค่า

เสาวรส (Passion Fruit) หรือที่เรียกกันอีกอย่างหนึ่งว่า **กะทกรกฝรั่ง** เป็นไม้ผลประเภทเถาเลื้อย มีมือเกาะออกตามซอกใบ เมื่อผลสุกจะมีสีต่างกันขึ้นอยู่กับชนิดของพันธุ์ ซึ่งพันธุ์ที่นิยมปลูกในเมืองไทยมี ๓ พันธุ์ คือ พันธุ์ผลสีม่วง พันธุ์ผลสีเหลือง พันธุ์ลูกผสม

เสาวรส เมื่อนำมาคั้นน้ำจะให้ น้ำผลไม้ที่มีกลิ่นหอมเฉพาะตัว มีรสดี สีเหลืองสวย เหมาะที่จะใช้เป็นเครื่องดื่มหรือใช้ผสมกับน้ำผลไม้ชนิดอื่น เช่น น้ำแอปเปิ้ล น้ำส้ม น้ำสับปะรด น้ำพีช เป็นต้น โดยผสมลงไปประมาณ ๕-๑๐ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเป็นที่นิยมกันอย่างแพร่หลาย เพราะนอกจากจะทำให้เครื่องดื่มมีกลิ่นหอมและรสชาติดีขึ้นแล้ว ยังมีคุณค่าทางอาหารสูง

น้ำเสาวรสประกอบด้วยสารประกอบไนโตรเจน ซึ่งเป็นสารให้กลิ่นเฉพาะของเสาวรส วิตามินและแร่ธาตุต่างๆ โดยเฉพาะวิตามินเอ จะมีค่อนข้างสูง จึงมีส่วนช่วยบำรุงสายตาและผิวพรรณ นอกจากนี้ยังมีวิตามินซีสูงประมาณ ๓๙.๑ มิลลิกรัมต่อน้ำเสาวรส ๑๐๐ กรัม ส่วนเมล็ดของเสาวรสจะมีสารประกอบที่สามารถยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้อรา และยังมีสรรพคุณช่วยแก้อาการนอนไม่หลับ ลดไขมันในเลือด และแก้โรคกระเพาะปัสสาวะอักเสบ.

เตือนภัย...คนชอบเห็ดหูหนูขาว

ซัลเฟอร์ไดออกไซด์ หรือกำมะถัน นับเป็นสารที่มนุษย์ค้นพบว่านำมาใช้ถนอมอาหารได้ตั้งแต่สมัยโรมัน

กระทั่งปัจจุบันนิยมนำมาใช้ยืดอายุอาหาร และป้องกันการเน่าเสียหรือที่เรียกว่า สารกันบูด

นอกจากนั้น ยังใช้สารฟอกสี หรือที่เรียกว่าสารฟอกขาว เพื่อป้องกันการเปลี่ยนสีของอาหารจำพวกแป้ง ผัก และผลไม้บางชนิด

ปกติร่างกายมนุษย์สามารถกำจัดสารซัลเฟอร์ไดออกไซด์ออกจากร่างกายได้ทางปัสสาวะ แต่หากได้รับในปริมาณมากเกินไป ร่างกายอาจไม่สามารถกำจัดออกไปได้ทั้งหมด

ข้ายังมีผลไปลดประสิทธิภาพของการใช้ไขมันและโปรตีนในร่างกายทำลายวิตามินบี ๑ ในอาหาร และหากสะสมในร่างกายมากๆ อาจทำให้หายใจติดขัด ปวดท้อง เวียนศีรษะ อาเจียน หมดสติ

โดยเฉพาะผู้ป่วยโรคหอบหืด หากบริโภคอาหารที่มีซัลเฟอร์ไดออกไซด์เข้าไปจะเป็นสาเหตุทำให้อาการของโรครุนแรงขึ้น อาจส่งผลให้หลอดลมตีบได้

เห็ดหูหนูขาวแห้ง นับเป็นอาหารอีกชนิดหนึ่งที่ผู้ผลิตนิยมใช้ซัลเฟอร์ไดออกไซด์เป็นสารฟอกสี เพื่อทำให้มีสีขาวน่ารับประทาน และเก็บรักษาได้นานๆ

สถาบันอาหารจึงสุ่มตัวอย่างเห็ดหูหนู
ขาวแห้ง ที่วางขายตามท้องตลาดในเขตกรุงเทพฯ
และปริมณฑล ส่วนใหญ่เป็นเห็ดหูหนูขาวแห้ง
ที่นำเข้ามาจากจีน เพื่อนำผลมาวิเคราะห์หา
ปริมาณซัลเฟอร์ไดออกไซด์ตกค้าง

**ผลปรากฏว่า ทุกตัวอย่างพบซัลเฟอร์
ไดออกไซด์ตกค้าง และเกินค่ามาตรฐานที่ไทย
กำหนด**

ตามประกาศของกระทรวงสาธารณสุข
ฉบับที่ ๒๘๑ เรื่องวัตถุเจือปนอาหารที่
กำหนดให้ในพืชผัก ผลไม้ชนิดแห้ง ใช้สาร
ซัลเฟอร์ไดออกไซด์ได้ไม่เกิน ๑,๕๐๐ มิลลิกรัม

ต่อ ๑ กิโลกรัม (ได้แก่ ดอกไม้จีน เยื่อไม้ เก๋ากี้
และ เห็ดหูหนูขาว)

ซึ่งหมายถึงว่า พืชผัก ผลไม้ชนิดแห้ง
ต้องมีสารซัลเฟอร์ไดออกไซด์ตกค้างในปริมาณ
ที่ไม่เกิน ๑,๕๐๐ มิลลิกรัมต่อ ๑ กิโลกรัม

เมื่อเห็นเช่นนั้นแล้ว ผู้ที่ชื่นชอบเห็ดหูหนู
ขาวคงต้องพิจารณาปริมาณและความถี่ในการกิน
กันสักนิด

**ทางที่ดี ควรนำเห็ดหูหนูขาวมาล้างน้ำ
สะอาดและลวกในน้ำร้อนให้นานมากขึ้น ก่อนนำ
มาปรุงอาหาร เพื่อความปลอดภัยของชีวิต.**

(จาก นส.พ.ไทยรัฐ)

รู้ไหมว่า...

ประหยัดไฟ ได้อย่างไร

การปลุกพืชช่วยลดค่าไฟได้ เพราะการปลุกพืช
คลุมดิน จะช่วยลดความร้อนและเพิ่มความชื้นให้แก่ดิน
จะทำให้บ้านเย็นขึ้น

ดังนั้น จึงไม่จำเป็นต้องเปิดเครื่องปรับอากาศเย็น
จนเกินไป (ข้อมูล: สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ)

เก็บข้าวกล้องปลอดแมลง

อันดับแรกให้ดูที่การบรรจุหีบห่อต้องไม่มีรูรั่วไหล... หากใส่ถุงบรรจุแบบสุญญากาศยิ่งสุดยอด

ด้วยที่ว่าข้าวกล้องมีกลิ่นหอมมดและมอดมันจุมูกเร็ว
จะมากินก่อนเจ้าของ ฉะนั้นต้องเก็บรักษาอย่างปลอดภัยด้วย
การนำเข้าไปในตู้เย็นตรงช่องธรรมดา จะเปียกเมื่อได้นำออกมา
หุง เพราะไอน้ำจุ่มดกับมอดจะไม่มุดเข้าไปในตู้เย็นแน่นอน

อีกวิธีเป็นภูมิปัญญาชาวบ้าน คือ เอาใบมะกรูดสด
๔-๕ใบ, พริกแห้ง ๓-๔ เม็ด ต่อข้าวกล้อง ๒-๓ กิโลกรัม
หรือถ้าไม่มีทั้ง ๒ อย่างให้ใช้เกลือป่น ๕ ช้อนชา โรยใส่ลงใน
ถุงข้าวกล้อง ขนาดถุงละ ๕ กิโลกรัม ก็สามารถที่จะป้องกัน
มดหรือมอดได้ด้วยเช่นกัน... !!! (จาก นส.พ.ไทยรัฐ)

**ฉบับนี้เป็นการรายงานผลของสมาชิก
ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม จาก จังหวัดลำปาง ค่ะ**

และ ขอขอบคุณที่สละเวลาเขียน
รายงานมาให้ทราบนะคะ.....

ท่านแรก จ.ลำปาง.....

“ การได้อ่านเรื่องของคนอื่นแล้วก็อยาก
ตอบแทนบ้าง เรื่องดื่มฉี่รักษาโรค ข้าฯลองดื่มมา
เป็นปีแล้วเคยเป็นริดสีดวงหรือเปล่าไม่ทราบ แต่มี

เลือดออกมาจากทวารหนักตอนถ่าย
ไหลออกมาแดงสดๆดูน่ากลัว ก็ดื่มฉี่
ดูอยู่ระยะหนึ่ง อาการก็ดีขึ้น ก็เลย
ดื่มมาเรื่อยๆ มีอยู่ครั้งหนึ่งดื่มแล้ว
ถ่ายหลายครั้ง ก็เลยดื่มเพิ่มเข้าไปอีก
๑แก้ว **คิดว่าให้มันถ่ายไปหมดๆไปเลย**

แต่กลับหยุดถ่าย
ไปเลย จึงรู้วิธี ถ้า
ฉี่เข้าไปอีกแก้ว

หาย สบาย
ถ่ายมากก็ดื่ม
เป็นยาหยุด

ถ่าย ผลดีที่ได้ต่อมา
เคยอ่าน อีกฉบับหนึ่ง
เขียนว่า ใช้หยอดตาได้ก็ลองดูปรากฏว่าผลดีที่
ได้ก็คือตาที่เคยเป็นแผลจากไม้กระเด็นถูกจน
เป็นรอยแผลเป็น หยอดฉี่นานๆเยื่อแผลเป็น
ก็ลอกออกไปเรื่อยๆ เดี่ยวนี้ยังเหลือ
เยื่ออีกนิดหน่อย

เหตุที่ข้าฯกล้าดื่มฉี่เพราะ
ตอนเป็นวัยรุ่นเล่นเหล้าผู้ชายเล็กๆอยู่
แล้ว มีผู้ใหญ่ตักต้อนไม้แล้วมาขอฉี่
หลาน เอาไปทำยาแก้ข้าฯใน ซึ่งข้าฯก็
ไม่ได้ติดตามผลเลย เพราะเมื่อก่อนนี้สีลิปกว่าปี
แล้ว บ้านนอกยังไม่มียาหมอแพทย์ชาวบ้านก็ต้อง
ใช้วิธีชาวบ้านเท่าที่รู้มาแก้ไขไปตามภูมิรัฐเท่าที่มี

การดื่มฉี่ของข้าฯดื่มตอนตื่นนอน
ประมาณก่อนแก้ว หลังจากดื่มฉี่
หยอดตาล้างหน้าเสร็จก็ดื่มน้ำตาม
แก้วใหญ่ แล้วก็ทำอะไรต่ออะไร
สักพักก็จะปวดท้องถ่าย **จะถ่ายมากกว่าปรกติ
หน่อย เหมือนหมดไส้หมดพุงแล้วก็
สบาย** วันนี้อันนี้ก่อน ถ้าวันหน้ายังมี
จะเขียนมาใหม่ ”

ท่านที่สอง **คุณจุลติน** จาก
กทม.

ถึงคุณจุลติน เรื่องน้ำฉี่ดีจริงหรือ....?
ดิฉันดื่มน้ำฉี่ตอนเช้าเกือบทุกวันๆละ ๑ แก้ว
เป็นเวลา ๑๐ กว่าปีมาแล้ว

**“ ตลอดเวลาที่ดื่มน้ำฉี่ ดิฉันไม่เคย
เป็นหวัดเลย ”**

ภาพจาก ilike

👍 เรื่องดีๆ อย่างนี้ยังมีอยู่

ม.ปริดา

email: porpreeda@gmail.com

อาสาสมัครศัลยแพทย์นานาชาติ แพทย์ไทยในอเมริกานำทีมรักษาฟรี

นี่คือพาดหัวข่าวคอลัมน์ หมายเหตุประชาชน โดย นภาพร พานิชชาติ ทีมเดลินิวส์ ๓๘ ในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ต้องขออภัยที่ไม่ได้บันทึกวันที่เอาไว้

คนไทยแม้จะอยู่ต่างบ้านต่างเมืองก็ยังคงคิดถึงเมืองไทย หาท่างช่วยเหลือเมืองไทย ดังข้อมูลที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ฉบับนี้ว่า

“แพทย์และพยาบาลไทยในสหรัฐอเมริกา ต้องการจะกลับมาทำประโยชน์ให้ประเทศไทย จึงมีโครงการที่จะนำแพทย์จากสหรัฐเข้ามารักษาผู้พิการในไทยให้ฟรี”

น.พ.สมชาย กุลวัฒน์พร ผู้ประสานงานสมาคมแพทย์ไทยในสหรัฐอเมริกา กล่าวถึง “โครงการแพทย์อาสาสมัครศัลยแพทย์นานาชาติ” ว่า เนื่องจากปี ๒๕๔๙ เป็นปีมหามงคลเนื่องในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงครองราชย์ครบ ๖๐ ปี และปี ๒๕๕๐ เป็นปีที่พระองค์ ทรงเจริญพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา

คณะแพทย์และพยาบาลไทยในสหรัฐอเมริกาจึงต้องการทำโครงการนี้ เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระองค์ท่าน และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ

โครงการแพทย์อาสาสมัครศัลยแพทย์นานาชาติ เป็นความร่วมมือระหว่างคณะแพทย์

พยาบาลไทยในสหรัฐร่วมกับกระทรวงสาธารณสุข และโรงพยาบาลภูมิพล ที่จะให้การรักษาผ่าตัด และทำศัลยกรรมฟรีให้แก่ผู้พิการ ซึ่งส่วนใหญ่ เป็นผู้ยากไร้และอยู่ในถิ่นทุรกันดารให้มีชีวิต ความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

สำหรับผู้ที่เข้าข่ายจะได้รับการรักษาแบ่ง ออกเป็น ๒ ส่วนใหญ่ ๆ คือ ผู้ป่วยที่มีโรคทาง ศัลยกรรม และผู้ป่วยโรคทางตา

ผู้ป่วยทางศัลยกรรมประกอบด้วย ผู้ป่วย ปากจุกแหว่ง(cleft lip) อายุตั้งแต่ ๔ เดือน ขึ้นไป ผู้ป่วยเพดานทะเล(cleft palate) อายุ ตั้งแต่ ๔ เดือน ถึง ๒๐ ปี ผู้ป่วยใบหูพิการ (external ear deformity) อายุตั้งแต่ ๔ เดือนขึ้นไป

ผู้ป่วยที่มีความพิการแต่กำเนิดอื่น ๆ(all other congenital anomalies) ผู้ป่วยแผลเป็น จากไฟไหม้ น้ำร้อนลวก(burn scar contraction) ของมือ เท้า คอ และอื่น ๆ ผู้ป่วยโรคไส้เลื่อน ที่ขาหนีบ และหน้าท้อง (inguinal & umbilical hernia)

ส่วนผู้ป่วยที่มีโรคทางตา เช่น การเป็น ต้อกระจก ตาเข หนังตาตก และความพิการ ทางสายตาที่ต้องรักษาโดยการผ่าตัด

สำหรับแพทย์ที่จะมาทำการรักษาในครั้งนี้ เป็นกลุ่มศัลยแพทย์พยาบาลไทยนานาชาติ ซึ่งเป็นระดับผู้เชี่ยวชาญรวมถึงหัวหน้าแผนกสาขา ต่าง ๆ รวม ๘๐ ท่าน จากมหาวิทยาลัยแพทย์ ต่าง ๆ ในสหรัฐอเมริกา อาทิ มหาวิทยาลัย โคโลัมเบีย มหาวิทยาลัยเพนซิลวาเนีย ฯลฯ โดย เป็นแพทย์ไทย ๓๖ ท่าน และแพทย์สหรัฐ อเมริกา อีก ๔๔ ท่าน แยกเป็นแพทย์ทาง ศัลยกรรมพลาสติก ๘ ท่าน จักษุแพทย์ ๖ ท่าน แพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านกระดูก ๒ ท่าน ศัลยแพทย์ เด็ก ๒ ท่าน วิสัญญีแพทย์ ๑๑ ท่าน และ

พยาบาล
อีกหลาย-
สาขา

คณะ
แพทย์
ทั้งหมดจะ
เดินทางมา

ถึงประเทศไทยในวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๐ จากนั้นในระหว่างวันที่ ๑๔-๑๘ มกราคม ๒๕๕๐ จะดำเนินการรักษาและผ่าตัด โดยใช้โรงพยาบาล ภูมิพลเป็นศูนย์การรักษา จากนั้นในวันที่ ๑๙ มกราคม จะเดินทางไปช่วยผ่าตัดที่โรงพยาบาล นครพิงค์ เชียงใหม่ ต่ออีก ๕ วัน

ขอขยายการรับผู้ป่วยจะเน้นในภาคกลาง และ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ ภาค กลาง ๒ เขต คือ เขต ๔ ได้แก่ จังหวัดนนทบุรี พระนครศรีอยุธยา ปทุมธานี และอ่างทอง ภาคกลางเขต ๕ ได้แก่ จังหวัดสระบุรี สิงห์บุรี ลพบุรีและชัยนาท ส่วน ๓ จังหวัดภาคใต้ ได้แก่ ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส

ผู้ป่วยที่ต้องการเข้ารับการรักษาโรงพยาบาล ภูมิพลได้ตั้งศูนย์ประสานงานรับลงทะเบียน ผู้ป่วยไว้แล้ว สอบถามได้ที่ ๐๒-๕๓๔-๗๗๗๗ หรือ ๐๒-๕๓๔๗๒๒๑”

หากมีบุคลากรที่หวังใยประเทศชาติเช่น แพทย์อาสากลุ่มนี้ ไม่เป็นสมอกล่อง(brain drain)ที่มักปรากฏให้เห็นอยู่ทั่วไป คอลัมน์นี้ขอ ชื่นชมความขวนขวายที่มีให้แก่ประชาชนชาวไทย แม้แต่เด็ก ๆ ที่เกิดมามีอวัยวะบกพร่อง ในบาง ส่วนเช่นนี้ .

เรื่องดี ๆ อย่างนี้ คอลัมน์นี้จึงได้รับเรื่อง เพื่อร่วมฉลองการครองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เป็นกรณีพิเศษ หากท่านผู้อ่านมีเรื่องดี ๆ นำเสนอเชิญติดต่อมา จังที่ศูนย์มูลนิธิหรืออีเมลข้างต้นได้

การหมั่นถือพระพุทธรูปสาสนา จะต้องเชื่อกรรมว่า “ทำได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว” และต้องเชื่อวิบากกรรม คือเศษของกรรมทั้งจีไม่หมด และต้องเชื่อเวลาของ การให้ผลของกรรมว่า “กรรมดีหรือกรรมชั่วก็ตาม จะให้ผลตามลำดับก่อนหลัง โดย ไม่แทรกแซงกัน ดังนั้นไม่ควรสร้างกรรมใหม่ ที่ไม่ดีให้เกิดขึ้นอีก”

พุกไม่สวย

ท่านผู้อ่านเชื่อไหมว่า การกระทำดี ผลที่ได้รับก็มีแต่ความสดชื่น ตามมาเป็นลำดับ ถ้ามอง กันให้ลึกซึ้งแล้วก็ทันสมัย ไม่ต้องไปรอกอยผลถึง ชาติหน้า...ชาตินี้ถ้าเราประกอบกรรมดีกันไป อย่าให้อารมณ์ขุ่นมัวเศร้าหมอง ถูกครอบงำด้วย โลภะ โทสะ โมหะ ผู้เขียนยืนยันได้เลยว่าท่านผู้อ่านต้องได้รับความเจริญอย่างแน่นอน...

มีเพื่อนของผมสองคน ที่เคยเรียนหนังสือ ชั้นประถมด้วยกันมา คนหนึ่งชื่อเจิม คนหนึ่งชื่อกษิด เจิมกับหยัดเป็นเพื่อนเกลอกันมา ตั้งแต่เด็กจนเป็น หนุ่ม กระทั่งมีครอบครัว สองคนนี่จึงห่างเหินกันไป ประกอบอาชีพ คนหนึ่งยังอยู่ที่บ้านเกิด คือบ้านปากฝาง อำเภอเมืองอุดรดิตถ์ ส่วนอีกคนหนึ่งไป ประกอบอาชีพอยู่ที่อำเภอท่าปลา ซึ่งเป็นอำเภอกันดารของจังหวัดอุดรดิตถ์ เจิมเป็นอาสาสมัคร ทหารพราน แล้วโดนกับระเบิดจากผู้ก่อการร้าย ขาขวาขาดจนถึงโคนขา..... เจิมถึงจะเป็นคนพิการซึ่ง ขณะนี้อายุเกือบห้าสิบแล้ว แต่เขาก็ไม่เคยสร้างความเดือดร้อนให้ใคร นอกจากจะรับซ่อมเครื่องใช้ไฟ ฟ้าเป็นอาชีพแก้ขัดสนเลี้ยงชีวิตและเลี้ยงครอบครัว ส่วนหยัดนั้นยังแฉะเวียน ไปเยี่ยมเยียนเจิมอยู่เสมอ หยัดตั้งฉายาเจิมว่า “ไอ้ด้วน” ตั้งแต่เขาขาด.....

คนบางคนได้อินหยัดเรียกเจมดั่งนั้น ก็รู้สึกไม่พอใจแทนเจม แต่เมื่อดูจากปฏิกิริยาของเจม เวลาที่โดนเรียกเช่นนั้น ก็เห็นเขายิ้มแย้มแจ่มใสเป็นปกติ เคยคุยสนุกร่าเริงเช่นไร ก็เป็นอยู่อย่างนั้น

มีคนถามเจมว่าเขาเรียกว่า“ไอ้ตัวน” นั้นไมโกรธบ้างเลยหรือ เจมตอบอย่างหน้ายิ้มแย้มแจ่มใสว่า “ที่ไอ้หยัดเรียกก็จริงของมัน จะไปโกรธเอามาทุกข์ทำไม ชื่อ่นั้นเป็นของที่สมมติกันขึ้นมา แล้วแต่จะตั้งกันเอา จะเอาให้ไพเราะขนาดไหนก็ได้ หรือจะเอาแบบใครได้ยินแล้ว ต้องหลบหน้าหัวเราะก็ยิ่งได้”

ตอนที่เกิดอุทกภัยที่อำเภอท่าปลา ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ หยัดและภรรยาไปเยี่ยมเจม แต่เคราะห์ดีที่เจมไม่ได้เป็นอะไรจากน้ำป่า

หัดก้าวออกจากกรงปีกอ้อมมาด้วยอาการเซื่องเซ้า เพราะเป็นมะเร็งในกระดูก เขาบอกชาวบ้านที่มาช่วยพยุงว่า “เดี๋ยวพาผมไปหาไอ้เจมหน่อย”

เขาไม่เรียกเจมว่า “ไอ้ตัวน” เหมือนอย่างเคย....

ชาวบ้านต่างพูดโจษขานกันว่า หยัดได้รับการเป็นโรคมะเร็งในกระดูก เดินกระโดดกระเดกเพราะเคยล้อเจมว่า “ไอ้ตัวน” ซึ่งเป็น ความสนุกของทางวาจา ไม่ได้มีเจตนาร้ายต่อเจมก็จริง แต่สิ่งใดที่กระทำลงไปแล้วนั้น ย่อมเป็นกรรมติดตามตนเสมอ...ความรู้ดี ความสามารถดี **ความประพฤติดี** ย่อมเชิดชูบุคคลให้สูงเด่นขึ้นทุกวันทุกเดือนทุกปี และหากว่าสิ่งที่ทำ คำที่พูด สูตรที่คิด ถ้าไม่กระทบตน-กระทบท่าน ย่อมดีที่สุด!!!

○ **ปรีดี อุทรัพย์**

มิตรดี สหายดี สังคมสิ่งแวดล้อมดี...อยู่นี่ไง!

ใครๆ ก็รู้จักเธอ เจ้าตัวเล็กที่แม่อุ้มตามพ่อมาวัดเมื่อไม่นานมานี้ โทม่าหน้อยก็วิ่งตามหาพ่อที่หาแม่ที่ ไม่เจอก็ทำท่าจะร้องไห้ เธอมี**หลวงปู่** เธอมี**หลวงพ่อของแม่** และ**หลวงตาของพ่อ** ที่เธอมักจะอ้างถึงเวลาพอกับแม่พูดกันด้วยเสียงอันทันหรือเมื่อเธอรู้สึกว่บรรยากาศเริ่มจะขัดแย้งแล้ว เธอมักจะพูดว่า **“เดี๋ยวหนูจะฟ้องหลวงปู่ ว่าพ่อกะแม่ทะเลาะกัน”**

เวลาที่เธอเกร เธอจะถูกแม่ชู่ว่าพ่อกลับมาจะบอกพ่อ และ...คำวันนั้นพ่อกับเธอก็จะได้คุยกัน พ่อจะอธิบายหลายเรื่องให้เธอเข้าใจอย่างใจเย็น **บ่อยครั้งเธอต้องกลับไปขอโทษลุง ป้า น้า อา หรือแม่แต่พี่ๆ ที่เคยไปทำฤทธิ์เอาไว้ แล้วต้องกลับไปรายงานให้พ่อหรือแม่ฟัง**

เมื่อแรกมาใหม่ๆ เธอมีเพื่อนมีคุณครูที่เธอไม่ค่อยคุ้นหน้าในวันอาทิตย์ ต่อมาๆ เธอก็เล่นกับเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ คุณครูคนนั้น คุณครูคนนี้ได้ทุกคน

ก่อนจะนอน**เธอจะตรวจศีลทั้ง ๕ ข้อของเธอให้พ่อและแม่ฟัง** บางวันตอนเย็นก็จะเห็นเธอถือสมุดไปกราบสิกขมาตุด้วยใครจะคิดว่า เจ้าตัวเล็กที่วิ่งป่วนปรี๊ด ชนเหมือนลิง ช่างพูดช่างเจรจาอย่างไม่เกรงใคร **จะมีกิริยาเอี่ยมเพี้ยม นั่งพับเพียบ กราบอย่างงามๆลงกับพื้น เวลาพบเจอหลวงปู่หรือสมณะ หรือสิกขมาตุ** แถมมีคำลงท้ายที่น่าประทับใจเวลาพูดกับท่านว่า **เจ้าคะ หรือ เจ้าคะชะด้วย** เป็นปลื้มชะจริง...พ่อ-แม่เขาสอนมาดีนะ

วันนี้...เธอกลับมาจากโรงเรียน ลง

จากรถจักรยานที่แม่พานั่งซ้อนท้ายมาตรงเข้ามาหาแล้วถามว่า “ป้า...ดูอะไรอยู่ล่ะ อ้อ...เหรอ หนูดูด้วยคนนะ” พร้อมกับขยับจัดที่จัดทางเลือกมุมเหมาะๆให้กับตัวเอง เรียบร้อยแล้วก็หันหน้ามาพูดด้วยสีหน้ายิ้มแย้มว่า

“ขอบคุณนะที่อนุญาตให้หนูดูด้วย” ประโยคของนี้ฟังดูก็ธรรมดามาก แต่วันนั้นมันช่างกระแทกใจซะจริง เพราะรู้สึกไม่ค่อยดีตั้งแต่เมื่อตอนพรรคพวกกันพาเทคโนโลยีที่แปลจากอังกฤษเป็นไทยว่า “สมุดบันทึก” [note book] ใส่แผ่นดีวีดี เอาหนังดีมาให้ดู รู้อยู่ว่า ส่วนกลางยังไม่ได้ฉายเรื่องนี้ แต่ค่อนข้างเชื่อมั่นว่ามีสาระที่น่าจะผ่านเซ็นเซอร์แน่ๆ (ตามที่ใครๆหลายคนวิจารณ์ให้ฟัง) พอได้ยินคำขอบคุณของเจ้าตัวเล็กว่า **“ขอบคุณนะ ที่**

อนุญาตให้หนูดูด้วย” จึงเป็นแรงกระแทกที่เฉยไม่ได้แล้ว จึงลุกขึ้นโทรศัพท์เพื่อขออนุญาตท่านสมณะในตอนนั้นเลย หลังจากกราบเรียนขออนุญาตท่านแล้วท่านบอกว่า

“อย่าเลยเรื่องนี้ส่วนกลางยังไม่ได้ฉาย กำลังส่งให้พ่อท่านเซ็นเซอร์อยู่” เราก็จบได้ด้วยความรู้สึกเสียตายอยู่ แต่ก็เพิ่มกำลังให้สำนักฝ่ายดีกับตัวเอง โดยกราบเรียนท่านว่า... “ถ้าอย่างนั้นก็ไม่ต้องดีกว่าค่ะ” ท่านก็ว่า “อ้อ! ดี”

หลังจากบอกเล่าให้เจ้าตัวเล็กฟังว่า “หลวงพ่อยังไม่ให้ดู หลวงปู่ยังไม่ได้เซ็นเซอร์” เราสองคนก็ช่วยกันหาสัญลักษณ์ที่จะปิดเครื่อง เราทำไม่สำเร็จ เจ้าตัวเล็กสังเกตอยู่ครู่หนึ่งก็บอกว่า “หนูรู้แล้วให้หนูปิดเครื่องนะ” เราพยักหน้า เออ! เด็กรุ่นใหม่ี่ช่างเรียนรู้เร็วจังเลยนะ

เหตุการณ์นี้สอนว่า....**เด็กแม่จะยังเล็กอยู่ก็เกือบลูกผู้สูงวัยกว่าได้ อย่างน้อยวันนี้ก็ทำให้เราไม่ผิดศีล...ไม่ได้ขโมยดูหนังที่ยังไม่ผ่านเซ็นเซอร์ หากเรามีชีวิตอยู่ในโลกภายนอกจะยังมีสำนึกแห่งความยับยั้งชั่งใจอย่างนี้หรือหนอ?**

ขอบคุณเธอ...เด็กน้อยพุทธธรรมตัวอย่างนี้ เราควรจะได้ใช้ระลึกรู้เตือนตัวเองต่อไปในโอกาสอันเหมาะสมสำหรับวันนี้ ก็ขอเขียนเพื่อเล่าสู่กันฟังในสังคมหมู่เราว่าบรรยากาศอย่างนี้ก็มีนะ

◆ **อ่อมแซบ**

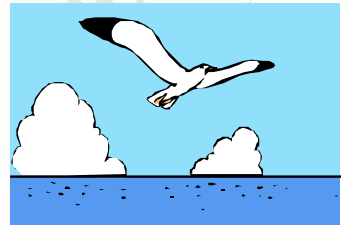
ผู้ใหญ่!!

ปรีดี อุทร์พงษ์

ชาวบ้านสองคนทะเลาะกันอย่างรุนแรง เมื่อตกลงกันไม่ได้จึงพากันไปหาผู้ใหญ่ลี ซึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้าน “คอยพัฒนา” ผู้ใหญ่ลีให้ฝ่ายหนึ่งเล่าเหตุการณ์ให้ฟัง ฝ่ายไหนก็เริ่มบรรยายเหตุการณ์ ให้ผู้ใหญ่ลีฟังอย่างน่าเชื่อถือ พอกล่าวจบ ผู้ใหญ่ลีก็พยักหน้าเห็นด้วย แล้วกล่าวว่า “ถูกต้อง-ถูกต้อง”....ชาวบ้านอีกคนหนึ่ง ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหา รีบหักท้วงด้วยความรำคาญใจว่า “เดี๋ยวก่อนครับท่านผู้ใหญ่ ท่านยังไม่ได้ฟังเรื่องของผมเลย” ผู้ใหญ่ลีจึงให้จำเลยแก้ต่าง จำเลยจึงเล่าเหตุการณ์ให้ฟัง-อย่างน่าเลื่อมใส ทันทีที่เขาพูดจบ ผู้ใหญ่ลีก็พยักหน้าแล้วพูดว่า “ถูกต้อง-ถูกต้อง” ชาวบ้านที่มานั่งฟังอยู่ด้วยหักท้วงว่า “ท่านผู้ใหญ่ครับ โจทก์และจำเลยจะเป็นผู้ที่ถูกต้อง พร้อมกันไม่ได้ครับ”ผู้ใหญ่ลี มองหน้าชาวบ้านคนนั้น พยักหน้าแล้วพูดว่า “ถูกต้อง-ถูกต้อง”

นี่

เป็นนิทานเรื่องหนึ่งที่สะท้อนว่า บางคนไม่ชอบปัญหา จึงหาวิธีเลี่ยงปัญหาด้วยการหาทางออก ที่ไม่ต้องออกเหงื่อออกแรงอะไรมากนัก การมีคำตอบเดียวกับปัญหาที่เผชิญอยู่ ย่อมเป็นการ**จำกัดเขต** ของตนเอง ให้แคบและเป็นทางตัน การที่เราจะเข้าใจว่าแนวคิดหนึ่งดีหรือไม่ ย่อมขึ้นอยู่กับสิ่งที่เรารู้จักเปรียบเทียบมันกับแนวคิดอื่นที่หลากหลายออกไป.... การมีแนวคิดอื่นที่หลากหลายทำให้เกิด **โอกาสเลือก** และย่อมสามารถเปรียบเทียบข้อดีข้อเสีย ได้อย่างแจ่มชัด และเกิดผลดีมากกว่า การคิดอย่างเดียว คิดคนเดียว เพราะการที่มีทางเลือกประตุเดียว นั้น เป็นอันตรายอย่างหนึ่งในการทำงาน

เวลาเราทำดีที่สุด แล้วไม่ประสบความสำเร็จ แล้วเรา**เที่ยวโยนเอาความผิด** ซึ่งจะถูกหรือผิดก็แล้วแต่ให้กับคนอื่น เช่นทำไมฝนจึงไม่ตกลงมา ทำไมคนอื่นถึงไม่ช่วยเรา แทนที่เราจะคิดว่าเราควรทำอะไรที่ดีกว่านั้นได้หรือไม่.... การที่คนอื่นเขาไม่มาช่วยเรา เป็นเพราะเราไม่ใช้ความสามารถไปรวบรวมหรือไปขอ หรือไปดำเนินการให้เขามาช่วยเราหรือเปล่า? ประเด็นที่ผมจะพูดก็คือ **เรา** **ควรมองที่ตัวเรา** **อย่ารอดูว่าคนอื่นทำอะไรหรือเปล่า?** เช่นเราเจอกระดาดชตอกอยู่บนถนน เราอย่าไปมัวคิดว่าใครนะเป็นคนทิ้งไว้....คนกวาดถนนอยู่ที่ไหน ทำไมไม่มากวาด?... แต่ถ้าเราเก็บกระดาดนั้นขึ้นมาเสีย....ปัญหา ก็จะหมดไป **“อย่าไปกลัวเสียค่าโง่ อย่าไปกลัวว่าเซย์”**ถ้าทำดี

เพราะความดีนั้น “ ถ้าทำดีย่อมได้ดีเพิ่ม ทำชั่วย่อมได้ชั่วเพิ่ม ”

คนที่ทำงานด้วยความไม่นิ่งนอนใจ และสุขุมเยือกเย็น จะทำให้เป็นคนมีเสน่ห์ครับ และทำให้คนรอบข้างมีชีวิตชีวาตามไปด้วย